

مجموعه آثار قلم اعلی

مجموع کتاب‌های سبز - جلد ۳۲

ویرایش دوم-شهرالملک ۱۸۱ بدیع (فوریه ۲۰۲۵)

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران شیدالله ارکانه به تعداد محدود به منظور حفظ تکثیر شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی‌باشد.

شهر الجلال ۱۳۳ بدیع

این مجموعه شامل ادعیه و مناجات و الواح نازله از قلم حضرت بهاءالله می‌باشد. الواح عمدتاً خطاب به جنابان ورقا و خاندان ایشان، ملا مهدی و خانواده، میرزا عبدالله نور، و نیز به افتخار حرف حی، قرابط، ام سید اشرف، خاله مبارک، احبای شهرهای آذربایجان، ابوالعالی و ملا احمد در نیریز ... است. از جمله لوح با ترجیع‌بند فسبحان من خلق فسوی و لوح با مطلع از باغ الهی با سدره ناری آن تازه غلام آمد و لوح با عنوان ذکر اول مجلس من یظهره الله است. الواح مبارکه موضوعات متنوعی را در بر می‌گیرد از جمله تبلیغ، استقامت، امانت، بلایا، عبیدالله ثانی، ابن ذئب که مردم را از تلاوت دعای سحر که اسم اعظم در آن است منع نموده، سؤال از جفر، وقایع ارض یاء، اشتغال به صنعت و کسب، سؤال از مولودی که خارج از حکم الله ظاهر شود، عنایت در حق ولیعهد وقت، ورود مسافرین به ارض اقدس بدون اذن، محافظت از الواح و آثار مبارکه، حجاب، اکسیر، مقام جنابان شیخ احمد و سید کاظم... برخی الواح این مجموعه مشابه کتاب جلدسبز شماره ۱۹ است.

*** ص ١ ****

خالى

*** ص ٢ ****

هو السلطان العليم الحكيم

هذه ورقة الفردوس **تغن** على افنان سدره البقاء بالجان قدس مليح و يبشر المخلصين الى جوار الله و الموحدن الى ساحة قرب كريم و يخبر المنقطعين بهذا النبأ الذى فُصل من **نبأ** الله الملك العزيز الفريد و **يهدى** **المحبين** الى مقعد القدس ثم الى هذا المنظر **المنير** قل ان هذا **المنظر** الاكبر الذى سطر في الواح المرسلين و به يفصل الحق عن الباطل و يفرق كل امر حكيم قل انه لشجر الروح الذى اثمر بفواكه الله العلى المقدر العظيم ان يا احمد فاشهد بانّه هوالله لا اله الا هو السلطان المهيمن العزيز القدير و الذى ارسله باسم على هو حق من عندالله و انا كل بامر من العالمين قل يا قوم فاتبعوا حدود الله التى فرضت في البيان من لدن عزيز حكيم قل انه لسلطان الرسل و كتابه لام الكتاب ان انتم من العارفين كذلك يذكركم الورقاء في هذا السجن و ما عليه الا **البلاغ** المبين فمن شاء فليعرض عن هذا النصيح فمن شاء فليتخذ الى ربه **سبيل** قل يا قوم ان تكفروا بهذه الايات فبأى حجة **آمنتم** بالله من قبل هاتوا بها يا ملا الكاذبين

*** ص ٣ ***

لا هو الذى نفسى بيده لن **يقدر**وا و لن يستطيعوا و لو **يكون** بعضهم لبعض **ظهير** ان يا احمد لاتنس فضلى في **غيبتي** ثم ذكر ايامى في ايامك ثم كربتى و غربت في هذا السجن البعيد و كن مستقيماً في حبي بحيث لن يحول قلبك و لو تضرب بسيوف الأعداء و يمنعك كل من في السموات و الأرضين و كن كشعلة النار لاعدائى و كوثر البقا لاحتبائى و لاتكن من الممترين و ان يمسك الحزن في سبيلى او الذلة لأجل اسى لاتضطرب فتوكل على الله ربك و رب آبائك الأولين لأن الناس يمشون في سبل الوهم و ليس لهم من بصر ليعرفوا الله بعيونهم او **يسمعوا** نغماته بأذانهم و كذلك اشهدناهم ان انت من الشاهدين كذلك حالت الطنون بينهم و قلوبهم و تمنعهم عن سبل الله العلى العظيم و انك انت ايقن في ذاتك بان الذى اعرض عن هذا **الجمال** فقد اعرض عن الرسل من قبل ثم استكبر على الله في ازل الازل الى ابد الأبدن فاحفظ يا احمد هذا اللوح ثم اقرأه في ايامك و لاتكن من الصابرين فان الله قد قدر لقارها اجر مائة شهيد ثم عبادة الثقلين كذلك مننا عليك بفضل من عندنا و رحمة من لدنا لتكون من الشاكرين فو الله من كان في شدة او حزن و يقرء هذا اللوح بصدق مبین يرفع الله حزنه و يكشف ضره و يفرج كربته و انه ليهو الرحمن الرحيم و الحمد لله رب العالمين ثم ذكر من لدنا **كل** من سكن في مدينة الله الملك الجميل من الذينهم آمنوا بالله و بالذى يبعثه الله في يوم القيامة و كانوا على **مناهج** الحق لمن السالكين ١٥٢.

مقابله شد

*** ص ٤ ***

هو العليم الخبير

سبحانك يا الهى و سيدى و سدى و محبوبى و مقصودى و مقصود المقيزين اسئلك باسمك الاعظم و بأمرك المبرم و صراطك المستقيم و كتابك المبين و بانوار وجهك و نفاتح وحيك و اسرار علمك ان تقدّر لعبدك كل خير و كل فضل و كل رحمة انزلته في صحائف مجدك للمقيزين من خلقك انك انت المقدر الحكيم اى رب افتح على وجهى ابواب فضلك و عطائك اشهد في قبضتك مفتاح كل باب عظيم لا اله الا انت العليم و انت الحكيم و انت الأمر الخبير البهاء المشرق من افق سماء ملكوت الله عليك و على كل صادق امين.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو العزيز

اخت حيدر

هذا كتاب ينطق بالحق و يبشر اللواتى هن آمن بالله ربهن و كن في يوم القيام لمن القائمت و ذكرن ربهن في الغداة و العشي و كن في سرداق القدس لمن الخالدات ان يا امة الله فاشكرى الله بارتك في ما انعم عليكم من نعمة التى ما سبقت اليها احد من القائنات بحيث عرفكن مظهر

نفسه في يوم الذي انصعقت فيه كل الطلعات و بلغت الى مقام الذي سافرتن من اوطانكن و هاجرتن الى الله في عرش القربات و وصلن الى مقام الذي انقطعت عنه كل الاشارات و الدلالات اذاً شهدتن يعيونكن ما لآرات عيون الأوليات و الأخريات و سمعتن نغمات الفردوس في مقر الذي جعله الله مقدساً عن عرفان الكائنات كذلك يجزى الله امانه اللواتي يسبقن في حبهن

*** ص ٥ ***

رهن و سرعن بانفسهن في رفرغ الغرفات و الزوج عليكن و على اللواتي هن كن في حب الله لمن الجاذبات ١٥٢. مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو العزيز الباقي البهي الأبي

سبحانك اللهم يا الهى فاحفظ احبائك الذين هم قصدوا لقائك و زيارة جمالك و لذا سلخوا مناهج البر و البحر و منهم من دخل في الوثاق بعد الاشتياق و منهم من مات في الفراق اذاً اسلكك يا الهى باسمك الذي به احطت كل شىء علماً بان تقدّر لكل شىء اجر لقائك و مقام وصالك لئلا يحرم عن سلطان مواهبك شىء لا في السموات و لا في الأرض و لا ما بينهما و انك انت على كل شىء قدير.
ن ي جناب ملا احمد

بسمه القیوم على من في السموات والارض

كتاب ينطق بالحق من لدن من قام على امر الله بسلطان لم تمنعه اشارات الذين كفروا و اعرضوا اذ فتح باب السماء و اتى الموعد بسلطان عظيم قل انه ظهر بالحق و اظهر ما اراد و انه لهو المهيم على الاسماء لا اله الا هو المقتدر القدير انا نذكر الذين اقبلوا الى الوجه و نوصيهم بالأمانة الكبرى و الصداقة التي بها يظهر مقام الانسان في الامكان تعالى الرحمن الذي يعلم عباده ما يقربهم الى صراطه المستقيم انا ذكرناك من قبل و في هذا اللوح لتفرح و تكون من الشاكرين ان اعرف قدر ايام ربك و تمسك بما ينفعك في كل عالم من عوالمه انه لهو العليم الخبير انا نكتب من هذا المقام على وجوه احبائي الذين اخذوا كتابي و طاروا في هوائى و اقبلوا

*** ص ٦ ***

الى افقى و نطقوا بثنائى الجميل ان افرحوا يا اصحاب الله بذكره اياكم و اقباله اليكم ان ربكم الرحمن لهو البازل الكريم البهاء على الذين اتبعوا امر الله و مانقضوا ميثاقهم الا انهم من المقرين في كتاب مبين.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

به نام خداوند یکتا

ای احمد کلمات پارسیه از لسان احدیه بسیار شنیدی و کوثر معانی بدیعه از کثوس کلمات الهیه آشامیدی حال ملاحظه کن معادله می نماید به حرفی از آن آنچه در ارض بیان و سموات تبیان ظاهر شده لا فو رب العالمین کلمات مشرک بالله که به آن جناب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح کلماتش بر قبایح نفسش مطلع شوی الله اکبر انّ البغاث قد استنسر. طیر قبیحه ضعیفه با نسر طائر در سماء قدس احدیه دعوی همپری نموده و نمله فانیه رتبه سلیمانی را مدعی شده بگو ای مشرک بالله بعوضه اراضی جزره قادر بر تغمس بحر قدس الهیه نبوده و نخواهد بود بشناس قدر و رتبه خود را و از شأن خود تجاوز مکن و بر سلطانی که صد هزار امثال تو به ادنی کلمه او خلق شده اند طغیان منما این است حکم محکم که از قلم اعظم ظاهر شده قل یا ایها المردود و جوهر التمرود و مظهر کل اليهود اتقول انّ ید الله مغلوله غلت یدک المحدوده کفرت بما قلت أما ترى ید الله قد كانت مبسوطه بالحق على العالمین باری آن جناب و سایر احباب بسیار خود را از ایاح عقیمه در این ایام فانیه که از شطر مظاهر شرکیه در هبوب و مرور است حفظ نمایند. ان یا احمد ان استقم فی امر الله ربک و فی کل حین طیر فی هواء حبه ثم اشرب من رحيق عنایته ثم انطق بثناء نفسه ثم اذكر بدایع امره ثم اشکره بما کنت

*** ص ٧ ***

مذكوراً بین یدیه و جعلک من الفائزین دع المشرکین و اصنامهم عن وراک و انّ هذا ینفعک فی اولاک و اخراک ثمّ اصعد فی کلّ حین الی مثواک
مقرّ الذی طهره الله عن کلّ منکر عنید در جمیع احیان به ذکر رحمن مشغول باش و ناس را به شطر سبحان دعوت نما این است ثمره وجود
انسان در این زمان و کلّ احیان و الروح علیک و علی الذین طهرتهم نسّمات الغفران الّتی هبت من رضوان الامر من لدی الله المقتدر السبحان
و الحمد لله الملك العزیز المتّان.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

ذکر اول مجلس من یظهره الله است

هو الحیّ

سبحان الله از این ساعت و وقت که جوهر نور قمیص طیور پوشیده که شاید در رضوان حبّ هوّیه داخل شود و بر افنان شجره وفا و
اغصان سدره بقا جالس شود و ساذج وجود برقع حدود در بر نموده تا قاصدی شود از عماء حُبّ و به مدینه سبای عشق راه یابد تا از غلبات
ذوق و جذبات شوق قسمت برد و نصیب بر دارد و هیکل قدس رداء نسیم صبا قبول نموده که شاید از هجرات مدینه وارد شود و بر شعر
جلال و وجه جمال محبوب بوزد تا از معاشرت و مجالست آن کسب روایح کافور سنا و طیب بقا نماید و هیئة صمدیّه ثوب منیر مصباحی را
حامل گشته تا در آن بیوت بین یدی محبوب مشتعل مستوقد گردد و بحر اعظم چون نهری شده که شاید در آن رضوان ساری و جاری گردد
سبحان الله چه مجلس قدسی بر پا گشته و چه بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کربوبین ملأ اعلی مقامات قدس قرب رفرق

*** ص ۸ ***

ابهی و سدره منتهی را از قلب ستردند و محو نمودند و گوش هوش مراتب روح را از نعمات ورقاء عرشی و ترنّمات ادیاک عزّ صمدی مجرّد و
منزّه نمودند تا در آن مقام وارد شوند و به آنچه در آن عالم است مفتخر و مشرف گردند و ذلک فضل یظهر من خفیات الأمر علی من یشاء
و کذلک یعطی کیف یشاء و ینفق کیف یشاء و أنّه لمقتدر علی ما یشاء و أنّه هو المقتدر المحبوب.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

بسمه المهیمن علی الاسماء

هل تری ما عبر و هل تجد ما غیر لم ادر لما یحزن البشر فاعتبروا یا اولی الالباب هل تریدون الوفا عمّا یفنی قد خسر الذین منعوا عن اللّقا بعد
الذی جرى کوثر الحیوان من اصبع ربّهم العزیز المستعان ایاکم ان یمنعکم ضوضاء الذین ظلموا تقرّبوا الی الله بهذا الاسم الذی اتی من سماء
الامر بملکوت الآیات آ فی سلطانه ربّ ام فی قدرته الّتی احاطت الوجود تفکّروا یا اولی الأنظار کم من عباد ناجوا فی الفراق اذا اشرق نیر الافاق
یوم الميثاق کفروا ربّ الأرباب منهم من قال لیس هو الموعود قل یلعنک بذلک کلّ الوجود تالله أنّه لهو المقصود الذی زین به الالواح کذلک
القیناک و اشرقنا علیک من افق القلم ما یقرّبک الی الله مالک الأمم لتذکره فی العشیّ و الاشراق.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

ن ی جناب میرزا احمد

بسمه المهیمن علی الامکان

شهد الله أنّه لا اله الا هو و الذی ظهر بالحقّ أنّه لمطلع الفضل و مشرق العدل به ظهرت الکلمة العلیا و بلغ کلّ مقبل الی الغایة القصوى من
اقبل الیه قد اقبل الی الله مالک الوری و الذی اعرض أنّه

*** ص ۹ ***

من الخاسرين في لوح عظيم طوبى لك يا احمد بما امرت النَّاسَ بالمعروف و نهيتهم عن المنكر ان اذكر لهم ما سمعت من لسان العظمة و الكبرياء اذ كان مطلع الاسماء في الرُّوزاء لعلَّ ينتبهنَّ و يتوجَّهنَّ الى الله ربِّ العالمين انا انزلناك لك الواحاً شتى لتشكر ربك الغفور الكريم لانحزن من شيء توكل على الله الفرد الخبير انما البهاء عليك و على الذين اقبلوا الى الأفق الأعلى اذ انار بهذا الاسم المبين.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

نيريز جناب ميرزا احمد من اهل يا

بسمه المقتدر على من في الامكان

سبحان الذى يعرّف نفسه في كلّ الأحيان و ينزل الآيات في الغدوّ و الاصال انّ الذى سمع اقبل اليه و فاز بيوم المآل و الذى اعرض أنّه منع بهويه عن مولاه الا أنّه من اهل الضلال قل يا قوم ان تركوا ما عندكم قد ظهر ساذج القدم بالعظمة و الاجلال ان اقبلوا اليه بوجوه حمراء و قلوب نورا كذلك يأمركم من اشرق من افق الجمال قد خسر الذين منعوا عن كوثر الحيوان في ايام الرّحمن و ذر الذين اقبلوا الى الحقّ و شربوا رحيق الوصال قد انجذب كلّ شيء من اشرق الوجه ولكنّ النَّاسَ اكثرهم في عروة و عقال طوبى لمن كسّر سلاسل الظنّ بايدي اليقين و اقبل الى الله الغنى المتعال انك اذا وجدت عرف الآيات و انجذبت من كلمات ربك مالک الصّفات قم و قل يا قوم قد اتى الموعد و في قبضته زمام الأجل.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

بسمى الذى به ماج بحر الفضل و هاج عرف الله ربّ العالمين

هذا كتاب ينطق بالحقّ و يدعو من على الارض الى صراط الله المستقيم هذا يوم فيه ينطق امّ الكتاب

*** ص ١٠ ***

امام وجوه الاحزاب و القوم في ضلال مبين يشهد لسانى و قلى بانك اقبلت و سمعت و فزت بأثارالله العزيز الحميد قل لك الحمد بما هديتنى الى افقتك و اسمعتنى ندائك اذ كان القوم في ظلم عظيم احفظ لوح الله كما تحفظ عينيك و قل لك الشكر يا مقصود العالم و لك الثناء يا محبوب من فى السموات و الأرضين.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو العليم

وردنا و انزلنا ما تضيّع منه عرف الذّكر و البيان من لدى الرّحمن طوبى لمن وجد لعمري لم يجد الا من نبذ ما عند الشيعة كلّهُ الا الذّكرين و ما نزل في كتاب الله الذى سعى بالفرقان الذى به فصل بين الحقّ و الباطل الذى به اشرق التّور من افق الظهور الذى به استبشرت الممكنات و استفرحت الكائنات الأمر و الحكم و العزّة و الاقتدار لله منزل الآيات و مالک الاسماء و الصّفات.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو العزيز البهى الأبهى

ذكر ورقة الأمر أنّه كان من قلم الله مكتوباً و فيه ستر نعمة الله على لحن قدس محبوباً و يغنّ فيه آيات الفراق في كل اصيل و بكوراً و يحترق منها قلوب العالمين مجموعاً ان يا ملأ الغفلاء كيف احتجبتكم عن جمال الذى كان عن افق الرّوح مشهوداً فسوف يعرض عليكم ثمرات اعمالكم في محضر سلطان عزّ قيّوماً اذاً لن ينفعكم النّدم عمّا اكتسبتم في الحيوّة الباطلة و اعرضتم عن جمال الذى خلقتكم للقاءه و جعلتم عيونكم عن جماله محروماً كذلك يعذب الله المشركين في نار الاعراض و يرفع الموحّدين الى ساحة قدس مرفوعاً و انك لاتيأس من روح الله و لاتبتأس

*** ص ١١ ***

عمّا يعمل الظّالمون في اَيّام معدوداً سيقضى انفسهم و اعمالهم و يدخلون في نار كانت بقهر الله موقوداً فاعرض عنهم ثمّ اقبل الى الله لتكون بنظرة الله في الملك منظوراً ثمّ القى العباد بما القى الله في صدرک و لاتخف من احد و تكون بذلك من لدنّا مأموراً و الروح و البهاء عليك و على الّذين يطربون الى افق قدس منزوها ۱۵۲.

مقابله شد منشی محفل: يدالله رفعت

به نام خداوند بی مانند

اگر چه ابر تیره ظلم چهره و انوار آفتاب عدل را از ظهور منع نموده و لکن لیس هذا اَوّل ضرّ ورد علی اصفیاء الله در عهدهای پیش ملاحظه نمایند که چه مقدار ظلم و جفا بر مظاهر عدل و وفا وارد شد اثر این امر جدید از عالم محو نخواهد شد سوف یری کلّ بصیر آثاره فی الأرض اَنّه لهُو العلیم الخبیر در جمیع احوال باید آن جناب به افق اعلی ناظر باشند و به حبل عنایت حق متمسک اول کلمه ای که در صحیفه حمرا از اقلم اعلی ثبت شد استقامت بر امر بوده باید ان شاء الله آن جناب به قدر وسع از این کأس بنوشند و بنوشانند. قسم به آفتاب سماء معانی که این است آن کوثر حقیقی که از اصبع عنایت رحمانی جاری و ساری است طوبی للشاربین و نعیماً للشاربین و هنیئاً للشاربین انا سمعنا ندائک و اجبتناک بهذا اللّوح الکریم لعمر الله لایعادل بما جرى من قلبي الّاعلی کنوز الأرض و السّماء یشهد بذلك مولی الوری من هذا الحصن المنیع ان اطمئنّ بفضل الله و سلطانه اَنّه مع من اقبل الیه و یدکر من ذکره فی کتاب مبین البهاء عليك و علی من معک من لدی الله الواحد الفرد الخبیر.

مقابله شد منشی محفل: يدالله رفعت

*** ص ۱۲ ***

هوالمبشّر العلیم

سبحانک یا مالک العالم و الظّاهر بالاسم الاعظم کیف اذکرک بعد ايقانی بأنّ الذّاکر خلق من اثر قلمک الّاعلی و کیف لا اذکرک بعد ما اجتذبتنی ندائک الّاحلی و اخذنی سکر کوثر محبتک یا مالک الاسماء و فاطر السّماء لک الحمد یا الهی بما عرّفنی مظهر امرک فی اَیّامک و سقیتی کوثر العرفان بید عطانک ای ربّ اسئلک بسلطانک و عظمتک بان تقدّر لاحبتک خیر کلّ عالم من عوالمک ثمّ احفظهم بجودک و قدرتک انک انت الّذی لایعزب عن علمک من شیء تفعل ما تشاء بسلطانک و تحکم ما ترید بقدرتک انک انت العلیم الحکیم.

مقابله شد منشی محفل: يدالله رفعت

به نام یکتا خداوند بی مانند

قلم اعلی متوجّهین افق اعلی را بشارت می دهد و هر یک را به طراز ذکر مزین می فرماید. قسم به آفتاب افق تقدیس که احسن از این طراز نبوده و نخواهد بود. باید جمیع اهل عالم به جان در طلب این طراز بکشند که شاید به آن فائز گردند. انک انت ان احمد الله بما زینک به و ذکرک من قلمه المبرم فی هذا المقام العزیز المنیع. مقابله شد منشی محفل: يدالله رفعت

هو الظّاهر بسلطان الاسماء من افق السّماء

تعالی من تجلّی علی المنظر الّاکبر و نطق بما نسفت الجبال و انشقّ القمر اَنّه لهُو السّرّ المستترّ فی الواح الله العلیم الحکیم یدع الامم الى الاسم الاعظم و یشّهرهم بما قدرّ لهم من لدی الله ربّ العالمین انّ الّذی وجد عرف القميص و توجه بقلبه الى ملکوت التقدیس اَنّه من المقرّبین.

*** ص ۱۳ ***

بسمی الابدی

قد نطق لسان الصّبح اَنّه لا اله الاّ انا العلیم الحکیم قد شهدت الاشیاء اَنّه لا اله الاّ انا المقتدر القدير اذا ظهر النور و اتی مالک الظّهور اعرض عنه النّاس الاّ من شاء الله ربّ العالمین قد اخذهم سکر المناهی علی شأن ترکوا المقصود و اخذوا من کان علی وهم مبین قل یا قوم دعوا

ما عندكم و توجّهوا الى الأفق الأعلى ان انتم من العارفين هذا يوم فيه ينادى القلم الأعلى ان استمعوا و لا تكونوا من الغافلين كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها اليك لتكون من الشّاكرين انك اذا فزت بكتابي و اجتذبت ندائي ذكّر عبادي و خلقى لعلّ يتوجّهون الى وجهي و يعرفون ما كان في كنز حكمة ربّهم العليم.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

ى جناب ورقا عليه بهاء الله

بسمى النّاطق فى ملكوت الانشاء

ان يا ورقا ان استمع التّداء من مطلع الكبرياء المرتفع فى سجن عكا أنّه لا اله الا انا العزيز الوهاب انا دعونا الكل الى الله من النّاس من اقبل و منهم من اعرض و الذى اقبل أنّه من الفائزين فى امّ الكتاب قل يا معشر الامم الى من يهرون اليوم تالله قد ظهر مطلع القدم و بيده نبض العالم يداويه كيف يشاء و أنّه لهو العليم الحكيم قل هل تفزون عن الذى جائكم بكوثر الحيوان اتقوا الرّحمن و لا تكوننّ من الذين كفروا بالله ربّ الأرباب دعوا ما عندكم و خذوا ما اتى به الله مالك الرّقاب فاعلموا باليقين

*** ص ١٤ ***

انكم ان لا ترجعوا عمّا عملتم يأخذكم العذاب من كلّ الجهات و ترون اعظم عمّا رأيتموه من قبل كذلك ينبئكم من عنده امّ البيان طوبى لك بما تغرّدت على الأفنان بفنون الالجان فى ثناء ربك مالك الاديان انا سمعنا ما نطقت به فى ذكر الله و ثنائه أنّه لا يعزب عن علمه من شىء يشهد بذلك كلّ عارف بصّار طوبى لاييك نشهد أنّه نصر امر ربّه و نطق بذكره بين العباد و ارسلنا له فى سنين معدودات الواحاً تضوّع بها عرف الرّحمن فى الامكان قد توجّه اليه طرف الله اذ كان مقرّ العرش فى هذا السّجن الاعظم و من قبله فى اراضٍ اخرى يشهد بذلك من ينطق بالحقّ أنّه لا اله الا انا المقتدر المختار فاشكرالله بما سمعنا هديرك و قبلنا ما انشأت فى وصف ربك مالك الايجاد. غرّد على غصن العالم بهذا الاسم الاعظم لينتبهنّ به اهل القبور و يتوجّهنّ الى هذا الافق الذى منه اضاءت الافاق لاتحزنوا عن البعد انتم من اهل القرب يشهد بذلك مولى الانام انما البهاء عليك و على من معك من الذين نبذوا الأوهام و اقبلوا الى مشرق الالهام.

مقابله شد منشى محفل : يدالله رفعت

الاقديس العلى الابي

على محمّد

قد قرء كتابك لدى العرش سمعناه بأذن العناية و اجبتناك بهذا اللّوح الذى لاح من افقه نور رحمة ربك العزيز الكريم طوبى لك بما اقبلت الى الله و ناديت به ربوات الّتى منها فاحت نفحات حبك محبوب العالمين الذى منع عن الرّاحة بما اتى بما لاتهوى به جنود الفاسقين فى السّجن ينادى ربّه منقطعاً عن الخلائق اجمعين قد اردت فى كتابك علم ربك لعمري

*** ص ١٥ ***

أنّه حبّى و نريه موجوداً عندك من بدائع فضل مولاك العزيز العظيم هذا اصل العلم لو انت من العارفين فانظر الى العلماء أنّهم لما آمنوا لم يصدق عليهم اسم العلم هم الجهلاء عند ربك العليم الخبير و ما اردته فى سرّ السرّ انا نعطيك ما هو خير لك انّ ربك لهو الحاكم على ما يريد طوبى لك بما وقّقت على ذكر الله و ثنائه و حضر لدى العرش كتابك الذى كان مزبناً بهذا الاسم الذى به انفطرت السموات و انشقت الارضون قد قدّرنا لك فى اللّوح مقاماً سوف يؤيّدك الله على اظهار امره أنّه لهو القوّ القدير و ما عليك هى الاستقامة على حبّى لأنّ رائحة الدّفء سوف تنتشر فى الاقطار كذلك يخبرك من عنده علم كلّ شىء فى كتاب مبين ان استقم بحول الله و قوّته ثمّ اذكره بين العباد أنّه معين من اراده و يعطيه ما يفرح به قلبه انّ ربك لهو الغفور الرّحيم اذا فزت باللّوح ان اقرئه ثمّ ضعه على عينيك قل لك الحمد يا اله العالمين.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

جناب ورقا عليه بهاء الله

به نام یکتا قادر بینا

به این بیان که مانند آفتاب جهان از افق آسمان اوامر الهی طالع و مشرق است ناظر باشید می‌فرماید کن ثابتاً علی امری و ذکر الناس بما نزل من ملکوت بیانی یا ایها الناظر الی وجهی قسم به لثالی بحر علم الهی که این کلمه اعظم است از آنچه در آسمان و زمین است باید به عنایت الهی در لیالی و ایام عباد را به حکمت و بیان متذکر داری شاید آگاه شوند و به طراز صحو بعد از محو اوهامات مزین گردند عموم ناس به تربیت محتاجند

*** ص ۱۶ ***

باید صاحبان بینش به این امر خطیر توجه نمایند گل‌های گلستان جهان از دو نهر آب می‌آشامند و تربیت می‌شوند دانایی و بینایی اگر نفسی به این دو فائز نشود صاحب وجود نبوده و نیست و اموری که الیوم سبب ارتفاع کلمه الله است اخلاق است بگو ای دوستان قلم رحمن می‌فرماید جهد نمایند تا جمیع به اخلاقی که سبب علو مقام و عزت است مزین شوید شما مدتی در ظل سدره بوده‌اید و بیانات مظلوم را به گوش خود اصفا نموده‌اید بگو امروز اعمال شایسته باید و اقوال پسندیده شاید و هر عمل نیکی بنفسه مبلغ امر است شاهد این مقال بیاناتی است که از قلم اعلی در الواح ثبت شده اگر امروز نفسی به طراز امانت فائز شود عند الله احب است از عمل نفسی که پیاده به شطر اقدس توجه نماید و به لقای حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد امانت از برای مدینه انسانیت به مثابه حصن است و از برای هیکل انسانی به منزله عین اگر نفسی از او محروم ماند در ساحت عرش نابینا مذکور و مسطور است اگر چه در حدت بصر مانند زرقاء یمامه باشد ان احمد الله بما عرقک و رزقک اللّقاء الذی کان مذکوراً فی کتب الله رب العالمین این امری است که جمیع رسل مبشر او بودند طوبی لمن فاز به ویل للغافلین کمر خدمت محکم نما و به ذکر دوست مشغول شو عنایت حق به مثابه غیث از سماء اراده می‌رسد آنه لهو المقتدر العلیم علیک و علی الذین ما خوفهم ظلم العلماء ای فراعنة الارض فی الله رب العالمین.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

جناب ورقا علیه بهاء الله

بسمی المحزون الغریب

*** ص ۱۷ ***

یا ورقا لعمری حنّ قلبی لحزنک و ما ورد علیک و ناح هیکل عنایتی و اهل مدائن العدل و الانصاف علی ما ورد علی المظلوم من الذین انکروا حقّی و نقضوا میثاقی و اکلوا اموال الناس بالباطل قد اشتعلت فی المدینة الکبیره نار الحرص و الهوى و الطمع و الفحشاء و بها انشقّ ستر الحرمة بین البریة و طفی نور الانصاف بظهور الاعتساف نسل الله تبارک و تعالی ان يؤید کلّ علی العدل و الرجوع آنه هو التّواب یا ورقا نشهد انک وفیت بمیثاق الله و عهده و نصرت امره و نوصی احتباء الله بحبک و اصفا ندانک فی هذا الامر المرتفع العزیز البدیع کبر من قلبی علی وجوه اولیائی و بشرهم بعنایتی ان ربک هو السّامع البصیر البهاء من لدنا علیک و علی ابنیک و من معک من لدن مشفق کریم.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

هو الظاهر فی المملکوت

نسمع ان الشّعر یشهد و یقول تالله قد ظهر المنظر الاکبر و مالک القدر ینادی البشر و یدعوهم الی مقامه المنیر و نسمع من البصر ما انجذب به قلب العالم ولكنّ القوم فی حجاب غلیظ انک تعلم یا الهی بان کلّ ارکانی و جوارحی تذکرک بذکر لایعرفه الا کلّ عالم بصیر الذی ینطق آنه لا اله الا هو العلیم الخبیر نعیماً لک بما توجّهت الی الوجه و اقبلت الی الله رب العالمین آنه ینکر من توجّه الیه و یتقرّب الی من تقرّب الیه آنه لهو الفرد الواحد السّميع البصیر الحمد لله رب العالمین.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

بسمه العزيز الودود

يا الهی و سیدی ترانی بین عصاة بریتک و طغاة خلقک کَلَمَا دعوتهم الی بحر عرفانک

*** ص ۱۸ ***

زادوا فی انکارهم امرک و اعراضم عن افق ارادتک ای ربّ اسئلک بالذین صاموا فی حبّک و شربوا کوثر التّسلیم من ید عطائک بان تقدّر لاحتیک الذّین تمسّکوا بحبل الاصطبار عند اشراق شمس امتحانک کلّ نعمة احصتها کتبک و الواحک ثمّ اکتب لمن مسّته الزّرایا فی سبیلک اجر من استشهد فی رضائک ای ربّ فانزل علیهم ما تفرح به قلوبهم و تقرّ به عیونهم و تنشرح به صدورهم انک انت المقتدر المتعالی المهیمن العلیم الحکیم.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

هو الاقدس الاعظم

انا نذکر من فاز بنور العرفان فی ایام الله المهیمن القیوم و اخذ کتاب الله بيمينه و اعترف بما نطق به لسان العظمة الملك لله الواحد الفرد العزيز الودود یا ایها النّاظر الی افق الظّهور ان استمع ما ینادیک به مالک الملوک انه لا اله الا انا العزيز المحبوب کن قائماً فی کلّ الاحوال علی امر ربّک و ناطقاً بثنائیه لعلّ النّاس یقومون عن فراش الغفلة و یتوجّهون الی الله مالک الغیب و الشّهود کذلک ذکرناک فضلاً من عندنا ان اشکر و قل لک الحمد یا سلطان الوجود.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

هو الاعظم الاقدم

انا وصینا الذّین آمنوا بالامانة الکبریٰ يشهد بذلك مالک الوری فی هذا المقام البدیع الّذی جعله الله سجناً لمشرق وحیه انه لهُو المختار فی ما اراد و الحاکم علی ما یرید قد ظهرت الآیات و شهدت الدّرات و الّذی سمع انه من اهل الفردوس و الّذی مُنع سوف یسمع فضلاً من لدی الله

*** ص ۱۹ ***

ربّ العالمین هل ینکر احد هذا الفضل لا و نفس الرّحمن الا کلّ غافل مرّیب قد مُلئت الافاق من آیات الله ولکنّ النّاس اکثر هم من المنکرین من ملأ البیان من سمع و رأى ثمّ ضلّ و غوی بما اتّبع الهوی و کفر بالذّی آمن به من قبل کذلک قضی الأمر فی لوح مبین انا ذکرناک و نذکر من اقبل الی الفرد الخبیر کن علی شأن ینبغی لایام ربّک و ذکر النّاس بهذا التّباّ العظیم قل یا اهل البهاء لاتلتفتوا الی الدّنیا و زخرفها لعمر الله انها ستفنی و یرقی ذکرکم فی ملکوت ربّکم العزيز الکريم البهاء علیک و علی من معک من لدن مقتدر حکیم.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

به نام بخشنده تو انا

ای دوستان امانت به مثابه آفتاب جهانتاب است و آسمان او انسان و افقش قلب نیکو کسی که این نیر اعظم را به ابرهای خیانت و دنائت ستر ننماید تا روشنائی آن جهان و جهانیان را روشن نماید این است بخششی که از قلم اعلی ظاهر شد طوبی للمتفکرین بگو امروز روز اعمال و افعال است و ناصر امر فی الحقیقه عمل نیک و خلق نیکوست نه جنود و سیوف. نصرت یک عمل خالص اعظم است عندالله از نصرت فوجی که در سبیل الهی جهاد نمایند چه که اراقة دماء محبوب نیست و در این ظهور اعظم نصرت به کلمه و بیان مقدّر شده کذلک قضی الأمر فی کتاب مبین طوبی لک بما تشرّفت بطراز العرفان اذ اتی الرّحمن و نطق العندلیب علی الافنان الملك الله المهیمن القیوم.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

هو المؤید العلیم

ذکر من لدنا لمن تقرّب الی البحر الاعظم و شرب منه باسعی العزيز الوهّاب انا نجزی الذّین آمنوا

*** ص ٢٠ ***

وصبروا في الله ربّ الارباب أنّ الذي فاز بلقاء اليوم أنّه من اهل البهاء في كتاب الله مالك المآب و الذي اعرض أنّه من اهل الضلال في الرّبر و
الالواح ينبغي اليوم لكلّ نفس ان تقوم لخدمة الله و نصرة امره بالذّكر و البيان كذلك ذكرناك في سجنى الاعظم فضلاً من عندنا عليك و
على الذين اخذوا قدح البقاء باسمى الابى و شربوا منه بالليالى و الايام.
مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو الباقي الكافي

ذكرى لمن احبني و آمن اذ كفر اكثر النّاس ليجذبه عرف الذّكر و يبلغه الى مقام لا يؤثّر فيه نعيب الختّاس قل قد جرت الانهار و ماجت البحار
طوبى لمن تنوّر بنور الايقان و ويلّ لمن منعه الوسواس قد خسر الذين كفروا بالله و برهانه و ربح من اعرض عنهم و اقبل الى هذا التّبراس قل
يا قوم لاتحزنوا عن الدّنيا و مكارمها نعيماً لنفوس ما غرّها الغناء في العالم و لفقر ما اخذته الأحزان في الافلاس طوبى لك بما فزت بانوار الوجه
و تقرّبت الى الله مولى الأناس.
مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو البهيّ الابي

ذكر من لدنّا لمن اخذه سكر البيان الى ان توجه الى ربّه الرّحمن الذي اتى بهرمان عجر عنه من في السّموات و الارضين قد ظهر الكثر الاعظم و
اتى الكتاب من سماء عناية الله ربّ العالمين طوبى لمن اخذه بقوّة من عندنا و ويلّ لمن نبذه عن ورائه بما اتّبع اوهام المريبين يا اهل الامكان تالله
قد ماج بحر الايقان دعوا الرّيب عن ورائكم ثم اشربوا
*** ص ٢١ ***

منه باسمى الكريم قد ظهر في الابداع ما لاظهر من قبل طوبى لكلّ عارف بصير انا ذكرناك لتذكر ربّك في هذه الايام التي فيها اخذت الأحزان
كلّ من آمن بالله الفرد الخبير.
مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو المقدّس عن الذّكروالبيان

انّ الاوراق تنطق قد ظهر نبرّ الافاق و الاشجار تنادى قد ظهر المختار و السّماء تنادى قد اتى مالك الاسماء ولكنّ النّاس لا يسمعون قد غشت
الحجبات ابصارهم و غطّت السّبحات عيونهم الا أنّهم لا يفقهون يرون مالك الملوك استقرّ على عرش الجيروت ثمّ عنه معروضون قد غرّتهم
الدّنيا على شأن لا يرون اليمين و الشّمال الا أنّهم لا يعرفون ان افرح ببناء مالك الاديان أنّه ينادى بين الامكان أنّه لا اله الا انا المهيمن القيوم
قل يا ملاء الغافلين قوموا عن رقد الهوى و توجهوا الى الافق الاعلى تالله قد ظهر ما لاظهر في الوجود ايّاكم ان تمنعكم الايام المعدودة عن مطلع
الاحديّة دعوا ما عندكم و توجهوا بالقلوب الى العزيز المحبوب كذلك هدرت الورقاء و غتّت عنادل البقاء على السّدرّة المنتهى طوبى لمن سمع
و اقبل ويل لكلّ غافل مردود.
مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت
احباء الله في الاقطار

هو الظّاهر النّاطق من الافق الاعلى

هذا كتاب من لدنّا الى الذين نبذوا العالم و اخذوا ما اتى به الاسم الاعظم في هذا اليوم الذي نادى المناد عن يمين البقعة البيضاء بأنّه قد رجع
حديث الاحزان بما ناح الرّسول في الجنّة العليا و البتول عند سدرة المنتهى كذلك قضى الأمر من لدى الله مالك الاسماء و فاطر السّماء
*** ص ٢٢ ***

في صحيفة ما اطلع بها الا من شاء الله رب العالمين انه لهو الذي ينطق من شطر سجنه الاعظم و يشهد بما شهد الله قبل خلق الاشياء و قبل خلق السموات و الارضين يا احباء الرحمن في البلدان لعمرى قد تنفس صبح البيان و اشرقت شمس البرهان على شأن ما انكرها الا الذين كفروا بالله العلي العظيم و لو ان الاحزان قد اخذت كل مأخذ ولكن اللسان ينطق و القلم الاعلى يتحرك و يجول في مضمار الحكمة و العرفان على شأن لاتمنعه جنود العالم و لا ظنون الجهلاء الذين يدعون العلم من دون بينة و لا كتاب من لدى الله العليم الحكيم تفكروا في القوم و اعمالهم انهم ينوحون و يبكون بما ورد على آل الله من قبل و يتبرؤون عن الذين ظلموا و هم يعملون مثل اعمالهم و لا يفقهون قد تحير الملاء الاعلى من اعمالهم و ناح الروح الاعظم و اهل الفردوس ولكن القوم هم لا يشعرون قد اعتكفوا على اهوائهم معرضين عن الله المهيم القيوم كذلك نطق المظلوم و انزل لكم ما تجدون منه نفعة الله العزيز الودود انه يحب احبائه و يكون متوجها اليهم من هذا المقام الممنوع. به لسان پارسی ندای مظلوم آفاق را بشنود در مثل همچه ایامی که ابرهای تیره ظلم وجه منیر آفتاب عدل را از ضیا منع نموده و حمامه انصاف تحت مخالب اعتساف مبتلا گشته که شاید به یقین کامل بدانید قلم اعلى را بلايای ارض و سماء از ذکر و ثنا منع ننماید در جمیع احوال به ذکر غنی متعال مشغول است که شاید یکی از اهل امکان عرف بیان رحمن را بیابد و از بحر حیوان که به اسم محبوب عالمیان ظاهر شده محروم نماند ای دوستان اگر چه مصیبت وارده عظیم بوده و هست ولكن الذي خلقهم يقدر ان يخلق مثلهم انه لهو المقتدر القدير باید به عنایت

*** ص ۲۳ ***

الهی به شأنی بر امر قائم باشید که حوادث روزگار شما را از ملکوت باقی منع ننماید دنیا همین است که دیده و می بینید و امر او بر صاحب بصر که به منظر اکبر ناظر است مشتبّه نشده و نخواهد شد چه که در کلّ حین مشاهده می نماید گروهی می آیند و گروهی می روند لذا انسان عاقل البته به او از حق ممنوع نشده و نخواهد شد جهد نمایند که شاید سبب شود و عالم پژمرده را به روح تازه زنده نمایند کذلک یا مرمک المظلوم من هذا المقام البعيد ان الذي اقبل و فاز بلقاء مولاه ذرکم لدى العرش و ذکرناکم فضلاً من لدنا و انا الذاکر العليم جمیع شما أمام عين الله حاضرید انه يشهد و یری و انه لهو السميع البصير ان افرحوا بهذا الذکر الاعظم ثم احمدا ربکم الرحمن في کلّ حین البهاء علیکم بما سمعتم و صبرتم و رأیتم و ترکتم و شاهدتم ما لاشاهده احد في سبيل الله الملك المتعالی الغفور الکریم سوف یفنی العالم و ما فيه و یبقی ما قدر لكم و یرتفع فی الارض اذکارکم و اعمالکم کذلک یخبرکم الصادق الامین.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

جناب ملا رضا یزدی

هو الله العالی القيوم

ذلک الكتاب لا رب فيه تنزل بالحق من لدن حکیم خیراً و یهدی الناس الى جوار رحمة منیعاً و یدخل المنقطعين في شاطئ بحر الذي منه انشعبت بحور الاسماء و هذا من فضل الذي كان على العالمين محيطاً و يسقى الموحدين من فرات عناية الله و یرفع المستضعفين الى ساحة اسم علیاً قل یا قوم انا ترکنا الامر حین الذي دخلنا

*** ص ۲۴ ***

في هذا المقام الذي لن یرفع منا الى احد ضجيجاً و کنا ساکناً في السجن و صامتاً عن کل ذکر بدیعاً و اغلقنا ابواب البيان على اللسان و کذلک کنا في ایام عیداً و کنا نذکر الله في سر السر بلسان سر خفياً الى ان مضت الايام و قضت الليالی و کنا في هذا الشأن الذي ما احاط به انفس الناس جمیعاً اذ نادى المناد عن کل شطر قريباً قم یا عبد عن رقدک ثم ذکر العباد بما علمک الله و لاتکن في الامر عصياً احزنت عما ورد عليك من هؤلاء الظالمين و هذا من سننى و لم یکن لسننى تبديلاً و لا تغييراً أنسیت عهد الله حین الذي عهدت به قبل خلق الممكنات في ذر البقاء بان تستشهد في سبيله و ان هذا حتم قد کان في ام الكتاب مقضياً فارفع رأسک عن فراش سکون و لاتصبر في نصر ربک و لو کان الله عن نصر مثلك غنياً و لاتحزن عما ورد عليك و لاتبتأس عما افتروا عليك المغلین و کفى بالله لك ناصراً و معیناً فسبحانک اللهم فو عزتک

احب ان استشهد في سبيلك في كل بكور و اصيلاً فو عزّتك يا الهى لو يقتلونى اعدانك في كلّ حين ما تسكن نار شوقى في حبّك بل يزداد في كلّ آن و انت على ذلك عليمًا و اشكر في ذلك و ما اشتكى منهم اليك لانّهم كفروا بك و بأياتك و ما عرفوا امرك الذى كان عن افق الحكم طليعاً و كلّ ذلك يفعلون جهراً من غير سترٍ و لا حجاب غليظ و لا رقيقاً ولكنّ الذين يدعون حبّك و يعرضون عن جمالك هذا صعب علىّ و على المقرّبين جميعاً و يفعلون كلّ ذلك بعد الذى وصّيت في كلّ الالواح بل في كلّ سطر جميلاً بأنّهم لن يعرضوا عن آياتك اذا نزلت بالحقّ و لا يغمضون عيناهم عن جمال عزّ بهيّا كأنك ما نزلت البيان الا لنصحهم في ادلائك و انّهم اعرضوا عنك و اقبلوا

*** ص ٢٥ ***

الى انفسهم و انت بكلّ ذلك خبيراً فيا ليت يكتفون بذلك بل قالوا في حقّى ما لا يقول مؤمن لفاسق شقيّاً و صبرت في كلّ ذلك في سبيل محبّتك اذاً قد جعلتنى يا الهى محلاً لسيف هذين الفتنين و لم ادر ما افعل بعد ذلك و انك انت على افعالهم شهيداً و مع كلّ ذلك فو حضرتك ما احزن من نفسى بل على الذى وعدت العباد بظهوره في قيامة الاخرى اذاً و احزنه علىّ في هذا اليوم و عمّا يرد عليه من هؤلاء الذين يدعون الايمان في انفسهم و كانوا بزعمهم في الايمان فريداً و يردون عليه كما وردوا علىّ و هذا على ذلك دليلاً و سبيلاً فو عزّتك يا محبوبى ما وجدنا لأحد من بصر ليشهد آياتك بعينه بل يشهدون بعين روائسهم و يصدّقون بتصديقهم و يكذبون بتكذيبهم بعد الذى نهيتهم عن ذلك نهياً عظيماً فو عزّتك يا الهى ما وجدت من هؤلاء كلمة صدق و لا حركة روح يسلكون في واد وادى الشّهوات و يرتكبون كلّ الفواحش و السيئات و هذا ما يعملون به في السرّ ولكن في الجهر يتكلّمون بذكرى و يشتغلون بوصفك في كلّ طلوع و غروباً و اذا يظهر احد بآيات بينات يجزون عليه اسياف نفوسهم و قلوبهم و السنهم و يضربون عليه من دون تعطيل و تأخيراً و نسوا كلّ ما امرتهم في الكتاب مع الذى مامضت من ايامك الا قليلاً و بلغوا في الغرور و الغفلة الى مقام الذى يعرفون نعمة الله و آياته و برهانه ثمّ ينكرونها و كذلك كانوا على حضرتك بغياً و مع ذلك يحسبون انفسهم من الذين هم كانوا في رسالات الله اميناً فو عزّتك يا الهى و سيّدى ما بقى في جسدى على قدر تغير الا و قد ورد عليه سيوفهم في كلّ آن و حيناً أما تسمع ضجيج المضطّرين يا من بيدك زمام العالمين جميعاً أما تجيب دعوة الدّاع اذا دعاك أما تكشف السّوء

*** ص ٢٦ ***

عن هذا المسكين البائس الذى اودعته تحت ايدى كلّ صغير و كبيراً أما تقطع ايدى الظالمين عن رأسى بعد الذى ايقنت بانك كنت على كلّ شىء مقتدراً قديراً و لما كانت في ملكك مثل هؤلاء لم اظهرتنى بينهم و الهمتنى يا الهى بهذه الكلمات التى بها ظهرت البغضاء في قلوب هؤلاء بحيث تكاد ان تميز قلوبهم و اركانهم و انت بكلّ ذلك محيطاً كأنّهم ما ارادوا الا حفظ رياساتهم و اخذوها بايديهم و كانوا بها في انفسهم مسروراً و بلغوا الذين اتبعوهم في الغفلة الى مقام الذى لو ينظرون بوارق النور يستلون عن الظلمة هل النور منيراً ولو تستشرق عليهم شمس البقاء يتفحصون عن الجعل هل الشمس مضياً فافتحوا عيونكم يا ملا الغفلاء هذه انوار الشمس التى احاطت ظهوركم و يمينكم و يساركم و فوقكم و تحتكم و جنوبيكم و شمياً اذاً يا الهى ما افعل بهم و ما ثمر ظهورى بين هؤلاء بعد الذى جعلتهم واقفاً في ارض التحديد و ارتقيتنى الى مقام الذى جعل ايدى التّوحيد عنه قصيراً و مع ذلك كيف يجتمع امرى مع ما كانوا عليه اذاً طهر يا الهى ذيل ردائى عن تشبّثهم ثمّ اشغلهم بما كانوا بهم متمسكاً و رضياً اذاً بقيت يا الهى وحيداً في ارضك و فريداً في مملكتك و مايمشى احد على هذا الصّراط الذى كان بالحقّ سوياً فكم في العشى يا الهى كان طر في متوجّهاً الى شطر فضلك و فجر فرجك و افضالك و ماوجدت من صبح مواهبك طلوعاً فكم في الأصباح يا الهى كانت عيني مترصداً الى طرف عنايتك و الطافك و ماشهدت من شمس جودك و احسانك من ظهوراً الى متى يا الهى لم ترحم عبدك الذى لن يرحمه احد من خلقك و كان في عمره بين يديهم مسجوناً فلك الحمد يا الهى في كلّ ذلك و اسئلك الصّبر في ما قضى و يقضى من عندك لعل اكون من الصّابرين في الالواح مسطوراً

*** ص ٢٧ ***

ثم اسئلك يا الهى باسمك الذى به يقَلَبُ الحزن بالسُرور و الشَّدة بالرِّخا و الظُّلْمَة بالنُّور بان تنزل يا الهى حينئذ ما تذهب عَنَّا الأُحزان و ينقطعنا عن دونك يا من بيدك الجود و الاحسان و جبروت العزِّ و الغفران و انك انت المقتدر المتعالى و انك انت على كلِّ شىء حكيمًا.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو العزيز

لم يزل و لا يزال اسرار الله در حجب غيب بوده و خواهد بود خصوص اين امر كه اصل آن مستور و مقنوع بوده و احدى احاطه ننموده سوى الله ربك و به اين سبب بر اين سدره ربّانيه و سرّ مشهود مستور از احبا و اعدا وارد شد آنچه به قلم و مداد احصاء نگرديد چنانچه بر بعضى آن جناب مطلع شد و آن جناب بايد به تمام جد در ترويج امرالله سعى نمايند ولو أنّ ربك لغنىّ عن العالمين بارى در جميع حال ناظر به اصل امر و ما يظهر من عنده بوده و جميع احباب را ذاكر بوده چه از مهاجر و چه از قاعد كلّ عندنا لمشهود.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

بسم الله الأعظم الأبهى

سيرجان جناب ح

ان استمع ما يوحى اليك من شطر رحمة ربك الرحمن أنّه لا اله الا هو العزيز المقتدر المختار دع الممكنات وراء ظهره ثم اقبل الى الله بوجه تستضيئ منه الأنوار تالله لو يسمع احد نداء ربّه و يذوق حلاوة ما فيه ليجذبه الى ساحة القرب و العزّ و الجمال ان يا حاسم نداء ربك الأبهى مرّة اخرى من شطر هذا السّجن الذى اشرقت عن افقه شمس جمال ربك العزيز المتّان قم على ذكره بين العباد و لاتخف من الذين كفروا بالمعاد قل هذا يوم فيه اسودّت وجوه المشركين و استضاءت وجوه الابرار الذين انقطعوا عمّا عند النّاس

*** ص ٢٨ ***

ابتغاء لما عند ربهم العزيز الجبار لعمري لو يتوجّه ذو سمع الى الأشياء ليسمع منها الملك لله المقتدر العزيز الغفار ان يا سين قد كُشف ما فى الصّدور و ظهر الاسرار و حشر كلّ نفس باعماله فى هذا اليوم الذى استقرّ فيه جمال القدم على عرش العظمة و الاقتدار قل يا قوم أتتكونون ما وعدتم به اتّقوا الله و لاتكونوا من الذين تريهم فى مريّة و شقاق هذا هو الموعود قد اتى عن مشرق الوعد بحجّة و برهان ان يا نون كن نون هذا البحر تغمّس فيه باذن ربك فى الغدوّ و الاصال ان اثبت على حبّه و ذكر القوم بآيات ربك هذا خير لك عمّا خلق فى الأكوان لايحزنك قول الذين هم كفروا بالله قد رقم على جباههم الا انهم من الذين كفروا ربّ الارباب اياك ان تصبر فى ذكر ربك كن منادياً باسى و سيّج بحمده فى العشىّ و الاشرار سوف يأتى يوم ترى المجرمين فى النّار و نفسك فى جوار رحمة ربك المختار و البهاء عليك و على من آمن بهذا اليوم الذى فيه ينادى المنادى عن يمين عرش ربك الواحد المقتدر القهار و الحمد لله الملك العزيز المتعال.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

الروح فى افق القدس عن طرف الجبين قد كان مشرقا

يا حرف البقا فالبس نعلين الانقطاع ثم امش على رفرف الأعلى فسبحان من خلق فسوى هذه ارض البقاء ما وقع عليها رجل احد من الاوليا فسبحان ربّى الأعلى ان لاتحزن عن موارد الدّنيا ثم اصعد الى جبروت الوفاء فسبحان من خلق فسوى و انّ لك مقام معى فى سرادق الأبهى فسبحان ربّى الأعلى تسمع فيه نغمات الفردوس فوق سدرّة المنتهى فسبحان من خلق فسوى و تشرب فيه من جمال الله الأسنى

*** ص ٢٩ ***

فسبحان ربّى الأعلى و تجد فيه من فواكه القدس ما لا يحصى فسبحان من خلق فسوى و تطير فيه فى كلّ طرف باجنحة الياقوت فى ممالك الروحي فسبحان ربّى الاعلى و تنطق فيه على كلّ لحن بلحانات البقاء فسبحان من خلق فسوى و تجذب من لحظات الجمال فى غرفات الأجلّى فسبحان ربّى الأعلى اذاً تجد فى نفسك انوار الهدى و تستغرق فى بحر اللّجّى العظمى فسبحان من خلق فسوى و ترزق من ثمرات الروح من شجر القصى فسبحان ربّى الأعلى و تسمع نداء الله على لحن الجهر من الخفى فسبحان ربّى الاعلى قل نزلت حور البقاء نزلة اخرى لتقبل

هذا الفم الدرّ الأُحلى فسبحان من خلق فسوًى و اخذت كوب الحمراء بيدها اليمنى فسبحان من خلق فسوًى لتسقى من رضى بهذا الرّضوان
 فى جنة الرّضوى فسبحان ربّى الأعلى رفعت يده اليمنى و اتكأت على رجلها اليسرى فسبحان من خلق فسوًى ثمّ ظهرت حاجب القوسا كالسّيف
 الحدّا و قطعّت بها الأكباد و الأحشا فسبحان ربّى الأعلى و حرّكت كتفيتها ظهرت ثعبان السّوداء فى ما كشفت سواد الشّعر من تحت نقابها
 البيضاء فسبحان من خلق فسوًى اذاً بلغت كلّ ما فى السّماء الى تحت الثّرى فسبحان ربّى الأعلى و ارجعت الوجود الى الفناء فسبحان من خلق
 فسوًى مرّة كشفت وجهها ثمّ مرّة غطّا فسبحان ربّى الأعلى و اذا كشفت خلقت الأرواح و ارجعت القضا الى الامضاء فسبحان من خلق فسوًى
 ثمّ بعد ذلك غطّت الوجه مرّة اخرى لئلا تنفى البقا من هذا المنظر الحمرا فسبحان من خلق فسوًى ثمّ ارفعت طرف برقع السّواد عن غرّتها
 الغرّا على تجلّى بدعا فسبحان ربّى الأعلى و قالت ألسّت

*** ص ٣٠ ***

جمال المحبوب فى وسط الضّحى فسبحان ربّى الأعلى اذاً صاححت الوجود بانّ بلى ثمّ بلى فسبحان من خلق فسوًى و اذا ترقّص جواهر الرّوح فى
 هياكل البقا ممّا ظهر و اخفى فسبحان ربّى الأعلى و تجذّب افئدة المخلصين من انوارها التّوّاء فسبحان من خلق فسوًى و تولّعت عقول
 المقدّسين عمّا تنزل و تعالى فسبحان ربّى الأعلى اذاً نادى المناد فى وسط الأجواء على مركز البداء فسبحان من خلق فسوًى فقال و ربّ السّماء
 نظرة اليها خير عن ملك الآخرة و الأولى فسبحان ربّى الأعلى ثمّ قامت و قامت قيامة الكبرى فسبحان من خلق فسوًى جلست و تزلزلت افئدة
 اولى النّهى فسبحان ربّى الأعلى ثمّ بعد ذلك اخرجت عن خلف شعرها لوحاً من رموزها الأسرى فسبحان ربّى الأعلى اذاً اخرجت الأرواح عن
 هياكل الاسماء فسبحان من خلق فسوًى ثمّ اشارت بانملة الوسطى و انعدمت الاديان من آدم الى عيسى فسبحان ربّى الأعلى و حرّكت بعد
 ذلك مرّة بعد اولى اذاً شقّت الشّمس فى سماء القضا فسبحان من خلق فسوًى ثمّ عزّت رأسها و علّقت الجعد على ثدى صدرها فسبحان ربّى
 الأعلى و ظهرت صوت الله من شعراتها فى ذكر ربّها العلى الأعلى فسبحان ربّى الأعلى اذاً ظهرت آية اللّيل من جعلها الظّلّماء و آية النّهار من
 جبينها البيضاء فسبحان من خلق فسوًى و نادى بنداء القدس فى فردوس اللّقا فسبحان ربّى الأعلى فقالت ستفتنون يا اصحاب التّقى
 فسبحان من خلق فسوًى فستمنعون عن حرم الجمال فى كعبة العما فسبحان

*** ص ٣١ ***

ربّى الأعلى هذا ما رقم على لوح البقا من قلم الأعلى فسبحان من خلق فسوًى و فيه حكمة من الأسرار الّتى لاتشهد و لاترى فسبحان ربّى الأعلى.
 مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

هو الله

شمس جمال الهى از مشرق غيب ربّانى طالع شده و بر جميع ممكنات مشرق گشته فيا طوبى لك ان تنوّر باشرافاتها

هو الله

سراج الله منور شده تا شمع های قلوب ناس را به ضياء خود بر افروزد فيا طوبى لك ان تسضيئ بضياءها

هو الله

شجرة انقطاع در اين ارض مطهر به يد محبوب مغروس شده و بر فردوس قدس سايه افكندة فيا طوبى لك ان تكون فى ظلّه لمن المستظّلين
 و من ثمراته لمن المسترزقين

هو الله

سدره سينائى به لسان انّى انا الله تنطق مى فرمايد فيا طوبى لك ان تسمع نغماتها

هو الله

همای قدس بر کائنات سايه افكندة فيا طوبى لك ان تستظلّ فى ضلالها

ای درویش

از عالم فانی منقطع شو تا به سوی عالم باقی پرواز نمایی انقطع عن الدنیا حتّٰی یصعدک الله

*** ص ۳۲ ***

الی سماء قدس مرفوعا

ای درویش

از صیغ جهان بگذر تا به صیغ بدیع جانان مطرّز گردی فیما طوبی لک ان تكون من الفاعلین

هو الله المقصود

جمال ذوالجلال بی مثال از مشرق غیب لایزال طلوع نموده فیما طوبی لک ان تحضر بین یدیه و تكون من المشرفین بجماله الظاهر المبین

هو الله

ساقی الهی خمر ربّانی از خم رحمانی بذل می نماید فیما طوبی لک ان تكون من خمره لمن الشاربین

ای علی

به جان فانی از جان باقی مگذر تا به سوی سماء قرب متصاعد شوی فیما طوبی لک ان تكون من الفاعلین

هو الله

به پر معنوی به سوی سماء قدس ربّانی پرواز کن و از جهان بگذر تا در جهان جانان در باب سبحان داخل شوی فیما طوبی لک ان تكون لمن

السامعین

هو الله

نار الهی بر سدره سینایی مشتعل آمده و با موسی روح تکلم ائی انا الله الهک و اله العالمین می گوید فیما طوبی لک ان تسمع بسمع الحقیقة

تکلماتها و ترى ببصر النار فیه لهياتها

*** ص ۳۳ ***

هو الله

بغای بقا بر سدره لقا با سبحان ورقا تغئی می فرماید بان یا قوم هذا جمال الله الاکبر الذی طلع عن هذا المشرق الانور و کشف النقاب عن

وجهه الاظهر فیما طوبی لک ان تكون بجماله لمن الفائزین

هو الله

بصر حقیقی بگشا تا جمال درّی منیر بینی و به لسان سرّ یا احسن الخالقین گویی

ای مطرّز حقیقت

بلبل قدس معنوی به احسن الحان تغئی می فرماید ابدع من کلّ نغمة فیما طوبی لک ان تكون من السامعین

ای علی

از تقشّر امکان بگذر تا به عرش لامکان قدم گذاری

هو الله

شاهباز عشق از افق قدس الهی ظاهر گشته تا جمیع طیور را به نغمات بدیع خود مست و بیهوش گردانند

هو الله

طاوس بهاء پر زینت باز نموده تا فردوس برین را به زینت خود مزین گرداند فیا طوبی لک ان تكون بجلاله لمن التّأظير بطرف التّأظر الدّری المنور المبين

هو الله

*** ص ۳۴ ***

مرغ بقا از آشیان فانی دنیا گذشته و در آشیان باقی ورقای الهی مقرر گزیده

هو الله

هذه ورد البقا ورد الّذی لا یفنی الّذی بروحاتها یترّوح سموات العلی و الأرضین الّذنی فیا طوبی لک ان تستنشق روابحها

هو المحبوب

هذه ورد البقا الّذی به یعطر عرش اهل ملأ الأعلى فوق سموات الرّقیع فیا طوبی لک ان تسمع ترنّیاتها

هو الله

به گوش سری کلمات ملیح را از این لسان ناطق استماع نما و از استماع کلام غیر او گوش را بگیر

هو الله المحبوب

هذه ورد العزّ الّذی به یعطر اوراد فردوس العما بروایح بدیع فیا طوبی لک ان تشمّ نفحاتها

هو الله

هدهد ربّانی از افق قدس سبحانی جلوه نما شده فیا طوبی لکم ان تنظرون جمالها

هو الله

هذه شجرة القدس قد غرست فی سیناء الرّوح و ینطق بآئه لا اله الا هو فیا طوبی لمن سمع ترنّماتها ثمّ استظلّ فی ضلالها ثمّ ارزق من ثمراتها.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

خط مبارک حضرت عبدالبهاء ع ب

بسم الله الأقدس الأعلى

سبحان الّذی نزل الآیات بالحقّ و قدر لكلّ شیء ما یتقرّب به الی الله المقتدر المختار و

*** ص ۳۵ ***

قد ختمت الكتب بكتاب الأعظم و فيه فصل علم ما كان و ما یكون طوبی لمن فاز به و اخرج منه الاسرار قل انه لكتاب نفسی و قد رقم فيه من القلم الأعلى ما یجذب به افئدة اولی النّبی الی الله العزیز الابی ان اقرؤه یا قوم فی آناء اللیل و اطراف النّهار و طرز دیباج هذا الكتاب بما اخبر به فی الزّبور و الفرقان و الانجیل و ما نزل فی الأسفار لمن الملك الیوم لله الواحد القهار قل یا قوم اتّوَقّفون فی امرٍ علّق کلّ ذکر باذنه و بشّرتم ببقائه فی کلّ الالواح تالله انه هو هذا فانظروا یا اولی الأبصار قل انا قدّرنا الضّراء كلّها لمظهر نفسنا لتنقطعوا عمّا عندکم و تتوجّهوا الی الله العزیز الغفّار قل یا ملأ الاعراض اتّستهزؤن بنا فسوف نستہزء بکم فی يوم تأخذکم نفحات العذاب و لاتجدنّ لأنفسکم من قرار یا قوم هذا غلام الله بینکم و ظهوره فیکم و سلطانه علیکم و قد اتی بما اتی به علی من قبل طوبی لمن اقبل الیه فویل لمن اعرض انه من اصحاب النار قل انی امنت بالله و مظاهر امره و قد بعثی بالحقّ و ارسلنی علی من فی السّموات و الأرض هل مهرب من امره لا فو نفسه العزیز الجبار یا قوم ان ارحموا علی الّذی ورد علیه فی سبیل الله ما بکت منه عیون اهل الفردوس ثمّ اهل ملأ الاعلی فی العشیّ و الابرار ان انظروا فی ما نزل علیکم بلسان علیّ و ما نزل فی هذا الظّهور اتّقوا المختار یا اولی الابصار انک انت ضعیف عند النّاس و خذ ما جائک من لدی الله انه یجعلک غنیاً عمّا فی السّر و الاجهار لاتحزن فی شیء و لاتنصمت عن ذکر ربّک ان اذکره بین النّاس بالعشیّ و الابرار تمسّک بهذه الشجرة و قد اختلفت

الْأَرْيَاحِ وَاسْتَدَّتْ وَكُنْ عَلَى سَكِينَةٍ وَوَقَارَ ذَكَرٌ مِنْ لَدُنَّا عِبَادَ الَّذِينَ هُمْ آمَنُوا بِاللَّهِ خَالِقِ الظُّلُمَةِ وَالْأَنْوَارِ وَابْهَاءِ عَلَيْكَ وَ عَلَى مَنْ تَمَسَّكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَاعْرَضَ عَنِ الْفَجَارِ.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

*** ص ۳۶ ***

[نسخه دیگر لوح مبارک در کتاب سبز جلد ۱۹ ص ۳۸]

از یاغ الهی با سدره ناری آن تازه غلام آمد های های هذا جُذِبَ اللَّهَى هذا خَلَعَ يَزْدَانِي هذا قُمْصُنْ رَبَّانِي با ابحر حیوانی با کوثر روحانی آن ربّ انام آمد های های هذا عَذَبَ سِبحانی هذا لُطِفَ رَحْمَانِي هذا طُرُزُ عَذْبَانِي از مصر عمانی آن یوسف شیرازی با عشوه و نام آمد های های هذا وَجَهَ اَزَلَانِي هذا طُلَعَ نَوْرَانِي هذا يَدَعُ قَدْمَانِي آن قاتل عشاقان وان محبی محبوبان با سیف سهام آمد های های هذا سَيَفُ عَشْقَانِي هذا رُمَحُ غَمَزَانِي هذا سُهْمُ مَزْكَانِي از خلف حجاب جان و از شهر لقای جانان با بخشش و انعام آمد های های هذا لُمَعَ قَدْسَانِي هذا قَدِمَ قَدِمَانِي هذا كَرَمَ بَدَائِي آن جوهر ابقا از مخزن اسما با ظلّ غمام آمد های های هذا خَزَنَ كَنْزَانِي هذا لُكِّلَ صَدْفَانِي هذا صَقَّتْ اَسْمَانِي آن فارس میدان وان قاتل محبوبان با تیغ و حسام آمد های های هذا جِيذَ خَضِرَانِي هذا صُدِرَ الطَّافِي هذا غَذِبَ اِحْسَانِي آن موجد بیضا آن مظهر ابها در روز قیام آمد های های هذا اَلَهُ بَدْعَانِي هذا رَبَّتْ قَدْسَانِي هذا مَلَحَ مَزَانِي آن سرّ جمال الله وان صرف جلال الله با صوت و پیام آمد های های هذا شَغِفَ لِمَعَانِي هذا جُدِبَ قَدْمَانِي هذا وَلِهَ غِيبَانِي با رتّه ورقاء با غنچه روحا با کاسه و جام آمد های های هذا هُكِّلَ غِلْمَانِي هذا جِگَمَ سَبْحَانِي هذا غُنَجَ وَلَهَانِي با نار جهانسوز با راز جگردوز از مشرق لام آمد های های هذا رَقَصَ عَجَبَانِي هذا كَبِدَ شَبَّاکِي هذا جِگَر حَرَّاقِي آن باز شکاری از ساعد سلطانی با طبل و خیام آمد های های هذا طَيَّرَ رِضْوَانِي هذا صُعِدَ قَطْرَانِي هذا وَرَقَ خَضِرَانِي هم مقصد مقصود عالم

*** ص ۳۷ ***

هم مظهر معبود آدم با جشن مدام آمد های های هذا قُدِّرَ عَظْمَانِي هذا عُظِمَ قَدْرَانِي هذا جُيِّشَ اِبْدَانِي آن جوهر روح حق با صور انا الحق چون هادم اصنام آمد های های هذا رُئِنَ سِرْيَانِي هذا غُنِيَ عِبْرَانِي هذا لَحِنَ فَرْقَانِي با جعده افشانی با گیسوی ثعبانی با رحمت الهام آمد های های هذا غَمَرُ اَزَالِي هذا كَرَمَ بَهَائِي هذا هَبَّتْ رِفْعَانِي آن ساذج ارواح وان محرق اشباح با صولت ضرغام آمد های های هذا حُرَّقَ اِرْوَاحِي هذا عَلِمَ وَجْدَانِي هذا قَلِمَ ثَعْبَانِي آن وجهه باقی چون صبح الهی در شام ظلام آمد های های هذا شُمُسُ شَرَّاقِي هذا قُمَرُ لِمَعَانِي هذا نُجُمُ طَرْزَانِي یک موی ز گیسویش یک بوی ز هندویش از وی به مشام آمد های های هذا بُعِثَ نَوَّارِي هذا خَشَرَ رَبَّانِي هذا وَهَبَ اللَّهَى از صبح وفای حق از فجر لقای حق آن عیش به کام آمد های های هذا وَلَدَ شِيرَازِي هذا سُرَجُ مَشْكَاتِي هذا بُرَّقَ مَصْبَاحِي صد جام به دستش صد دام به شستش با غمز تمام آمد های های هذا سُدِرَ سَدْرَانِي هذا شَجَرَ عِمْرَانِي هذا غُمِرَ فِتَّانِي با اصبع لاهوتی با انمل یاقوتی با بطری رام آمد با نطق کلام آمد با شور تمام آمد های های هذا شَرِبَ نَوْشَانِي هذا عَذَبَ وَلَهَانِي هذا خَرَكَ رُوحَانِي آن شعله ربّانی آن آتش فارانی با برد و سلام آمد های های هذا مَلَحَ بَهَاجِي هذا سُرَّتْ وَهَاجِي هذا اَلَهُ مَعْرَاجِي آن ظاهر مستور آن غائب مشهور از صحن به بام آمد های های هذا عَشُوْ طَرْفَانِي هذا حَاجِبِ قُوسَانِي هذا شُعَلُ رُوحَانِي عِيسَى ز دَمَش زنده موسی ز غمش خسته

*** ص ۳۸ ***

کان شمس تمام آمد های های هذا نَفَخَ مَنَانِي هذا رُوحُ رَوَّاحِي هذا كَلِمَ تَمَامِي آن قیصر سبحانی با افسر شاهنشاهی با تاج انا الهی چون صبح ز شام آمد های های هذا تَبَخَّرَ وَهَابِي هذا صُبِحَ بَرَّاقِي هذا جُلِّلَ خَلَّاقِي از خلف حجاب قدس و از ستر نقاب انس آن یار دلارام آمد های های هذا غَدِرَ حَوْرَانِي هذا كُنَسَ بَلَّارِي هذا عَيْنُ غَمَازِي با رقصه قدوسی با غمزه سبوحی با کوب مدام آمد های های هذا طَيَّرَ فَرْدُوسِي هذا شَهَقَ طَاوُوسِي هذا نَعَمَ نَاقُوسِي در ارض الهی آن سرو سمائی با منی و خرام آمد های های هذا طُوِّرَ اَلِهَامِي هذا خُبِرَ ذَوْقَانِي هذا سَطَّرَ سَطْرَانِي آن سیف الهی با جوهر یزدانی بیرون ز نیام آمد های های هذا سَيَفَ قَهَّارِي هذا عَتَبَ غَفَّارِي هذا بَطِشَ جَبَّارِي آن بلبل گلزار از گلشن اسرار از دشت

به دام آمد های های هذا طَرَبَ جِتَارِي هذا اثر رَبَّانِي هذا نَفَسٌ رَحْمَانِي محتجیان را مرگی منجمدان را دردی شاهنشاه ایام آمد آن کنز تمام آمد آن غیب بنام آمد رغم دل انعام آمد های های هذا شُكْتُ سُلْطَانِي هذا كُكْبُ محوانی هذا لُهَبُ شعلانی.

آن نار الهی از نفس رحمانی قرن‌ها دمیده شد تا به لون دم عاشقان هوای صمدانی ظاهر گشت و بعد به روح ربّانی عهد‌ها دمیده شد تا به لون جعد نگار مشهود گشت و لایعدّ و لایحصی طائف حول کعبه قرب ذوالجمال و سالک سبیل حرم ذوالجلال شد تا به شرف ظهور در این لوح مذکور آمد و به هیاکل ارواح قدسی از عشق الهی به خضوع و خشوع و قیام و جلوس به هیئت کلمات مرقومه در آیات مشهوده مشهود گشت

*** ص ۳۹ ***

پس باید اطیار عرشی که قصد مقاصد معارج قدسی نمایند به وله و آهنگی تلاوت نمایند که جمیع من فی الملک را روح قدیمی و حیات ابدی و زندگی دائمی بخشدن لعل ترشحات التّار علی صدر الابرار قد کان باذن الله مرشوشا.

مقابله شد منشی محفل : یدالله رفعت

باسم ربّنا العلیّ الاعلیّ

ذكر منیر من العبد الی الذی آمن بالله ثمّ اهتدی بشمس الّتی كانت عن افق الرّوح مشروقاً و رفع الی الله حتّی وصل الی مقام القرب فی رفرف کان عن افق القدس مرفوعاً و سمع لحنات الورقا علی اغصان كانت ببیدالله فی رضوان الهویة مغروساً کذلک یرفع الله من یشاء بامرہ و یضع الذّینهم استکبروا علی الله و کانوا الیوم عن جمال الله محروماً ان یا عبد لاتحزن عن شیء و لاتخف من احد و توکل علی الله انّه ما من اله الاّ هو له الخلق و الامر و الیه یرجع الحکم فی لوح کان عن ایدی الظّالمین محفوظاً قل یا اصحاب الہدی ان یمسّکم من حزن او کدورة فاستبشروا فی انفسکم و ان ارادوا الظّالمون جسداً منکم دعوه لهم لتلبسّ قمیص الحمرا و تרכبّ علی براق الرّوح و تكوننّ فی فضاء القضا علی هواء الامر مرکوضاً ثمّ احفظ نفسک و انفس الذّین هم آمنوا بالله و آیاته علی قدر مقدوراً و ان کشف القضا علیکم وجه البلاء فاصبروا ثمّ ارضوا لتکوننّ فی رضی الله و فی سبیل التّسلیم مسلوكاً کلّ ذلک امر من الله و حکمه فی سدادق القضا علی لوح کان عن الابصار مستوراً قل یا اهل البیان لاتتبعوا اهواء انفسکم و لاتختلفوا فی امر الله و ان تنزل علیکم من آية فاخفضوا جناح الدّلّ لها و لاتکوننّ فی انفسکم علی الکبر مغروراً و انّ هذا ما یشرکم به العید و ینصحکم بامر کان من سماء الاحدیة عن غمام الله منزولاً قل یا قوم فکروا فی الذّین کانوا قبلکم کیف قضی نحبهم علی الغفلة و انتم لاتمشوا

*** ص ۴۰ ***

سبلهم و لاتتبعوا هدیهم فاتبعوا الذّی کان فی لجج الأنوار من فطرة الله مبعوثاً و لاتلتفتوا الی شیء من زخارف الدّنيا و لا الی الذّین تجدون فی قلوبهم غلاً من الله و اولیائه ثمّ اركضوا الی شریعة كانت من سحاب العزّ مرسولاً کذلک نقلکم الی آثار رحمة الله و نلقی علیکم من حکمة کان فی ازل الازال خلف حجابات التّور مقنوعاً قل یا قوم لاتحرموا انفسکم و لاتبعوا عن رضوان کان فیہ نسمات الفردوس مهبوباً قل انّ الذّین یمنعونکم عن شریعة البقا اولئک لیس لهم من حبّ و کانوا من الغافلین علی الواح القدس من قلم الرّوح مکتوباً انّ الذّین تحدّث فی قلوبهم حرارة الحبّ لایسدّهم من شیء و لایمسّکم من امر و یسرعون بعیناهم الی مقام کان عن العالمین ممنوعاً ان یا جوهر الحبّ ان یسئلک احد ما اکتسبت فی سفرك ولّ وجهک عنه و قل قدّس الله انفسنا عن کلّ ما عرفتم و فزنا بمقام کان فی امّ الالواح علی خط الخفیّ مسطوراً و طیرنا فی هواء الوصل حتّی وصلنا الی مدینة جعل الله ابوابها عن وجه مثلك مسدوداً ثمّ استعن بالله و انّه یلهمک فی جوابه من الحان حمامة البقا لتکون من نغمات القدس مغروداً و کذلک نلقی علیک من اسرار العلم و الحکمة لتکون فی سُبُل العرفان مسروراً کذلک بشّرناک بالزوج و القیناک معانی الّتی كانت من بیان الله فی صحف الغیب مرقوماً اذا فالتفت رؤیاک فی ما اراک الله ثمّ احفظه فی خزائن قلبک و

لاتقصصه على الذينهم اعرضوا و استكبروا و لم يكن همهم في الملك الا دراهماً معدوداً و ان تلقى عليهم من ذكر يولون وجوههم و هذا مبلغهم و هل يحب الجعل ان يدخل في رضوان كانت فيه رياحين الروح منبوتاً او نسيمات الطيب مرشوحاً لا فو الذي جعلني خادماً

*** ص ٤١ ***

لنفسه لن يميلوا اليه بل يفرّون الى انفسهم المجتثّة في نار كانت عن حطب الشرك موقوداً اولئك هم الذين نبذوا كلام الله وراء ظهورهم و زين لهم الشيطان اعمالهم و بذلك اخذهم الله بذنبهم و جعلهم من نار الكفر محروفاً ان يا حبيب اسمع ندائي و خذ ما الهمناك بيد القوة و كن كقطعة النار لتشتعل النار في قلوب الذين هم انقطعوا الى الله و كانت صدورهم من لهيب الشوق مشغوفاً ثم اقبل ما وصيناك في ملأ الروح و لاتكن من نار الله في وادي العشق مخموداً قل ان الذينهم سرعوا الى الخيرات في هذه النار اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للايقان و جعلهم بخلع الأمر من قصص العرفان مخصوصاً و تتلقّهم ملائكة الأمر و تعلّمهم سبل التقوى و تبشّرهم الى اسرار كانت في ام الكتاب مذكوراً قل يا قوم هذا عبد الله و لم يكن الا كاحد منكم و يدعوكم الى فردوس كانت الروح من عنده على جسد العالمين مبذولاً و لا يأمركم الا بالحق الخالص ليبلغكم الى علم كان على جبل النور منصوباً قل اذا ظهر الوجه عن خلف الحجاب و نزلت ملائكة الروح و جاء الله على غمام كان في هواء القدس مركوباً قل يا قوم فاسرعوا الى الله و لاتخافوا من احد و لاتجعلوا انفسكم من روح الله مأبوساً و هذا ما ذكرنا لك في هذا الكتاب و جعلناك بشيراً من لدنا على العالمين جميعاً لترسل على القلوب من نسيمات القدس و تذكرهم بايام الذي تنزل فيه الآيات من سحاب الفضل بديعاً و ان لقاك اسم الله فانشر هذه الكلمات بين يديه ليستبشر في نفسه و لا يكون عن جواهر الأمر محجوباً و قل له هل تحب رأسك ازيد عن الله قل سبحان الله ما احبه الا بان يرفع على القناة في حبك ان كان ذلك عندك مقبولاً

*** ص ٤٢ ***

او يكون الصبر عندك احبّ عن الله قل سبحان الله ما حفظته الا لسهام الأعداء في سبيلك و كان ذلك بين يديك موجوداً قل لاتخف من احد و عز نفسك عن الحجابات فان الخير كله بيد الله يحفظ من يشاء بامر و ان الفضل كان من عنده على العالمين بمثل هذا الشمس في افق العلى مشهوداً فانقطع عن الدنيا ثم طير في هواء القرب و الاشتياق لتكون من سمندر الشوق بنار الله مانوساً سيفى هذه الايام المحدودة و يطوى كلما فيها فارجع الى رفرف كان في ابد الايام بين يدي الله مبسوطاً و قل انا اجبنك و كنا نذكرك في ملأ الأعلى و ما وجدنا منك رائحة الحب لذا اذكرناك في اللوح ليجذبك الى محل كان عن افئدة المقربين منزوهاً و هذه من حمامة الأمر يغنّ عليكم من نعمات الفردوس ليجعلكم من لحنات الله مجذوباً و يبلغكم الى شريعة الحياة و يسكنكم في ظلّ رحمة كان في جنة العدن محدوداً و نختم القول على ذكر الحبيب في سرادق القلب ليكون كتاب المحبوب بخاتم الحفظ مختوماً ثم البس قمص التكبير من حرر البقا على الذين تجد النور في وجوههم و كانوا في جنة الانقطاع مخلوداً.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو الله الاقدس الأعلى

به خط مبارك حضرت عبدالبهاء

هذا كتاب من لدى العبد الى الذي آمن بالله المهيمن القيوم قل الحمد لله الذي عزفى نفسه و ارجعني اليه في ايام التي كل احتجبتوا عن جماله و اعرضوا عن لقائه و كفروا بآياته و كانوا من الذينهم معرضون ان استبشر في نفسك بما ايدك الله لعرفانه و جعلك من الذينهم موقنون ان اذكر ربك في كل الايام و لاتصمت من بدايع ذكره و من يذكره في ارضه انه يذكره في ملكوت امره و كذلك قضى الأمر في الواح عز محفوظ انا اردنا ان نصنل لك في اللوح من هذا

*** ص ٤٣ ***

النبا تفصيلاً ولكن سمعنا ضجيج اهل ملأ الاعلى في امر الذي كان مستوراً عن اعين العباد لذا امسكنا القلم و اختصرنا اللوح و انك فارض بما قضى لك و قل سبوح قدوس رب العظمة و العلى و خالق الأرض و السماء و رب الملائكة و الروح و انا نسئل الله بان يوفقك على امره و

يفتح على وجهك باباً من ابواب الرضوان لتحركك نفحاته في كل الأحياء و أنه لهو المقتدر على ما يشاء و أنه لهو العزيز المحبوب و الروح عليك و على الذينهم آمنوا بالله و نبذوا ما سواه عن ورائهم و يستحون بآرائهم في كل صباح و مساء و يتقربون اليه بوجه كانت مستضيئة بانوار الله الملك المقتدر العزيز المحمود.

مقابله شد منشي محفل: يدالله رفعت

هو الله تعالى

سبحانك اللهم يا الهى ترى ابتلاي في كل الايام قد حبستنى مع سبعين انفس من عبادك بما نزلته في الواح امرك من مبرم قضائك و منهم من كان ناظراً اليك و خاضعاً لك و خاشعاً لامرك و منهم من يعلو مرة و يسفل اخرى اسئلك بالذين فتحت ابصارهم و يرون في كل حين آيات قدرتك و بينات عظمتك بان تغفو عن الذين غفلوا فضلاً و كرامة للذين يطوفون في حولك و يستضيئ وجوههم من انوار وجهك و تقلب قلوبهم باصبعي قدرتك و انك انت العزيز الكريم.

مقابله شد منشي محفل: يدالله رفعت

به نام محبوب انام

جناب مهدي

ای مهدی رحیق باقی از کلمه الهی جاری از دست عطا بیاشام و کوثر اطهر از شطر

*** ص ٤٤ ***

منظر اکبری ساری از ید فضل بنوش قل لک الحمد یا من شرفتنی باثر قلمک و نادیتنی بلسان مظهر ذاتک اذ کان فی سجن الظالمین.

مقابله شد منشي محفل: يدالله رفعت

قوله عز كبريانه

يا ايها الناظر الى الوجه قد شهد قلبي الأعلى باقبالك و ابتهالك و خضوعك و توجهك الى وجه ربك الغنى المتعال قد كنز لك ما عملته في سبيل الله انه لا يعزب عن علمه من شيء ان ربك لهو العزيز العالِم انت الذي بك تضوعت نفحات ذكر الرحمن بين الامكان انه يجزيك بالحق يشهد بذلك من عنده ام الكتاب انا كنا معك اذ كنت ذاكرًا بذكر ربك و ناطقاً باسمه المهيم على الامكان طوبى لك بما بلغت امر موليك و فزت بما هو المقصود في الزبر و الالواح كل ذلك من فضل الله عليك ان اشكره في الغدو و الاصال انا نزلنا لك الواحاً شتى كل واحد منها يشهد بما ينطق به لسان العظمة في هذا الحين الذي جعله الله مطلع الايام ان اقرئها مرة بعد مرة لتوقن بانه يسمع ما كنت ناطقاً به و يراك في كل الأحوال لو تطالع بما قدر لك لياخذك السرور على شأن تطير بقوادم الشوق و الاشتياق الى العزيز الوهاب. ينبغي لكل من آمن بالله ان يعرف شأنك و مقامك و يسترضى عنك حباً لله الواحد المختار لاتنظر الى الخلق و اطواره بل الى الحق و الطافه التي احاطت الافاق انك انت الذي المذكوراً لدى العرش و متوجهاً اليك وجه الله

*** ص ٤٥ ***

مالك الأنام لاتحزن عمّا ورد عليك قد ورد على موليك ما لاتحمل ذكره الاوراق انما البهاء عليك و على من معك و على الذين يتقربون اليك حباً لله مظهر الآيات.

مقابله شد منشي محفل: يدالله رفعت

حاجی ملا مهدی

به خط مبارک حضرت عبدالبهاء بسم الله الأقدس الامنع

قد سمع الله ندائك و كان عالماً بما ورد عليك و انه لهو الحق عالم الغيوب لايعزب عن علمه من شيء و قد رقم من قلم امره لوح عز محفوظ و فيه قدر علم ما كان و ما يكون و فيه ستر اسرار الأمر من قلم الله المهيم القيوم كن سراج حب ربك بين عبادہ ليستضيئ منك المقبلون

فانظر في السراج أنّه ولو كان واحداً ليشتعل منه الى ماشاء الله سراج يعد سراج كلّ منه يستضيئون كذلك فانظر في افئدة الذينهم انقطعوا عمّا عندهم وتوجهوا الى الله العزيز المحبوب فو عمرى لو يستضيئ سراج قلب احد بحبّ الله ليشتعل منه افئدة الخلائق و أنّ هذا الحقّ معلوم ولكن ينبغي لكلّ ذى سراج بان يحفظه من ارباح النفس و الهوى بزجاجة ذكر اسم ربك العليّ الابهى كذلك مثل لك ملك الاسماء فضلاً من عنده عليك و على الذينهم موقنون ان افرح بذكرك ربك و بذكره اياك و أنّ ذكره سيق كلّ ذاكر و مذكور طوبى لرجل استقام على امره و للسان نطق بذكره و ثنائه و لقلب توجه اليه بخضوع و خشوع ان اشكر الله بما ايدك على امره و جعلك ناصراً لدينه و ناطقاً بثنائه أنّه لا اله الا هو يختصّ من يشاء لحبه و أنّه لهو العزيز الودود بلغّ الناس امر ربك و دار معهم لأنهم مابلغوا الى ذروه البيان و كانوا من الذينهم مستضعفون و البهاء

ص ٤٦

المشرق عن افق الفضل عليك و على الذينهم انقطعوا عن الدّنيا و اقبلوا الى مالك الاسماء و مامنهم اعراض الذينهم معرضون. مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

الاقديس الاعظم الاكرم

سبحان الذى ظهر بالحقّ بسلطان كان على العالمين مشهوداً أنّه ينطق فى كلّ شىء أنّه لا اله الا انا كذلك كان الامر فى اللّوح مسطوراً اذا تحركت افلاك ارادة موليك و اتى المحبوب اعرض عنه من كان عن الانصاف محروماً لعمرى قد وجد كلّ ذى شَم عرف الرّحمن و سمع كلّ ذى سمع ندائه الذى كان بالحقّ مرفوعاً ان يا احبائى ان استقيموا على الامر باستقامة تضطرب به افئدة الذين كفروا بالله و آياته التى كانت من سماء الوحي منزولاً طوبى لمن قام بين اهل الامكان و اخذ رحيق الحيوان باسم ربه الرّحمن و سقى الموحدين من اهل البهاء خمر الحمراء و المخلصين من رشحات التى ترشّحت من بحر ارادة مالك الاسماء كذلك زبنا افق البيان بنير كان فى ايام الله مرئياً.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

ى جناب مهدي الذى زار البيت عليه بهاء الله

العليّ العظيم

كتاب الهاء نزل من لدى البهاء الى الذى آمن بالله المهيمن القيوم قد اصبحنا اليوم بذكر الله و ثنائه و نزلنا الآيات و جعلناها بينات للذينهم خلقوا بقوله كن فيكون لو يسئل احد عن مطلع آيات ربك الكبرى قل أنّه بين ايدى الأشقياء الذين ارتكبوا ما نهوا عنه فى كتاب الله العزيز الودود

ص ٤٧

هل القلم يقدر ان يجرى على ما ورد عليه هل اللّوح يستطيع ان يحمل ذكر مصائبه لا و عمرى لو انتم تعرفون لتنقد الاقلام و الالواح و ماينتهى ما ورد على المظلوم من الذينهم كفروا بالله العزيز المحبوب يا احبائى تمسكوا بحبل الاستقامة و الاصطباء كذلك يأمركم المختار أنّه لهو المقتدر على الغيب و الشهود كم من عبد شهد و انكر و كم من عبد حضر و اعترف كلّ يعمل على ما عليه ان ربك لهو الحقّ علام الغيوب طوبى لمن نبذ ما سواه مقبلاً الى مولاه الا أنّه من اهل البهاء فى لوح محفوظ تقرّبوا بالقلوب الى المحبوب و لا تتبّعوا كلّ مشرك مردود من يمنعه اليوم كتب من على الأرض و ما ذكر فيها من القصص الاولى أنّه لهو البعيد المحروم قل يا قوم دعوا من على الأرض و ما عندهم عن ورائكم و توجهوا الى الافق الذى منه اشرفت انوار وجه ربكم العزيز الغفور قل لا يحيط احد بعلم شىء الا الله ولكنّ الناس لا يفقهون عندنا علم ما فى الكتب و علم ما كان و ما يكون دعوا الاصنام و ما سمعتم منهم الا أنّهم قوم منكرون قل لائلتفتوا الى العمام و كبرها و اذكروا الايام التى فيها اتى الرّوح اعرض عنه العلماء و اقبل من يصطاد الجوت ثمّ انظروا اذ اتى محمد رسول الله اعرض عنه اشراف القوم و علمائهم و آمن من يبيع التمر كذلك قضى الامر ان انتم تفقهون قد فصلت الكلمة بين الاشرار و الاخيار أنّها ميزان الله و صراطه لمن فى الغيب و الشهود انك اذا

شربت الرّحيق الاطهر الّذى جرى من قلم مالك القدر قم و قل يا قوم قد زهق الموهوم و اتى المعلوم اياك ان يمنحك اعراض المعرضين او اعترض الّذين اعترضوا على الله اذ اتى باسمه المكنون كذلك زيتنا سماء اقبالك بكوكب البيان و قلبك بهذا الذّكر المخزون.

مقابله شد منشى محفل: يدالله رفعت

*** ص ٤٨ ***

ي جناب حاجى ملا مهدى

الاقديس الاعظم

ذكر من الله الى الّذى استهدى فى ايام ربّه و فاز بانوار العرش و كان من المقبلين ليطير من الشّوق الى الهواء الّذى قدّسه الله من ظنون المربين ان يا عبد ان استمع النّداء من شطر العكا سجن ربك الابى بائى انا المظلوم الغريب خلقنا العباد لخدمتى انهم كفروا بعد الّذى كشفنا لهم الوجه بنور مبين انّ الّذين غفلوا سوف يجدون انفسهم فى خسران عظيم قل لو اراد الله ليقبضهم بامر من عنده انه لهو المقتدر القدير انهم ضعفاء مابلغوا حدّ البلوغ لا يعرفون ما ينفعهم ان ربك لهو الغفور الرّحيم يدعوه فى كلّ الأحيان و يذكرهم بفضل من عنده لعلّ يتوجّهون الى هذا الأفق المشرق المنير انك يا ايّها السالك الى الله ذكّر عبادى لعلّ يضعون الهوى و يسرعون الى فاطر الأرض و السّماء كذلك امرت من لدن عليم حكيم اياك ان تتوقّف فى ذكر ربك قد خلقناك لأمرى فاعرف و قل الحمد لك يا اله العالمين ان وجدت فى قلب نفحات حبّ ربك دار معه و ذكره من قبلى قد سبقت رحمى العالمين لاتمنعك الكدورات عن مالك الاسماء و الصّفات و لا الأحران عن ثناء ربك الابى ان اشتغل بذكره بين عباد الغافلين لعلّ يسمعون نداء الله و يتخّذون اليه سبيلاً ان ربك لهو العزيز الكريم و البهاء عليك و على من معك من احبّاء ربك من كلّ صغير و كبير.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

جناب حاجى ملا مهدى عليه بهاء الله

به نام خداوند قادر توانا

*** ص ٤٩ ***

قد اذن مؤذن الله عن يمين العرش انّ الّذين فازوا اليوم بما اراده المحبوب اولئك هم الفائزون و الّذين توجّهوا الى الافق الاعلى و انقطعوا عمّا بين الورى اولئك هم المخلصون ان شاء الله در كلّ احوال به عنايات الهيّه مسرور و فائز باشيد بر مثل آن جناب لازم كه كمال جد و جهد را بر الفت و اتّحاد احبّاء الهى ميذول داريد و به سراج حكمت و بيان من فى الامكان را به سبيل مستقيم و افق مبين هدايت نماييد بحر عذب حيوان موجود و مشهود ولكن ناس غافل به مياہ منتنه متوجّه و مشغول قد غرّتهم الاوهام على شأن ارتابوا فى ظهور الله و لقائه بعد الّذى ظهر بالحقّ فى هذا المقام المنير فانظر فى قلّة عقولهم يدعون الاسماء فى الصّباح و المساء و ينكرون الّذى خلقها بالحقّ الا انهم من الصّاعرين طوبى لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله ربّ العالمين ذكّر النّاس بهذا الاسم الاعظم ليتنبّهنّ و يتوجّهنّ الى الله الفرد الخبير انا ذكرناك فى سنين متواليات و ارسلنا اليك عرف القميص من هذا المنظر المنير اينكه در عيش جديد ذكر نموديد اين امور لازال لدى العرش محبوب بوده انه يبارك عليكم فى ما اردتموه فى رضائه انه ولى من والاه لا اله الا هو العزيز الكريم لاتحزن من شىء ان افرح بالفرح الاعظم و توكل على العزيز الحميد توجّه الى المنظر الاكبر شطر الله المقتدر المتعالى العليم المحيط كذلك اذنا كما رحمة من لدنا ان ربك لهو العزيز العظيم البهاء عليك و على الّذين آمنوا بالله و توجّهوا الى وجهه العزيز البديع.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

قد نزل لمن صعد و سكن فى جوار رحمة ربّه الغفور الكريم

*** ص ٥٠ ***

هو الظاهر المشفق الغفور الرحيم

شهد المكنون لاسمى القيوم انه لا اله الا انا العزيز المحبوب شهد المخزون و انه هذا الظاهر المشهود ينطق في كل شيء انه لا اله الا انا المهيمن القيوم ان الباطن يطوف حول من ظهر بالحق و الظاهر قام لثناء نفسه في هذا اليوم الذى فيه نطقت الاشياء الملك لله مالك الوجود قد شهدت الكتب لهذا الاسم الاعظم و خضعت الصحف اذ نزلت الآيات من لدن منزل قديم قد تشرف العالم بظهور مالك القدم طوبى لمن اقبل و فاز و ويل للمنكرين قل هذا يوم يرى فيه شمس العدل خلف السحاب بما اكتسبت ايدى الظالمين و هذا يوم اخبر به الله يوم يقوم الناس لرب العالمين هذا يوم فيه يكلم مكلم الطور اذ ظهر مالك الظهور بسلطان مبين و هذا يوم تزين بذكره صحف الله العزيز الحكيم طوبى لمن نبذ العالم عن ورائه و اقبل الى الافق الاعلى بنار انجذبت بها افئدة العارفين و بنور اضائت به ظلمات الارض كذلك نطق القلم الاعلى اذ كان المظلوم مستوياً على عرش اسمه الغفور الكريم ان يا قلم القدم يأمر الاسم الاعظم بان تذكر من صعد الى الله الذى سقى بمهدى في كتاب مبين ان اشهد بانته اقبل الى الحق اذ كان الخلق في حجاب غليظ انه لهو الذى خرق الاحجاب باسم ربه المقتدر القدير و اقبل الى الله الى ان ورد في جوار رحمة ربه العزيز الكريم انه لهو الذى قطع البر و البحر شوقاً للقاء الله على شأن يذكره الملائكة الاعلى و اهل الجنة العليا يشهد بذلك لسان العظمة في مقامه المنيع

*** ص ٥١ ***

لعمري الله قد انجذب باقباله اهل الملكوت كذلك يذكره من اتى بأمر لا يقوم معه من في السموات و الارضين النور المشرق من وجه ربك مالك الاسماء بعد فناء الاشياء عليك يا من شربت رحيق الوحي من يد عطاء فاطر السماء اذ اخذ الاضطراب سكان الارض كلها انت الذى مامنعتك شئون العالم و لا حجابات الامم انت الذى نبذت مطالع الظنون و اقبلت الى اسمى القيوم الذى اذا ظهر ناح العلماء كنوح التلكى و اضطرب العرفاء الا من شاء الله الفرد الخبير نشهد ان منك ظهر الوفاء في هذا الامر الذى اذا ظهر نقض الميثاق كل غافل مرعب اشهد انك فزت بالبلى اذ ارتفع النداء من شطر العظمة و الكبرياء طوبى لك يا مهدى و نعيماً لك يا مهدى انت الذى كنت طائراً في هوائى و ناطقاً بثنائى و قائماً على خدمتى و حملت البلايا و الرزيا في سبيلى انه لا يعزب عن علمه من شيء كان معك في كل الاحوال يشهد و يرى و هو الشاهد السميع انت الذى تركت الاوطان مقبلاً الى مقام الرحمن الى ان اتخذت امام وجهه لنفسك مقاماً هذا فضل لا يعادله شيء في الارض و السماء يشهد بذلك من تزين به البقعة البيضاء هذا المقام المنير طوبى لنفسى فازت بذكرك و ثنائك و لمن زارك بما نطق القلم الاعلى نشهد انه من الفائزين انت اليوم تحت لحاظ عناية ربك الكريم كلما تمر عليك راية الظهور يذكرك مكلم الطور بذكر يهتز منه من في القبور و الحمد لله المقتدر العزيز الغفور.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

*** ص ٥٢ ***

ي اخت ضلع جناب مهدى عليه بهاء الله

الاقდس الابهى

كتاب نزل من سماء الوحي للتى امنت اذ سمعت نداء ربها العزيز الحكيم لتقرّبها كلمة الله الى مقام لا يرى فيه الا انوار وجهه العزيز الكريم انا نذكر من اقبل من العباد ثم التى اقبلت من الاماء انه لهو الغفور الرحيم ان الذى فاز بايام الله انه من اهل الفردوس في لوح عظيم و التى عرفت ربها انها من الفائزات لدى العرش العظيم ان يا امى يذكرك لسان العظمة من هذا الشطر البعيد ان اشكره بهذا الفضل ثم اذكره في اللآلى و الايام ان ربك لهو السميع البصير كذلك نزل لك من سماء الفضل ما جعله الله كوثر الحيوان لمن في السموات و الارضين. مقابله

شد منشى محفل : يداله رفعت

ي امة الله خاله

بسمى المهيمن على الاسماء

امتى امتى يناديك لسان رحمتى من شطر سجنى و يخاطبك ملكوت بيانى من مقرّ عرشى ليفرح به قلبك و ينطق به لسانك في ذكر ربك المهيم
العليم الحكيم فاعلى انا اجينا كل كتاب حضر لدى العرش و ذكرنا من ارسله بذكر قرت به ابصار العارفين قد سمعنا نداك في هذه المرة و
اجيناك بهذا اللوح المبين طوبى لك بما سمعت نداء المظلوم و اقبلت الى الفرد الخبير ان لاتحزنى من شىء ان اطمئننى بفضل موليك انه يذكر
كل عبد آمن و كل امة فازت بهذا الكوثر الذى يسقى الله به

*** ص ٥٣ ***

عباده المقبلين فانظري كم من ملكة ما فازت بالله و لقائه و انت فزت بالمقصود و ذكره الذى لا يُعادل ما خلق في السموات و الارضين لعمرى
سيفنى ما يفتخرن به الملوك و الملكات و يبقى لك ما نزل من قلبي العزيز العليم ان اشكرى ربك بهذا الفضل و قولى لك الحمد يا ايها المسجون
و لك الثناء يا ايها المظلوم و لك البهاء يا بهاء العالمين.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

به خط مبارك حضرت عبدالبهاء ضلع ملا مهدي

بسم الله الاظهر

يا ورقة السدرة طوبى لك بما حركتك نسمات رحمة ربك الرحمن و انقطعتك عن الاكوان و قلبتك الى شطر ايمن الفردوس مقرّ الذى فيه
اشرفت الانوار عن وجه ربك العلى العظيم هنيئاً لك بما شريت من كأس الكافور خمر الظهور فى هذا الظهور الذى فيه ظهر لوح المسطور
الذى كان مستوراً عن انظر الغافلين اذاً يكبرن الله على وجهك من هذا السجن البعيد و ان بتكبيره تنطق السن كل شىء بتكبير الله الملك
العزيز العليم ان استقمى على حبه ثم استنشقى رواج القدس عن قميصى الذى علق بين السموات و الارضين ان يا ايتهى الورقة تائه لو
تنظرين اليه بعينى لتجدينه مشبكاً من رماح المشركين و سهام المنكرين و كل خيط من خيوطه ينادى بين الهوا و يقول يا ملا الارض و السماء
لو تريدون ان تطلّوا على محبوبكم العلى الاعلى فانظرونى لتعرفوا ما ورد عليه من جنود الشياطين فانظروا يا قوم الى دم الذى يجرى منى انه
لثار الله ولكن الناس

*** ص ٥٤ ***

هم في غفلة مبين ولو انا نفصل لك ما ورد علينا لتسمعين ضجيج اهل ملا الاعلى و صرخ ملائكة المقرين انى لغلام بشر بلقائى نقطة الاولى و
من قبله النبيين و المرسلين فلما جئت عن سماء الامر و خرقت الاحجاب ارتفع ضوضاء المغلّين الذين نقضوا عهد الله و ميثاقه و نبذوا البيان
عن ورائهم و يعبدون العجل من دون الله فويل لهم من عذاب يوم عظيم و انك انت ان افترى لسانك بذكرى و ثنائى بين امانى لعل ينقطعن
من انفسهن و اهوائهن و يتوجهن الى مالك الملوك و السلاطين و ان ربك يعلم ما ورد عليك لاتحزنى في سبيله فتوكل على الله و انه يحرسك
بالحق عن ضرر المفسدين و البهاء عليك و على الذين هم صبروا في الشدايد حباً لله المقتدر العزيز القدير.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو المذكور في الصحف الاولى

كتاب البهاء الى الاماء اللآئى شرين رحيق الحيوان في ايام الرحمن و اقبلن بقلوبهن الى الله مالك الامكان يا امانى ان افرحن بذكرى ثم استقمن
على حبي كذلك يأمركن صاحب الاديان لاتجزعن عن المكاره انه قد يتغمس في بحر البلاء بذلك شهد مالك الاسماء في اعلى المقام تنوح الذرات
لحزنه ولكن الناس اكثرهم في سرور و ابتهاج قد اخذتهم الغفلة في ايام الله سوف ينوحون على انفسهم و لا يجدون من مناص انما البهاء
عليكن يا اماء الله و على من طاف حول الامر بروج و ربحان.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

ي ضلع جناب مهدي

بسمی المبین العظیم الحکیم

آنّا نرسل نفحة الرّحمن من مصر المعانی و البیان الى امة اقبلت الى الله اذ اتى بسلطان غلب العالمین طوبی لامة وجدت عرف الآيات و اقبلت الى هذا الافق المنیر ان اشکری بما رزقک الله من ينطق بثنائه و یدک على الاقبال اذ اعرض عنه کلّ عالم مریب لو تتوجّهین باذن القلب لتسمعین من الاشجار قد اتى المختار و من الاریاح قد ظهر محبوب العالمین طوبی لك بما فزت بایّام الله و سمعت ندائه من شطر سجنه العظیم توکلّی على الله فی کلّ الاحوال ثم اذکره بذكر تنجذب به افئدة القانتات اللّائی آمن بالله ربّ ما یری و ما لا یری و ربّ من فی السّموات و الارضین.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

ضلع من صعد و امّ من حضر و فاز

هو العادل الحکیم

ذكر من لدنّا للورقة الّتی صعدت الى الافق الاعلی و فازت بانوار وجه ربّها العزیز الجمیل یشهد لسان المظلوم فی هذا السّجن الممنوع بانّها اقبلت و آمنت و شهدت و اقرت و اعترفت بما نطق به لسان الله الملك العظیم الحکیم أنّها فازت ببحر العرفان فی ایّام فیها اضطرب من فی الامکان الا من شاء الله ربّ العالمین أنّا ذکرناها من قبل فی الواح شتی و نذکرها بعد ارتقائها فی هذا الكتاب المبین علیک یا امتی و ورقی رحمة الله الّتی سبقت و فضله الّذی احاط من فی السّموات و الارضین ان افرحی بما شهد لك القلم الاعلی بما لا یعادلّه ما خلق و یخلق یشهد بذلك کلّ مصنف بصیر

علیک بهاء الله و عنايته و ذکره و ثنائه بدوام اسمائه و صفاته ان ربّک لهو الفضال المعطى الغفور الکریم طوبی لك و لاسی الّذی فی الدّهاب اذکره و فی الإیاب اصفه بما یستفرح به افئدة المقرّبین أنّه قد اتّخذ لنفسه مقاماً امام عین ربّه الرّحمن الرّحیم لعمر الله هذا من فضله الاعظم ولكنّ النّاس اکثرهم من الغافلین کذلک قضی الامر و اتى البیان فی هذا اللّوح المقدّس العزیز البدیع.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

یا ورقه اخت امّ من یدّناه على خدمة هذه التّبأ العظیم

هو الشّاهد من افق سماء العلم

یا امتی یا ورقی قد شهد لك القلم الاعلی باقبالک و حبّک و توجّهک الى وجه القدم اذ اعرض عنه العالم الا من شاء الله العلیّ العظیم هذا يوم اخبر به رسول الله من قبل و من قبله الرّوح و من قبله من اتى بتسع آیات باهرات و سعى بالکیم فی کتابی المبین یا ورقی جمیع کتب قبل و رسل الہی خلق را به این يوم امنع اقدس بشارت داده اند مع ذلك نفوس شریره غافله اّماره به اعتساف تمام بر قطع سدره قیام نموده اند طوبی از برای تو که به طراز محبّت الہی مزین گشتی و به ذکر و ثنائش فائز جمیع فضل در قبضه قدرت حق جلّ جلاله است به هر نفس اراده نماید عطا می فرماید چه مقدار از رجال که خود را صاحبان اسرار و از علمای اعلام می شمردند و چون اندک امتحان به میان آمد به اعراض و اعتراض قیام نمودند به شأنی که اهل ملأ اعلی به نوحه و ندبه مشغول و تو از فضل الہی و عنایت لایتناهی به عرفان سرّ مکنون و کثر مخزون

فائز شدی این مقام عظیم را به اسم حق جلّ جلاله حفظ نما و از عیون خائنین مستور دار البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک و علی کلّ امة فازت بانوار عرشى العظیم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

اخت ضلع اسم الله الذى صعد الى الله

به نام خداوند دانا

ای امة الله الحمد لله به عنايات الهی و فیوضات رحمانی به عرفان مظهر اسرار فائز شدی و به مشرق وحی و مطلع الهام اقبال نمودی و از رحيق مختوم که من فی الامکان به قطره‌ای از آن معادله نمی‌نماید قسمت بردی آن رحيق عرفان حق است که اکثری الیوم از او ممنوع و محرومند جمیع عالم از برای او خلق شده‌اند و لکن محجوب مشاهده می‌شوند مگر نفوسی که به اسم او از مادون او گذشتند و به افق او توجه نمودند ان افرجی بذکره ثم اشکری ربک العليم جناب اسم الله مهدی علیه بهاء الله درباره شما ذکرى نموده و آن ذکر به اصغای مالک اسماء فائز گشت این است نعمت باقیه که از سماء عطاء مالک برتبه نازل شده و می‌شود طوبی للحافظین طوبی للعارفین طوبی للاکلین قدر این نعمت را بدان و چون بصر و جان حفظش نما البهاء عليك و على اللآنى آمن بالله الفرد الخیر.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

ام سيد اشرف عليه بهاء الله

بسم الله الاعظم الاعظم

هذا كتاب من لدى الزوج الى امة الله التى آمنت بربها و كانت من القانتات فى الالواح

*** ص ۵۸ ***

مذكوراً طوبى لك يا امتى بما اقبلت الى مقرّ كان عن انظر العالمين مستوراً و عرفت مظهر نفس الله بعد الذى كان اكثر الرجال عنه محروماً فاعلمى بان كلّ امة آمنت بالله و زكّت نفسها انها لخير من الف رجال الذين هم كفروا بالله و كانوا من رضوان القرب بعيداً و قد حضر بين يدينا اينك الذى شرف بلقاء الله مرة بعد مرة و اخذته نفحات ايام التى كانت فى كلّ الالواح من قلم الله مسطوراً لاتحزنى من شىء فتوكلى فى كلّ الامور على الله و اته كان عليك وكيلاً و البهاء عليك و على من اتخذ الرحمن لنفسه معيناً.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

جناب ابو المعالى عليه بهاء الله

بسمى المشرق من افق البيان

كتاب يشهد فيه لسان الله مالک الورى و قلمه الاعلى لمن سمع حفيف سدرۃ المنتهى فى ايام بشر فيها كلّ نبى و كلّ كتاب و كلّ رسول امين يا ابا المعالى يذكرك من سى فى التّوّارة بالاله الايدى و فى الانجيل بروح الحق و فى الفرقان بالتبأ العظيم هل تعادل بذكرى اياك كنوز الارض و السّماء لا و ربّ العالمين قد حضر العبد الحاضر بكتابك الذى شهد لعظمتى و وحدانيّتى و فردانيّتى و اقتدارى و رحمتى التى سقت من فى السّماوات و الارضين قد قرئته لدى المظلوم و وجدنا منه عرف محبة الله العزيز العليم طوبى لك بما وجدنا كتابك مطهراً عن الظّنون و الاوهام و مقدساً عن شبهات الذين كفروا بالله اذ اتى بسلطان مبين انت الذى تمسكت بحبل

*** ص ۵۹ ***

عنايتى و تشبّثت بذيل فضلى و نطقت بما نطق به الملاء الاعلى و اهل الجّنة العليا يشهد بذلك لسان الله فى هذا المقام الكريم. يا ابا المعالى به لسان پارسی ذکر می‌شود تا جمیع بیان رحمن را بیابند و از بحر عرفانش بیاشامند بسیار عرايض به ساحت اقدس آمد و لکن از عریضه آن جناب نفعه بسیار خوشی متضوّع چه که حامل این کلمه بدیعه بود قولک ثم اسئلک یا الهی بان تمنّ علىّ بالبلاء فى سبيلک و لاتحرمنى من کاوس البلايا التى رزقتها عبادک و امانک. چه مقدار از مقبلين و عارفين که از اندک بلائى مکدر مشاهده گشتند و آن جناب الحمد لله به مقامى فائز شدند که در سبيل دوست طلب بلا نمودند لعمری این کأس بزرگ است و امرش عظیم و مقامش کریم فى الحقیقه کأسى را طلب

نمودی که جمال قدم لازال از او آشامیده و می آشامد طوبی للصّابرين ولكنّ الفضل كلّهُ للشّاكرين و للطّالّبين شکر کن مقصود عالمیان را که تو را مؤیّد فرمود به این مقام اعلی و فائز نمود به آنچه اکثر اهل عالم از آن غافل و محجوبند طر باجنجه الاشتیاق فی هواء محبّة ربّک أنّه کتب لک من قلمه الاعلی اجر لقائه و الحضور تلقاء وجهه و القيام لدى بابه و الطّواف حول عرشه العظیم البهاء علیک و علی اقبالک و توجّهک و بدنک و رجوعک و علی کلّ مقبل مستقیم الحمدلّله العزیز الحکیم.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

طا جناب آقا سید ابوالمعالی

هوالمشرق من افق البیان

کتاب من لدنّا لمن اقبل الی الله و اراد ان یشرب کوثر العرفان من ید عطاء ربّه الرّحمن بهذا الاسم الّذی به اضطربت الاحزاب الّذین نبذوا الیقین عن ورائهم و تمسّکوا بمطالع الظّنون

*** ص ۶۰ ***

طوبی لک بما اقبلت الی المظلوم اذ اعرض عنه العلماء و العرفا و الامراء الا من شاء الله المهیمن القیوم قل یا معشر العلماء دعوا العلوم قد اتی المعلوم بسلطان لایقوم معه من فی الملک و الملکوت قل هذا یوم فیه ینطق المیزان بانّا المفیّز المشهود و تنادی الارض قد استقرّ علی العرش و انا الحاشر النّاشر المحدث المذکور قل یا قوم خافوا الله و لاتتبعوا اهلکم ان اتبعوا من اتاکم بملکوت بیان ربّکم مالک الوجود طوبی لمن خرق الحجاب الاکبر باسم مالک القدر الّذی ینطق فی منظره الاکبر أنّه لا اله الا انا العزیز الودود قد حضر کتابک لدى المظلوم و سمعنا ضججک فی حبّ الله و اقبالک الیه و توجّهک الی الوجه فی هذا الیوم الّذی اعرض عنه کلّ غافل محجوب فلّمّا سمعنا ندانک اجبناک بهذا اللّوح الّذی یجد منه المقربون عرف بیان الرّحمن و المخلصون ما عجز عن ذکره السن الغیب و الشّهود ان اشکر الله بما تحرک علی ذکرک قلّی الاعلی و فزت بما یبقی به مقامک بدوام اسمائی الحسی یشهد بذلك من عنده لوح محفوظ قم علی خدمة الله و امره ثم انصره بالذکر و البیان علی شأن تنجذب به القلوب کذلک اظهرنا لک لثالی بحر عرفان ربّک لتشکر و تقول لک الحمد یا من یبیدک زمام الکائنات و لک الثناء یا من بندانک ظهر یوم القيام و تحرک من فی القبور.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

هوالله

جناب سید مهدی

ای طایران هوای رحمن به کلمات مسطورہ از جمال احدیّه محجوب ممانید چه که آنچه از معارف الهیه و حکم ربّانیہ که الیوم ناس به آن مفتخرند جمیع از نقطه ظاهر و به او راجع و آن نقطه از اثر

*** ص ۶۱ ***

کلک رحمن به وجود آمده لذا لایق نه که ناس به آنچه مسطور شده مغرور شوند و در یوم اکبر مهجور مانند جهد نمایید که شاید به اعانت ربّانی به بحر معانی فائز شوید.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

هوالله

جناب صفر

مریبین و متوهّمین را از کأس یقین ربّ العالمین نصیبی نبوده و نخواهد بود پس خوشا حال آن نفوسی که به ایقان تمام در سبیل رحمن سالک شوند و از کلّ من فی الامکان چشم بر دارند نظر برای منظر اکبر خلق شده و قلب از برای کوثر عرفان نفس رحمان پس سعی باید تا قلب به عرفانش فائز شود و نظر به منظرش ناظر.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

جناب محمد حسین

هو الله

ذکر ایام شداد در لوح سداد شده حق جمیع را به فتنه عظیمه در الواح بدیعه منیعه اخبار فرموده که شاید ناس در حین ورود آن مضطرب نشوند و از سبیل رحمن ممنوع نگردند مع ذلک بعضی از ناس از هبوب اریاح افتتاحیه به اصل هاویه راجع شده‌اند و از شطر احدیه معرض مگر آن نفوسی که به نظر رحمن ناظرند و از کوثر اطمینان شارب و الروح علیک.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

جناب سید جبار

هو الله

ای بنده خدا این بنده خدا می‌گوید که چندین سند می‌گذرد که در هر صبح و شام آن به بلایای

*** ص ۶۲ ***

لایحیی مبتلا بوده‌ام تا آنکه از قضای ربانی به مقری ساکنم که ایادی احبا از وصول به ذیلم ممنوع شده و ارجل قاصدین از ورود به مقرم مقطوع مانده قسم به آفتاب جهانتاب که الیوم از ظلم منتسبین در خلف سحاب محجوب مانده که لازال اراده چنین بود که جان در ره دوست انفاق شود و از ثری به رفیق اعلی شتابد و لکن هنوز به آن فائز نشدم چه که اکثر اهل بیان را لایق آنکه به عجلی عاکف شوند نه به حق ساجد چنانچه حال اکثری از اهل ارض عبده اصنامند چنانچه در بعضی از کتب مسطور است که نصف اهل ارض عاکف اصنامند و نصف دیگر از ملل مختلفه ان شاء الله از ما سواه منقطع شده به خلعت انا لله فائز و مفتخر شوی.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

جناب سید هاشم

هو الله

لازال لحاظ الله به عبادش متوجه و اگر اقل من آن نظر عنایت از ارض و من علیها بر دارد البته کل به عدم راجع شوند و لکن الیوم محبوب آنکه احبای الهی به اخلاق روحانی در مابین عباد ظاهر شوند از هر نفسی رواج ریحان اهل اکوان استشمام نمایند مدعیان محبت را برهان لازم هر چه به لسان آید مقبول ساحت رحمن نیفتد الیوم فعل مقدم بر قول است پس جهد نمایند تا از کل جوارح اعمال حسنه به ظهور آید اگر نفسی دعوی نماید که از اهل رضوان ربانی است آن قول به مجرد ادعا ثابت نشود بلکه صاحبان شامه استشمام نمایند اگر استنشاق ریاحین نمودند مقبول خواهد شد و الا مردود ای برادران من صریر قلم اعلی از طنین ذباب بسی ظاهر و ممتاز.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

*** ص ۶۳ ***

بسمه المظلوم الغریب

ذکر من لدنا لمن سرع بقلبه الى قبلة العالم و شهد بما شهد الله قبل خلق السموات و الارض و قبل ان تقترن الکاف برکنها التون لیجذبه ندائی الى ملکوتی مرة بعد مرة انه لهو الملك العزيز العطوف ان استمع ما قاله المشركون في حقّی بعد ما جرى بحر الحيوان من معین کلماتی و اهتز الفردوس من نفحات آیاتی و اشرقت شمس الاقتدار باسی فی ایامی قل ان تنكروا من ينطق بالحقّ و ما عنده هل عندكم ما يثبت به امرکم فأتوا به و لاتكونوا من الذين انكروا فضل الله و برهانه بما اتبعوا كل رجل موهوم كذلك انزلنا لك من الآيات ما قررت به العيون بعد ما ذرفت ان ربك الهو المنزل المهيم القیوم.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

هو الاقدس الاعلی الابی

کتاب من لدنا لمن آمن بالله رب العالمین و سمع النداء اذ ارتفع بالحقّ و اقبل الى الافق الاعلی اذ ظهر بهذا التور المنیر ان المقصود بذکرک فی هذه الايام التي خصصناها لاسمنا العلی العظيم و انها سميت بايام الهاء فی الواح ربك المقتدر القدير ان افرح بهذا الفضل الاکبر ثم اذکر

هذا المظلوم الفريد إياك ان تحزنك شئون الخلق ان اذكر الحق بذكر تنبيه به افئدة الراقيين قل قد اتى المقصود و ظهر سلطان العالمين
انه لهو الموعود في كتب الله من قبل توجهوا اليه و لا تكونن من الغافلين قل اياكم

*** ص ٦٤ ***

ان يمنعكم ضوضاء العلماء عن التوجه الى الافق الاعلى دعوهم باهوائهم ثم اقبلوا الى مطلع وحى ربكم العليم الخبير.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

بسمي الاعز الاعلى

ذكر من لدنا لمن اقبل الى وجهي بعد ما نطق لسان العظمة الملك الله الفرد الواحد المختار قد اتى يوم الله و وضع الميزان و نفخ في الصور و
تكلم مالك الظهور ولكن الناس في وهم عجاب قد اخذهم الوهم على شأن كفروا بالله مالك الرقاب اذا جاء الوعد انقلب العالم كم من نور
اظلم و كم من عالم غفل و كم من عارف منع عن المعروف كذلك قضى الأمر في ام الكتاب طوبى لمن اقبل الى الافق الاعلى انه من اهل البهاء
في الزبر و الالواح كذلك يبين الله لكم ما اراد فضلاً من عنده انه لهو العزيز الوهاب انا وجدناك مقبلاً ارسلنا اليك ما طارت به الجبال.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو المنادى باعلى النداء

قل التوحيد هو عرفان نفسى مقدسة عن كل من في العالم و مژمة من شئون العالمين انه لهو الواحد الذي لن تقابله الاعداد و به ظهر كل
الوجود ان انتم من العارفين انه لهو الاول الذي لا ياتيئه الآخر و ينادى في المنظر الاكبر قد اتى مالك القدر ان اقبلوا اليه و لا تكونن من الهائمين
قل انه لكان في ازل الازل في علو
*** ص ٦٥ ***

ارتقاعه و سمو امتناعه لم يعرفه احد من الامكان حق العرفان يشهد بذلك كل عارف بصير لا يذكر عنده من شيء و ليس لاحد ذكر عند
ظهور سلطانه المهيمن على من في السموات و الارضين من اعترف بما نزل في هذا اللوح لعمر الله انه من الموحدين و الذي نطق بغير ما انزله
الله في الكتاب انه من الاخسرين كذلك علمناك لتعلم الناس بالحكمة و البيان ان ربك لهو المبين الخبير طوبى لمن اتبع امر الله و عرف ما اراد
من ذكره الحكيم لا تحزن من شيء ان افرح بالطاف ربك و كن من الشاكرين.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

بسمي العزيز العظيم

يا اهل العالم ان استمعوا ندائي من شطر سجنى العظيم انه لا اله الا هو و الذي ينطق انه لصراط الله لمن في السموات و الارض و رحمته
الكبرى لكل صغير و كبير انا جعلنا نفسنا عرضة لمخاطر الدنيا و مصيبتها في سبيل الله رب العالمين و قبلنا البلايا كلها اظهاراً لهذا الامر الذي
به فزع فزع الاكبر و نسف كل جبل رفيع يا اهل البهاء نوحوا في هذه المصيبة التي بها فرح الظالم و ناح الروح في مقامه الكريم يا ايها المذكور
لدى العرش ان اذكر الذين استشهدوا في ارض الصاد شوقاً لملكوتي العزيز المنيع قد افق عليهم اضل الناس و اردلهم الذي كفر بالله الفرد
الخبير تباً لقوم يحكم عليهم كلابهم و هم من الغافلين.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

بسمه الباقي القائم

يا الهى تعلم و ترى ما ورد على اصفياك و امنائك في بلادك الذين نطقوا بذكرك و قاموا
*** ص ٦٦ ***

في اللَّيالي والأيام على تبليغ امرك و اعلاء كلمتك اى ربّ قد احاطت الارياح سراج عدلك و الامواج سفينة امرك اسئلك بالدّماء الّتي سفكت في هذه الايام في سبيلك و محبّتك و بالجسد الّذى جعله المشركون ارباً ارباً بما آمن بك و اقبل الى افكك بان تقدّر لاحتباك ما يحفظهم من شرّ اعدائك ثمّ اكتب لهم ما تقرّ به عيونهم و تفرح به قلوبهم اى ربّ قد اخذت الاحزان مظاهر اسمك الرّحمن اسئلك بان تبدّلها بالسّرور الاعظم انك انت مالک القدم و سلطان الامم لا اله الا انت المعطى الكافى العزيز الكريم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو الاقدس الاعظم

ان يا قلبي كم من يوم سمعت حنينك لبلاني و ضجيجك لابتلاني هل تريد ان تذكر في اللّوح ما يحزن به قلوب احبائي او ما يفرح به كلّ قلب سليم لعمرک ائی ما ريد اشاهدهم في الاحزان يشهد بذلك اسى الرّحمن ان انت من العارفين لعمرى لو نقصّ لهم كلّ ما ورد على نفسى في سبيلى ليتنوحون عبادى و يصيحون في ديارى الى ان تفارق الارواح من اجسادهم يشهد بذلك لسانى في ملكوت بيانى ان انت من العارفين انك انت يا ايّها العبد الطائر في هوائى اذا سمعت صرير قلبي لاتحزن عن ذكره و توكل على الله العزيز الفرد الحكيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو الاقدس الابهى

ذكر من لدنا لمن ذكر موليه و اقبل اليه في يوم اعرض عنه اهل الشّرق و الغرب الا من اخذته

*** ص ٦٧ ***

يد الفضل أنّه لهو الفضال القديم قد حضر كتابك و قرئه العبد الحاضر تلقاء الوجه و اجبتك ان ربّك لهو المجيب يسمع نداء الّذين آمنوا و يجيب كلّ مقبل توجّه الى الافق الاعلى أنّه قد سعى نفسه بالكريم نوصيك بالاستقامة الكبرى في امر الله مالک العرش و الثّرى كم من عبد وصيّناه بها فلمّا بلوناه بحرف زلّ قدمه عن صراطى المستقيم اذا قرأت اللّوح و تنوّرت بانوار الايقان قل لك الحمد يا الهى الرّحمن بما وفّقتنى على عرفان مشرق و حيك و مطلع الهامك اسئلك ان تجعلنى في كلّ الاحوال مستقيماً على امرك و حبّك انك انت المقتدر القديم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

يسمى المجيب العظيم

قد انت السّاعة و نفخ في الصّور و الميزان ينادى انا المميّز العظيم ايّين و اظهر امام وجه العالم اعمال الامم و انا الشّاهد الخبير لم يبق من ذرّة الا و قد اظهرتها و انا العادل المستقيم قد جعلتنى مستويّاً يد العدل في ايام الله ربّ العالمين هذا يوم فيه ينطق النّاقور و يصيح النّاقوس و ينادى الصّور الملك لله مالک هذا اليوم البديع انك يا ايّها السّامع اذا فزت باصغاء لوح ربّك ولّ وجهك شطر المظلوم و قل نفسى لبلانك الفدا يا من انفتحت ما انت عليه في سبيل الله العلى العظيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

جناب ورقا عليه بهاء الله

هو الذّاكر النّاطق الامين

يا ورقاء يا ايّها النّاظر الى الافق الاعلى يذكرك مالک الاسماء في هذا المقام الّذى سعى

*** ص ٦٨ ***

بالبقعة البيضاء انّ ربّك لهو العظيم و اسمه الحكيم بايد به عنايت الهى جميع دوستان آن ارض را متذكّر دارى تا كل بما ينبغى لايّام الله متمسّك شونند و عمل نمايند لعمرى انّ الارض تحدّث و الميزان ينطق و امّ الكتاب ينادى قد اتى الوهاب باسمه العظيم ان شاء الله كلّ بما يحبّ و يرضى مؤيّد شونند در جميع احوال نفوس افسرده را به نار محبت الهى مشتعل نماييد و به آياتش متذكّر داريد چه كه خلق ضعيفند و حق

قوى و مشفق طوبى لاهل البهاء انهم من اهل السفينة الحمراء لاتمنعهم الحجابات و لا الاشارات عليهم بهاء الله و عنايته و رحمته التى سبقت الوجود البهاء المشرق من افق البهاء عليك و على الذين فازوا بهذا المقام المحمود.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

اوست دارای عالم

تا جناب ورقا

ای دوست جميع را در بیان امر نمودیم که در این ظهور اعظم به چشم خود ببینند و به گوش خود بشنوند و لكن چون افق عالم به نور ظهور روشن شد اکثری امر الهی و وصیت ربانی را فراموش نمودند و به اوهام خود مشغول گشتند چهره آفتاب انصاف از ابرهای اوهام بی دانشان مستور و پنهان مانده در این صورت اگر حرکات شب پره جلوه نماید بعید نیست به اسم دوست انفس مستعدّه را به شطر احدیّه دعوت نماید شاید از کوثر رحمانی محروم نمانند انّه لهو العطوف الغفور حق جلّ و عزّ لم یزل و لایزال لحظات عنایتش متوجّه دوستان بوده و خواهد بود انّه لهو الذاکر العليم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

*** ص ۶۹ ***

جناب ورقا عليه بهاء الله

بسمی الظاهر الناطق العليم

قد توجه اليك وجه القدم من هذا المنظر الكريم قد اراد العبد الحاضر لدى العرش ان يكتب اليك قلنا خذ قلمك انا كنا منزليين تلقى و نزل و نرسل و انا المبعث المنزل المرسل المقتدر القدير امرناه ان يحضر تلقاء الوجه بقلم و مداد فلما حضر انزلنا لك هذا الكتاب البديع و ارسلنا اليك ما اردته من فضل ربك الكريم كن قائماً على خدمة امرى و ناطقاً بثنائى و عاملاً بما أمرت به اذ كنت حاضراً تلقاء عرشى العظيم انت الذى توجهت و اقبلت الى ان دخلت و حضرت هذه البقعة التى جعلها الله مطاف المخلصين انا امرنا اسماً من الاسماء بان يقعد مستوياً اذا اراد ان ينطق بهذا الامر الذى خضع به كل امر عظيم انت عملت بما امرناه من قبل ان ربك لهو الذاکر العليم تمسك فى كل الاحوال بالحكمة و البيان لنلا يرتفع نعاق الذين كفروا بالله رب العالمين كبر من قبلى احبائى الذين نبذوا سوائى و شربوا رحيق حبي العزيز سوف يظهر الله عمل الذين قاموا على خدمة امره انّه يوقى اجور العاملين البهاء عليك و على اصفياء الله رب العالمين.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

جناب ورقا عليه بهاء الله

هو العلى الاعلى

يا ورقاء انّ موليك يذكرک لتذكر العباد و تبشّرهم برحمتى التى سبقت انّ ربك

*** ص ۷۰ ***

لهو الامر الحكيم ان اطمئن بفضل الله انّه معك يسمع و يرى و هو الشاهد الخبير البهاء عليك و على اوليائى فى هناك ان اذكركم من قبلى و انا المشفق الكريم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

ت جناب ورقا عليه بهاء الله الابهى

هو المغرّد على الاغصان

غادرنا البيت مقبلاً الى ارض اخرى متذكراً ايامى الاولى و ناطقاً بآيات الله رب العالمين سبحنا و يسبح معنا الاشياء كلّها تعالى مولى الاسماء الذى اتى بسلطان مبين قد انجذب اهل الملكوت من النداء المرتفع من الشطر الايمن من الطور و القوم فى ضلال مبين ذهبنا الى ان بلغنا يم الماء

جلسنا و سمعنا من خيريه تالله قد اتى محبوب العالم و ظهر من قرت بظهوره عيون المرسلين اذاً اخذنا قلى الاعلى و اردنا ان نذكر من نطق
بثنائى و طار في هوائى و شرب من بحر بيانى و فاز بلقائى الذى سقى بورقا في الصحيفة الحمراء من قلى الاعلى طوبى لمن يتذكر بذكره و يسمع
قوله في هذا الامر البديع انك اذا فزت بلوحى و وجدت عرف بيانى سافر باسقى ثم اهد الناس الى صراطى و عرفهم امرى و بشرهم بفضلى و
عنايتى ثم الق عليهم ما القيناك لعل يتخذن لانفسهم سبيلاً الى الله العزيز الحميد البهاء المشرق من ملكوتى عليك و على من يحبك لوجه الله
رب العرش العظيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو العليم الفضال

يا ورقا اعلم ثم اعرف انا اصطفيناك لذكرى و عرفناك سبيل فضلى و رحمى و سقيناك

*** ص ٧١ ***

كوثر بيانى من يد عطائى و اسمعناك ندائى و صرير قلى و اخبرناك بما جرى من رحيق عنايتى في انهار جنائى و اخترناك للقيام على خدمة
امرى المبين و ذكر نبأى العظيم قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك باسمك الاعظم ان تجعلنى فائزاً بما انزلته في كتابك المبين انك انت ارحم
الراحمين.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو النور المشرق من افق العالم

هذا يوم فيه ينادى المقصود و يبشر الناس بامرهم المحتوم و رحيقه المختوم طوبى للذين اقبلوا بوجوه بيضاء و قلوب نورا و اخذوا كأس العطاء
من يد مالک الاسماء و فاطر السماء و شربوا باسمه المهيمن القيوم قد ظهرت النار السدرة و نطق مكلم الطور من افق سماء الظهور يا ملاً
الارض تالله قد اتى الوعد و الموعد من مقامه المحمود يدعوكم الى الله مالک الغيب و الشهود قد تجلى الرحمن على من فى الامكان و ظهر
المنظر الاكبر و مالک القدر يقول يا معشر البشر اقبلوا الى الافق الابهى ثم استمعوا صرير قلى الاعلى انه يهديكم الى صراط الله رب ما كان
و ما يكون يا ايها المذکور لدى المظلوم انا سمعنا ذكرك ذكرناك بما لا يعادله ما عند الامم و لا ما عند الامراء و الملوك طوبى لك بما فزت بأثار
قلى الاعلى و نطق باسمك المظلوم اذ كان مستويّاً على عرش اسمه الودود انا انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات و خرقتنا الحجب امام الوجوه
بحيث مامنعنا سطوة العالم يشهد بذلك من عنده كتاب مرقوم قد احاطتنا بالبلايا من كل الاشطار

*** ص ٧٢ ***

و الرزايا من الاقطار و كان قلم المختار ينطق فى العشى و الاشرار و فى البكور و الاصال انه لا اله الا الحق علام الغيوب طوبى لمن سمع
ندائى و اقبل الى افقى و نطق بثنائى و قام على خدمة امرى و تمسك بحبل الممدود انك اذا اجتذبتك نفحات آياتى و اخذك كوثر بيانى قل
الى الهى ترى البعيد اراد قريك و الفقير بحر غنائك و العطشان كوثر عطائك اسئلك بانوار نير بيانك و اسرار كتابك و بافقتك الاعلى و ما
كان مخزوناً فى خزائن قلمك و كنائز علمك يا مولى الاسماء و فاطر السماء بان تؤيدنى على الاستقامة على امرى و القيام على خدمتك اى رب
ترانى مقراً بما نطق به لسان عظمتك فى ملكوت بيانك قو يا الهى قلى و جوارحى بحيث لاتضعفها قوة الاقوياء و لا شبهات العلماء ثم اجعلنى
مشتعلاً بنار سدرتك و منوراً بانوار عرشك اسئلك يا مسخر الآيات بامرک الذى به نصبت رايات ظهورك فى الافاق و اعلام نصرک فى البلاد
بان تكتب لى من قلم فضلك ما يكون معى فى كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام الاشياء تفعل ما تشاء و
تحكم ما تريد لا اله الا انت الفرد الواحد المهيمن العزيز الفضال.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو الشاهد الخبير

قد سمعنا ندائك و رأينا توجهك و اقبالك و اشتعالك في هجر موليك انا

*** ص ۷۳ ***

ذكرناك من قبل بما فاحت به نفعه الرحمن في الامكان نسئل الله ان يؤيدك و يوفقك على ذكره و ثنائه و خدمة امره انه هو المقتدر المهيمن القيوم انك اذا شربت رحيق الوحي من كأس بياني و وجدت عرف الرحمن من كلماتي قل الهى الهى هجرناك اهلكنى و فراقك احرقنى و ظهورك حيرنى و آياتك اشعلتنى و بيئاتك جذبتنى اسئلك بالكلمة التى بها سرع المقرَّبون الى مقرِّ الفداء بان تكتب لى من قلمك الاعلى اجر لقائك و الحضور امام وجهك و القيام لدى باب عظمتك اى ربِّ ترانى منجذباً من نفحات وحيك و طائراً في هواء حيك اسئلك بامطار فجر ظهورك و انوار وجهك بان تجعلنى في كلّ الاحوال متمسكاً بحبل فضلك و عاملاً بما امرتنى به في كتابك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القويّ القدير. حق اوليائى خود را دوست داشته و دارد و از برای لقا و ظهورات عنايت و مرحمت آمده ولكن ظلم ظالمين و غفلت غافلين حایل شده چندی است ارض سجن مضطرب مشاهده می شود چه که نفسی از اهل بغضا مدتی بر سریر حکومت جالس اگر چه به سقر راجع یعنی عزل شد ولكن الى حين ارض ساکن نشده لذا در اظهار کلمه اذن توقّف نمودیم انه هو الفضل الکريم و هو الغفور الرحيم از او می طلبیم آنچه را که خير دنيا و آخرت در آن است انه على کلّ شىء قدير و بالاجابة جدير.

مقابله شد منشی محفل: يداله رفعت

بسمی المهيمن على الاسماء

در این حین سدره مبارکه که در فردوس اعلی به ید عنایت الهی غرس شده به این کلمه ناطق یا

*** ص ۷۴ ***

اهل الارض دعوا ما عندکم من الاوهام و الظنون هذا يوم فيه فكّ ختم الرّحیق المختوم باسم الله المهيمن القيوم اقبلوا ثم اشربوا منه رغماً لكلّ غافل محجوب طوبى از برای نفسی که ندایش را شنید و به حلاوت بیانش فائز گشت قسم به انوار نیر معانی که از افق سماء بیان شرق است هر نفسی به اصفا فائز شود مشتعل گردد اشتعالی که اعراض عالم و اعتراض امم او را منع ننماید و محروم نسازد و آثارش ظاهر و هویدا گردد از اوّل ایام تا حین من غیر ستر و حجاب امام وجوه امرا و علما و فقها ندا نمودیم ندائی که آذان از برای اصفا آن از عدم به وجود آمده و لکن عباد را زخارف ظاهره و الوان فانیه از نعمت های باقیه سرمدیّه منع نمود و محروم ساخت انک اذا سمعت نغمات طیور المعانی على اغصان البیان طهر قلبک و صدرك بماء التّوجّه و الانقطاع و قل الهى الهى لك الحمد بما اظهرت صراطک بین عبادک و دعوت النّاس الى مشرق وحيك و مطلع الهامک و مصدر اوامرک و احکامک اشهد انک اظهرت السّبيل و انزلت الدّليل و امرت الكلّ بما یقرّبهم اليک و ينفعهم في كلّ عالم من عوالمک اسئلك يا مالک الوجود بامواج بحر جودک و انوار شمس فضلك بان تؤیّدنى في كلّ الاحوال لاكون ناطقاً بذکرک و مشتعلاً بنار حیک و متذکراً بآیاتک و طائراً في هوائک و متمسکاً بحبل عطائک و متشبّثاً بذیل کرمک اى ربِّ ترى عبدک مقبلاً الى افقک الاعلى و معترفاً بوحدانیتک و فردانیتک و مقراً بعظمتک و سلطانتک بالذی سرع الى مقرِّ الفداء شوقاً للقائک و اقبل الى سهام البلاء حباً بجمالک بان ترزقنى نعمتک الّتی انزلتها من سماء امرک و المائدة الّتی ارسلتها من ملکوت

*** ص ۷۵ ***

بیانک انک انت الذی لاتمنعک صفوف العالم و لا جنوده تفعل ما تشاء و تحکم ما تريد لا اله الا انت العزيز الحميد ثم اسئلك يا مالک القدم بالاسم الاعظم الذی به نورّت العالم بان تقدّر لى خير الآخرة و الاولى انک انت مالک الاسماء و فاطر السّماء لا اله الا انت المقتدر العزيز الوهاب.

مقابله شد منشی محفل: يداله رفعت

هو الناطق في ملکوت البیان

کتاب انزله المظلوم لمن اراد ان يشرب الرّحيق المختوم من ايدى عطاء ربّه المهيمن القيوم ليقرّبّه الدّاء الى الافق الاعلى و يؤيّده على الذّكر و الثّناء طوبى لمن سمع و فاز و ويل لكلّ غافل محجوب انا سمعنا ذكرك ذكرناك من قبل و في هذا الحين فضلاً من لدى الله مالک الغيب و الشّهود قد حضر العبد الحاضر امام الوجه بكتاب من احبّني و تمسّك بحبلی و طار في هواء حبّی و قام على نصرة امری بين عبادی و كان فيه اسمک انزلنا من سماء الفضل آیات لا يعادلها شيء من الاشياء لتشكر ربّک مالک الوجود اياک ان تمنعک حوادث العالم عن مالک القدم او تحجّیک شبهات الامم عن هذا الأمر المحتوم قل يا معشر البشر قد انار افق الظّهور بمالک القدر و ظهر ما كان مكنوناً في كتب الله العزيز الودود ضبعوا ما عندکم خذوا ما امرتم به من لدى الحقّ علّام الغيوب. از لغت فصحي به لغت نورا توجه نموديم امروز عالم به انوار ظهور منور و جميع اشياء به ذکر و ثنا و فرح و سرور مشغول در كتب الهی از قبل و بعد به یاد اين يوم مبارك عيش اعظم بر پا طوبى از برای نفسی که فائز شد و به مقام يوم آگاه گشت

*** ص ۷۶ ***

امروز صبر قلم الهی مرتفع و افقش مشهود طوبى از برای نفسی که شبهات و اشارات اهل عالم او را از مالک قدم منع نمود و از بحر اعظم محروم نساخت طوبى لك و لمن بشّرک و هديک الى صراطى المستقيم و نبأى العظيم كذلك اسمعناک ندائى الاحلى و ارسلنا اليک ما قرّرت به اعين المقربين و نذكر في هذا المقام ضلّک و نذکرها بأياتی و نبشّرها بعنايتی و رحمتى التى سبقت من فى السّموات و الارضين البهاء المشرق من افق سماء عنايتی عليك و عليها و على الذّين ما خوفتهم جنود الفراعنة و صفوف الجبابرة عن الله ربّ العالمين الحمد لله الملك الحق العدل المبین.

مقابله شد منشی محفل: يداله رفعت

جناب ورقا عليه بهاء الله الابهى

هو الظّاهر و هو النّاطق

حمد حضرت مقصودی را لایق و سزاست که در يوم قیام به کلمه علیا خافیه صدور و خائنه اعین و شئون مستوره را ظاهر فرمود به اقتدار قلم اعلى جميع اشیا را مسخّر نمود و به نفوذ بیان من فى الامکان را به ظهور مکّم طور بشارت داد اوست مکّم و اوست قلم و اوست لوح رغماً لكلّ منکر بعيد و كلّ معرض اثم يا ورقا عليك عناية الله مولى الوری الى حين سه عريضه از تو رسید و مخصوص هر یک جواب از شطر اعلاى فضل نازل قل لك الحمد يا مالک الوجود و لك البهاء يا سلطان الغيب و الشّهود و لك العطاء يا من فى قبضتک زمام الاسماء و لك الفضل و البهاء يا مولى الورقاء و معينه و ممّده نسل الله تعالى ان يؤدّیک على ما امرناک به فى الحضور أنّه هو المشفق العطوف الغفور. عزيز و روح به فضل الهی مذکورند و به عنایت فائز

*** ص ۷۷ ***

در جميع احوال اولیا را به حکمت و بیان امر نموده و می نمایم و نسل الله ان یوقّهم على ما یحبّ و یرضی البهاء المشرق من افق سماء بیانی عليك و على من معک و یحبّک لوجه الله ربّ العرش العظيم و الكرسيّ الرفیع يا عزيز عزّ الله به تو توجه نمود و آن کلمه ای است که از فم حق جلّ جلاله ظاهر شده و می شود قل اشهد انّ كلّ عزيز یفتخر بالقیام لدى بابک و نباک العظيم يا روح انّ الزوج ینادی و یقول لبیک يا مولى العالم اشهد انک استویت على عرش الظّهور و نطقت بما تکلم به الطّور اشهد انک اظهرت نفسك و تجلّیت بنورک السّاطع اللّمع على من فى العالم اسئلک ان تجعلنى معروفاً باسمک و قائماً على خدمتک انک انت المقتدر القدير.

مقابله شد منشی محفل: يداله رفعت

انا المغرّد على الاغصان و المنادی فى قطب الامکان

قد نزل فی هذا الحین امر الله المحکم المتین یا ارض قرت عیناک بما زینک الله بقدوم اولیائه و شرفک بهم فی کلّ الاحوال یا محمد علیک بهائی نامه جناب ورقا الّذی طاف حولی و طار فی هواء حیّ و قام علی خدمة امری به لحاظ عنایت فائز ذکر جناب میرزا عطاءالله علیه بهاءالله را نموده و همچنین ذکر بیت ایشان و نفوس مجتمعه در آن مذکور طوبی لک یا عطا و البهاء علیک من لدی الله مالک ملکوت الاسماء و لابیّک الّذی جعله الله مالک الایجاد من فوارس مضمار المحبّة و الوداد یا محمد بیّتی که در آن ندای اولیا مرتفع و به ذکرالله مشغول او

*** ص ۷۸ ***

عند الله مطاف ملائکه مقربین است طوبی لبیت تضرّعت فیہ نفحات الوحی و ارتفع فیہ ذکر الله المقتدر العظیم الحکیم جناب حکیم علیه فضل الله ربّ العالمین مذکور بوده و هستند مکرّر جناب امین علیه بهائی ذکرشان را نموده انا انزلنا له ما فاح به عرف عنایه الله مقصود العارفین و جرى باسمه من قلبی الاعلی کوثر البقاء قل خذہ باسعی ثم اشرب منه رغماً للّذین انکروا البهاء و سلطانه و قدرته و اقتداره الّذی به طار النّوم من عیون المنکرین یا حکیم الیوم یومک اطلع من افق الصّمت ثم انطق بذکری الّذی به ارتفع النّداء من کلّ الجهات قد اتی الله من افق الاقتدار بسلطان عظیم یا حکیم علیک بهائی مرببین و معتدین عباد را از تلاوت دعای سحر که دیباج آن به این اسم مبارک اعلی مزین است نهی نمودند به کمال تصریح ذکر شده آنچه که سبب احتراق اکباد مشرکین و معرضین است چه که می فرماید اسم اعظم در آن موجود و مذکور مع ذلک مردم را از فیوضات فیاض حقیقی که در آن اذکار مکنون محروم نمود قل یا غافل یا شیخ یابن باقر به راستی می گویم و لوجه الله می گویم تو هم لوجه الله بشنو کلمه مبارکه منوّرة و لکنّه رسول الله و خاتم التّبیّین به کلمه مبارکه یوم یقوم النّاس لربّ العالمین منتهی شد سر از خواب بردار و ملکوت بیان را طائف حول مشاهده نما یا اسد علیک بهاء الله الفرد الاحد اردنا ان نذکر من ذکرته الّذی سعى بنور الله فی کتاب الاسماء یشکر ربّه المشفق الکریم نسل الله تبارک و تعالی ان یؤیّده علی ما ینبغی لایامه

*** ص ۷۹ ***

و یهدیه الی صراطه الّذی یمشی و ینطق فی کلّ شأن أنّه هو الله لا اله الاّ انا الفرد الخیر طوبی له و لابیّه و امّه نسل الله تعالی ان ینزل علیهما من سحاب فضله امطار رحمته و یقرّیّهما الیه أنّه هو السّامع المجیب الحمدلله العزیز الحمید ان یا قلم ولّ وجهک شطر من احبّی الّذی سعى بمرزا قبل آقا علیه بهاء الله الابیّ یا محمود قد ذکرک المحمود فی هذا المقام المحمود اشهد انک سمعت ندائی و فزت بأثاری و اقبلت الی افقی اذ اعرض عنه العباد الاّ من انقذه ذراعی قدرتی باسعی کذلک قضی الامر من لدی الله ربّ العرش العظیم و اولیای آن ارض را هم که در آن بیت حاضر بودند ذکر می نمایم نسل الله تبارک و تعالی ان یشقیهم کوثر الاستقامة بحیث لاتمنعهم شوکة الجبابة و لا سطوة الفراغنة امروز جوهر استقامت اعلی و ائمن از جمیع جواهرهای عالم مشاهده می شود این درّ ثمین را به عنایت کلمه مبارکه باید حفظ نمود چه که سارقین و خائنین بر مراصد منتظر طوبی لمن نبذ مطالع الاوهام و اخذ ما امر به من لدی الله مقصود المخلصین الی الی قوّ افئدة اولیائک لئلا یمنعهم المعرضون عن الاقبال الی ساحة عزّک و بساط عطائک ای ربّ ایدّ اولیائک علی التّمسک بحبل فضلك و الانقطاع عن دونک انک انت المقتدر المختار.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

به نام گوینده دانا

یا محمد علیک بهائی در نامه شما که ورقا علیه بهائی ارسال نموده ذکر نبیل اکبر

*** ص ۸۰ ***

علیه بهاء الله مالک القدر در آن مذکور و همچنین اذکار اولیا علیهم بهاء الله الابیّ از قلم حبّ مرقوم هر یک به ذکر قلم اعلی فائز و از سحاب فضل امطار رحمت بر افنده و قلوب مبذول داشت نسل الله ان ینبت منها اوراد الحقائق و البیان أنّه هو المقتدر العزیز المّان یا محمد علیک بهاء الله و عنایتیه این مظلوم با مدّعیان محبتش با محبّت کامل و عنایت کبری رفتار نمود یشهد بذلك الارض و جبالها و اشجارها

و اثمارها و البحار و امواجها و الشَّمس و انوارها ولكن بعضی عهد وفا را شکستند و حبلس را قطع نمودند و در مدینه کبیره عمل نمودند آنچه را که عین محبت گریست و عبرت مخلصین و موحدین جاری گشت از حق می طلبیم تو را تأیید فرماید بر استقامت کبری لتقوم علی خدمة الامر باستقامة لاتمنعها صفوف الارض و لا جنودها یا نبیل علیک بهاء ربک الجلیل در لیالی و ایام احزاب عالم را به عدل و انصاف و امانت و دیانت امر نمودیم و وصیت فرمودیم ولكن اکثری هوی را بر هدی ترجیح دادند و بغی و فحشا را بر برّ و تقوی این ایام یک صحیفه مقدّسه مبارکه که حامل آیات و الواح الهی است مخصوص شیخ ارض صاد یعنی ابن باقر ارسال نمودیم که شاید نفحات وحی و عرف معروف او را از منکر باز دارد و از ما عنده بما عندالله جذب نماید سبحان الله آیات خارج از احصا نازل و بیّنات امام وجوه ظاهر ساعت و اشراطش و قیامت و اسرارش باهر قلنا یا شیخ ان تخاف من ایمانک فاحفظ اللّوح فی جیب توگلک اذ استلک الله فی موقف الحشر بای شیء آمنت به اذاً اخرج اللّوح و قل بهذا الكتاب المبارک العزیز المنیع اذاً ترتفع ایدای امکانات الیه یاخذون و یضعونه علی عیونهم و یجدون منه *** ص ۸۱ ***

عرف العناية و اللطاف و ما لا یعرف احد من الاولین و الآخرین یا محمد علیک عنایتی امر به شأنی ظاهر و مشهود که حجج و براهین خاضع و خاشع و طائف حول ولكن حجاب اعمال کل را منع نموده و محروم ساخته از حق بطلبید کل را تأیید فرماید و توفیق بخشد تا در ایام ظهور از تجلیات انوار نیر فضل و عطا محروم نمانند اگر چه الیوم مفتریات نفسیه در سرّ سرّ نار فتنه و بغضا افروخته سوف یظهر الله ما کان مکنوناً فی صدور المعرضین این ایام ظهور ما انزله الرحمن فی الفرقان است قوله تبارک و تعالی انها ان تک مثقال حبة من خردل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یأتی بها الله و همچنین یوم ظهور خاتنه اعین و خافیه صدور است از حق می طلبیم اولیایش را حفظ فرماید و از سرّ نفوس غافله حراست نماید انه علی کلّ شیء قدیر البهاء من الله علیکم یا معشر الاولیاء و علی الذین یحبونکم لوجهه المشرق المنیر.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

بسعی الّذی به بدّل الله الشرّ البحت بالخیر البات

الحمد لله الّذی بدّل الغضب و القهر بالرحمة و التّصر و قدّر لكل قطرة من دماء شهدائه خلقاً لنصرة امره المبرم الحکیم و الحمد لله الّذی رفع علم الاقتدار مرّة بأمانته و اصفیائه و اخری باعدائه انه هو المقتدر الّذی لاتمنعه ارادات خلقه عمّا اراد و هو المقتدر العظیم لله الحمد وارد شد بر اولیا در ارض یا آنچه که سبب ظهورات ظفر و نصر است اگر این مقام و ما ستر فیه از قلم جاری شود جمیع احزاب عالم خود را طائف حول مشاهده نمایند

*** ص ۸۲ ***

یا ایّها المذکور لدى العرش یوم یوم نصرت است لله الحمد ذیل حضرت سلطان از علمای شیعه و ارتکابات قبیحه ظالمه مطهر و مقدّس و مبرّأ بوده فی الحقیقه باید جمیع اولیا کما فی السّابق از حق جلّ جلاله حفظش را مسئلت نمایند الهی الهی استلک بآیاتک الکبری و ظهورات عظمتک فی ناسوت الانشاء و بالّئالی المکنونة فی معادن العباد و باثمار سدرات عنایتک فی البلاد ان تحفظ حضرة السّلطان بقدرتک و سلطانتک ثمّ ایدیه علی اظهار العدل لیستضیئ بنوره الافاق ثمّ افتح یا الهی علی وجهه باب فضلک و غنائک و جودک و عطانتک انک انت المقتدر العزیز الوهاب نامه آن جناب که در ذکر بعضی امورات نالایقه از خائنین بوده امام وجه قرائت شد طوبی لک و نعیماً لک چه که در جمیع احوال به حق ناظری و به ذکر خیر ناطق ادب از سجدیه انسان است و عندالله مقبول از حق بطلبید عباد را از این طراز مبارک منیر محروم نفرماید انه هو السّامع المجیب امروز باید اولیا و اصفیا به تمام همّت بر نصرت امر الهی قیام نمایند ولكن به حکمت و بیان این مظلوم در لیالی و ایام مقربان باب فضل و عطا را وصیت می فرماید بر اصلاحی که سبب عمار عالم و تهذیب نفوس امم است باید از اموری که عرف

فساد از آن منتشر است تجبّب نمایند و به هیچ وجه داخل نشوند حال بر اکثری از امرای ارض واضح و معلوم شده که این حزب جز به اصلاح و ما ترتفع به الدولة و الملة ناظر نبوده و نیستند و حضرت سلطان بنفسه بر این فقره آگاه و همچنین حضرت نایب السلطنه ایدۀ الله ولكن اظهارش را مصلحت ندیده‌اند یا ایها القائم امام الوجه و الطائف حول العرش این ایام مخصوص شهدای ارض یا سه گره نازل شد آنچه که عرفش به دوام ملک

*** ص ۸۳ ***

و ملکوت باقی و بر قرار است وارد شد بر آن نفوس مقدّسه آنچه که روح الامین مع ملائکه مقربین نوحه نمودند طوبی لهم و استقامتی از آن نفوس مقدّسه ظاهر که سبب حیرت ملاً اعلی گشت یک فقره از آن سه فقره ارسال شد و بعد دو فقره دیگر ارسال می‌شود ولكن اخباری که رسید هر یک مخالف دیگری بود در بعضی از ظلم‌های وارده و از قلم اعلی مطابق آنچه ذکر نموده‌اند جاری و نازل گشت آنچه که آثار و ثمراتش در هر یوم ظاهر شده و خواهد شد لعمرالله اعدا نصرتی نمودند که شبه و مثل نداشته و ندارد سبحان الله خسارت کبری را ریح اعظم شمردند از حق شعور بطلبید که شاید بر آنچه عمل نموده‌اند آگاه شوند دوستان حق طراً را از قیل مظلوم ذکر نمایند تا کل به نور ذکر الهی منور و متذکر شوند لوحی هم مخصوص حضرات افنان علیهم بهاء الله و رحمته و عنایت و سایر احزاب عالم نازل ان شاء الله ارسال می‌شود در جمیع احوال باید به انتشار آثار مشغول باشید و مجالس و محافل را از نفحات عنبر بیان معطر دارید آنه يؤیدک و یوفّقک و هو المشفق الکریم البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا النّبأ الذی به ارتعدت فرائص کلّ مشرک ائیم الحمد لله العلیم الحکیم.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

هو العلیم

قد ذکرک من هاجر الی الله الذی قطع البرّ و البحر الی ان ورد و سمع نداء المظلوم فی السّجن ذکرناک بهذا اللّوح البدیع لتشکر ربّک الذی خلّقک و غفرک و عرفک سبیلہ المستقیم

*** ص ۸۴ ***

طوبی لمن حبس فی سبیلی و وجد عرف عنایتی و فاز بذکری و لوحی المشرق المنیر یا مرتضی انا نوصیک و الذین آمنوا بالاستقامة علی هذا الامر الذی به نطقت الاشیاء الملك لله ربّ العالمین البهاء علیک و علی الذین مامنهم نعاق الذین کفروا بیوم الدّین كذلك نطق القلم فی السّجن الاعظم نعیماً لمن سمع ویل للمنکرین و لكلّ جاهل مریب.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

جناب حاجی یوسف علیه بهاء الله

بسمی الذّاکر العلیم

کتاب انزله المقصود لیهدی النّاس الی صراطه المستقیم و یقرّبهم الی مقام تنادی فیهِ السّدرة الملك لله ربّ العالمین یا یوسف اسمع النداء من شطر المظلوم أنّه یذکرک و يؤیدک علی التّقرب الی الغایة القصوى و الذّروة العلیا المقام الذی استقرّ فیهِ عرش عنایة ربّک الغفور الکریم اشکر الله بما وفّقک علی الاقبال اذ اعرض عنه کلّ عالم بعید قل الهی الهی انا عبدک و ابن عبدک قد اقبلت الیک و اردت من بحر جودک ما یجعلنی منقطعاً عن دونک و ناطقاً بثنائک و طائراً فی هوائک اشهد أنّ حریق ثنائک اخذنی و سلسبیل بیانک اسکرنی اسئلک بلحاظک و ندانک و بالامر الذی به سخرت الکائنات و اجتذبت الممکنات بان تنزل علیّ من سماء عطائک ما یطهرنی من ما شبهات الذّین انکروا ظهورک و جادلوا بآیاتک و اعرضوا عن مشرق صفاتک و مطلع اوامرک ای ربّ قدر لی بجودک ما یجعلنی ثابتاً علی امرک و خدمة اولیائک انک انت المقتدر الغفور الرّحیم.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

*** ص ۸۵ ***

جناب مآ ممیش علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلى

یا مآ اسمع نداء مولی الوری من شطر السّجن أنّه یقرّبک الی الله و یطهّرك عن العصیان و یسقیك کوثر الحیوان من ایدای الفضل و العطاء
اّنه هو العزیز الوّهّاب قد انزلنا لک فی هذا اللّیل ما یجذبک الی الله ربّ الارباب قل یا مآ الفرقان افتحوا عیونکم قد اتی الرّحمن بقدره و
سلطان اّیاکم ان تمنعکم شبهات البشر عن المنظر الاکبر او تخوّفکم سطوة الظّالمین الذّین نقضوا الميثاق فی المآب انک اذا سمعت نداء
المظلوم و شربت رحيق المختوم باسعی القیوم قل الہی الہی لک الحمد بما اسمعتنی ندائک الاحلی و اريتنی آثار قلمک الاعلی اسئلک بالکلمة
الّتی به انجذبت الارض و السّماء بان تجعلنی من الذّین ما منعهم شیء من الاشیاء عن التّوجّه الی انوار وجهک یا فاطر السّماء و مالک ملکوت
الاسماء ای ربّ ترى عبراتی و تسمع زفراتی اسئلک بحفیف سدرتک و خیر ماء عنايتک بان توقّفی علی ما تحبّ و ترضی ای ربّ انا عبدک و
ابن عبدک معترفاً بظهورک و اقتدارک و عظمتک و سلطانتک اسئلک ان لاتخبّیّنی عن کلّ خیر انزلته فی کتابک و قدّرتہ لاصفیانتک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العليم الحکیم.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

هو المقتدر علی ما يشاء و هو المهيمن القیوم

*** ص ۸۶ ***

یوم الہی بنفسه ندا می نماید و من علی الارض را به افق اعلی دعوت می فرماید این یوم در مقامی نوری است ساطع مقرّبین را به صراط
مستقیم راه نماید و از نبأ عظیم آگاهی بخشد یا واو علیک بهائی و عنایتی در این حین احد اغصانی الذی سعى بضیا فی الصّحیفه الحمراء
حضر و ذکرک ذکرناک بآیات احاطت من فی السّموات و الارضین و در مقام اخری این یوم کوثر حیوان است از برای من فی الامکان اوست
سلسبیل حقیقی و کوثر معنوی تشنگان را از ید عطا عطا فرماید آنچه را که سبب حیات سرمدی است قل هنیئاً للشاربین یا را علیک بهائی
و عنایتی جمیع عالم از برای عرفان این یوم مبارک خلق شده اند ولكن اکثر اهل عالم محروم الا من شاء الله ربّک و در مقامی اوست دارای
دفتر عالم و نزد اوست اسرار امم مرّة تراه مستویاً علی عرش البیان و یعلّم النّاس بما یقرّبههم و یعرفهم و ینفعهم و اخری تراه مترجماً للاحزاب
کلّها کذلک نطق قلّی الاعلی فی هذا الحین المبارک المبین و اگر اسرار این یوم ذکر شود کل را منصعق بینی الا معدودی یا ورقاء علیک بهاء الله
مالک ملکوت الاسماء الحمد لله فائز شدی و عمل نمودی آنچه را که در حضور القا شد طوبی لک و لمن سمع ندائک فی امر مولیک مکرر این
ایام به ذکر قلم اعلی فائز شدی نسل الله ان یؤیدک علی تسخیر القلوب باسم ربّک العزیز المحبوب. یا عزیز لدی العرش مذکور و به عنایت
فائز یا روح الله اشکر الله بما ایدک و وفّقک و احضرتک و اسمعک ندائه الاحلی فی افقه الاعلی البهاء علیکم و علی من یحبّکم و یسمع قولکم
فی هذا الكتاب العظیم.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

*** ص ۸۷ ***

جناب ورقا علیه بهاء الله

المشرق من افق اللّوح

يا ورقا قد حضر ما ارسلته الى العبد الحاضر لدى العرش و فاز باصغاء المظلوم في هذا المقام الكريم و نجيبك بهذا اللوح ان ربك لهو المشفق العزيز العليم ذكر الناس بايامي و عرفهم ما ينبغي لهم في هذا اليوم الذي نصبت راية انه لا اله الا انا العزيز العظيم البهاء عليك و على من يسمع قولك في هذا الامر البديع.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو المهيمن على من في الارض و السماء

قد حضر لدى المظلوم كتابك و ذكره العبد الحاضر لدى الوجه و فاز باصغاء من عنده ام الكتاب سمعنا ما ناديت به الله طوبى للسانك بما اعترف بما نطق به لسان العظمة قبل خلق الاشياء انه لا اله الا انا العزيز الوهاب نشهد انك وجدت نفحات الوحي و اقبلت الى الافق الاعلى اذ اعرض عنه علماء الارض و فقهاؤها في يوم نادى المناد الملك لله رب الارباب انك اذا فزت ببيان ربك الرحمن قل الهى الهى انت الذي باياتك تحركت افلاك الوجود و بوجودك ظهرت لئالى بحر علمك يا مالك الغيب و الشهود اسئلك بانوار وجهك و اسرار كتابك و باسمك الذي به سخرت ارضك و سمائك بان تؤيدنى على ذكرك و ثنائك و ما يبقى به ذكرى في زبرك و الواحك اى رب اجد عرف ظهورك انه اخذنى على شأن اقبلت اليك

*** ص ٨٨ ***

و نطقت بثنائك اسئلك ببحر آياتك و اشراقات انوار نير امرك بان تقدر لى من قلمك الاعلى خير الآخرة و الاولى و تجعلنى في كل الاحوال قائماً على خدمتك و ناطقاً بذكرك و مقبلاً الى افقك و متوجهاً الى انوار وجهك اى رب ترانى مقبلاً اليك و متشبهاً باذيال رداء رحمتك اسئلك بان لاتخيبنى عما عندك انك انت المقتدر العزيز الفضال.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

١٥٢

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابى

سبحانك يا الهى و مقصودى و معبودى تسمع نداء احبائك و ترى عمل اوليانك انهم لا يرون لانفسهم من ذكر و لا ثناء و لا بيان و لا عمل و لا مال الا بحولك و فضلك و عنايتك و لاتجمع عندهم زخارف الدنيا الا و يكون قصدهم الانفاق في سبيلك و لا يحبون شيئاً من الاشياء الا لاعلاء كلمتك و ارتفاع امرك اولئك اصفياك بين خلقك و امنائك في بلادك لا يقعدون الا باسمك و لا يقومون الا بذكرك و لا ياكلون الا و يكون ممتازاً بشكرك و حمدك اسئلك يا مطاف الملاء الاعلى بان تؤيدهم في كل الاحوال كما ايدتهم من قبل ليظهر منهم في كل حين ما يصعد اليك و يكون معطراً بعرف رضائك ثم اسئلك يا سلطان العطاء و مالك ملكوت الاسماء بنداك الاحلى و آيات قدرتك في ناسوت الانشاء بان تنزل على من اقتصر اموره على ذكرك و ثنائك بين عبادك و قام على خدمة

*** ص ٨٩ ***

امرک من سماء فضلك امطار كرمك و رذاذ جودك و اساكيب عنايتك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الامر الحكيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو السامع المجيب

قل الهى الهى كم من زفرات صعدت في ايامك و كم من عبرات نزلت في هجرک و فراقك اى رب تسمع ضجيج المشتاقين و صريخهم في ايامك هم الذين ذابت اكبادهم من نار حبك و احترقت قلوبهم في بعدك اسئلك بنور وصالک و نفوذ امرک الذى احاط ببلادك و ديارك بان تقدر للاملين الحضور امام وجهك و القيام لدى باب رحمتك اى رب قد خلقتهم لاصغاء ندائك و مشاهدة انوار جمالك اسئلك بوجودك الذى احاط الوجود بان لاتمنعهم عما خلقتهم له اى رب ترى المقبلين اقبلوا بوجوه نورا الى مقامك الاعلى و المقبلات في بيتك يا مولى الورى و رب

الآخرة والاولى ان تمنعهم يا الهى عن باب فضلك بائى باب يتوجهون اسئلك يا مالك القدم بالاسم الاعظم الذى استوى على عرش البيان فى قلب الامكان بان تقدّر لعبادك و امانك ما تقرّ به عيونهم و تفرح به قلوبهم و تطمئنّ به نفوسهم انك انت الذى باسمك نصبت راية يفعل ما يشاء و علّم يحكم ما يريد و انك انت العزيز الحميد اى ربّ ترى الموحّدين بين ايدى المشركين و ما ورد عليهم من طغاة خلقك و بغاة عبادك اسئلك بان تحفظهم بجنود قوّتك و صفوف اقتدارك ثمّ اكتب لهم ما ينبغى لسماء كرمك و بحر رحمتك و شمس جودك انك انت المعطى المشفق الغفور الكريم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

*** ص ۹۰ ***

هو الناظر وهو السامع وهو المجيب

اى مقبل الى الله ندای مالک اسماء را در اين ليله بلماء که نور بيان عالم را روشن نموده بشنو نفوسى که خود را از اهل دانش و بصيرت می‌شمردند به اصغای صرير قلم فائز نه و به اوهامات امم مشغول در قرون و اعصار حزبی از احزاب که خود را اعلی الخلق می‌شمردند و اتقى العباد می‌دانستند يعنى حزب شيعه نزد ظهور محک الهی از اخبت ناس و اخسرهم مشاهده گشتند در ليالى و ايام بر منابر عند ذکر اسم قائم قيام می‌نمودند و عجل الله فرجه می‌گفتند و نتیجه اين قول کذب عجل الله فى نعمتهم شد کل به سقر راجع الا معدودى چنانچه به فتواى آن نفوس از عالم و جاهل در اطفاء نور الهی کوشيدند و مطلع آيات را شهيد نمودند سبب و علت اين ظلم اکبر آنکه نفوسى کذاب با آن حزب مردود متحد گشتند و به صد هزار حيل و مکر ذکر ناحيه و جابلقا و جابلصا و امثال آن به میان آوردند به قصص کذب در قلوب و رؤس فرقه غافله رسوخ نمودند و الى حين آن حزب منتظرند که از جابلقاي موهوم اين امر معلوم ظاهر شود هيئات هيئات حال هم نفوسى چند از ناعقين در ارض کاف و را بر اعراض و انکار قيام نمودند و در صدد ترتيب امثال آن امور موهومه بوده و هستند آنقدر ادراک ننموده‌اند که امروز يوم الله است و در جميع صحف و زبر و کتب اين يوم به اين نسبت کبرى معروف مع ذلک مجدد به اسامى قبل تشبث نمودند بگو اى ملحدین اگر حزب فرقان از آنچه به آن متمسک بودند ثمری دیدند شما هم خواهيد دید قل اتقوا الله يا قوم و لاتکونوا من الذينهم لايفقهون هذا يوم لايدکر فيه الا الله وحده و اوليائه الذين قاموا على الامر بامر المبرم الحكيم بگو امروز

*** ص ۹۱ ***

کتب عالم کفایت نمی‌نماید مگر به اين کتاب ظاهر باهر مبین امروز امّ الكتاب ناطق و مکلم طور ظاهر و مبین جميع امور معلق به اراده‌اش بوده و خواهد بود حضرت مبشر نقطه اولی به انا اول العابدين ناطق و اين قوم بی‌حیا در اضلال عباد ساعی و جاهد طوبی لک بما شريت رحیق الاستقامة من کأس بيان ربک الحكيم ان احفظ هذا المقام باسمى منقطعاً عن الذين كفروا بالله رب العالمين قد حضر العبد الحاضر لدى الوجه و ذکرک عند مولیه ذکرناک بهذا الذکر البديع رأينا اقبالک و سمعنا ندائک اجبناک بأيات لاحت من افقها شمس فضل ربک المشفق الكريم البهاء عليك و على کلّ ثابت مستقيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

بسى المهيمن على من فى الارض والسما

کتاب انزله الله بالحقّ و فيه يأمر الناس بالعدل و التقى أنّه لمولى الورى فى قبضته ملکوت الامر و الخلق و فى يمينه ازمة من فى السموات و الارضين کن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً بثناء الله رب العالمين کم من عبد اقبل ثمّ اعرض آمن ثمّ کفر و کم من عبد اشرق من افق الاستقامة باقتدار خضعت له اعناق الذين اعرضوا عن صراطه المستقيم کن ناظراً الى الافق الاعلى و سارعاً فى الخيرات کذلک یامرک منزل الايات من لدن قوئى قدیر طوبی لک و لمن اعترف بما اعترف به الله و شهد بما شهد لسانه قبل خلق من فى السموات و الارض أنّه لا اله الا انا المقدر القدير انا زینا سماء البيان بنیر العرفان طوبی للفائزين يا حزب الله ان استمعوا النداء الذى ارتفع من شطر عگا أنّه لا اله الا انا

*** ص ٩٢ ***

الأمر الحكيم ألا تعبدوا إلا إياه هذا ما حكم به القلم الاعلى اذ كان في سجنه العظيم كونوا على شأن لاتخوفكم اقتدار الذين اعرضوا عن الوجه و عملوا ما ناح به الروح الامين البهاء المشرق من افق سماء عنايتى عليك و على الذين فازوا بهذا النبأ العظيم.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

به نام آسمان معانى

حق ظاهر و از افق اقتدار مشرق بگو ملاحظه نماييد كه چگونه عالم را به حركت آورده اين است زلزله آن ساعت كه ظاهر شده و همه را اخذ نموده آلا معدودى از ادلاء وجه الهى و سبب اعراض عالم علمای عصر بوده اند خود مىگويند حضرت قائم به كلمه اى نطق مىفرمايد كه نقباى ارض كه اعلى الخلقند اجتناب مىنمايند مع ذلك خود به جسارت عظيم قيام نمودند اگر فى الجملة تفكر مىنمودند هر آينه از اجتناب نقبا متذكر مىگشتند و خود دعوى علم و ايقان نعى نمودند و بر مطلع اسما و صفات مقصود عالميان وارد نعى آوردند آنچه را كه رد نوحه نمود و سحاب گريست البهاء المشرق من افق سماء جبروتى عليك و على كل منصف انصف فى امر الله رب العالمين.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو الناطق فى ملكوت البيان

انا كنا ذكرنا الذكر و مراتبه و نتى عليه اذا طلعت من الغرفة النوراء طلعة على هيئة الجوراء و سئلت عن الذكر و مقامه اذا خرجت طلعة اخرى و قالت انه
*** ص ٩٣ ***
هو نار محبة الله و اذا تجلّت على طور الجمال ظهرت الكلمة العليا على صورة انه لا اله الا انا المقتدر المسجون اذا نادى عن ورائهما طلعة اخرى و قالت هل ثبت على القدير حكم السجن قل اى و ربى المهيمن القيوم انه فى هذا الحين ينادى باعلى النداء فى سجن عكا و يقول يا اله الوجود لك الحمد بما تشرفت ديارك بقدومك و زينتها بنسائم فجر ظهورك استلك بان تقدر لمن اقبل اليك و شرب رحيق وحيك و سمع ندائك ما ينبغى لسماء كرمك و شمس جودك اى رب قد غرست سدرة الرجاء فى افئدة احبتك لاتمنع عنها فرات رحمتك و لاتقطعها من سيوف اعدائك انك انت المقتدر العليم الحكيم طوبى لبصير رأى افقك و لسميع فاز بندائك و لمبين نطق بذكرك العزيز المحبوب الحمد لك يا اله الغيب و الشهود و مالک الوجود.
مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

بسمى المهيمن على الاسماء

هذا ليلٍ فيه اشرقت شمس البيان و هطلت امطار العرفان و ماج بحر العلم و هاج عرف الله المهيمن القيوم قد كنا صامتا قمنا و نطقنا و انطقنا الاشياء على انه لا اله الا انا الحقّ علام الغيوب هذا يوم بشر به رُسل الله من قبل و نطق بثنائه لوحه المحفوظ قل يا معشر البشر اتقوا مالک القدر و لاتنكروا الذى به اقبلت القلوب الى العزيز الودود ضعوا ما عند علمانكم الجهلاء و خذوا ما امرتم به فى هذا الكتاب مشهود
*** ص ٩٤ ***

تالله انّ الكتاب ينطق و القوم هم لا يسمعون قد صاحت الصخرة و ارتفعت الصيحة و نطقت الاشياء و القوم هم لا يفقهون طوبى لاذن ما منعتة الاوهام و لعين ما حجبته شبهات الذين كفروا بالله مالک الوجود انا نوصيك بالحكمة و البيان و بما يقربك الى المقام المحمود اياك ان تمنعك سبحات القوم عن يوم الله مالک الغيب و الشهود كذلك اظهر اللوح آياته و النور اشراقه لتشكر ربك المهيمن على ما كان و ما يكون البهاء الظاهر اللائح الساطع من افق الفضل عليك و على الذين ما منعهم شئ من الاشياء اقبلوا الى الافق الاعلى و قالوا لبيك يا مقصود العالم لبيك لبيك يا مظهر الظهور.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

هو السامع البصير

نفسی که الیوم به اسم حق خود را از ما عند الخلق فارغ و آزاد نمود او از لثالی اصدا ف بحر عنایت الهی است هیچ وصفی به این مقام نرسد چه که اوصاف محدود است به حدود نفوس ولكن این مقام اعلی از اذکار و اوصاف و در رتبه اولی و مقام اعلی از احصا مبرا لله الحمد از رحیق بیان به اسم محبوب امکان آشامیدی و این همان رحیق است که لازال مختوم بوده و از کل مستور. در این ظهور اعظم اصبع اراده الهی ختمش را برداشت و فرمود هلموا و تعالوا یا اهل البهاء و هلموا و تعالوا یا اصحاب سفینتی الحمراء و هلموا و تعالوا یا اولیاء الله بالقلوب *** ص ۹۵ ***

الی الافق الاعلی انک اذا فزت بندائی و آثار قللی قل الهی الهی فراقک اشعلنی و هجرک قابض روحی و البعد عن بساط قریک اعلی عدوی اسئلک یا من بندائک سرع المقرّبون الی مقرّ الفداء لانفاق ارواحهم فی سبیلک و اجتذبت افئدة المخلصین من نفحات بیانک فی ملکوت عزک بان تجعلنی فی کلّ الاحوال منجذباً بآیاتک و مشتعلأ بنار سدرتک و متحرکاً بارادتک و متکلماً بما یقرّب النّاس الی بساط انسک ای ربّ لاتمنع قاصدیک عن بحر عطائک و لا عاشقیک عن ساحة قریک انت الذی بندائک قام اهل القبور و نفح فی الصّور و ظهر ما کان مکنوناً فی علمک و محفوظاً فی کز عصمتک اسئلک ان لاتخیب عبدک عمّا قدرته لاصفیائک و امنائک انک انت المقتدر العلیم الحکیم و فی قبضتک زمام من فی السّموات و الارضین ای ربّ ایدنی علی ذکرک بین عبادک بالحکمة و البیان و تبلیغ امرک بین الادیان اسئلک یا اله الکائنات و مربی الممکنات بان تظهر منی بحدوک و قدرتک ما ترتفع به اعلام ذکرک و ثنائک و تنتشر به ما انزلته فی کتابک انک انت القویّ القدير و بالاجابة جدير.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

عزیز الله علیه بهاء الله

بسی المشرق من افق سماء البرهان

قد سمع المظلوم ندائک و اجابک بما کان للأراضی الطّیّبة المبارکة رذاذ الرّحمة و لریاض المعرفة نسمة العناية و لسماء البیان شمس الايقان و للعطشان کوثر الحیوان *** ص ۹۶ ***

و لاهل البهاء رائحة الرّحمن اشکر قللی الاعلی أنّه ذکرک بما یكون باقیاً بدوام ملکوت الله ربّ العالمین.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

روح الله علیه بهاء الله

به نام آنکه پنهان است در حینی که ظاهر و هویدا است

آنچه لسان فؤاد به آن نطق نمود به شرف اصغا فائز قل الهی الهی لک الحمد بما خلقتنی بکلمتک العلیا و اظهرتنی فی ایامک یا مولی الوری و ربّ العرش و الثّری اسئلک بالسّفینة الّتی استوی علیها البحر الاعظم و بأمرک الذی به سَخَرَت العالم بان تجعلنی ساکناً فی ظلّ قباب رحمتک و سماء فضلك ثمّ قدر لی ما یقرّبی الیک فی کلّ الاحوال و یؤیّدنی علی نصرة امرک انک انت الغنی المتعال لا اله الا انت العزیز الفضال.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

ولی الله علیه بهاء الله

هو الناطق فی ملکوت البیان

طوبى لك بما اقبلت في أول ايامك الى ربك رب العرش العظيم قل الهى الهى ترانى مقبلاً الى سماء ظهورك و ناطقاً بثنائك و آياتك و معترفاً بما اشرق من افق ملكوت عرفانك اسئلك بان تجعلنى مؤيداً على نصرة امرك و اعلاء كلمتك بحيث ترتفع رايات امرك فى مدنك و ديارك انك انت مولى العالم و مربى الامم لا اله الا انت القوى القدير.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

*** ص ٩٧ ***

هو الاقدس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى ظهر بالحق انه لهو الكنز المخزون و السر المكنون و الرمز المجلل المستور و محبوب ما كان و ما يكون طوبى لنفس ادركت ايامه و سمعت ندائه و فازت بالطافه و قامت على خدمته بين العباد و نادى بثنائه فى البلاد لعمري انها من اهل الجنة العليا و الملائكة كذلك قضى الامر فى الصحيفة الحمراء من قلم الابى الذى به نفخ فى الصور و انصق من فى الارض و السماء الا من انقذته يد قدرتى و ادخلته فى سرادق حفظى و عنايتى و انا الفضال الكريم و انا المعطى الغفور الرحيم ان الملكوت فى قبضة قدرتى و الجبروت فى يمين ارادتى و السموات مرتفعت بأمرى و الارض انبسطت باذنى و الصخرة ناحت لبليتى و السدرة صاحت لرزيتى و عيون اهل الوفاء ذرفت لمصابى و ما ورد على من الذين كفروا بآياتى و اعرضوا عن جمالى و نقضوا عهدى و نكثوا ميثاقى و نبذوا اوامرى و اعترضوا على برهانى و قاموا على تضییع امرى بين خلقى كذلك نطق قللى فى هذا الهيكل العزيز البديع و انه يبشر العالم بظهور الله و سلطانه و علوه و سموه و استعلانته طوبى لاذن توجهت اليه و للسان اعترف بما نطق به لسان الرحمن و لبصر رأى منظر الله المهيم العليم الحكيم الحمد لله رب العالمين.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

هو المنادى بين الارض و السماء

سبحان الذى ينطق فى الليالى و الايام و فى العشى و الاشرار و ينزل الآيات كيف يشاء على شأن مامنه ظلم فراعنة الارض و لا جبابرة البلاد ان قلم الرحمن يتحرك فى كل الاحيان

*** ص ٩٨ ***

و ينادى باعلى النداء من فى ناسوت الانشاء و يدع الكل الى الله فى المآب هذا يوم اخبر به الروح و من قبله الكلیم و من بعده محمد رسول الله الذى اذا ظهر نطقت الحصاة و شهدت فى يده البيضاء انه لا اله الا هو العزيز الوهاب انا وجدنا منك عرف الحب اقبلنا اليك و ذكرناك بمولى الازكار انك اذا وجدت عرف عنايتى و فزت بلوحى قم و قل اسئلك يا اله الاسماء و فاطر السماء ان تجعلنى من الذين مامنتهم نفاق اعدائك عن حبك و ماخوفتهم زماجير الاشقياء فى ايامك انك انت الامر المقدر العليم.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

ت عزيز الله عليه بهائى و عنايتى و رحمتى

هو المشفق الكريم

يا الهى و سيدى و رجائى تعلم بان المظلوم يحب ان يذكر ابن من اقبل الى افقك و قام على خدمتك و نطق بثنائك و ساق اغنامك الى شريعتك اسئلك يا اله العالم و مقصود الامم بان تكتب له خير ما انزلته فى كتابك انك انت المقدر ما تشاء لا اله الا انت السامع المجيب.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

روح الله عليه بهائى و رحمتى و عنايتى

هو السميع البصير

طوبى لك انت الذى فى صغرك اعترفت بكبرياء الله و عظمتة طوبى لآم رضعتك و قامت على ما ينبغى نسل الله ان يكتب لك من قلمه الاعلى ما ينبغى لجوده و كرمه و فضله انه جواد كريم الحمد لله رب العالمين.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

*** ص ٩٩ ***

هو الشاهد الخبير

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى ينطق على العرش اذ كان على الماء انه لهو السر المكنون الذى ما فاز بعرفانه الا من اراد الله العلى العظيم انه اتى بقدرة لم تضعفه شوكة الاقوياء و بسلطان لا تخوفه جنود الذين اعرضوا عن الوجه و انكروا هذا الظهور الذى به بشرت كتب الله رب العالمين انا سمعنا ندائك اجبتك و ذكرناك بذكر لاتعاده زخارف العالم و لا ما عند الامم يشهد بذلك كل عارف بصير خذ كوثر الاستقامة باسم ربك ثم اشرب بذكره الحكيم طوبى لعبد تنور بانوار الايقان و ويل لكل غافل مريب ضع ما عند العالم و خذ ما ارسلناه اليك بقدرة من لدى الله العزيز الحميد كذلك نطق لسان العظمة اذ كان فى السجن بما اكتسبت ايدى الغافلين البهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك و على كل صابر و كل عالم فاز بالنبأ العظيم.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

هو البصير

يا روح الله قد اقبل اليك الزوج الاعظم من شطر السجن و يذكرك بما لاينفد عرفه بدوام ملكوتى و بقاء جبروتى انك اذا وجدت و عرفت قل لك الحمد يا بحر العطاء و لك الشكر بما اظهرتنى و انطقتنى فى اول ايامى بذكرك و ثنائك انك انت الغفور الرحيم.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

هو السامع

يا ولى عليك بهائى و عنايتى ان لحاظى من افقى توجه اليكم و النور اشرق

*** ص ١٠٠ ***

من افق اللوح فضلاً لكم قل سيوح قدوس ربنا رب العرش العظيم و الكرسي الرفيع.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

هو المهيم على الاسماء

يا بديع ان البديع يذكرك فى الحضور اظهاراً لفضل الله و نعمته و ابرازاً لجوده و رحمته قد كنا معكم فى كل الاحوال و سمعنا منكم ما شهد لخلوصكم و خضوعكم و ذكركم و ثنائكم طوبى لكم و لمن يحبكم فى سبيلى الواضح المستقيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

هو الله تعالى شأنه العناية واللطاف

يا عزيز الله انا ذكرناك و فى هذا الحين ان ذكرى تراه مرة كالشمس المشرقة من افق سماء الفضل و اخرى كأس الحيوان لعشاق الرحمن و تارة تراه يمشى قدام اوليائى و هو الحز الاعظم لحفظ من اراده الله رب العالمين.

مقابله شد منشى محفل : يداله رفعت

ضلع جناب ع ب عليهما بهاء الله

هو الناظر من افقه الابهى

ذكر من لدى المظلوم لورقة أمنت برّبها اذ اعرض عنه علماء الارض كلّها ألا من شاء الله ربّ العالمين طوبى لعبد تمسك بالله مولى الورى و لامة
تشبّث بذيله المنبر كم من عبد اعرض و كفر بالله و كم من ورقة سمعت و اقبلت و قالت لبيك يا مقصود المرسلين يا ورقتي عليك بهائي و
ذكرى و عنايتى و رحمى التى سبقت من فى السموات و الارضين ان
*** ص ١٠١ ***

اشكرى ربك بهذا الفضل الاعظم و قولى لك الحمد يا محبوب العارفين.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

ورقه ضلع جناب ورقاء عليه بهائي و رحمى و عنايتى

هو الاقدس الاعظم الابهى

شهد الله انه لا اله الا هو و المظلوم فى حزن مارأت عين الابداع يشبهه بذلك كتابى الاعظم الذى رقم من قلم الله العليم الحكيم يا ورقتى
يا امتى اگر چه احزان احاطه نموده ولكن حزن عالم مالک قدم را از امرش منع ننموده و نخواهد نمود بلا در سبيلش محبوب بوده و هست
ان شاء الله آن ورقه با كمال روح و ربحان به ذكر محبوب عالميان مشغول باشند مَرّة بعد مَرّة به ذكر حق جلاله فائز شدى ان ربك لهو السامع
المجيب طوبى لك و لامك و لمن معكما من احباء الله ربّ العالمين جناب ورقا عليه بهائي و عنايتى در ظلّ قباب عظمت بوده و هستند انه ممن
نصر امر ربّه و ذكره فى اللّيالى و الايام يشهد بذلك من ينطق فى كلّ شأن انه لا اله الا انا الفرد الخبير البهاء المشرق من افق البقاء على ابيك
و عليكم من لدى الله المقتدر العليم الحكيم و الصلوة و السلام الظاهر من افق دار السلام على الذين نطقوا امام الوجوه الى ان حبسوا فى
هذا السبيل المستقيم الحمد لله العليم الحكيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

ضلع جناب ورقا عليهما بهاء الله

هو التور من افق الظهور

اليوم سدره مباركة ذكر در ملكوت بيان به اين كلمه ناطق طوبى لعبد اقبل و آمن و لامة سمعت و فازت انها من فوارس مضمار العرفان
يشهد بذلك لسان الرحمن فى مقامه الرفيع يا ورقتى
*** ص ١٠٢ ***

طوبى لك بما سمعت ندائى اذ ارتفع بالحقّ و اعترفت بظهورى اذ كان الرجال فى وهم مبين قد فزت بعناية ربك من قبل و من بعد. ان اشكرى
و سبّح بحمده انه مع امائه المقبلات و عبادته المقبلين البهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على من هديك الى صراطى المستقيم.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

بسمه العزيز الحكيم

امة الله

انّ السدرة تنادى بين البرية و تدع الكلّ الى الله ربّ العالمين و تذكر فى هذا الليل امة من امائها ليقربها النداء الى الافق الاعلى انّ هذا لفضل
كبير ان يا امتى ان اشكرى بما سمعت نداء الله و اقبلت اليه اذ اعرض عنه كلّ غافل مريب انه يذكر من اقبل اليه و يؤيده بجنود السموات و
الارضين ان اذكرى ربك فى اللّيالى و الايام بهذا الاسم الذى به اسودت وجوه الاشقياء و ابيضت وجوه المقبلين.

مقابله شد منشى محفل: يداله رفعت

امة الله ضلع جناب ورقا عليه بهاء الله

به نام داننده بينا

ای ورقه ان شاء الله از اریاح سدره متحرک باشی و به ذکرش ناطق اگر آفتاب عنایت الهی بر تو بتابد و به مقامی فائز شوی که اطوار و رقات فردوس را مشاهده نمایی و نعماتش را بشنوی البتّه تمام عمر به ذکر حضرت مقصود ناطق شوی و حیات و بقای خود را در ثنای محبوب عالم صرف نمایی چه مقدار از ورقات شب و روز به ذکر سدره مشغول بودند لکن چون سدره ظاهر شد کل از سموم اوهام ساقط مشاهده شدند الا من شاء ربّک

*** ص ۱۰۳ ***

قدر این ایام را بدانید و در کلّ احوال شاکر باشید چه که شما را تأیید فرمود و از کأس عرفانش نصیب عنایت نمود جمیع آنچه در عالم است به این مقام معادله نمی نماید یشهد بذلك من ينطق بالحقّ أنّه لا اله الا هو العلیم الخیر البهاء علیک و علی الّتی آمنت بالفرد الخیر

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

امة الله ضلع جناب ع ب عليها بهاء الله

به نام دانای شنوا

امروز روزی است که جمیع اسماء و جمیع اشیاء به اعلی النّداء ذکر می نمایند و عباد و اماء را به ظهور مطلع وحی و مشرق الهام بشارت می دهند و لکن کل را سکر هوی از مالک عرش و ثری منع نموده مگر نفوسی که به قوت اسم اعظم حجابات امم را دریدند و به افق توحید توجه نمودند طوبی لک بما سمعت و عرفت و اقبلت الی افق الظهور و ویل لکلّ امة اعرضت عن المهیمن القیوم از حق می طلبیم جمیع ورقات را به عرفان سدره فائز فرماید و از بحر جود محروم ننماید امروز علو و دنو و فقر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوّت مشاهده نمی شود هر نفسی محبوب یگانه را شناخت اوست صاحب ثروت حقیقی و مقام معنوی الیوم مثل ملکه آفاق در ساحت حق قدر خردلی وقر نداشته و ندارد چه که به اسم حق ناطق است و در هیکل در جمیع ایام مالک انام را می خواند و چه مقدار از زخارف که در ترویج ملت خود صرف می نماید مع ذلک از آفتاب ظهور محروم است و از حقّی که به ذکر او مشغول است ممنوع حال به مقام خود و مقام ورقاتی که به سدره متمسکند ناظر باش و قوی لک الحمد یا محبوب العالمین و لک النّناء یا مقصود العارفين و لک العطاء یا وله قلوب المشتاقین.

مقابله شد منشی محفل: یداله رفعت

*** ص ۱۰۴ ***

هو الشّاهد الخیر

قد انزلنا الآيات و اظهرنا البیّنات و ارسلنا من سماء البیان مائدة العرفان طوبی لمن فاز و ویل للغافلین امروز مائده در کلّ حین نازل و نعمت از سماء کرم به مثابه غیث هاطل طوبی از برای نفوسی که به این عطیّه کبری فائز شدند و از رحیق مختوم به اسم حق جلّ جلاله نوشیدند در این رحیق اثرها مکنون و حکمتها مخزون وجود را از ماسوی الله مقدّس نماید و در هر حین بر نار محبتش بیفزاید انسان را به مقامی فائز فرماید که غیر حق را مفقود و معدوم مشاهده نماید هذا من فضل الله ربّ العرش العظیم لازال در ساحت اقدس مذکور بوده و هستی این فضل اعظم را به عنایتش حفظ نما و از سارقین و خائنین مستور دار کذلک نطق القلم اذ کان المظلوم فی حصن متین و سجن مبین.

مقابله شد

هو السّامع وهو المجیب

قل الهی الهی فضلك اخذنی و رحمتک احاطتني و جودک اعاننی و جنودک نصرتنی و عشقک هدانی و شوقک دلّنی و حبّک اشهدنی و وذك عرفنی استلک یا مقصود العارفين و محبوب المقربين بانوار وجهک و اسرار علمک و لئالی بحر حکمتک بان تکتب لی ما کتبتنه لأصفيانک و امنائک الذین سرعوا الی افقک الأعلى و سمعوا ندائک الأحلی و شهدوا بما شهد به لسانک یا مولی الاسماء و فاطر السّماء انک انت الغفور و انک انت العطوف و انک انت الرحمن و انک انت الرحيم لا اله الا انت المشفق الفضّال الکریم.

مقابله شد

*** ص ١٠٥ ***

هو الناطق امام الوجوه

شهد الله رب العالمين قد جاء الوعد و اتى الموعد بسلطان مبین قد شرع الشرايع و انزل الكتاب و اظهر صراطه المستقيم قد نطق أمام الوجوه و اخبر الكل بنباه العظيم طوبى لك بما اردت المعروف في ايام ربك رب الكرسى الرفيع اذا اجتذبتك صرير قلبي و شربت رحيق البيان من كأس عطائي قل الهى الهى لك الحمد بما سقيتني كوثر عرفانك و عزفتني مشرق آياتك اسئلك بالذين طاروا في هواء قربك و انفقوا ما عندهم لاعلاء كلمتك و اصغاء امرك بان تجعلني منقطعاً عن دونك و متمسكاً بحبل عنايتك ثم اسئلك يا مالک الوجود و المهيمین على الغيب و الشهود بان تجعل في ذكرى اثرأ من عندك و نفوذاً من جانبك ليهدي عبادك الى صراطك الأعظم و يقربهم الى امرک الأقوم انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المهيمین القيوم.

مقابله شد.

ت جناب ورقا عليه بهاء الله

هو الأقدس الأبهي

قد خلقنا العالم ليوم ظهوري فلما اتى بالحق كفر بالله رب العرش العظيم من الناس من وصيناه بالاستقامة فلما ارتفع النعاق اعرض و اتبع العجل من دون بينة و لا كتاب منير كذلك نقص لك لتطلع بما ورد علينا من الغافلين انك قم ثم وص العباد بالاستقامة الكبرى لنلا يزل اقدامهم عن صراط الله العليم الحكيم هنيئاً لك بما اجتنيبت ثمر المعاني من هذه السدرة التي ارتفعت بالحق في هذا المقام الكريم البهاء عليك و على من شرب هذا الكوثر البديع.

مقابله شد

*** ص ١٠٦ ***

هو الناظر من افقه الأعلى

هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الأعظم الذي فاض امام وجوه الأمم و نطق كل قطرة منه باعلى النداء الملك لله المهيمین القيوم قد ابتسم ثغر الطور في هذا الظهور الذي به نكست اعلام الشرك و ارتفعت رايات التوحيد امراً من لدى الله مالک الوجود قل يا قوم قد تضووع عرف بيان الرحمن في الامكان اياكم ان تمنعكم حجابات العالم او تخوفكم سطوة الذين كفروا بالشاهد و المشهود قل اتقوا الله يا قوم تالله قد اتى اليوم الذي بشر به رسل الله و اصفياه ضعو ما عندكم و خذوا ما ظهر بالحق من لدى الله رب ما كان و ما يكون قل انصفوا يا ملا الأرض في ما ظهر بالحق و لا تتبعوا كل جاهل مردود قد فتح باب الجود على الوجود و ماج بحر الكرم في العالم اقبلوا بقلوب نورا و لا تكونوا من الذينهم لايشعرون قد منعتهم الظنون عن سلطان العلوم و الموهوم عن الله المهيمین القيوم انظروا بابصاركم و تفكروا في ما اشرق و لاح من افق ارادة الله مالک هذا البيت المرفوع قد حضر العبد الحاضر بكتابتك و اعرضه لدى المظلوم اجبتك بهذا اللوح المحبوب الذي ينادى في ناسوت الانشاء و يدع الكل الى الله رب العرش و الثرى طوبى لسميع سمع و اجاب و ويل لكل غافل محجوب قل سبحانك اللهم يا الهى ترانى منقطعاً عن دونك و منجذباً بآياتك و ناطقاً بثنائك و قائماً على خدمة امرک اسئلك بالأسرار المكنونة في علمك و الآثار المخزونة في قلمك بان تؤيدنى و ابني على التوجه الى انوار وجهك و التثبت باذيال رداء رحمتك ثم قدر لنا يا مقصود العالم

*** ص ١٠٧ ***

و مولى الأمم ما يقربنا اليك و خير الآخرة و الأولى انك انت مولى الورى لا اله الا انت القوى المقتدر القدير. مقابله شد

هو الناطق من افق الملكوت

كتاب انزله مولى العالم فى سجنه الأعظم و يبشّر فيه الأمم بما اشرق و لاح من افق عناية الله ربّ العالمين اياكم ان تمنعكم شئون الخلق عن الحقّ ضعوا ما عند الناس مقبلين الى الله الفرد الخبير اياكم ان تحجبكم حجاب العلماء او تخوفكم سطوة الأمراء خذوا كأس البيان باسم الرحمن ثمّ اشربوا منها فى ايام الله العزيز الحميد قل تالله قد اتى الوعد و ظهر الموعد بسططان لايقوم معه جنود العالم و لا سطوة الأمم ان انتم من العارفين كذلك نطق قلى الأعلى اذ كان التور مشرقاً من افق البلاء ان اشكر الله بهذا الفضل العظيم اياك اياك ان يخوفك ما عند القوم او تحزنك شئون الظالمين ان انصر ربك بجنود الحكمة و البيان و صفوف الأعمال و الأخلاق كذلك يأمر الحكيم طوبى لك و للذين فازوا بكلمة الله فى ايامه و ويل لكلّ غافل بعيد البهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على الذين تشبّثوا بذيل الله الواحد الفرد العزيز الجميل.

مقابله شد

ت ورقا عليه بهاء الله

هو المبيّن فى ملكوت البيان

كتاب من لدنا الى الذى اقبل و آمن بالله المهيم القيوّم ألا تنظر الا الأفق الأعلى هذا المقام

*** ١٠٨ ***

الذى منه اشرق النور الاعظم من افق العالم و ينطق أنّه لا اله الا انا الظاهر الباطن المكنون المشهود ان اقتصر الذّكر و البيان فى ثناء ربك الرحمن أنّه يكون باقياً لك بدوام الملك و الملكوت قد سمعنا ندائك من قبل و اجبتناك فى الواح شئى انّ ربك لهو المقتدر المتعالى العزيز الودود قد حضر لدى المظلوم فى هذا السّجن نظمك و نثرك فى الله ربّ ما كان و ما يكون طوبى لك بما اثبتت مقصود العالم اذ كان مظلوماً بين الأمم تشبّث به و تمسّك بحبله الممدود ثمّ اعلم انّ هذا الأمر عظيم عظيم ما اطّلع احد به الا الذين انقطعوا عمّا عندهم لوجه الله العزيز المحبوب نستل الله ان يوفّقك فى كلّ الأحوال و يؤيّدك على خدمة هذا الأمر الذى به نُسف كلّ جبل مرفوع هذا يوم فيه لا يذكر الا الله وحده قد اخبر به ما انزله الرحمن فى الفرقان يوم يقوم الناس لربّ العالمين قد هلك الأشياء و هذا وجه ربك العليم الحكيم كثر من لدنا عبادنا الذين هزّتهم ارياح محبة الله الا انهم من الذين فازوا بما لافاز به احد من العالمين البهاء عليك و عليم من لدى الله ربّ العالمين.

مقابله شد

ت جناب ورقا عليه بهاء الله الأبهى

هو السميع البصير

شهد قلى الأعلى باقبالك و توجّهك و قيامك على خدمة الأمر اذ اعرض عنه الذين كانوا ان يستلوا فرجه من الله العزيز العظيم طوبى لك و لمن سمع ذكرك و آنس معك و وجد منك عرف حيّ العزيز البديع ذكر احبائى و بشرهم بذكرى الجميل البهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على من اخذ كأس الرّحيق باسم ربّه الخبير.

مقابله شد

*** ص ١٠٩ ***

جناب ورقا عليه بهاء الله الأبهى

الله ابى

يا ايها الغريب المظلوم يشهد لسان العظمة و قلى الأعلى بانك سمعت حفيف سدره المنتهى فى أول الايام و اجبت موليك مولى الأنام و حملت فى سبيله ما اخذت به الأحران سكّان هذا السّجن المحتوم الحمد لله المهيم القيوّم البهاء المشرق من افق سماء البيان عليك يا من باسمك نزل هذا اللّوح من لدى الله ربّ ما كان و ما يكون.

مقابله شد

به اثر قلم اعلى نازل شده

هو البديع في افق الأبهى

تلك آيات الله نزلت بالحق من جبروت عز منيع و لكل حرف منها عيون تبكي لهذا الجمال المظلوم الحزين و انت يا عبد لو تشهد هذا المداد في الظاهر على لون السّود تالله أنّه في الباطن على لون الدّم و رشح على قميص اللّوح ليكون آية للعالمين اذاً قم لنصر ربك ثم انصره بما استطعت و لاتكن من الصّابرين كن كشعلة النّار للفتّار او كقهر الجبّار للأشرار و هذا ينبغي لك ان انت من العالمين ان اصعد الى هواء الرّوح مقام الّذى انقطعت عنه ايدى الفاسقين و كن في الحبّ ممتازاً بحيث يظهر من وجهك انوار الله المهيمن العزيز الكريم ثمّ زين جسدك بقميص الانصاف و أنّه من خلع الرّحمن بين عباد المقرّبين كذلك يوصيك لسان القدم فاسمع و كن من الشّاكرين.

مقابله شد

جناب ميرزا حسين

*** ص ۱۱۰ ***

الاقديس الاعظم

يا ايّها العادل على من في السّموات و الأرض و يا ايّها الحاكم على من في ملكوت الأمر و الخلق اشهد أنّ كلّ عادل اعترف بالظلم عند اشراقات انور شمس عدلك و كلّ محزّر اقرّ بالعجز عند حركة قلمك الأعلى لعمرك يا مالك الاسماء قد تحيّر اولو النّهي من بحر علمك و سماء حكمتك و شمس فضلك انّ الّذى خلق بارادتك كيف يقدر ان يعرف ما عندك و ما انت عليه سبحانهك سبحانك و عزّيك انّى بلسان سرى و ظاهري و باطنى اشهد بانك كنت مقدّساً عن شئون خلقك و بيانات عبادك و ما نطق به اوليائك و اصفياك و عن كلّ ما عرفه انبيائك و سفرائك اي ربّ اسئلك باسمك الّذى جعلته مطلع امرك و مشرق الهامك بان تقدّر لهذا المظلوم و احبّتك ما ينبغي لحضرتك انك انت المعطى المقتدر العليم الحكيم.

مقابله شد

بسم الله العليم الحكيم

حسين ابن مهدي

هذا كتاب من لدنّا الى الّذى آمن بالله المقتدر العزيز الحكيم ليستبشر بذكر الله ايّاه و يتوجه بقلبه الى مولاه القديم ان اشكر الله ربك بما عرفك نفسه و جعلك من الموقنين ان اثبت على حبّه لأنّ الشّيطان قد ظهر بمكر عظيم قل يا قوم خافوا عن الله و لاتفاسوا كلمات الله بكلمات دونه و ما دونه خلق بقوله لو انتم من العارفين قل يا قوم طهّروا قلوبكم عن اشارات الّذينهم كفروا بالله العزيز الكريم ليتجلّى عليها شمس العظمة و الجلال عن افق جمال ربكم العليم الحكيم قل هذا

*** ص ۱۱۱ ***

لهو الّذى وعدتم به في كلّ الالواح و قد خلق كلّ شيء للقائه و ايّامه لو انتم من الشّاعرين اتدعون الله عن ورائكم و تعبدون اسماً من الاسماء الّذى خلقناه بكلمة من عندنا و انا المقتدر القدير قل يا قوم قد جانكم البرهان من لدى الرّحمن الّذى جعله الله حجة على السّموات و الأرضين اتقولون ما قال عباد قبلكم فما الفرق بينكم يا ملأ الغافلين قل انهم تمسكوا بالاسماء و كفروا بموجدها و انتم تعملون كما فعلوا انهم في اسفل الجحيم كسروا شوكة الطاغوت باسئ القيوم كذلك يأمركم من اتى بملكوت الله المهيمن العزيز القدير انك انت يا عبد لاتحزن من شيء و انك معروف بين ملأ الأعلى باهل البهاء تالله هذا يكفيك عمن على الأرض اجمعين ثمّ اذكر ربك بالحكمة لئلا يصيبك الضّرّاء من الّذينهم كفروا بالله الواحد الفرد الوتر الفاعل المحيي المميت و البهاء عليك و على ابيك و امك من هذا الأفق المنير.

مقابله شد

جناب ميرزا حسين عليه بهاء الله

هو الشّاهد الخبير

الحمد لله از فتنه عبیدالله ثانی محفوظ ماندید کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر یا حسین آنچه وارد شد بر ناس بیچاره یک شراره ای بود که از نار نفس ذئب و رقصاء شعله زد لعمر الله این یک شعله کفایت نموده و نخواهد نمود الا آنکه جمیع اهل عالم به یا رحمن و یا رحیم ندا کنند و به توبه محکم متین مؤید شوند یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مخصوص جناب مرفوع مرحوم علیه بهائی و رحمتی و عنایتی نازل ان شاء الله نفوس مقدسه و قلوب مقبله به قرائت آن فائز شوند ان ربک وفي بما وعد انه خير الموفين الحمد لله رب العالمين جميع

*** ص ۱۱۲ ***

دوستان را از قبل حق تکبیر برسان نسل الله بان يؤیدهم على العمل بما انزله في كتابه الكريم. مقابله شد جناب حاجی میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمی الظاهر من افق البرهان

قد ارتفع نداء الرحمن و ظهر ما كان مسطوراً في صحف الله المهيمن القيوم كم من عبد اراد من الله لقائه فلما اتى و ظهر ما هو المستور اذاً قام على الاعراض على شأن افق على الذي بحرفه خلق من في السموات و الارضين طوبى لمن توجه الى الوجه و تمسك بالله العزيز الحميد اتا سمعنا ذكرك ذكرناك ان ربك يذكر من ذكره و يتوجه الى من توجه اليه فضلاً من عنده و هو الفضل القديم كن ناطقاً بذكر المظلوم و قائماً على خدمة امره كذلک امرک من ينطق بالحق انه لا اله الا انا العليم الخبير قد اخذ الدخان من في الامكان الا من انقذته يد القدرة بسلطانها المهيمن على من في السموات و الارضين انک اذا فزت بكتابی و وجدت عرف عنایتی قم و قل لك الحمد يا مقصود العالم و لك الفضل يا من بك ظهر كل امر حكيم البهاء المشرق من افق البقاء على الذين اقبلوا الى الله في يوم فيه ظهر الموعود بامرہ العظیم.

مقابله شد

جناب میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمی الذي به نادى المناد من الافق الأعلى

حسین علیک بهائی ابواب بیان به مفتاح اسم رحمن بر اهل امکان باز شد و جواهر وجود فائز شدند به آنچه در کتب الهی از قبل و بعد مذکور و از قلم فضل مسطور هنیئاً لك بما اقبلت

*** ص ۱۱۳ ***

و حضرت و سمعت و رأيت آنچه را که اکثر احزاب عالم در حسرتش جان دادند و به رفیق اعلی شتافتند از حق می طلبیم تو را مؤید فرماید تا به اسم الله از حقیق رحمت رحمانی بیاشامی و به معشر عشاق عطا نمایي لله الحمد فائز شدی به آنچه که عند الله اعظم و احب از کل شیء است و آن عرفان او بوده و هست شرافت حضور را درک نمودی و به کعبه مقصود راه یافتی اگر به دوام ملک و ملکوت حمد و شکر نمایی نزد بحر عنایتش مذکور نه نسل الله ان یمد اولیائه هناك و یشهرهم برحمته التي سبقت الكائنات انه هو منزل الآيات و رافع الدرجات لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم. یا شیخ کاظم ندایت را شنیدیم و به این کلمه مبارکه علیا ذکر نمودیم ایاک ان یمنعک شیء من الاشياء عن الله مالک ملکوت الاسماء کن متمسکاً بحبله و منقطعاً عن دونه و منجذباً بآياته و مشتعلاً بنار امره و عاملاً ما انزله في كتابه البديع تو و دوستان را وصیت می نماییم به حکمت و به اخلاق و اعمالی که سبب جذب قلوب است. البهاء علیک و علی من سخی بعبد العلی انا نکبر علیه من هذا المقام الرفيع یا بنده علی بندگی حق افضل است از بندگی عالم از فضل بی منتهای الهی به عرفان مشرق وحی و مطلع آیات فائز شدی این است مقام بلند بندگی که مراتب آن در اسفار بیان از قلم رحمن نازل طوبی لك و لمن فاز بهذا المقام العظيم نسلته ان یكتب لك اجر لقائه انه هو المقتدر القدير یا علی اکبر مظلوم در منظر اکبر تو را ذکر می نمایم و می فرماید آمد حضرت موعود امروز انجیل اهل عالم را ندا می کند و می گوید قد اظهر الجلیل و اتی من کان مذکوراً من لسانی و مکنوناً فی قلبی و مستوراً فی صدری اقبلوا اليه یا قوم و لاتکونوا من الغافلين یا يحيى خذ الكتاب بقوة الله رب العرش العظيم

*** ص ۱۱۴ ***

ثُمَّ اشكره في اللَّيَالِي و الاَيَّام بما جعلك فائزاً بيومه العزيز المنير يا مُحَمَّد قبل على آفتاب حقيقت نطق می فرماید و ملکوت بیان در کُلّ حین عنایت می نماید و لکن اکثر اهل عالم از او ممنوع و محجوب اعمالهم منعتهم عن التَّوَر المشرق المبين طوبی لمن شرب کوثر العرفان اذ استوی الرَّحْمَن على عرش اسمه العظيم يا حسين قبل قلی تو و دوستان آن ارض را وصیت می نمایم به تقوی الله و ما ينبغي لأمره المقدَّس المنيع به روح و ریحان معاشرت نمایند و به اعمال و اخلاق پسندیده حق را نصرت کنید لعمرالله این جنود از اقوی جنود عالم عند مالک قدم مذکور اَنَّهُ يقول الحق و يهدي السَّبيل و هو العزيز الجميل البهاء من لدنَّا عليكم و على اوليائنا هناك و على کُلّ عارف بصير.

مقابله شد

جناب حسين عليه ٦٦٩ الذي هاجر و فاز

به نام حضرت دوست

ای حسین به این کلمه مبارکه که به مثابه سفینه است در دریای عرفان سلطان امکان متمسک باش اگر چه این کلمه قدیم است یعنی مظاهر امر از قبل به آن تکلم نموده اند و لکن الیوم به طراز بدیع جدید ظاهر چه که اسرافیل حقیقی روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ دمیده و آن کلمه این است من كان لله كان الله له اگر در این بحر سیر نمایی خود را به روح تازه و اطمینان بی اندازه مشاهده نمایی و در هوای محبت نیر آفاق به پرهای شوق و اشتیاق پرواز کنی و به کمال فرح و انبساط و سرور و نشاط بر این صراط عدل مستقیم مشی نمایی ندای حسین در کُلّ حین مرتفع است از حق می طلبیم جمیع را به این فیض اعظم فائز فرماید اَنَّهُ لهو المقتدر القدير كذلك ذكرک الحسين لتفرح و تكون من الشَّاكرين نشهد انک اقبلت

*** ص ۱۱۵ ***

الی الله و دخلت المقام و فزت بقاء الله مالک الغیب و الشَّهود و سکنت فی جواره و سمعت ندائه و شربت رحيق الوحي من يد عطائه لعمر البهاء لا يعادل بما ذكرناک به فی هذا اللّوح كنوز الأرض کُلُّها ان اعرف و قل لک الحمد یا سلطان الوجود جمیع دوستان را از قِبَل مظلوم تکبیر برسانید و به نور وجه و نار کلمه متذکر دارید شاید رایحه دفرا ایشان را از افق ابی منع ننماید جمیع منتسبین مرحوم مرفوع علیه من کُلّ بهائی ابیاه در منظر اکبر مذکورند و به عنایات مالک القدر مخصوص البهاء علیک و علیهم و علی الدِّین آمنوا بالله الفرد المتعالی العليم الحکیم.

مقابله شد

میان جناب میرزا حسین

بسمه الفرد العليم الخبير

قد غَطَّت حجابات الاوهام قلوب الأنام طوبی لقوی خرقها بقوة اليقين قد نادى المناد في قطب البلاد اَنَّهُ لا اله الا هو الفرد الحکیم من النَّاس من اخذه سكر الهوى على شَأْن غفل عن مولى الوری و منهم من توجَّه الى مشرق الوحي بوجه منير نسل الله بان يوقف الكل على الاقبال اليه و يقربهم الى هذا البحر العظيم قد وجدنا ما فاح من حبك موليك و نزلنا لك ما تعطر به العالمون خذ كتاب ربك الرحمن بايادی القدرة و الاطمینان و ذکر به ملاً الامکان الدِّین غفلوا عن الله رب العالمين قل قد ظهر ما لاظهر في الابداع توجَّهوا اليه و لاتعقبوا كل فاجر لئيم ان اشكرالله بما ذكرت من قلمه الأعلى هذا ما ينفعك في كل عالم من عوالم ربك المقتدر القدير ذكر النَّاس في هناك

*** ص ۱۱۶ ***

لعل يتوجهن الى افق الوحي و يشربن هذا الرحيق البديع كذلك اوقدنا سراج العرفان بين الامكان طوبی لمن استضاء منه ويل للمعرضين.

مقابله شد

جناب حسين ی

بسمه الظّاهر في هذا الأفق المبين

قد اضاء العالم من النّور الاعظم ولكنّ القوم في حجاب غليظ قد طار الطّور شوقاً للقاء الله في هذا الظّهور الّذي احاطت انواره العالمين قد قامت الأموات اذ نزلت الآيات و تضرّع عرف الرّحمن بين السّماوات و الأرضين أنّ الّذي وجد العرف أنّه فاز بالمقصود و الّذي مُنع أنّه من الأخسرين طوبى لوجه اقبل الى وجه المحبوب و لقلب استضاء من هذه الشّمس الّتي منها انار من في السّماوات و الأرضين يا قوم دعوا الظّنون و توجّهوا الى المشرق الايقان كذلك امركم الرّحمن ان انتم من العارفين قد كنّا نذكر الأحباب في اللّيل و الأسحار لتجذبهم آيات ربّهم العليم الحكيم ان اسئل الله بان يؤيّدك على نصرة امرة و ينطقك بشنائه و يقدرّك في الملكوت ما قدّر للمخلصين اذا استنورت بانوار اللّوح قل لك الحمد يا مقصود العارفين. مقابله شد

هو الأقدس الأعظم

جماليّه

شهد الغيب المكنون بأنّه ظهر بالحقّ و هو هذا الاسم المخزون الّذي ينادى بين الأرض و السّماء و يدع الكلّ الى الأفق الأعلى و أنّه لهو الّذي به قامت القيامة الكبرى و حشر من في الانشاء

*** ص ١١٧ ***

تبارك الله فاطر السّماء الّذي اتى بالحقّ بكتاب لاتعاده كتب العالم و امر لايقوم معه خلق السّماوات و الأرض و بآيات لايحصيها العلماء و لا العرفاء و لا كلّ مُحصّ خبير كذلك نطق لسانی في هذا الحين الّذي فيه اخبرتني الأشياء و الملائ الأعلى بصعود اختي الّتي كانت ناظرة الى وجهي المنير. مقابله شد

جناب ميرزا حسن

به نام داننده يگانه

در جميع الواح عباد الله را به اخلاق مرضيه و اعمال پسنديده وصيت نموديم و قلم اعلى متتابعاً مترادفاً دوستان الهی را متذکر نموده مع ذلك بعضی به هواى خود مشغول و از آنچه اليوم محبوب است محروم از حق بطلبید جميع را به قدرت کامله و حکمت بالغه متحد فرمايد تا کل به یک لسان ذاکر باشند و به یک صولجان اغنام متفرقه را جمع نموده حفظ نمایند بگو از بیانات خود بگذريد و به بیانات مشرقه از افق اراده الهيّه ناطق شويد چه که اوست راسخ و جاذب و هادی و مهدی و آنچه از معین قلم الهی جاری می شود مقصود حفظ عالم و بلوغ به مقام اعظم است أنّه لهو الشّاهد العليم نعيماً لك بما آمنت بالله و اعترفت بما اعترف به المسجون في هذا المقام المنيع أنّه ذكرک فضلاً من عنده لتشکر و تقول الحمد لله ربّ العالمين. مقابله شد

جناب حسن اخ من فاز و ابن من صعد

هو الأقدس الأعظم

*** ص ١١٨ ***

ذكر من لدنا لمن آمن بالله في يوم ظهر الفزع الأكبر و اتى مالک القدر بسلطان احاط من في السّماوات و الأرض أنّ ربّك الرّحمن لهو المقتدر على الامكان لا اله الا هو المقتدر القدير ان يا حسن ان استمع ما يناديك به الحسين لعمر الله قد رجع حديث المظلوم الّذي استشهد في سبيل الله المهيم القیوم قد ارتكب اهل الفرقان ما ارتكبه من قبل بذلك تجددت مصيبة الرّسول و البتول تصيح و تقول سحقاً لكم يا اهل الفرقان قد فعلتم مرّة اخرى ما ذابت به الأكباد و ذرفت به العيون ان يا قلم الأعلى اذكر من قصد الأفق الأبى اذ خرج من ارض التّاء متوجّهاً الى السّدره المنتهى و نفسى الحقّ قد خرج بانقطاع لم يمرّ على شيء الا و يجد منه رائحة محبة الله و يصلّى عليه الى ان فاز بالمقام المحمود اشهد أنّه شهد بما شهد به الله و اعترف بما اعترف به الله و تغرّب عن الأوطان خالصاً لوجه الرّحمن الى ان وجد عرف الوصال و صعد الى الله مالک الوجود قد حمل في سبيل الله ما لاحمله أكثر الوری يشهد بذلك مالک الآخرة و الأولى في هذا الرّق المنشور أنّه آنس مع البأساء في حبّ الله مالک الاسماء

جناب آقا سيد صادق

هو الأقدس الأبى

*** ص ١٢١ ***

شهد كل شيء لظهور الله و سلطانه و لكن القوم لا يفقهون قد شهد اللسان لربه الرحمن و القلب لسلطان الامكان و لكن الناس لا يشعرون ينكرون الله ثم الى المساجد هم يسرعون يقتلون ابناء الرسول و يقولون انا امانا بالله المهيم القيوم قد ظهر الاسم الأعظم الذى كان موعوداً في كتب الله رب ما كان و ما يكون ان الذنب كفر بالله اذ افق على المظلوم من دون بيته و لا كتاب مشهود يا ايها المذكور لدى العرش انا ذكرناك فضلاً من عندنا لتشكر ربك العزيز الودود تمسك باذيال الاستقامة و الوفاء في امر ربك مالك الوجود.

مقابله شد

هو الأقدس الأعظم

آقا سيد يوسف

ذكر من لدنا لمن توجه الى الوجه اذ اعرض عنه الذين كفروا بالله العلى العظيم انا جننا من مشرق البيان نبأ الرحمن طوبى لمن سمع و ويل للغافلين كم من عبد شرب كوثر الحيوان و آمن بالفرد الخبير و كم من عبد اتبع الشيطان و اعرض عن الله رب العالمين يا يوسف ان الذنب اكل يوسف الرسول أمام وجوه المعرضين قد امر الظالم بقتله لنهب امواله بذلك ناح كل عارف بصير قد ذكر ذكرك لدى الوجه و نزل لك هذا الكتاب العزيز البديع ان احمد الله بما عرفك مظهر امره و جعلك من الفائزين قل الحمد لله رب العالمين.

مقابله شد

جناب ع ب عليه بهاء الله

قد رلى يا الهى من قلمك الأعلى ما قدرته لأصفيانك.

مقابله شد

*** ص ١٢٢ ***

ت جناب ع ب عليه بهاء الله

هو الله هو المستقر على العرش

قل اللهم يا مالك الاسماء و فاطر السماء اسئلك باسمك الذى به ارتفعت سماء وحيك و ماج بحر ارادتك و هاج عرف قميصك بان تؤيدنى على ذكرك و انتشار امرك و تقربنى اليك في كل الأحيان بسلطنتك و اقتدارك ثم اجعلنى غالباً على اعدائك و مقتدراً على غصاة برتتك انك انت المقتدر على ما تشاء و المهيم على ما تريد لا اله الا انت المتعالى القوى العليم الحكيم .

مقابله شد

الله ابى

جناب ع ب عليه بهاء الله

قد شهد قللى الأعلى باقبالك الى الله العلى الأعلى هذه شهادة لاتعادلها كنوز العالم و لا ما عند الأمم سوف ينزل لك ما قدر من لدى الله رب العالمين ان افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك الكريم.

مقابله شد

ت جناب ميرزا عبدالله ن عليه بهاء الله

هو الأقدس الأمانع الأعظم

هذا كتاب من لدى المظلوم الذى سجن لوجه الله الى من اقبل الى الوجه و كان من الفائزين من قلم الوحي الحق مسطوراً ليجذبه بيان الرحمن و ينطقه بهذا الاسم الذى كان في ازل الازل في كنائز العز مستوراً قد سمعنا ندائك و توجهنا اليك من شطر سجننا الأعظم و ذكرناك

*** ص ١٢٣ ***

بهذا الكتاب الذى نزل من سماء الفضل و كان من قلم الأمر بالحق مرقوما طوبى لك بما فزت بايام الله و آمنت بالذى اعرض عنه من كان من المشركين في ام الكتاب مكتوباً ان اشرب كوثر الحيوان رغماً لأهل الامكان الذين نبذوا امرالله ورائهم و اتخذوا لانفسهم الى الطاغوت سبيلاً تالله لاتنفعهم اموالهم و لا اولادهم سيفى الكل بامر ربك و يبقى العزة و الاقتدار لمن اتخذ الرحمن لنفسه معيناً انا ذكرناك من قبل و في

هذا اللوح ليبقى ذكرك في الكتاب أنّه كان على كلّ شيء قديراً ان احفظ هذا المقام الأعلى و سيّج بحمد ربّك بالحكمة التي كانت في الالواح منزولاً لاتحزن عن الدنيا و شئونها ان افرح بهذا المقام الذي كان في الكتاب محموداً البهاء عليك و على الذين نبذوا العالم و اقبلوا بوجوه نوراء الى هذا الأفق الذي كان من انوار الوجه منيرا. مقابله شد
ت جناب ميرزا عبدالله ن و عليه بهاء الله

به نام داننده بينا

ان شاء الله به عنايات مخصوصه الهيّه فائز باشيد و از رحيق احديّه كه به اصبع اراده ربّانيه مفتوح شده در كلّ حين بياشاميد ذكرت در سجن اعظم مذكور آمد لذا به اين ذكر اعظم كه در حقيقت اوليّه علّت حيات اهل عالم است مذكور آمدى ان اشكر الله بذلك أنّه وفّقك على امر غفل عنه اكثر عبادّه أنّه لهو المؤيّد المقتدر العليم الحكيم نستله تعالى بان ينورّك بانوار شمس الاستقامة و يقدرّ لك ما يفرح به قلبك أنّه لهو المقدرّ المعطى الكريم از حق مى طلبيم دوستان خود را مؤيّد فرمايد به آنچه اليوم سبب ارتفاع امر است ليبقى ذكرهم الى الأبد و آنچه اليوم سبب ارتفاع امر و علّت ظهور تنزيه و تقديس حق بين خلق است اخلاق مرضيه و اعمال حسنه بوده و خواهد بود ان شاء الله جميع به آن فائز و به آن متمسّك باشند البهاء عليك و على اهلك و على الذين آمنوا بالله الفرد الخبير. مقابله شد

*** ص ۱۲۴ ***

ت جناب ع ب ن و عليه بهاء الله

هو الأقدس الأعظم

كتاب أنزله الرحمن لمن في الامكان ليتضوّع نفحات البيان بين السموات و الأرض أنّه لهو المقتدر على ما يشاء باسمه القدير كم من ناطق يصدق عليه حكم الصّمت و كم من عالم يحكم عليه بالجهل و كم من جاهل شرب من بحر العلم باسم ربّه الغفور الكريم تمسّك بحبل كرم ربّك و تشبّث بذيله المنير انا نوصيك و الذين آمنوا بما يرتفع به امرالله بين عبادّه الغافلين طوبى لمن تمسّك بالتقوى و نهى النفس عن الهوى يشهد مالك الورى و فاطر العرش و الثرى أنّه من اهل البهاء في لوح حفيظ كذلك نطق لسان العظمة لتقرّ و تكون من الراسخين. مقابله شد

ت جناب ميرزا عبدالله عليه بهاء الله

هو الشاهد السّامع البصير

كتاب انزله المظلوم في سجنه الأعظم لمن اقبل الى الأفق الأعلى و شرب رحيق العطاء من يد عناية ربّه البازل الكريم قد ذكرناك مرّة بعد مرّة فضلاً من لدنا ان ربّك لهو الفضال ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين در جميع احيان قلم رحمن اولياى خود را ذكر نموده تا جميع از بحر سرور بياشامند و بر بساط انبساط مستريح گردند نيكو است حال نفسى كه از كوثر وحى آشاميد و به كمال استقامت بر امر حق قيام نمود اينكه در زير و صحف و الواح ذكر نصرت شده و مى شود مقصود ذكر و ثنای حق است و تبليغ اين

*** ص ۱۲۵ ***

امر عظيم به حكمت و بيان. دوستان آن ارض را تكبير برسان و به ذكر مظلوم مسرور دار امروز قلم اعلى اهل بهاء را وصيّت مى نمايد بر حفظ مقامات خود ان شاء الله به اين عطيه كبرى فائز شوند و بما يرتفع به الأمر عامل جناب ناظر عليه بهائى حاضر و طائف از قبّل دوستان به زيارت فائز حق جلّ جلاله كل را مؤيّد فرمايد به آنچه كه سبب اذكّار باقيه بوده و هست اگر مقام يك نفر از دوستان حق ما بين خلق ظاهر شود كل از تجليات انوارش منصعق مشاهده شوند الا من شاء الله رنگ هاى مختلفه دنيا اهل ارض را مشغول نموده و از افق اعلى محروم داشته لكن صاحب بصر را شئون عالم از منظر اكبر منع ننمايد أنّه يقول الحقّ و يظهر لمن يشاء صراطه المستقيم انك لاتحزن من شيء

توکل علی الله رب العالمین آنه یظهر لک ما اراد و قدر من قلمه الأعلى ان ربک لهو المقتدر القدير البهاء علیک و علی من ذکرک فی السّجن آنه
سعی بای القاسم فی هذا المقام الکریم. مقابله شد

ت جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله

رب افرغ علی احبتانک صبراً و انصرهم علی القوم الظالمین

بسمه المهیمن علی الاسماء

چندی قبل لوح امنع اقدس ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوی و عرف عنایت رحمن را بیایی و حال جناب امین یعنی ابوالحسن ذکر آن
جناب و مراتب استقامت و خلوص را نموده لذا این لوح امنع اقدس مجدّد نازل و ارسال شد لله الحمد به مقصود فائزی و به آنچه جمیع
ناس از آن غافل آگاهی. این از فضل های بزرگ حق جلّ جلاله است شما را به حکمت وصیت می نمایم در جمیع احوال به او ناظر باشید

*** ص ۱۲۶ ***

نسئل الله بان یظهر منک ما یكون باقیاً بدوام الملك و الملكوت و یقرّبک الیه فی کلّ الأحوال آنه لهو الغنی المتعال زحمت های شما لدى الله
مشهود و مذکور و در صحیفه حمراء از قلم اعلی مسطور و مکتوب ان اشکر ربک بهذا الفضل المبین و آنچه ارسال داشتی رسید و به طراز
قبول فائز گشت البهاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین عملوا بما أمروا به فی کتاب الله رب العالمین الحمد لله مالک هذا اليوم المبین.

مقابله شد

جناب ع ب ن و علیه بهاء الله

هو الأعظم الأقدم الأبوی

ای دوستان مقام ایام رحمن را بدانید امروز روزی است که عملی در آن از اعمال قرون و اعصار عظیم تر و عندالله محبوب تر. جهد نمایند
تا فائز شوید به امری که حوادث روزگار او را تغییر ندهد و محو نسازد ذکرت لدى العرش مذکور و به اصغاء مظلوم فائز لک ان تحمد الله
الذی عرفک مشرق وحیه و اسمعک ندائه و غفرک فضلاً من عنده و هو الغفار الفضل الکریم قل سبحانک یا الهی اقسّمک بسلطان الاسماء
الذی به انجذبت الأشياء و انفطرت السماء و انشقت الأرض و نُسفت الجبال بان تکتب لی بفضلک و جودک اجر من فاز بلقائک و شرب
کوثر وصالک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک أنت القوى القدير قد فاز ما ارسلته بطراز القبول لک ان تشکر ربک السامع المجیب.

مقابله شد

ت جناب ع ب علیه بهاء الله ن و

هو المنادی بین الأرض و السماء

*** ص ۱۲۷ ***

ذکرنا من لدنا لمن فاز بانوار الملكوت اذ اتی مالک الجبروت بسلطان ما منعه جنود العالم و لا حجبات الأمم الذین نقضوا میثاق الله و عهده
و اتبعوا هوائهم بعد ما منعوا عنها فی کتاب الله رب العالمین یا عبدی المذكور فی ساحة عرشی ان استمع ندائی آنه لا اله الا انا العزیز الکریم
طوبی لأبیک بما اظهرنا منه من توجه الی الأفق الأعلى علی شأن شهد له القلم الأبوی فی هذا المقام الذی سعی بکل الاسماء فی لوح مبین قد
حضر کتابک و قرئه العبد الحاضر لدى المظلوم و اجبتانک بما نطق به کلّ کلّیل و قام کلّ قاعد و انتبه کلّ نائم و اشتعل کلّ مخمود و سری
کلّ منجمد کذلک نطق قلّی فضلاً من عندی علیک لتکون من الشاکرین سوف تنطق السن العالم بذكر الذین وفوا بميثاق و توجهوا بوجوه
بیضاء الی وجه ربهم العزیز الحکیم قل سبحانک یا معبود العالم و مقصود الأمم اسئلک بسراج امرک و بحر علمک و شمس جمالک بان
تکتب لی اجر من فاز بلقائک و طاف عرشک الأعظم باذنک ثم قدر لی ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم

ثم اكتب لأهلى و من معى ما كتبتہ لأصفيانك الذين نبذوا ما سواك و طاروا فى هواء حبك و قریك اترك انت المعطى العزيز الحمید.

مقابله شد

جناب ع ب عليه بهاء الله

هو الأقدم الأعظم الأبى

جميع عالم از برای يوم الهى خلق شده اند و حق جلّ جلاله خلق را به لسان نبیین و مرسلین به این يوم بدیع منبع بشارت داده و در جميع زیر و صحف و كتب این يوم به يوم الله موسوم است

*** ص ۱۲۸ ***

مع ذلك كل به هواهای نفسانیّه مشغول و از او غافل مشاهده می شوند الا من شاء الله هر نفسى به عرفان این يوم ابدع امع اقدس فائز شد او از عباد مکرمین در کتاب مبین مذکور و مسطور است قدر این مقام بلند اعلی را بدانید و حفظش نمایید و در جميع احوال حق جلّ جلاله را شاکر باشید چه که شما را به این فیض اعظم فائز فرمود انّ ربک لهو الجواد الکریم.

مقابله شد

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلى الأبى

الهى الهى يشهد لسانى بوحدا نيتك و فردا نيتك و عزك و سلطانك و قدرتك و اقتدارك و بانك أنت الله لا اله الا انت و كنت مكنوناً مخزوناً عن الأبصار و الأفئدة و القلوب فلما ماج بحر عطائك خلقت الخلق جوداً من عندك و فضلاً من لدنك و ارسلت اليهم من كان حاكياً عن اسمائك و صفاتك و مظهرأ لنفسك و أمراً أوامرك و احكامك من الناس من اقبل و فاز و منهم من اعرض و كفر طوبى لعبد ما منعتة سبحات العالم و حجيات الأمم سمع ندائك و اجابك و اقبل الى شطر السّجن معرضاً عن دونك اى ربّ ترى من احبك و قام على خدمة امرک و نطق بثنائك و تمسك بك و اراد بدایع فضلک و ظهورات عنايتك استلک بان تقدّر له من قلمک الأعلى خير الآخرة و الأولى ثم انصر بقوتك و قدرتك اترك انت المقتدر العزيز. مقابله شد

جناب ع ب عليه بهاء الله

هو الذّاكر هو المذکور

كتاب انزله المظلوم لمن اقبل الى الله المهيمن القيوم ليقرّبه البيان الى افق العرفان و يزّنه

*** ص ۱۲۹ ***

بطراز عناية ربّه العزيز الودود قد حضر كتابك فى السّجن الأعظم قرأناه و اجبناك بهذا اللّوح المسطور. ع ب لازال مذکور بوده و هستى لله الحمد به عضد يقين حجيات و سبحات را خرق نمودى و به افق اعلی و ذروه عليا توجه کردى در ایامی که کل از او غافل و معرض الا من شاء ربك اوليا را از قبل مظلوم تكبير برسان جناب امين و على حيدر عليهما بهاء الله رب العالمين مكرّر ذكر شما را نموده اند طوبى لمن يذكرک و يحبك قل لك الحمد يا الهى بما سقيتى رحيق البيان من ايدى عطاء اسمك الرحمن و نورّت قلبى بانوار معرفتك و اشعلت نفسى بنار سدرتك و اطلقت لسانى بذكرک و ثنائك استلک يا محيى العالم و مربى الأمم بان تجعلنى فى كلّ الأحوال متمسكاً بحبلک و متذكراً بآياتك ثم قدّر لى ما قدرته لأصفيانك اترك انت المشفق الکریم لا اله الا انت الغفور الرحيم عرايض جناب ورقا عليه بهائى و عنايتى رسیده و مى رسد و ذکر شما در هر کرة مذکور و از برای شما مى طلبد آنچه را که شبه و مثل نداشته و ندارد و فى الحقيقه به آن هم رسیده و فائزید البهاء من لدنا عليك و على الذين آمنوا بالفرد الخبير. مقابله شد

ط جناب ع ب عليه بهاء الله

هو السّامع فى ملكوته الأعلى

اَنَا انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات و فتحنا بمفتاح الحكمة باب الفضل و العطاء على وجوه الوری من النَّاس من اخذه رحيق الوحى على شَأْن
انقطع عن دون الله و تمسّك به و منهم من انكر حجة الله و برهانه و عظمته و سلطانه و عزّه و عطائه اَنّه من الأخسرين فى كتابي المبين نشهد
انك فزت بما كان مستوراً فى القلوب و مذكوراً فى كتاب الله العزيز العليم جناب امين حاضر و ذكر أن جناب و اوليای

*** ص ۱۳۰ ***

آن ارض را نموده و هر يك فائز شد به آنچه سزاوار فضل و عنايت اوست هر يك را ذكر نموديم به ذكرى كه دائم و باقى است اوليای آن ارض
را تكبير برسان و به اشراقات انوار نیر كرم مالك قدم مسرور دار قل لك الحمد يا الهى بما نوّرتنى بانوار توحيدك و زينتنى بطراز الاستقامة
على حبك اشهد يا الهى بما شهد به اسمك الأعظم بين الأمم و اسنلك بعظمته و سلطانه و قدرته و اقتداره بان تجعلنى من الذين نصروا
امرك و نطقوا بثنائك و طاروا فى هوائك و شربوا رحيق وحيك و حضروا امام وجهك و فازوا باصغاء ندائك و مشاهدة افق ظهورك اى ربّ انا
الذى زينتنى برداء عنايتك و اكليل محبتك اسئلك ان لاتخيبنى عمّا قدرته لأوليانك لا اله الا انت الفرد الواحد المقتدر العزيز العظيم.

مقابله شد

جناب ع ب عليه بهاء الله الأبهى

هو الشّاهد من افقه الأعلى

اِنَّ السَّماءَ باعلى الدّاء تنادى و تقول قد اتى الموعد بسلطان غلب عوالم المعانى و البيان و بقدرة لاتقوم معها قدرة العالم يشهد بذلك مالك
القدم فى السّجن الأعظم و لكنّ النَّاس اكثرهم من الغافلين اِنَّ الشّمس تنادى و تقول يا ملأ الأرض قد فتح باب السّماء بمفتاح عناية مالك
الاسماء ضعوا ما عند القوم متوجّهين الى انوار وجه الله ربّ العالمين. لاينفعكم شىء من الأشياء و لا ما عند العلماء و العرفاء كسّروا سلاسل
الظّنون و الأوهام باسم ربّكم العليم الحكيم. ع ب اسمع نداء المظلوم اَنّه ذكرك بما يجد منه المقرّبون عرف عناية ربّك الكريم يشهد القلم
الأعلى باقبالك و توجّهك الى الله العزيز الحميد

*** ص ۱۳۱ ***

قد شربت الرّحيق المختوم باسمى القيوم و اقبلت الى افق الوحى باقبال ما منعك ضوضاء العلماء و لا اعتساف الامراء كذلك نطق لسان
العظمة فى هذا المقام الذى سعى بكلّ الاسماء من لدى الله مولى المخلصين قد حضر الأمين و ذكرك مرّة بعد مرّة ذكرناك كزّة بعد كزّة اَنْ ربّك
هو الفضال الغفور الرّحيم اذا وجدت عرف بيان ربّك الرّحمن قم و قل الهى الهى ترانى مقبلاً اليك و منقطعاً عن دونك اسنلك بآيات عظمتك
و رايات اقتدارك و اسرار كتابك و لنالى بحر علمك بان تجعلنى علّم ذكرك فى بلادك و راية بيانك بين عبادك اى ربّ ترانى ناظراً الى افق فضلک
و متوجّهاً الى انوار وجهك لا اله الا انت المتقدر القدير و بالاجابة جدير ثم اسئلك يا الهى بالصّحيفة الحمراء و السّفينة الّتى سرت باسمك
على بحر الاسماء بان تكتب لى من قلمك الأعلى ما كتبه للمقرّبين من عبادك و المخلصين من برّيتك انك انت المتقدر على ما تشاء لا اله الا
انت القوى الغالب العزيز العظيم.

مقابله شد

هو الله تعالى شأنه العظمة والاقتدار

مكتوب جناب ناظر به لحاظ و اصفا فائز در اين صورت توقّف آن جناب در آن بلد جائز نه در خروج از آن ارض باسى نبوده هر هنگام دست
مدّعيان کوتاه و رئيس طالب رجوع سهل و آسان اگر امر از قرار مذكور است نظر به حكمت چندی توقف در ارض طا اولی و انسب ولكن در
جميع احوال به حكمت ناظر باشيد و به عنايت حق مطمئن آنچه

*** ص ۱۳۲ ***

مصلحت آن جناب است از غیب به شهود آید آن ربّک هو العلیم الخیر و مرّة اخرى وصیّت می نمایم شما را به حکمت و عدم اعتراف آنّه بفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العلیم الحکیم و هر هنگام اقتضا نمود ان شاء الله به اراده حق خبر می رسد و فائز می شوید آنّه هو الامر الحکیم البهاء المشرق من افق سماء عنايتی علیک و علی من معک و علی من یحبّک و علی کلّ ثابت راسخ مستقیم. مقابله شد

بسم الله الأعظم الأعظم

سبحانک اللهم یا الهی اسئلك باسمک الذی جعلته قیوماً علی الاسماء و به انشقّ حجاب السماء و اشرق عن افقها شمس جمالك باسمک العلیّ الاعلیّ بان تنصرنی ببدايع نصرک ثمّ احفظنی فی کنف حفظک و حمایتک ای ربّ انا امة من امائک و توجّهت الیک و توکلت علیک ان اثبتنی علی حبّک و رضائک علی شأن لا یمنعنی اعراض المشرکین من برّتک و وضوء المنافقین من خلقت ای ربّ طهر اُذنی لاستماع آیاتک و نور قلبی بنور عرفانک ثمّ انطق لسانی بذکرک و ثنائک فو عزّتک یا الهی لاحبّ سواک و لا یرید دونک لا اله الا انت العزیز المعطى الغفور الرحیم. مقابله شد

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

سبحانک یا ربّ الکائنات و اله الموجودات اشهد لسان ظاهری و باطنی بظهورک و بروزک و انزال آیاتک و اظهار بیّناتک و باستغنائک عن دونک و تقدیسک عمّا سواک اسئلك بعزّ امرک و اقتدار کلمتک ان تؤیّد الذی اراد ان يؤدّی ما امرته به فی کتابک و

*** ص ۱۳۳ ***

یعمل ما يتوضّع به عرف قبولک انک انت المقتدر الفیاض الکریم. مقابله شد

هو الله لاله الا هو

یا عبدالله علیک بهاء الله انا نبشّرك فی اوّل البیان بقبول عملک لوجه الله ربّ العالمین قد اعترف لسان العظمة بتوجّهک و حضورک و قیامک لدی باب فتح علی من فی السموات و الارضین انا نبشّرك ببشارة اخرى لتبشّر النبیل قبل ما علیه بهائی بما اشرقت شمس الاذن من افق ارادة الله ربّ العرش العظیم قل لك الحمد یا الهی بما استجبت دعائی روحی لعنائتک الفداء یا مقصود افئدة الأولین و الآخرين انا نحبّ ان نقضی حوائجک کلّها بشهد بذلك الفردوس الاعلیّ و الجنّة العلیا و اهل خباء المجد فی هذا المقام الرفیع ولكنّ الأمور بعضها یجرى و يتوقّف بمقتضیات حکمة الله المقتدر القدير و نبشّرك مرّة بعد اخرى بانّا نحبّک و نذکرک كما ذکرناک من قبل و ننزل باسمک ما لا ینقطع عرفه بدوام ملکوتی العزیز المنیع و اما وجه محلّ که ذکر نمودی تکلیف آن جناب آنکه به جناب ناظر علیه بهائی حواله نمایید باید به او برسد و جناب افنان علیه بهائی باید به او برسانند این سنه بر جناب ناظر علیه بهائی از مفتریات متفرین وارد شد آن چه که سبب همّ اکبر بوده نسل الله تبارک و تعالیّ ان يؤیّد عباده علی الصّدق و الرّجوع و الانابة لدی باب فضله آنّه هو الغفور الرحیم باری نفوس غافله عمل نمودند آنچه را که سبب حزن اولیای الهی گشته و اینکه از برای جناب ناظر علیه بهائی اراده زیارت نموده اید و همچنین ذکر طلب کرده اید طوی لک بما وجدناک من اهل الوفاء فی ناسوت الانشاء

*** ص ۱۳۴ ***

یا ایّها الحاضر لدی الباب حقّ جلّ جلاله وفا را دوست داشته و دارد و اوست طراز هیاکل مخلصین و مقرّبین هر هنگام اراده نمایید حاضر شوید و عمل نمایید آنچه را که اهل عالم از برای آن از عدم به وجود آمده اند هنیئاً لک و هنیئاً له این عمل قبل از ظهور به قبول فائز گشت ان رأیته بشّره من قبلی و ذکره بآیاتی و نوره بتجلیات شمس عنايتی نسل الله ان یوقّقه و ابنه الذی سعى بحبيب و ابنه الآخر الذی سعى باسدالله فی کتاب الاسماء علی ما ترفع به کلمة الله مالک يوم الدّین ذکر جناب علی قبل اکبر علیه بهائی را نمودید و همچنین اذن خواسته بودید به وکالت او به حضور و لقا و طواف فائز گردید این فقره قبل از ذکر به نور اذن فائز و منور اذا رأیته قم امام وجهه و کبر من قبلی علیه و قل هنیئاً لک یا اسیر البلاد لوجه الله مالک الایجاد این آیام از سماء بیان مالک ادیان در ذکر ایشان نازل شد آنچه که سبب فرح و

سرور اهل مدائن عدل و انصاف است هر هنگام اراده نماييد نيابت و وكالت را عمل كنيد كذا كنزل حكم الاذن من سماء امر الله العليم الحكيم ذكر جناب على قبل حيدر عليه بهائي را نموديد تشهد انه عمل في سبيل الله ما عجز عن احصاء اجره المحصون بر جميع احباي الهى محبتش لازم بايد كل در اداى دينى كه بايد به او برسد سعى نمايند الهى الهى ترى عبيدك قائماً بين عبادك باسمك الذى سعى يعلى قبل حيدر في منظر اكبر و باسم آخر الذى كان مرقوماً من قلمك الأعلى في الصحيفة الحمراء اى رب ائده بسلطانك ثم انصره و اوليانك و محبيك و مخلصيك انك انت المقتدر على ما تشاء و في قبضتك زمام الامور هر هنگام آن جناب اراده نماييد به نيابت او توجه كنيد و به حضور و لقا فائز شويد قبل از حركت اين آيه را تلاوت نماييد و بعد توجه كنيد

*** ص ۱۳۵ ***

الهى الهى تعلم و ترى انى اردت ان اتوجه الى مقامك الأعلى و ازورك من قبل من قام على خدمة امرك اى رب ائده بجنود بيانك و حكمتك ثم افتح على وجهه ابواب غنائك و عطائك اى رب ائد اوليانك و احبائك و عبادك على حبه و نصرته انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى الغالب القدير. يا عبدالله عليك بهائي هنيئاً لك بما ذكرته و مريئاً لك بما وصفته تشهد انه من الفائزين و نزل له ما لا يعادله كنوز العالم نسئل الله ان يؤتده و يحفظ اماناته عنده انه هو الحافظ الأمين يا على قبل حيدر عليك بحر الفضل و العطاء من لدى الله مالك ملكوت الاسماء قد كنت مذكوراً في اللآلئ و الايتام امام وجه مولى الأنام نسئل الله ان يوفق الكلى على ما يحب و يرضى و ما يرتفع به امره المهيمن على من في السموات و الأرضين و اردنا ان نذكر قاسم عليه بهائي انا ذكرناه من قبل و في هذا الحين بما اقبل الى الأفق الأعلى اذ اعرض عنه الورى الآ من شاء الله رب العالمين انا ذكرنا احبائنا في الباء و الدال و كل را به افصح بيان وصيت نموده و مى نماييم به امانت و ديانت و ما يرتفع به مقام الانسان في الامكان اين مظلوم شهادت مى دهد بر اينكه عباد از براى اصلاح و الفت و اتحاد از عدم به وجود آمده اند فساد و نزاع لازال مردود بوده و هست كتب و صحف و زبر الهى بشارت داده كه مقصود از اين ظهور اعظم اصلاح عالم و امم بوده و لاغير كه شايد به قوه بيان قوه حربه از ميان برخيزد و عالم به قوه حبه اداره شود از حق مى طلبيم كل را به طراز امانت كه احسن طراز عالم است مزين فرمايد خذوا يا عباد الله ما امرتم به من لدن ناصح عليم البهاء الساطع اللآلئ من افق سماء الفضل عليك يا من اقبلت بكلك الى الله العزيز الحميد.

مقابله شد

*** ص ۱۳۶ ***

قد نزل لأولياء الله في الأطراف

بسمى القائم أمام وجوه الأديان

الحمد لله الذى فتح باب العرفان بمفتاح البيان و انزل من سماء البرهان امطار العناية بقدرة و سلطان بندااته قام الموحدون و بآياته انصعقت مظاهر الشرك و الطغيان فلما استوى على عرش الظهور في الطور نادت الأشياء من كل الجهات يا معشر الأمراء و العلماء قد اتى مطلع الوحي بربايات الآيات يا احمد عليك بهاء الله الفرد الأحد قدس صدرك من نقوش الاسماء و قلبك من شبهات الورى ليثبت فيهما من القلم الأعلى الملك و المملوك و العز و الجبروت لله مالك الرقاب انا ذكرناك من قبل بآيات انجذبت بها افئدة العباد الى الله رب الأرباب قد حضر من سعى بعبد الله الذى اتخذ لنفسه مقاماً في ظل قباب العظمة و شرب رحيق البيان من يد عطاء ربه مالك الابدان يا محمد قبل باقر افرح بما جرى باسمك فرات البيان في ايام فيها ظهر السر المكنون و الرمز المخزون امراً من لدى الله فالق الاصباح قم على الأمر باستقامة لاتمنعها جنود الأشرار و لا سطوة الذين كفروا بالمبدء و المآب يا محمد قبل على قد اقبل اليك الاسم الأعظم و ذكرك بكلمات يتضوع منها عرف العناية و اللطاف أنظر ثم اذكر الايتام التى كنت حاضراً أمام الوجه و سمعت ندائه الأهل و صرير قلمه الأعلى اشكر و قل لك الحمد يا من في قبضتك زمام الذين انكروا حجة الله و برهانه و قالوا ما ناه به كل عارف بصار طوبى لك بما حضرت و سمعت و فزت بما انتشر به عرف الوصال اذ كان المظلوم بين ايادى الجهال يا قلم اذكر من سعى

*** ص ١٣٧ ***

بمحمّد قبل صادق الذي اعترف بما نزل من سماء الفضل و سرع الى ان ورد باستقامة زلّت بها الأقدام لعمري قد قدّر لك ما لا يعادله عقيان العالم و لا ما عند الأمم يشهد بذلك أم الكتاب في هذا المقام الذي سعى بكلّ الاسماء من لدى الله مالك يوم القيام اذكر ما سمعت أمام كرسي ربك و قل لك الحمد يا محبوب الأفاق يا على قبل اكبر قد سمعت ندائي مرّة بعد مرّة أنّه اجتذبتك الى اعلى المقام قل يا ملأ البيان ضعوا الأوهام قد اشرق نيز الايقان من افق ارادة الله مالك الأرضين و السموات قد ذكرتك من احبّي و نطق بثنائي و ارسلنا اليك من شطر السّجن ما يؤيدك على هداية الذين نقضوا العهد و الميثاق افرح بذكرى ايتاك لعمري لاتعاده كتب الايران يشهد بذلك أم البيان من لدى الله مالك الأديان يا قلبي الأعلى اذكر من سعى بعلي قبل محمد الذي صعد بمرقاة البيان الى الله مظهر الأسرار لاتحزن من شيء توكل على الله في كلّ الأحوال أنّه معك و ينصرك بجنود الوحي و الالهام نسئل الله ان يجعلك مستقيماً على الأمر بحيث لاتمنعك ضوضاء الاشرار يا على قد كنت مذكوراً لدى العرش و انزلنا لك ما طوى به بساط الذين انكروا حجة الله و آياته التي احاطت الجهات نسئل الله ان يقدر لك كلّ خير انزله في الزّبر و الالواح قل لك الحمد يا الهى بما جعلتني فائزاً بعرفانك و انزلت لي ما يقرب النّاس الى اعلى المقام انا اردنا ان نذكر من ذكرنا في أوّل الايام بذكر اشرقت به الأرض و السّماء و أنا العزيز الفضّال يا نبيل قبل باقر عليك بهائي و عنايتي انا ذكرناك مرّة بعد مرّة بآيات انجذبت بها افئدة الذين اقبلوا بوجوه نورا الى مشرق الأنوار كبر اوليائي من قبلي و ذكرهم بما يقربهم الى مطلع النّور الذي به نادى المناد الملك لله العزيز الفيّاض

*** ص ١٣٨ ***

و نذكر من سعى باسمعيل الذي اقبل الى أفق بنور تنوّرت به افئدة الأبرار البهاء من لدنا عليك و على من سعى بنعمة الله في هذا الحين الذي ينطق اللّسان في ملكوت البيان العزّة و العظمة لله مالك يوم المعاد و نذكر ابنك الآخر ليفرح بعناية ربّه و يقبل الى كعبة الله و يقول لك الحمد يا من ايدتني على التّقرب و الاقبال يا ميرزا قبل مهدي عليك البهاء الأبدى قم على الأمر منقطعاً عن العالم و طهر القلوب بكوثر بيان ربك العزيز الوهاب انا ذكرناك و انزلنا لك مائدة العرفان و النّعمة التي اظهرناها من كثر رحمة ربك العزيز المختار قل يا ابا القاسم اتق الله و لاتتبع كلّ متوهم كذاب انك حضرت و سمعت ندائي و ما كيد الظّالمين الآ في تبار انا اظهرنا لك لنال الحكمة و البيان من بحر عطاء ربك العزيز الجذاب قل يا عبد ضع الموهوم و خذ القيوم امراً من لدن مالك الرّقاب قد ظهر ما لاطهر في الابداع يشهد بذلك من عنده علم كلّ شيء في الكتاب انك سمعت آياتي و حضرت امام وجهي و اظهرنا ما كان مخزوناً في ازل الأزال بدّل ثيابك ثمّ ارجع الى الله و قل يا الهى اشهد انك أرتضى افقك الأعلى و اسمعتني ما خلقت لاصغائه أذان الأصفياء و اتى تركت ما امرتني به و نبذت ما هديتني اليه و اتّبعته هواي بحيث اخذ زمامي و منعني عن التّقرب اليك يا مظهر البيّنات اسمع ندائي ثمّ انصف في هذا الأمر الذي اذ ظهر خضعت له الرّقاب انا كشفنا اسرار ما كان و ما يكون و لكنّ القوم في غفلة و حجاب نبذوا ما امروا به و اخذوا ما منعوا عنه في صحف الله مُنزل الآيات قد اتّبعته حزب قبل بعد ما عرفت و رأيتهم متحيّرين في تيه الأوهام لاتحزنه ضوضاء العالم و اعراض الأمم أنّه اتى من افق الاقتدار بسلطان غلب الكائنات

*** ص ١٣٩ ***

انّ الذين منعوك عن فرات رحمة ربك اولئك ليس لهم شأن عند الله مُظهر البيّنات سوف ترى ما يشهد بخسرانك في ايام فيها استوى جمال القدم على العرش الأعظم و نطق بما يقرب النّاس الى اعلى المقام يا مهدي عليك بهائي كن مستقيماً على امر ربك على شأن لاتمنعك سبحات الجلال عن مشرق العزّ و الكمال و نذكر اخاك الذي سعى بسليمان و نسئله تعالى ان يؤيّده على خدمة امره في الغدوّ و الاصال هذا يوم فيه ينطق لسان العظمة بما يهدي العباد الى مقام انقطعت عنه الأذكار يا محمّد عليك بهائي و عنايتي انا ذكرنا اباك الذي صعد الى الرفيق الأعلى بما انجذبت به افئدة الذين نبذوا الأوهام مقبلين الى افق الايقان قد حضر مثالك لدى العرش و انزلنا لك ما عجز عن احصائه المحصون طوبى لك و لمن نبذ ما عند القوم و اخذ ما نزل من لدى الله الواحد القهار قد كنت مذكوراً لدى المظلوم يشهد بذلك ربك المهيمن القيوم يا

خليل قد جرى فرات البيان و سَطَعَ نور البرهان أمام الوجوه و القوم أكثرهم لايشعرون قد احاطت الآيات من على الأرض طوبى لمن سمع و رأى و ويل لكل غافل محجوب انا ذكرناك في الواح شتى و انزلنا لك ما يقرب العباد الى العزيز المحبوب قد ارتفع التعاق في المدين و الديار هذا ما اخبرناكم به من قبل امراً من لدن مالك الوجود قل يا قوم قد اتى اليوم و ظهر من كان مكنوناً مخزوناً في علم الله العزيز الودود قم على الأمر باستقامة لاتمنعك شبهات الذين انكروا حجة الله و برهانه و ارتكبوا ما اسودت به الوجوه قد نبذوا كتاب الله ورائهم و اخذوا ما أمروا به من مطلع الظنون قل يا قوم خافوا الله و لاتتبعوا كل جاهل مردود هذا يوم فيه اتى من كان مرقوماً من قلم الله رب ما كان و ما يكون كبر من قبلى اوليائى الذين

*** ص ١٤٠ ***

ما منعهم ظلم العالم و لا اعراض الذين كفروا بالشاهد و المشهود كن مستقيماً على الامر بحيث لاتمنعك مظاهر الاعراض الذين نقضوا الميثاق و العهود قل الهى لك الحمد بما هديتني في ايامك و اظهرت لي ما كان مستوراً عن العيون اى رب ترانى مقبلاً اليك و منقطعاً عن دونك اسئلك بقدرتك التى غلبت الاشياء و بسلطانك الذى احاط ما كان و ما يكون ان تؤيدنى على خدمة امرك بحيث لاتخوفنى سطوة الذين انكروا بيتك المعمور اى رب انا عبدك و ابن عبدك قدّر لي ما يرفعنى باسمك بين خلقك انك انت المقتدر على ما تشاء و في قبضتك زمام العلوم. انا اردنا في هذا الحين ان نذكر من سعى بميرزا صالح خا ليظهره كوثر بيان الرحمن و يقربه اليه انه هو الحق علام الغيوب قل يا قوم اسمعوا نداء الله و لاتتبعوا الذين كفروا بالله العزيز المحبوب قد ذكرك من احبتي ذكرناك في هذا المقام المحمود للتشكر ربك الذى ايدك على الاقبال اذ منع عنه كل مشرك مبغوض نسئل الله ان يقدر لك ما يرفعك و ينزل عليك من سحاب الكرم ما انجذبت به القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سماء عطاء ربك العزيز الغفور طوبى لعبد اقبل اليه و ويل لكل غافل مردود نسئل الله ان يفتح على وجهك باب فضله و يسقيك كوثر البقاء من ايادى الجود و العطاء انه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء امراً من عنده و هو المقتدر المهيمن العزيز العليم و نسئل الله ان يؤيدك على خدمة امره و يقربك اليه انه هو المقتدر العزيز القدير يا لسان العظمة اذكر من سعى بعلى خا الذى ما نقض عهدك و ميثاقك و شهد بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبير قل يا ملا البيان هذا يوم بشر الله به انبيائه و اصفياه بقوله يوم يقوم الناس لرب العالمين اياك

*** ص ١٤١ ***

ان تمنعك ضوضاء المفترين من الله رب العالمين قل يا قوم انا تركت ملة قوم كفروا بالله العزيز الحميد تالله لاتخوفنى سطوتكم و لايمعنى ظلمكم يشهد بذلك لوح الله العزيز الحكيم هذا يوم فيه يطوف الطور حول مشرق الظهور و ينادى كرم الله قد اتى المقصود بسلطان مبین قد شهدت الاشياء بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضين انه لا اله الا هو المقتدر القدير.

هو الظاهر المبين در اين حين اراده نموديم اوليائى الهى را جمعاً ذكر نماييم تا از عرف آيات از چشمه جارية از حروفات را كل بنوشند و فائز شوند انه يحب اوليائه و يعرفهم سبيل الله الواضح المستقيم يا اهل تا نداء الهى را به گوش جان بشنوید و از انوار آفتاب معانى در اين يوم نورانى محروم نمايند انه يهدى اوليائه الى البحر الاعظم الذى يسمع من امواجه قد اتى يوم المآب و هذا ربكم العزيز الوهاب الذى ينطق فى السجن الاعظم العظمة لله رب الارباب يا اوليائى فى التاء اسمعوا نداء المظلوم انه يدعوكم الى الاستقامة الكبرى لتلا تمنعكم الاسماء عن التوجه الى الله رب العالمين قد حضر لدى العرش اسمائكم و ارسلها عبدالله الذى طار فى هوائى و تمسك بميثاقى و تشبث بذيلى المنير طوبى له و نعيماً له بما اراد لأوليائى ذكرى العزيز البديع اذاً تحرك على ذكركم قللى و نطق لسانى و توجه اليكم وجه الله رب العرش العظيم از حق مى طلبيم شما را به شأنى مستقيم فرمايد كه ذكر اسماء شما را از بحر فضل و عطا محروم نسازد يا اهل تا اراده آنكه شما بر تدارك ما فات قيام نماييد تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمين بر سيد عالم وارد به نور عدل و راستى تبديل شود يعنى اعمال محبوبه بعد سبب روشنى تاريخى قبل گردد ان ربكم هو الفضال الكريم امروز بايد كل به خدمت امر مشغول شويد بعضى از

*** ص ۱۴۲ ***

ناعقین در اطراف در اضلال خلق بیچاره جهد بلیغ مبذول داشته‌اند در حزب قبل تفکر نمایید خود را بهترین عالم می‌دانستند و در یوم ظهور از اخسین احزاب امم مشاهده گشتند لعمرالله بر حضرت خاتم از آن حزب ظلی وارد که قلم از ذکرش عاجز و لسان از احصایش قاصر. بیان فارسی که حضرت نقطه اولی لأجل آگاهی عباد نازل فرموده به آن تمسک نمایید و قرائت کنید تا بر اسرار مکنونه عارف شوید لعمرالله هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال یا اولیاء الله فی میلان یذکرکم ربکم الرحمن فی هذا السّجن البعید قد فزتم بعرفان الله و آثاره ایّاکم ان یمنعکم الناعقون عن الله العزیز الحمید خذوا کتاب الله بقدره من عنده و قوّة من لدنه انه یحفظکم و یعزّکم و یرشدکم الی الحق الطّاهر المتکلم المبین. جناب امین علیه بهائی و عنایتی مکرر ذکر شما را نموده طوبی له و لکم و لمن تمسک بحبل الله المتین یا اولیائی فی سیسان اسمعوا ندائی و لاتکونوا من الصّامتین اذکروا ربکم الرحمن باستقامة ترتعد به فرائص الغافلین لازال لدى المظلوم مذکور بوده و هستید قد انزلنا لکم من قبل ما فاحت به نفحات الوحی و رائحة عنایة ربکم المشفق الکریم نسل الله تبارک و تعالی ان یُسقیمکم کوثر الاستقامة من ید عطائه انه ولیّ المحسنین قد ذکرکم من ورد علیکم ذکرناکم بهذا الکتاب العظیم افرحوا بفضل الله و رحمته ثم اذکروه فی البکور و الاصلیل یا اولیائی فی شماخ قد ذکرکم مولی العالم فی سجنه الأعظم و بشّرکم بما قدّر لکم انه یحبّ اولیائه و یعرفهم ما یقرّبهم الیه انه هو المشفق الغفور الرّحیم لاتحزنوا من شیء توکلوا فی الأمور علی الله المقتدر القدیر انه معکم و یذکرکم و یسمع ندائکم انه هو

*** ص ۱۴۳ ***

السمیع البصیر لاتتبعوا کلّ متوهم اتبعوا الحقّ و هذا الکتاب المبین الہی الہی اید اولیائک علی ما ینبغی لایامک ثم اکتب لهم اجر حضورک و لقائک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت الفیاض الذی احاط فضلك و رحمتک من فی السّموات و الأرضین قوّ قلوبهم لیدعوا ما عند القوم متمسکین بما نزل فی کتابک القدیم. یا اولیائی فی سالیان قد حضرت اسمائکم لدى المظلوم و ارسلها من سعى بعزیز الله انزلنا لکم ما انجذبت به افئدة المقرّبین سوف یأتیکم ناعق دعوه بنفسه مقبلین الی افق اشرقت منه شمس رحمة ربکم العظیم الخیر انا رفعنا الأمر بقدره ما اضعفتها شوكة الظالمین ایّاکم ان تخوفکم ضوضاء الذین انکروا حجة الله و برهانه و کانوا من المعتدین عند ربکم العظیم الحکیم یا اصحابی فی بناب یذکرکم العزیز الوہّاب فی هذا الیوم العزیز البدیع هذا یوم فیه اشرقت شمس البیان من افق ارادة ربکم الرحمن و سطع النور فضلاً من عنده انه هو المقتدر العزیز الفیاض لاتمنعوا انفسکم عن البحر الأعظم و لا ابصارکم عن النّظر الی مطلع امرالله المقتدر المختار انا ذکرناکم من قبل و فی الواح شئی رحمة من لدى الله مالک یوم الحساب قد ذکرکم من اتخذ لنفسه مقاماً حول البیت ذکرناکم مرّة بعد مرّة بالزّوج و الرّیحان ان رأیتم من منکر او معرض دعوهم متوکلین علی الله ربّ الأرباب كذلك نطق مکلم الطّور اذ کان مستویاً علی عرش الظّهور فضلاً من لدنه انه هو العزیز الفضّال البهاء من لدنا علیکم و علی امائی اللّائی اقبلن و آمن بالله مولی الأنام یا قلم اذکر اولیائی فی مراغه الذین اقبلوا بوجوه بیضاء و قلوب نورا الی الله منزل الآیات باید در جمیع احوال در اعلاء کلمه مبارکه علیا جهد نمایید

*** ص ۱۴۴ ***

ایام فانی و الوائش فانی و زخارفش فانی به حبل عنایت تمسک نمایید از حق بطلبید شما را تأیید فرماید بر آنچه سبب نجات ابدی و حیات سرمدی است معرضین بیان بر مراصد منتظرند که نفسی را بیابند و گمراه نمایند جمیع اهل عالم و مخصوص اولیا را آگاه نمودیم بر آنچه سبب دنوّ و علت سموّ است من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض. یابن دخیل اسمع ندائی و قم علی خدمة امری بجنود الحکمة و البیان ثم انظر و اذکر اذ کنت قائماً لدى الوجه و سمعت ندائی الأحمی و رأیت افقی الأبی طوبی لک و لکلّ منصف انصف فی هذا الأمر الذی به اضطربت افئدة الفجّار الذین انکروا حجة الله و برهانه و اعرضوا عن وجهه و ارتکبوا ما ناحت به طلعات الفردوس الأعلى فی العشیّ و الاشرار قل الہی الہی ایدنی علی ذکرک و ثنائک ثم اکتب لی ما کتبتہ لأصفيائک ای ربّ انا عبدک و ابن عبدک فوّضت اموری الیک و توکلت علیک اسئلک ان تلهمنی ما تنجذب به افئدة العباد ای ربّ ترى الضعیف متمسکاً بحبل قدرتک و سلطانتک و ما اراد الا خدمة امرک اسئلک ان

توفقه على ما ينبغي لأياكم و يليق لظهورك أنك انت المؤيد الفيّاض لاتمنع اوليانك عن فيوضات اياكم ثم انقذهم بذراعي قدرتک انک انت المقتدر العزيز العّلام. انا اردنا في هذا الحين ان نذكر اوليائي في خوى ليقربهم الذّكر الى اعلى المقام اسمعوا ندائي من شطر السّجن أنّه يرشدكم الى مقام فيه نصبت راية أنّه لا اله الا هو العزيز الوهاب يا جليل اسمع نداء ربك الجميل الذى اتى من سماء البيان بقدرة لاتقوم معها جنود الأرضين و السّموات اذكر الايام التى كنت حاضراً لدى المظلوم و سمعت ما سمعه المقربون في البكور و الاصال قد حضر كتابك و ذكرت فيه اسماء اوليائي الذين خرقوا الأحجاب بقدرة و قوّة و سلطان انا نوصيهم بالاستقامة الكبرى لتظهر

*** ص ۱۴۵ ***

مقاماتهم بين الأنام كبر عليهم من قبلی و بشرهم بعنايتی و ذگرهم بآياتی التى احاطت الجهات كذلك نطق لسان الفضل في سجن عكا امراً من لدى الله مظهر الأسرار قل الهی الهی نور قلوب عبادک بنور معرفتک و نور وجوهم بانوار وجهک و قدر لهم كلّ خير انزلته في كتابک اى رب ترى الفقير قائماً لدى باب غنائک اسئلك ان لاتحرمنى و عبادک من امواج بحر عطائک انک انت المقتدر العزيز الفضل البهاء من لدنا عليك و على اوليائي هناك و على امانى اللّائى سمعن النّداء و قلن لك الحمد يا من في قبضتک زمام من في الأرضين و السّموات يا اوليائي في قاف قد تزعزعت ارکان الشّرك اذ اتى فارس مضمار التّوحيد بقدرة من لدى الله رب العالمين قد اقبل اليکم وجه القدم و يذكرکم بما تبقى به اسمائکم في کتاب الله مالک يوم الدّين و يوصيکم باستقامة لاتزلّها شبهات المربين قد فُتح باب السّماء و اتى فاطرها و القوم اكثرهم من الغافلين طوبى لکم و لمن يحبّکم و يسمع قولکم في هذا النّبأ العظيم سبحان الله بعضی از منافقين که قابل ذکر نبوده و نيستند به اضلال خلق مشغول اراده ايشان آنکه مثل حزب قبل حزبی به ظنون و اوهام بيارياند مع آنکه خسران آن حزب را به چشم خود ديده‌اند از حق بطلبید قلوب را مقدّس دارد و وجوه را منور و عباد خود را از شرّ غافلين و مربين حفظ فرمايد اوست مقتدر و توانا ولكن اعمال سبب انحراف بوده و هست اين مضمار را فارس ديگر و سوار ديگر لازم از حق می‌طلبیم کنوز ارض را ظاهر فرمايد يعنى رجالی که قابل اين مضمارند و فوارسی که لایق اين ميدان يا اوليائي هناك لازال مذکور بوده و هستيد و از يد عطا اخذ نموديد آن رحيقی را که شبه و مثل نداشته حال بايد به استقامتی ظاهر شوييد که از برای آن

*** ص ۱۴۶ ***

نظير و مثالی نبوده و نخواهد بود رجال آن ارض طراً در ساحت اقدس موجود و مذکورند و اماء آن ارض به عنايت و الطاف فائز اين مظلوم در جميع احوال به ذکر اوليا مشغول في اللّیالی اذکرهم و في الايام انطق باسمائهم و في الأسحار اتکلم باذکارهم و نسل الله ان يوفقهم و يقربهم اليه أنّه هو المقتدر القدير يا اوليائي في ضواحيها اسمعوا نداء المظلوم أنّه لا اله الا هو المهيمن القيوم انا ندعوکم الى الله و نذکرکم بذكر به فاحت نفحة البيان في الامکان تعالى الله ربکم العزيز الودود اياکم ان يمنکم شيء او يخوفکم سطوة كلّ ظالم مردود انا ذکرناکم من قبل و من بعد و فزتم بما نطق به جمال القدم في مقامه المحمود نسئله تعالى ان يمدّکم بجنود البيان و يؤدّکم على خرق سبحات الظّنون الهی ايد هؤلاء على نصره امرک باستقامة تحيّر منها العقول ثم اکتب لهم اجر لقائک و الحضور أمام کرسیک انک انت الغفور العطوف. يا ارض يا قبل الالف و الراء اسمعوا نداء المظلوم أنّه يذکرکم لوجه الله ربّ ما کان و ما يكون. امروز روزی است که جميع مقربين و مخلصين به لك الحمد يا الهنا ناطق طوبی از برای نفسی که شربت استقامت چشيد و آن شربتی است که هر که نوشيد جز حق جلّ جلاله به نفسی ناظر نه و به افقی ناظر نه اين کوثر ايقان مخصوص مظاهر قدرت و اطمینان است طوبی لمن فاز به و شرب من يد عطاء ربّه الكريم در آن ارض مظاهر نفوس شريره و شياطين محيلة کاذبه ظاهر شدند و جواهر وجود را به ظلی شهيد نمودند که آسمان به انجمن گريست و اشجار به اثمارش نوحه نمود حال به عنايت حق جلّ جلاله چون آن ارض در جوار قريه‌ای است که به حق منسوب است بايد ظاهر شود رجالی که مشارق اخلاق و مطالع الفت و اتحاد باشند هينئاً لکم سوف يظهر الله منها رجالاً لايتمسکون

*** ص ۱۴۷ ***

أَلَا بِاللهِ وَ لَا يَعْمَلُونَ إِلَّا بِمَا أَمَرُوا بِهِ فِي كِتَابِهِ الْمُبِينِ. جناب عبدالله الأدي استقرّ في جوارى ذكر شما را نمود لذا لثالی اذکار که در اصداف بحر اعظم مستور بود بر صُور حروفات و کلمات در این حین ظاهر وصیت می‌کنیم شما را به آنچه سبب الفت و ظهور رحمت است اولیای حق در یک مقام منابع سلسبیل بیان و کوثر عرفانند باید اشجار نفوس را از این ماء سقایه نمایند نسل الله تبارک و تعالی ان يؤیدکم بجوده و یوفّقکم بسلطانہ و یحفظکم بجنود العالین الحمد لله ربّ العالمین یا اهل با قبل دال این ایّام امطار عنایات و الطاف بر آن ارض باریده سحاب فضل کرمش را ظاهر نموده و آسمان بخشش عنایتش را مبذول داشته طوبی لکم و نعیماً لکم مکرر اسماء شما از قلم اعلی نازل و ارسال شد شما را وصیت می‌نماییم به حکمت و اطاعت ملکی که بر اعانت قیام نماید و اولیا را از شرّ اعدا حفظ فرماید با عموم اهل عالم به رفق و مدارا حرکت نمایند نزاع و جدال و فساد از میان برخاست کل به محبت و اصلاح مأمورند طوبی للعالمین انّ المظلوم ذکرم و انزل لکم ما یتقی به اسمائکم فی الصّحیفۃ الحمراء انّہ لہو الغفور الرّحیم انا بشّرناکم من قبل و فی هذا الحین من لدن مقتدر قدیر ایّاکم ان تحزنکم حوادث الدّنیّا او تمنعکم شبہات الغافلین البہاء و الذّکر و الثّناء علیکم من لدی الله ربّ کریمی الرّفیع یا ارض الطّاء در این حین مالک ملکوت اسماء به ارض طا توجّه نمود الّی جعلها الله مطلع فرح العالمین انا ذکرنا اولیائی هناك مرّة بعد مرّة و انزلنا لہم ما جعلہ الله مرّة کوثر الحیوان لحيوة من فی السّماوات و الأرضین و اخرى المائدة الباقية طوبی لمن رأى و طاف و قال لک الحمد یا الہ الاولین و الآخرین

*** ص ۱۴۸ ***

نشہد انّ اولیائی هناك شہدوا بما شہد الله قبل خلق الأشياء و فازوا بما رقم من القلم الاعلی فی کتب المرسلین یا عبدالله علیک بہاء الله و فضله و عطائه بشّرهم من قبلی ثمّ اقرء لہم ما نزل من سماء عطائی و انا المشفق الکریم انا نورناهم بنور معرفتی و عزّزناهم بکلماتی و عزّزناهم فی اوّل الايام صراطی و عرف رحمتی الّتی سبقت الأشياء من لدی الله ربّ العالمین یا اولیائی هناك افرحوا بذکری و طيروا بانجحة الوفاء فی ہوائی و عاشروا مع عبادی بخُلُقِ العزیز البدیع انا ارسلنا فی هذا الحین کنوس کلماتی و فیہا رحيق عطائی طوبی للشّاربین در جمیع احوال نفوس مطمئنہ ثابتہ مستقیمہ به عنایت مخصوصہ فائز بودہ و ہستند ایشانند ساقیان کوثر الہی و ہادیان سبل ربّانی طوبی لمن فاز بلقائهم و سمع ما خرج من افواہهم فی هذا الامر العظیم. لله الحمد بما ینبغی فائزند و لحاظ فضل به ایشان ناظر طوبی لہم و لمن یحبّہم امرأ من لدی الله الامر القدیم اوراق و اماء آن ارض لازال به عنایت فائزند نسل الله ان یقدّر لہنّ خیر کلّ عالم من عوالمہ و یکتب لہنّ ما کتبہ لطلعات الفردوس الاعلی انّہ هو المعطى المنفق العزیز العليم البہاء المشرق من افق سماء بیانی علیک یا عبدالله و علی الّذین ما منعتم الاسماء من مالکها و سلطانتها اقبلوا و سمعوا و قالوا آمنا بظہورک یا محبوب افتدة المقرّبین و مقصود قلوب العارفين الحمد لله ربّ العالمین.

مقابله شد

ت جناب میرزا عبدالله علیہ بہاء الله

الابدع الاعظم الابی

قد نطقت السّماء قد اتی مالک الاسماء و غنّت الورقاء قد ظهر الرّبّ باسمہ الابی و صاحبت الحصاة

*** ص ۱۴۹ ***

الملك مالک الصّفات کلّ شیء نطق بذکر الله و ثنائه و لکنّ النّاس اکثرهم فی مریة و شقاق قد ماج بحر الاعظم و نطق باسم مالک القدم و لکنّ الأمم اکثرهم من الأموات انا ندعوهم الی کوثر الحیوان و ہم اعرضوا عنه بما اتّبعوا الأوہام طوبی لنفس اشتعلت بنار الله و ما منعها حجبات اهل النفاق انّہا من الّذین رقت اسمائهم من القلم الاعلی و سُطرت اذکارهم فی الواح ربّہم مالک یوم المعاد انک انت زینّ لسانک بذکری و عینیک بالنّظر الی آیاتی و قلبک بالتوجّه الی شطری و سمعک الی مطلع البیان کذلک زینّاک بطراز الذّکر و اختصصناک بهذا الیوم الّذی تقرّ بہ الأبصار ان اقرء آیات ربّک و لاتلتفت الی الّذین اتّبعوا اہوائهم و کفروا بالله ربّ الارباب سوف نأخذهم کما اخذنا الّذین کانوا من

قبل أن رُبِكَ لهو المقتدر على ما اراد لاتنس فضلى و لاتؤانس مع الَّذِينَ اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من افق الجمال ائما البهاء على الَّذِينَ شربوا رحيق الانقطاع في هذا اليوم الَّذى فيه ينطق مالك الاختراع الملك لمن ظهر بالعظمة و الاقتدار. مقابله شد

تا الله عليه بهاء الله

الاقدس الاعلم الابى

نور الوجوه بهذا التور الذى جعله الله مهيمناً على الانوار قل هذا يوم فيه تزين العالم من اثر قلم مالك القدم و مرت نسمة الغفران على الامكان قوموا عن مراقد الغفلة ثم انظروا ما لاح من افق البيان قل هل تظنون له ندلاً و مالك اليجاد و هل تظنون له شبه لا و اسمه المهيمن على الافاق ان افرحوا في ايام الله هذه ايام السرور لكم خذوا الكأس باسمه ثم اشربوا بذكره العزيز المتان لا يحزنكم سجنى و ذلقى و غربى تالله انى في وطنى الذى لاتعتريه الغربة و في عز الذى لا تصيبه الذلة يشهد بذلك لسان

*** ص ١٥٠ ***

الغيب الذى تنطق في هذا المقام الذى جعله الله مطاف من في الأرضين و السموات ما منعى البلاء عن ذكر الله مالك الاسماء و لاتأخذنى الاحزان فديت احد اغصانى في سبيل الرحمن انى انا الحاكم على ما اشاء و المقتدر بسلطاني المهيمن على الأكون لو تجدون حلاوة كوثر المعانى الذى اجريناه من عين التبيان لتنجذبون على شأن تنقطعون عما عندكم حباً لله الواحد الفرد العزيز المختار ان افرح بذكرى اياك به ينزل عليك من سماء الفضل ما يقربك الى مطلع الالهام ان اجعل مونسك ذكرى و ذكر الذين استقاموا على هذا الأمر الذى به انارت البلاد.

مقابله شد

جناب عليه بهاء الله

بسمه المستقر على العرش

قد ارتفع نداء مالك القدم من سجنه الأعظم اذ كان بين ايدى الظالمين و يدع الناس الى الله العزيز الحكيم قد اجتمع عليه الدول و الملل بما يدع العباد الى الله مالك العلل قل موتوا بغيظكم انه يفعل ما يشاء بسلطان من عنده لاتمنعه جنود السموات و الأرضين كل في قبضة قدرته و محاط تحت سلطانه الذى احاط العالمين لو اراد ليهلك من على الأرض بكلمة من عنده ولكن سبقت رحمته العباد انه لهو الغفور الكريم قل يا قوم اتقوا الله و لاتتبعوا الذين اعرضوا عن الوجه و اقبلوا الى الذين منعوهم في كتاب مبين قل هذا وجه الله لو انتم من الموقنين و هذا لأمر الله لو انتم من العارفين قد تحققت المشية بما شاء و الارادة بما اراد انه لهو الحاكم على ما يريد قد تحقق كل امر بامر و كل ظهور بظهور و كل كتب بهذا الكتاب الذى يمشى و ينطق تعالى القديم مرسل هذا الفضل العظيم من الناس من نبذ الهدى مقبلاً الى الهوى و يظن انه من المهتدين قد هام اكثر البرية في هيماء الحيرة يسمعون

*** ص ١٥١ ***

و لايعرفون ينظرون و لايشعرون قل تقربوا بقلوب نوراء تالله الحق انه لهو الظاهر من الأفق الأعلى و مطلع الاسماء الحسنى لو انتم من المتفكرين طوبى لك بما اقبلت و سمعت و عرفت و كنت من الفائزين قد كان ذكرك لدى الوجه و نزل لك هذا اللوح البديع سوف يطرز الله ديباج الوجود بذكر احبائه الذين اقبلوا اليه اذ اعرض عنه كل جبار عنيد لاتحزن من شئ انه يؤيدك بالحق لا اله الا هو المقتدر القدير نستل الله بان يحفظك عن كل ذى ضرر و يرفع مقامك بين العباد و يقدر لك خير الظاهر و الباطن انه لهو المقتدر العزيز الكريم ائما البهاء عليك و على من معك من لدن ربك العليم الخبير. مقابله شد

بسمه الأبدع الأمتع

ت جناب ع ب

كتاب من لدنا للذين فازوا بايام الله و اقرؤا اذ سمعوا انه لا اله الا انا المهيمن القيوم و اقبلوا بوجوه نوراء الى قبلة من في الأرض و السماء الا انهم قوم فائزون يجدن منهم اهل ملاً الأعلى عرف حب محبوبهم الأبى هذا ما شهد به مالك الاسماء ولكن الناس لايفقهون لو يتفكرون في

ما ظهر من مطلع القدر ليدعون ما عندهم ويتوجهون الى المنظر الأكبر مقام الذى ينطق كل ذرة من ذرات ترابه انه لا اله الا انا العزيز المحبوب يا قوم اذكروا نعمة الله اذ تجلى عليكم باسمائه الحسنى وصفاته العليا هذا من فضله ان انتم تعلمون هذا يوم فيه ابيض وجه اليقين و انكسر اغصان الظنون ان انتم تعرفون طوبى لمن طار في هواء الايقان و انقطع عن الامكان مقبلاً الى الرحمن الا انه من اهل البهاء في لوح مكنون قل يا عباد الله الى متى تشتغلون بالدنيا دعوها باسم ربكم فاطر السماء ثم سيروا في مدائن البقاء الذى ينطق فيه الحصاة قد اتى المحبوب يا اصحاب القلوب ان الذين شربوا كأس البيان انهم من اعلى الخلق يصلين عليهم ملائكة مقربون

*** ص ١٥٢ ***

و الذين بعدوا انهم من اهل الهوى يشهد بذلك عباد مخلصون انك انت يا ايها الناظر الى الوجه ان افرح بما ذكرت من قلم الوحي اذ كان جمال القدم في السجن الأعظم بما اكتسبت ايدى الذين كفروا بالله العزيز الودود قم بالاستقامة الكبرى على امر مالك الاسماء ثم ناد اهل البهاء و بشرهم بهذا الذكر الممنوع ليقوموا على نصرة المظلوم و ينطقوا لا اله الا هو المهيمن القيوم. مقابله شد
ت جناب ميرزا ع ب عليه بهاء الله

الأقدس الأيمن الأعظم

قد لاح افق المعانى بهذا النور الذى به اضاءت الافاق و نطق لسان العظمة الملك للفرد الخير به فصل الله بين العباد و استقر اسمه الاعظم على عرشه العظيم كم من آيات نزلت بالحق و كم من بينات ظهرت بالفضل و لكن الناس اكثرهم من الراقيدين على شأن ما انتبهوا من الصيحة و ما تحركوا من النداء الذى ارتفع بين البرية الا انهم من الخاسرين سوف يعلمون ما عملوا في ايام الله و ينوحون على انفسهم و لا يجدون لها من معين و لا نصير انا دعوناهم الى الجنة العليا و اربناهم افقى الأعلى و هم اعرضوا عن كل ما اتى به الله رب العالمين انك لاتحزن من شيء ان افرح بما ذكرت لدى العرش و نزل لك هذا الكتاب المبين اذا فزت به قم ثم ول وجهك شطر الله و قل لك الحمد يا مقصود العالمين. مقابله شد

جناب ع عليه بهاء الله

الأقدس الأعظم الأعلى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و كان في امّ الالواح من قلم الوحي مسطوراً ليفرح بذكر المسجون اياه
*** ص ١٥٣ ***

و ينطق بثنائه بالحكمة كذلك كان الأمر مقضياً طوبى لك بما استقمت على امر ربك و استضئت من انوار التي كانت من افق الفجر مشهوداً هذا يوم تحرك فيه كل شيء من نسمة الله و طار الموحدون في هواء كان بطراز الأمر منيراً ثم طوبى لك بما اخذت كأس الفلاح من يد عناية فالحق الاصباح و شربت منها باسم كان من افق السجن مرئياً هذا يوم ينبغي لكل نفس اذا سمع نداء الله يدع ما سواه و يقول اقبلت اليك يا مالك الاسماء اشهد انك قد كنت على كل شيء قديراً ان الذين توقفوا اليوم اولئك اتبعوا الأوهام و كانوا عن شطر القرب بعيداً طوبى لمن خرق الأحجاب و ترك ما عند الناس مقبلاً الى افق كان بانوار العرش مضيئاً يا ايها الناظر الى الوجه ترى العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الذى ارتفع صرير القلم الأعلى بين الأرض و السماء و يتكلمون بالموهوم اذ اشرقت شمس القيوم من مطلع اسم كان بالحق علياً سوف يمح الله آثارهم و يثبت ما اراد انه كان على كل شيء حكيماً ان الذين وفوا بعهد الله و ميثاقه سوف يرفعهم الله بسلطان من عنده انه كان على كل شيء محيطاً انا فدينا انفسنا في سبيل الله و ندع الكل من افق البلاء الى الله مالك الاسماء طوبى لنفس اقبلت و لوجه توجه انه من اهل البهاء في لوح كان بخاتم العز مختوماً نسئل الله بان يؤيدك في كل الأحوال و يقدر لك خير الدنيا و الآخرة انه كان بعباده بصيراً انما البهاء عليك و على من معك من الذينهم اقبلوا الى الوجه و كانوا باسم الله معروفاً.

مقابله شد

ت ع ب عليه ٦٦٩

بسمه المهيمين على الاسماء

سبحانك اللهم يا الهى ترانى مظلوماً بين عبادك و خلقك و مسجوناً فى ايدى الغافلين من

*** ص ١٥٤ ***

بريتك فو عزتك يا محبوب العالم و مقصود الأمم قد حملت فى هذا السجن الأعظم ما لاحمله احد من عبادك فى كل يوم يرد على ما لاورد على نفس فى مملكتك قد اتعبنى بقائى فى ملكك و اضنائى هجرک و فراقک استلک بان تخلصنى عن الذين لايعرفون مقامک و شأنک ثم اشرب الذين اقبلوا اليک رحيقک المختوم باسمک القيوم انک انت المقتدر المهيمين المتعالى الغفور الکریم.

مقابله شد

هو الله الأبهى الأبهى

در اين ایام که در سموات ظهور شمس غيبته از آفاق شهود طالع و لوايع تجليات شمس طلعت ابهته از مطالع وجود ساطع و طوابع معارف الهيه از مشارق لاهوتيه لامع اقمير حکم بر وفق تنور از شمس قدم در هر طرف روشنى دهنده و انجم قدم با ضياء اتم از افلاک وجودات درخشنده شخص بصير و نفس خبير را دريغ است که هنوز مستضيئ به انوار کوكب آفل ظنون باشد و مستشرق به اشراق قمر منخسف خيال بل الشمس استنار فى قطب سماء الديار على تجليات بديع منبع النوار اى حبيب در اين ایام طلعت غيب منبع ممتنع لايدرك که در خلف الف حجاب لطيف نور منير مضئ خود مخفى و مستور بود ها که از خلف نقاب ظاهر آمد و به یک قبسه از اشراق انوار جمالش طوريتون را منصعق و معدوم بل کان لم يكن شيئاً مذكوراً نمود الا انا وجهى للذى فطر السموات الکبر و انشئ اراضى الفراعنه و ما انا من المشرکين وه وه شمس جمال عالم افنده را درخشنده تر از روز نورانى فرموده و زنگ ظهورات معارف عقليه را از صفحات قلوب زدوده و الله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم و الروح عليك.

مقابله شد

*** ص ١٥٥ ***

ت جناب ع ب عليه بهاء الله هو الله

بسمه المقتدر على الاسماء

قل اللهم يا منزل الآيات و مظهر البينات استلک بمطلع علمک و مشرق وحیک و مظهر نفسک بان تقدّر لى ما قدرته لأصفيائك الذين قاموا على نصره امرک بين بريتک ثم ايدنى على ذکرک و ثنائک بين خلقک اى رب انا الذى توجهت الى افق فضلک و مصدر امرک و جودک استلک بان لاتخيبنى عما عندک لأقوم على خدمتک فى مملکتک و انتشار آثارک فى ارضک انک انت المقتدر المتعالى العزيز العظيم. مقابله شد جناب محمد جعفر فى السنين

بسم الله الأمنع الأقدس الأبهى

سبحان الذى نزل الآيات بالحق من جبروت عز منيعاً و جعلها حجة لمن فى السموات و الأرض و انه كان على كل شىء قديراً و انها لحجة الله بين خلقه و دليله لبريته و برهانه لمن فى الملك جميعاً قل يا قوم لاتجادلوا بآيات الله بعد الذى نزلت بالحق و لاتحاربوا بالذى كانت الآيات فى كل الأحيان من سماء فضله على العالمين منزولاً قل تالله ان حجتى ظهورى و قيامى بين معشر الأعداء فى أيام التى زلت فيها اقدام العارفين جميعاً و من لن يقدر ان يعرفنى بظهورى ثم بنفسى ثم بجمالى فلينظر الى آثارى كذلك نزلنا الأمر فى هذا اللوح ليكون حجة الله على العالمين محيطاً و من انكرنى فقد انكر الله و مظاهر نفسه و من اطاعنى فقد اطاع الله فى ازل الأزال و يشهد بذلك كل الممكنات و عن ورائها لسان الله الذى خلق كل شىء بامر من عنده و انه كان بكل شىء عليم

*** ص ١٥٦ ***

و نظیری نبوده چه که غیب مکنون بر عرش مستوی و مشهود است طوبی از برای نفوسی که زخارف و اشارات و کلمات و بیانات اهل دنیا ایشان را از این مقام ارفع اعلى منع ننمود به جان توجه نمودند و از کأس یقین آشامیدند نشهد انهم من اهل فردوسی الأعلى و اصحاب سفینتی الحمراء طوبی لكل سامع سمع و لكل بصیر رأى ما لاح و اشرق من افق ارادة الله العزيز العظيم. مقابله شد

میان دو آب جناب آقا محمد رحیم

هُوَ الْأَقْدَسُ الْأَعْظَمُ الْعَلَى الْأَعْلَى

شهد المظلوم بما شهد الله قبل خلق السموات والأرض انه لا اله الا هو والذى ينطق وينادى ويقول انه لهو الاسم الأعظم قد اتى لحيوة العالم واتحاد الأمم و انه لهو الذى به ظهرت البيئات و

*** ص ۱۵۹ ***

برزت العلامات و ظهر ما كان موعوداً في كتب الله المهيمن القيوم يا رحيم قد توجه اليك بحر رحمة ربك من هذا السجن الذى رفعه الله فضلاً من عنده و جعله مطاف الأوليا ان ربك لهو المقتدر على ما كان و ما يكون انا نوصيبك بالاستقامة على الأمر و بتقوى الله ربك مالک الوجود طوبى لك بما نبذت الظنون و اخذت ما ظهر من لدى الله مالک الغيب و الشهود لعمر الله قد ماج بحر اليقين امام وجوه العباد و هم الى الظنون يسرعون تمسك بحبل عنايته ربك و توكل عليه في كل الأمور انه يسمع و يرى و انه لهو الحق علام الغيوب.

مقابله شد

به نام خداوند تو انا

على اصغر

ندايت را شنیدیم و کتابت لدى العرش عرض شد ان شاء الله از بحر دانش بیاشامی و به عرفان آفتاب بینش فائز شوی یعنی از عنایت محبوب عالم الذى ينطق في السجن الأعظم در كل حين بر آگاهی خود به اسم دوست بیفزایی تا به کلى در سبیل دوست فانی شوی و از جیب بقا سر بر آری ای على قبل اصغر سجن اعظم را منظر اکبر می فرماید و جنت علیا در کتاب می نامد طوبی لنفس حملت الشدائد في سبيلي انه من اهل البهاء في كتابي المختوم.

مقابله شد

ی جناب محمد باقر عليه بهاء الله

هو المقتدر على ما يشاء

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و سمع النداء اذ ارتفع من افق الأعلى و عمل بما امر به في كتابي المبين انا ذكرناك بما يجذبك و ارسلنا اليك الآيات ليعلمك ما ينبغي لآيام ربك العزيز البديع انه

*** ص ۱۶۰ ***

اتى بالحق و يدع الناس الى صراطه المستقيم قل يا قوم دعوا ما عندكم و خذوا كتاب الله بقوة من عنده انه خير لكم عما تطلع الشمس عليه ان انتم من العارفين قد سجن اوليائي في ارض الطاء بما اكتسبت ايدي الظالمين الذين نبذوا كتاب الله عن ورائهم و اتبعوا كل جاهل بعيد قل ان الظالم هو علماء الأرض الذين افتوا على الحق من دون بيته و لا كتاب مبين كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها اليك لتجد منها عرف عناية ربك الغفور الكريم.

كتاب انزلناه بالحق لمن اقبل الى الفرد الخبير يا ايها المقبل انك اردت اللقاء و القوم حالوا بيننا و بينك و اردت الغفران غفرناك فضلاً من عندنا و انا الغفور الرحيم.

مقابله شد

ت جناب استاد محمد صادق كفش دوز

بسمي الناطق العليم

یا محمد قبل صادق ذکر ت لدی المظلوم مذکور و قلم اعلی از شطر عگا به تو توجه نموده و می فرماید طوبی از برای نفسی که به صنعت مشغول است امروز هر نفسی به صنعت و کسب خود تعیش نماید او از مقرّین محسوب و مذکور است و اعمال او از عبادت در کتاب الهی مسطور طوبی لسمع یسمع ما نزل بالحق و نعیماً لصانع اتقن صنعه و انصف بین العباد انه من اهل البهاء فی الصحیفة الحمراء یشهد بذلك لسان الوحی فی هذا الجبل العظیم.

مقابله شد

هو الأقدس الأعظم

جناب شیخ اسمعیل

ای شیخ ایام عمر مانند اریاح ثباتی نداشته و نخواهد داشت جهد نما تا در این بهار روحانی

*** ص ۱۶۱ ***

از نفعات رحمانی محروم نمائی مشاهده کن چه مقدار از عرفا که دعوی محبت و وفا می نمودند و لکن بعد از ظهور امتحان ربّانی باقی نماند مگر قلیلی این است که می فرماید مؤمن مثل اکسیر احمر است بشنو ندای مظهر امر مالک قدر را و به قلب و جان به منظر اکبر توجه کن تا وجه باقی را از افق سماء لایزالی ملاحظه نمایی و از کوثر لقای مالک اسماء بعد از فناى اشیاء بیاشامی لیالی و ایام گذشته و می گذرد و عنقریب جمیع بساط گسترده پیچیده مشاهده می شود بشنو ندای ناصح حقیقی را و به بحر اعظم و حبل محکم متمسک شو که شاید جمعی آوارگان را به وطن حقیقی برسانی و تشنگان را از رحیق معانی چشانی طوبی لمن سمع و اجاب الحمد لله ربّ الارباب.

مقابله شد

به نام خداوند دانا

جناب مشهدی ابوالقاسم

ان شاء الله لم یزل و لایزال در ظل عنایت سلطان بی مثال ساکن و مستریخ باشید قلم اعلی لیلاً و نهراً به ذکر دوستان مشغول از حق می طلبیم کل را به نار عرفانش مشتعل فرماید و موفّق بر معرفت امرش گرداند الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال نفسی که اعمال و اخلاق او سبب و علت هدایت نفوس غافله شود البهاء علیک.

مقابله شد

جناب ملاحسین افشار

میان دو آب

به نام یکتا خداوند دانا

نامه ات رسید و به اصغاء مظلوم فائز گشت ای حسین بشنو ندای سدره منتهی را که در ارض سجن به امر مالک اسماء مرتفع شده و عمل کن به آنچه از مشرق امر صادر می شود امروز باید قلب را به کوثر

*** ص ۱۶۲ ***

انقطاع از ما سوی الله مطهر نمایی و جمیع حجابات ظنون و اوهام را به اشراقات آفتاب یقین محترق نمایی تا به بصر پاک و قلب طاهر و صدر منیر به افق وحی ناظر باشی انه یقدر لمن اراد ما اراد انه لهو المقتدر القدیر جمیع آنچه در ارض ظاهر شده و می شود در کتب الهیه مذکور و مسطور است لوح رئیس حین خروج از ارض سر نازل شد بخوان تا بر علم الهی مطلع شوی و همچنین سوره هیکل و امثال آن تا به یقین بدانی که ورق حرکت نمی نماید مگر آنکه حق به حرکت و بقا و اطوار او عالم و دانا است لایعزب عن علمه من شیء یشهد بذلك کلّ الأشياء ان انتم تعلمون آنچه در این ظهور امتنع اعلی ظاهر شده در هیچ عصری از اعصار ظاهر نشده و نخواهد شد از برای نفسی امتحان حق جایز نبوده و نیست انه یمتحن من یشاء انه لهو الحاکم علی ما یرید ان شاء الله به عنایتش فائز باشی و در ظلّ رحمتش ساکن و بما یحب و یرضی عامل البهاء علیک و علی من سئ بصادق من لدن معط کریم.

مقابله شد

به نام محبوب عالمیان

جناب میرزا غفار

آیا صاحب ذائقه‌ای در عالم دانایی یافت می‌شود تا لذتِ رَحیق را ادراک نماید و آیا صاحب گوشتی در عالم هوش ظاهر شده تا از آواز خوش بی‌نیاز به حیات ابدی فائز گردد و آیا صاحب چشمتی متولد شده تا افق عالم را به اسم اعظم منور مشاهده نماید ای دوست صریر قلم اعلی جهان را احاطه نموده و لکن کل از او محروم آلا من شاء رَبِّک از حق بطلب تا از باده بیهوشی جمیع را به هوش فائز فرماید این باده که از قلم اعلی ذکر آن می‌شود باده رحمان است نه خمر جهان ان شاء الله در هر بامداد به ذکر مالک ایجاد ناطق باشی و به حبس مشعل و مقصود از این بامداد فجر ظهور است طوبی لمن فاز به و طار فی هوائه و تشبث بذیله و تمسک بحبله المنیر.

مقابله شد

*** ص ۱۶۳ ***

هو العزیز العظیم

جناب زینل

یا زینل یذکرک مالک العلل و سلطان الملل علی الجبل فضلاً من لدنه انّ رَبِّک لهُو المبین العظیم قد خرجنا من السّجن و استوینا علی العرش فی الجبل انّ رَبِّک لهُو المقتدر القدیر یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید انّ الذّین اعرضوا عن الوجه اَثمّ من اهل الطاغوت فی کتاب الله رَبّ العالمین و الذّین اقبلوا و فازوا بانوار الوجه اولئک من المقربین فی کتاب مبین ان اشکر الله بما ذکرک لدی المظلوم و نزل لک هذا اللّوح البدیع.

مقابله شد

هو الشّاهد الخبیر

جناب اکبر علیه بهاء الله

یا اکبر نامه‌ات رسید و امام وجه مظلوم قرائت شد لله الحمد فائز شدی به آنچه که احزاب عالم بعد از طلب و آمال از آن محرومند امروز صهیون ندا می‌نماید و اورشلیم به قدوم مزین طوبی از برای نفسی که به افق اعلی توجه نمود و از ما سوی الله فارغ و آزاد گشت در ایام روح تفکر نما حنّاس و قیافا که از علمای عصر بودند بر سفک دم اطهرش فتوی دادند و لکن بعضی از عشّارین به شرف ایمان فائز گشتند بطرس به صید ماهی مشغول به یک کلمه علیا صیاد انسان شد و حال در جمیع مدن و دیار اسمش مرفوع و امرش مذکور از حق می‌طلبیم تو را تأیید فرماید و توفیق عطا کند تا از کوثر عطا بیاشامی و بر عباد میذول داری لیس هذا علی الله بعزیز قل الّهی الّهی استلک ببحر علمک و سماء فضلك و شمس عطائک بان تجعلنی من الذّین ایدّتهم علی ذکرک و ثنائک و نصرة امرک بالحکمة و البیان انک انت العزیز المتّان.

مقابله شد

*** ص ۱۶۴ ***

هو الظّاهر بمجده العظیم

جناب قریبط

ای پسر انسان قلم رحمن در سجن اعظم تو را ذکر می‌نماید و می‌فرماید جمیع ابناء بشر را در کتاب قبل به ظهور مالک قدر مژده دادیم چنانچه در کتاب مذکور است می‌فرماید من می‌روم و می‌آیم فلما اتی انکره اهل الأرض الاّ الذّین اوتوا بصائر من الله رَبّ العالمین مجد اعظم قدرت و قوّت و سلطنت و عظمت باطنی آن سید عالم و فخر آدم است که لم یزل و لا یزال با او بوده و خواهد بود و لکن نفوس غافله جاهله به اوهامات خود این کلمه را تفسیر نموده‌اند لذا از کوثر یقین محروم مانده‌اند و از ظهور الله ممنوع گشته‌اند طوبی لک و لمن اعترف بهذا المجد الأعظم و آمن بالله عالم السرّ و العلن.

مقابله شد

به نام یکتا خداوند دانا

جناب یحیی

الیوم هر نفسی به افق اعلی توجه نمود و آفتاب حقیقت را که از او مشرق است ملاحظه کرد او از اهل بصر در منظر اکبر مذکور است و الاّ اگر صاحب صدهزار چشم باشد که لدی الوجه به اعنی مذکور و در لوح الّهی مسطور حمد کن محبوب عالم را که تو را مؤید فرمود بر امری که اکثری از عباد از عرفان او محرومند ان اشرب اللّبن الأصفی من قلّی الاعلی و کن من الشّاکرین از حوادث زمان محزون نباشید دنیا را وفائی نبوده و نیست ویل لمن تمسک بها و اتکل علیها و نور و رحمة لمن کان فارغاً منها و متوکلاً علی الله موجدّها در این کلمه حضرت روح

تفكر نما در مقام خطاب به مردمان می فرماید یا اولاد الافاعی امروز سرّ آن کلمه مبارکه ظاهر شد چه که بعد از ظهور و نزول آن هیكل نورانی از سماء مشیت ربّانی کل از او اعراض نمودند و به اوها مات خود تمسک جستند مگر نفوسی که به سمع و بصر حقیقی فائز شدند *** ص ۱۶۵ ***

اولئک اولیاء الله فی الأرض و حضروا تلقاء الوجه و طافوا عرشه العظیم الحمد لله ربّ العالمین. مقابله شد
جناب حرف حی

ان یا حرف الحی فاسمع نداء ربّک مرّة اخرى فی هذا الجبروت المقدّس الأبّهی ثمّ ذکر بما یوحى الیک حینئذ عن جهة العرش فوق سدره المنتهی لعلّ تكون متذکراً فی نفسک بما اذکرناک من قبل بلسان الله مرّة اولی اذاً فکّر فی ما بقى منه لتکون اهل الآخرة فی هذا الأولى قل تالله قد ظهر حکم التّسع و اشرق جمال الثّمانین و انک ما ادركت اولها فاجهد فی نفسک لعلّ تدرك آخرها لتکون من اولی النّهی فاستقم على امر ربّک ثمّ ذکر النّاس بما یدکرک الورقا حینئذ من ملکوت الله الأسفی ایاک ان لاتخف من شیء و لاتصبر فی امر ربّک و لاتکن من اهل العی فخرج من خلف الصّمت ثمّ اطلق لسانک فی ذکر ربّک لتکون من اصحاب الهدی و لتذکر النّاس بذکرک لعلّ یک تحدث فیهم ما اختاره الله لهم و کذلک مننّا علیک مرّة اخرى لتکون موقناً فی امر ربّک و تخرق الحجابات عن وجه الذّکرى قل تالله انّ الرّوح حینئذ بین یدیه تسعی و الشّمس استضاء من غریته الغزا و جمال الغیب ینطق فوق رأسه بندااء تجذب منه افئدة اولی النّهی بانّ هذا لهو الذی ظهر فی السّتین و هذه من آیاته الکبری و انّ هذه للنّالی الّتی اظهرناها عن صدف القدس و اقدفناه من بحر الکبریا لعلّ تجدون ما قدّر لکم من ربّک العلیّ الأعلى و انّ هذا لجمال الله قد اشرق عن خلف الحجابات بسلطان لا یغطی و لا یخفی و انّ هذا البحر الذی تموج فی نفسه و تلک امواجه ان انتم من اصحاب الحی و انّ هذا لنسایم الله بالحقّ

*** ص ۱۶۶ ***

و تلک هبوبها قد هبت فی هذا الضّعی قل قد صنع نوح القدس سفینة البقا و جرت على قلزم الکبریا فسبحان ربّک الأعلى و انک توجه الیها و تمسک بها لتکون من اصحاب جنّة المأوی و انّ هذا لصوت الله قد رفع بین السّماوات و الأرض اذاً فاخلع نعلین الهوی لتکون متوجّهاً الى سیناء الرّوح فی هذا الفضاء القصوی ایاک ان لا یمنعک شیء و لا یعارضک کلّ من فی الملک ثمّ استمع نداء ربّک لتکون ممّن سمع و نادى کذلک القیناک و الهمناک ما ینقطعک الى الله ربّک لتسرّ فی نفسک و تكون ممّن آمن و هدی قل تالله قد ظهر جمال الأولى فی نقطة الاخری تالله هذا لربّک الأعلى و من اعرض عنه و کفر بآیاته أنّه قد ضلّ و طغى کذلک نادیناک مرّة اخرى لتسمع نداء ربّک فی جبروت البقا و تهتّر فی نفسک و تقوم على امر ربّک باستقامة کبری قل تالله من توقّف فی امره فسوف یرجعه الله الى درک السفلی و کذلک اخبرناک و علّمناک لتکون متذکراً بذکر ربّک و تكون من الذّی دنی فتدلی.

مقابله شد

حرف حی هو العلیّ المقتدر الأعلى

ان یا حرف الحی لقد سمعت أذن الله ندائک و لاحظت عین الله کتابک و ینادیک حینئذ عن جهة العرش بآیات نفسه المهیمن القیوم فطوبی لک بما کسرت صنم النّفس و الوهم و خرقت احجاب الظّنون بقدره ربّک المهیمن العزیز المحبوب فاذا یرصد فی حقّک بانک من حروف الّتی سبقن الحروفات و لذا اختصّک الله من قبل بلسان علیّ بالحقّ الذّی اشرقت من نور وجهه کلّ ما کان و ما یکون و انک انت فاحمد الله ثمّ اشکره بما ایدک على امر الذّی اضطرب

*** ص ۱۶۷ ***

عنه سکان السّماوات و الأرض و ضجّت من فی ملکوت الأمر و الخلق و بلت السّرائر عمّا هو المکنون فی الصّدور اذاً یخاطبک ربّک العلیّ فی الأفق الأعلى و یقول فطوبی لک یا حرف الحی بما آمنت بنفسی و ما خلجتی بین اهل ملأ الأعلى و وفیت بميثاقک و اخرجت نفسک عن حجابات الوهم و اقبلت الى الله ربّک و ربّ ما یری و ما لا یری و ربّ البیت المعمور و انّی رضیت عنک بما وجدت وجهک مشرقاً فی يوم الذّی اسودّت فيه الوجوه

قل يا ملأ البيان انا وصيتاكم في كل الألواح و في كل زبر مكنون ان لا تتبعوا انفسكم و هويكم فانظروا بالمنظر الأكبر في حين الذي ينصب فيه ميزان الأعظم و يرتفع نغمات الروح عن يمين عرش ربكم المهيمن العزيز القدوس و نهيناكم عن كل ما يمنعكم عن جمالي في ظهور بعدى و لو يكون مظاهر الاسماء و ملكوتها و مطالع الصفات و جبروتها فلما اظهرت نفسى اذا كفرتم و اعرضتم و كنتم من الذينهم كانوا بأيات ربهم يلعبون فو جمالي لن يقبل منكم اليوم شيء و لو تسجدون ببقاء سلطنة الله اذ تكونن من الذينهم يركعون لأن كل الأمور معلق بامرهم و كل الأعمال منوط باذنه و كل حينئذ بين يديه ككف طين مقبوض و لن يرفع اليوم نداء احد الى الله الا بعد حبه و هذا من اصل الدين لو انتم تعرفون ارضيتهم بسراب ببيعة و اعرضتم عن بحر الذي جعله الله عذاباً سائغاً فويل لكم بما بدلتكم نعمة الله و كنتم من الذينهم كفروا بنفسى أول مرة ان انتم في انفسكم تفقهون اذا قوموا بين يدى الله و تداركوا ما فرطتم في جنب ربكم و هذا امرى عليكم ان انتم تسمعون فو نفسى ما فعل أمة الفرقان كما فعلتم و لا ملأ التوراة و الانجيل و الزبور و ائى بذلت نفسى لاثبات امرهم و بشرناكم في كل الألواح بظهوره فلما ظهر برداء الكبريا على هيكل البهاء بتجلى اخرى اذا قمتم على المحاربة بنفسه المهيمن القيوم اياكم يا قوم فاستحيوا عنى و عما ورد على في سبيل الله و لا تكونن من الذينهم كفروا بما

*** ص ١٦٨ ***

نزل عليهم من سماء عز مرفوع ان يا حرف الحى كذلك نطق حينئذ ربك في الرفيق الأعلى بلغ كلمات ربك الى العباد لعل يستشعرون في انفسهم و يتوبون الى الله الذي خلقهم و سويهم و ارسل اليهم هذا الجمال الذرى المقدس المشهود و اما ما كتبت في ذكر اسمنا الجواد بانك اعتكفت عنده و عرفت بان رضائه رضاء ربك فنعم ما عرفت و كنت من الذينهم يعرفون توقف هناك ثم ذكر الذين هم يأتونك ثم بلغهم ما بلغ الله اليك و كن من الذينهم في امر ربهم ينطقون فاسمع في نفسك بان تكون ثابتاً على حب مولاك فسوف تهب روائح الاختلاف عن كل شطر اذا لا تضطرب ثم اتخذ في ظل عصمة ربك مقاماً محمود كذلك علمناك و فضلناك لتشكر الله ربك و تكون من الذينهم يشكرون و البهاء عليك و على الذينهم انقطعوا عن كل شيء و توجهوا بقلوبهم الى هذا المنظر المقدس المحبوب.

مقابله شد

ت كربلاي محمد

الأقدس الأعلى

ذكر الروح عبده في اللوح قد كان بالروح مذكوراً ليحمله مشتعل بنار الأمر على شأن ينطق بثناء موله كذلك كان الفضل مشهوداً ان انصروا ربكم بالأعمال الحسنة ثم بالبيان كذلك أمرتم من لدى الرحمن انه كان بكل شيء عليم ان الذين يفسدون في الأرض اولئك ضلوا السبيل و كانوا عن الحق بعيداً ضلوا اشارات اهل السباحات ثم اتخذوا الى الله سبيلاً يا احبائي لاتحنزوا من الدنيا و شئوناتها تالله قدر لكم في عوالم القدم ما انقطع عن ذكره القلم و كان الله على ما اقول شهيدا.

مقابله شد

*** ص ١٦٩ ***

بسم الله الباقي الدائم

ت آقاحسين

سبحان الذي نزل الآيات و ارسلها لمن اراد انه لهو العزيز الحميد ان في اعراض الملوك و قيام المملوك لآيات للمتوسمين ان في تبليغ الله امرهم في السجن لآيات للمتفرسين انا لما اردنا التبليغ خلقنا البديع مرة اخرى بهذا الاسم الذي جعله الله محي الاسماء ليعلم الكل بانه هو المقتدر على ما يشاء لاتمنعه الشدايد عما اراد و لاتخوفه جنود الظالمين ان الذين يخافون اليوم اولئك من الغافلين توكلوا يا قوم على الله انه يحفظ من يشاء بجنود الغيب و الشهود اياكم ان تجاوزوا عن الحكمة كذلك نزل الأمر في الألواح و هذا اللوح المنيع ان اعملوا بما أمرتم من لدى

مقابله شد

العليم الخبير.

هو الله

م

هذه ورقة تحركها ارياح القدس التي تهب عن شطر الأنس مقر الذي فيه يذكر ذكر الله لتتحرك من اطوارها افئدة الذينهم اقبلوا الى الله بكلهم و انقطعوا عما سواه فطوبى لمن توكل في كل الأمور الى الله ربّه و اتخذته لنفسه معيناً في منقلبه و مثواه ان الذينهم اراد الوجه فسوف يجزيهم الله باحسن الجزاء و يجيب من دعاه. مقابله شد

م ح س ا ن بسم الله العزيز المتنان
ان الله قد قدر لكل امر ميقات اذا جاء الوعد ينزل ما قدر في ملكوت القضاء لاهل الانشاء و عنده علم كل شيء في كتاب محفوظ و يوفى اجور الذين يدعونه بالغداة و العشي و في كل اصيل و بكور انه
*** ص ١٧٠ ***

ما من حافظ الا هو له الخلق و الأمر يفعل ما يشاء بقوله و يحكم ما يريد بامرهم المحتوم. مقابله شد
ت كربلاي محمّد حسين

الأقدس الامنع الأعظم
شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم و الذي ينطق في الامكان انه لهو الذي به قرت عين العالم و به نزل كل لوح بديع ان الذي توجه اليه قد توجه الى شطري و حضر في بساطي و سمع ندائي و اجاب قولي و اتبع اوامري و فاز بلقائي و شرب رحيق مكرمي و كوثر الطافي و ذاق حلاوة ذكرى و بياني و بلغ الغاية القصوى في ملكوتي و جبروتي عليه بهائي و رحمتي التي احاطت بالعالمين. مقابله شد
ت كربلاي محمّد
الأقدس الأعظم

ذكر من لدنا لمن تحرك من عرف الرحمن و اقبل الى الله رب العالمين ليجذبه النداء الى مطلع العظمة و الكبرياء و يقربه الى هذا البحر العظيم ان الذين توجهوا الى الحق و اعرضوا عن الخلق انهم من اهل الفردوس في هذا اللوح المبين طوبى لقوى توجه الى مطلع الايقان و لضعيف تمسك بهذا الجبل القوى المتين اتا وجدنا عرف اقبالك نزلنا لك هذا الكتاب المنيع ان اقرئه في الليالي و الايام ثم سيح بحمد ربك في كل بكور و اصيل. مقابله شد

عبد مهاجر محمّد الأقدس الأبري
لك الحمد يا الهى بما اختصصت عبدك الذي شرفته بلقائك و اسمعته آياتك يا الهى تعلم انه هاجر في حبك
*** ص ١٧١ ***

الى ان دخل مدينة التي فيها استقر عرش عظمتك عند ذلك ارتفعت رايات الظلم الى ان اخرجونا المشركون من ارض السر و ادخلونا في السجن الأعظم بذلك منع عن لقائك اى رب قدر له و لمن قصدك ما ينبغي لجلالك ثم اكتب لهم خير الدنيا و الآخرة ثم اجعلهم من الطائفين حول كعبة امرك في كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء لا ينمعهك شيء عن حكومتك و انك انت المقتدر المتعالى العزيز الحكيم. مقابله شد

عبد مهاجر حسين بسمه الأعلى الأبري
اى مهاجر اگر چه از مقرّ عرش دورى ولكن قريبي قرب و بُعد ظاهره در مقامى ملحوظ و در مقامى غير ملحوظ و لكن قرب معنوى لازال عند غنى متعال محبوب الحمد لله از بحر وصال آشاميدى و به لقائى مظهر عزّ ذى الجلال فائز شدى و آنچه در سبيل حق به تو وارد شد عند الله ضايع نشده و نخواهد شد اصل كل خير لقاء الله بوده الحمد لله به اين شرافت مفتخر شدى و اقدم اخلاق تسليم و رضا بوده از فضل حق

به آن قمیص مزین گشتی نه حبّ شما از لوح محو شود و نه ذکر شما از منظر اکبر آن ربّک لهُو الغفور الرّحیم.

مقابله شد

هو السّلاطون فی ممالک البیان

قد کُنّا تفکّرنا فی الأرض و سمعنا حدیثها و اخبارها اذاً طلعت من غرفة من غرفات الفردوس حوریّة نورا و سارت الى ان قامت فی وسط الهوا و نادت باحسن الأصوات یا اهل الأرض و السّموات ائی حوریّة سمّیت بالأمانة فی الصّحیفة المرقومة المستورة قد کشفتم عن وجهی

*** ص ۱۷۲ ***

باذن مالکی لتنظروا حسنی و جلالی و جمالی و خلّقی و خلّقی و تشاهدوا عینی الکحیل و وجنتی الحمراء و غزّتی الغراء و غدائری السّوداء اقسّمکم یا ملأ الانشاء بمولی الوری و سلطان الآخرة و الأولى بان لاتحبّونی بحجبات الخيانة و الحرص و الهوى و لاتدعونی بین یدیهما لعمرالله انّ الخيانة من اعدائى و شأنها الضّغينة و البغضاء اسئلكم بالفرد الأحد بان لاتسلّطوا علیّ عدویّ الألد ان ارحمونى یا اهل الأرض و لاتکونوا من الظّالمین کذلک انزلنا لک الايات و عرفناک بالتلوین ما ورد علینا فی السّجن الأعظم لتکون من العارفين انا نحمد الله بما ورد علینا من البأساء فی سبیلہ المستقیم انک اذا قرأت اللّوح و عرفت ما فیہ ذکر احبّتی من قبلی و کبرّ علی وجوههم من لدی المظلوم الغریب.

مقابله شد

هو الله تعالى شأنه

سبحانک اللهمّ یا مالک الأمم و المستشرق من افق البقاء باسمک الأعظم اسئلك بعظمتک الّتی احاطت الکائنات و بقدرتک الّتی غلبت امکناک بان تقدّر لاحبّائک الّذین قصدوا مطلع وحیک و وردوا علی بساط امرک کلّ خیر نزّلته فی کتابک و وعدتهم به فی صحفک و الواحک ای ربّ فاستقم علی صراط امرک المبرم و وقّعهم علی ما هو خیر لهم فی الدّنيا و الآخرة یا اله العالم و عزّهم یا موجد الوجود بفضلک الشّامل علی الغیب و الشّهود اذ بیدک زمام العالم ترفع من تشاء و تقدّر لمن تشاء ما تشاء فی قبضتک ملکوت کلّ شیء تزین من تشاء برداء العزّة و العلاء و تطرّز من ترید بخلع العظمة و السّناء لا اله الا انت الملك المقتدر العزیز القیّوم.

مقابله شد

ت ضلع جناب ع ب علیهما بهاء الله

هو الاقدس الاعظم العليم الحكيم

*** ص ۱۷۳ ***

ان شاء الله به عنايت مخصوصه الهی فائز باشید و به طراز حبّش که فی الحقیقه سبب و علّت آفرینش است مزین مکتوبت نزد مظلوم در این سجن اعظم واصل و عرف ایمان و نفعه عرفان از آن استشمام شد آنچه در دنیا مشاهده می شود به عدم راجع خواهد شد و لکن نفوسی که به افق ظهور توجه نموده اند و به عرفان الله فائز گشته اند اجرشان از کتاب الهی محو نشده و نخواهد شد نسل الله بان یوفّقک فی کلّ الأحوال أنّه ولیّ من اقبل الیه و أنّه لهُو العليم الحكيم قولی سبحانک اللهمّ یا الهی اسئلك باسمک الّذی به تموج بحر فضلک و اشرقت شمس العناية و اللطاف فی ایامک بان تجعلی من اللّائی وفین بميثاقک و تمسکّن بعروة جودک ثمّ هب لی من لدنک ذریّة طیّبة لیذکرک بین خلقک و یقوم علی خدمة امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم.

مقابله شد

ت محمد ابن جناب ع ب علیه بهاء الله

به نام خداوند عالم تو انا

یا صغیر السنّ کتابت لدی الوجه حاضر و مشاهده شد الحمد لله در اول ایام به کعبه حقیقی اقبال نمودی و به عرفانش فائز شدی انّ الفضل بیدالله یعطیه من یشاء من خلقه أنّه لهُو العليم الخبیر چه مقدار از نفوس مع طلب و امل در انتهای عمر خود به عرفان مقصود

فائز نشدند و تو از فضل و عنایت رحمانی در ابتدای عمر به این فوز اعظم فائز شدی ان شاء الله در ظلّ سدره ربّانیه محفوظ و ساکن و
ذاکر باشی و البهاء علیک. مقابله شد

*** ص ۱۷۴ ***

ت امة الله صاحب سلطان

به نام خداوند یکتا

شهد الله أنه لا اله الا هو لم يزل كان مقتدرًا على ما اراد و لا يزال يكون مهيمناً على ما يشاء لا يمنعه الجنود عن فعله و لا الملوك عن سلطانه
يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد اى امة الله ذكرت در سجن اعظم مذکور شد و این لوح مبارک از سماء عنایت نازل تا به ذکرش مشغول باشی
و در صراط حبّش مستقیم مانى اليوم هر یک از اماء الله که از کأس عرفان نوشیده‌اند و به افق ظهور توجّه نموده‌اند از اهل فردوس اعلی
لدى الله مذکورند جهد نما تا لثالی محبة الله در صدف قلب محفوظ ماند و دست سارقین و خائنین از آن مقطوع و ممنوع گردد این است
وصیت الهی اماء خود را لاتحزنى من شىء توکلّی فی کلّ الامور على الله ربّ العالمین انه یقدرّ لک ما اراد فی کتابه المبین. مقابله شد

الاقديس الأمتع الاعظم

ت ابن عبدالله

قد نزلنا الآيات ولكنّ النَّاسَ اكثرهم لا يسمعون و اظهرنا البينات ولكنّ القوم لا يشعرون انّ الذين فازوا بانوار العرفان اولئك من اهل البهاء
فی لوح مکنون طوبی لمن توجّه الى المقصود و ما منعت شئوننا اليهود الذين كفروا بآيات الله و برهانه اذ اتى بسلطان مشهود یا قوم خافوا
الله و لاتتبعوا شئونناکم ان اتبعوا من ينطق بین العالم انه لا اله الا انا العزيز المحبوب قد تحرک على ذکرک قلّی الأعلی لتطمئنّ بفضل ربّک
مولی الوری و تذکره فی العشیّ و البکور. مقابله شد

*** ص ۱۷۵ ***

هو الله

ای بنده خدا نظر حق با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر به او نخواهد بود نظر او سبقت داشته بر عالمیان چنانچه رحمتش
داشته و خواهد داشت لازال ذکر او عباد خود را مقدّم بوده از ذکر عباد او را ولکن ذکرش را هر گوشى استماع ننماید و هر قلبی ادراک نکند
از خدا بخواه که از ذکرش ممنوع نشوی و از نفحات ایّامش محروم نمانی. مقابله شد

فسبحانک اللهم یا الهی و محبوبی و سلطانی تری فقری و افتقاری ثمّ ضرری و اضطرابی و ابتلائی بین یدی الاحباء و الأشقیاء فلک الحمد یا
الهی علی تقدیرک و قضائک و لک الشکر یا سیدی علی تدبیرک و امضائک و نشهد بانک المحمود فی افعالک و الحاکم فی امرک و السلطان فی
حکومتک و انت بکلّ شیء قدیر فسبحانک اللهم یا الهی استلک باسمک الذی به اظهرت جمالك و اکملت امرک و اعزّزت برهانک و اعلیت
اسمائک و اعلنت صفاتک بان تعرج عبادک علی مقام الذی ینظرونک علی عرش جلالک و کرسیّ اجلالک و انک انت علی کلّ شیء قادر حکیم.
مقابله شد

جناب ملا آقا س د علیه بهاء الله

هو المعلم الحکیم

سبحان الله قلم اعلی متحرّیر و جمیع اشیا متفکّر آیا چه واقع شده که عباد را از تقرّب به سوی حق منع نموده آیا در ارض مابین احزاب امری
اعظم از این امر دیده شده و یا کتابی اعلی از امّ الکتاب

*** ص ۱۷۶ ***

که در مآب امام احزاب نطق می‌نماید مشاهده گشته لا و نفسه الحق جمیع کتب معلق به این کتاب اعظم و جمیع صحف طائف حولش به
یک قطره از دریای علمش بحور عالم معادله ننماید اوست قیومی که قائم به ظهورش بشارت داده و کتب قبل به ثنائش ناطق گشته احزاب

عالم به حبّ و اسمش به معابد توجّه نموده و می‌نمایند و لکن از ظهورش غافل و از آیاتش محتجب بعضی از ملل قبل به ورقی از کتاب اعظم محرومند و به کلمه‌ای از امّ الكتاب ممنوع در اهل فرقان تفکّر نمایند نفوس کذبه غافله ناس بیچاره را در بئر اوهام معذب نمودند به شأنی که الی حین از نفحات وحی بنصیب و از تجلیات انوار آفتاب بی‌بهره مانده‌اند یا ملاً آقا اسمع حقیف سدره المنتهی و قل الهی الهی لك الحمد بما هدیته الی شمس ظهورک و بحر علمک و سماء فضلک ای ربّ اسئلک بحركة قلمک الاعلی الذی به سجّرت الأرض و السّماء بان تجعلی متمسکاً بک و منقطعاً عن دونک ای ربّ انت المقتدر الذی بکلمتک العلیا انجذبت افئدة الأصفياء و الأولیاء اسئلک یا فاطر السّماء و المهیمن علی الاسماء بان تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک بحيث لا یمنعنی ظلم الظّالمین و مکر الماکرین و نفاق النّاعقین ثمّ اجعلنی من الذّین وفوا بعهدک و میثاقک و قدّر لی خیر الآخرة و الأولى انک انت ربّ العرش و الثّری لا اله الا انت الفرد الواحد العلیم الحکیم. مقابله شد جناب میرزا مهدی علیه بهاء الله

بسی المظلوم الغریب

حقّ جلّ جلاله در جمیع احوال به ذکر دوستان مشغول. لسان عظمت ناطق و قلمش متحرک لعمرالله به آثار قلمش معادله نمی‌نماید آنچه ظاهر و مشهود است یا مهدی اشکر ربّک بهذا الكلمة

*** ص ۱۷۷ ***

العلیا انک اذا وجدت نفحات بیان الرحمن قل الهی الهی اشهد انک خلقتی لعرفانک و التّوجّه الی انوار وجهک و الاقبال الی افق ظهورک و القیام لدى باب عظمتک و الحضور فی ساحة عزّک اسئلک بأیاتک الکبری و ظهورات قدرتک فی ناسوت الانشاء و بحر فضلک و سماء علمک بان تجعلی مستقیماً علی امرک و منادياً باسمک ای ربّ اکتب من قلم جودک لعبدک هذا ما یقرّبه الیک فی کلّ عالم من عوالمک ثمّ اکتب له ما کتبه لعبادک الذّین ما نقضوا عهدک و میثاقک و شربوا ریحق الوحی فی ایامک من ایادی عطانک انک انت المقتدر المهیمن العزیز الحکیم. مقابله شد

جناب کاظم علیه بهاء الله ارومیه

هوالمبین العلیم

یا کاظم اسمع التّداء من شطر عکاء أنّه یهدیک الی الأفق الأعلى و الغایة القصوی و یقرّبک الی الله الفرد الخیر قد حضر کتابک لدى المظلوم سمعنا ندانک اجبناک بهذا اللّوح العزیز البدیع ایّاک ان تمنعک شئونات العالم عن مالک القدم ضع ما عند القوم متمسکاً بما عندالله ربّ العالمین أنّه اتی من سماء البرهان بأیات لاتعادلها الدّنیاء و ما فیها و بیّنات لا ینکرها الا کلّ معتد اثم قل یا ملأ الأرض قد ظهر مالک السّماء بامر لاتقوم معه جنود العالم و لاتخوّفه سطوة کلّ ظالم بعید قل اتقوا الرحمن یا ملأ البیان و لاتعترضوا علی الذی لولاه ما نزلت الآیات و ما ظهرت البیّنات یشهد بذلك کتاب الله العزیز الحکیم الذی ینطق بین العالم و یدع الأمم الی صراطه المستقیم طوبی لعبد نبذ ما عند القوم رجاء ما عندالله مالک هذا الیوم

*** ص ۱۷۸ ***

المبین طوبی لعبد یرفع مقامه و لایتجاوز عمّا حدّد فی کتاب الله العزیز العظیم انّ الذی اتی من سماء العظمة أنّه هو الحقّ الذی عجزت العقول عن عرفانه و الأقلام عن ذکره الجمیل هو الذی به نفخ فی الصّور و انصعق من فی السّماوات و الأرض الا من شاء ربّک العلیم الحکیم قل ضعوا الأوّهام ورائکم تالله قد انار افق البرهان بنور یقین خذوا کتاب الله بقوّة من عنده ثمّ اعملوا ما نزل فیهِ و لاتکونوا من الغافلین كذلك انزلنا الآیات و اظهرنا الأمر لتکون من الشّاکرین. فی هذا الحین نبذل اللّغة الفصحی باللّغة التّوراء فضلاً من عندنا و انا الفضّال کریم مراتب مظاهر وحی و مطالع الهام مختلف است و لکن مظاهر کلیّه عالم بر امور بوده و هستند قبل و بعد در آن ساحت نبوده و نیست این آیه در نوم مشهود طوبی للعارفین و للمتفکّرين در هر شیئی از اشیا آیه الله ظاهر و هویدا اگر ابصار را سبحات ظنون و اوهام و حجابات

غافلین منع ننماید فائز می‌شوند به آنچه که سزاوار یوم الهی است به تقدیس این نفوس تقدیس حق جلّ جلاله ظاهر و باهر و به توحید این نفوس توحید حق آشکار اگر نفسی به غیر آنچه ذکر شد ذکر نماید البتّه از تقدیس ذات از شبه و مثل خود را عاجز مشاهده کند اهل فرقان از توحید حقیقی محروم مانده‌اند در این مقام اگر قلم اعلی به آنچه مقصود است حرکت نماید ضوضاء از جمیع اشیاء مرتفع می‌شود لذا به اندازه سخن می‌فرماید و به اندازه نطق می‌کند و این مقامات منتهی شد به این ظهور اعظم اگر نفسی در کتب قبل تفکر و تفرّس نماید و یا در فرقان که فارق بین حق و باطل است ملاحظه کند و به عرف بیان فائز گردد در جمیع ایامش به کلمه مبارکه تُبْتُ الیک یا اله العالمین و اشهد انک لا تُعرف بدونک و لا توصف بسواک ناطق شود و اراده خود را در اراده الله و مشیت خود را در

*** ص ۱۷۹ ***

مشیت او فانی نماید یا کاظم این بحر را امواج دیگر و این سماء را انجم دیگر و شمس دیگر من یقدر ان یسمع الی حین قلم اعلی بما ینبغی تکلم ننموده قل الهی الهی تری عبدک و ابن عبدک و ابن امتک اقبل الی افقک الأعلى متمسکاً بحبل عنایتک یا مولی الوری و ربّ العرش و الثری و یعترف بتقدیس ذلک من عرفان دونک و تنزیه نفسک عن ذکر ما سواک ای ربّ ای ربّ ای ربّ ای ربّ ای ربّ ای ربّ ای ربّ تری الجاهل قصد امواج علمک و الامل بساط رضائک و الفقیر سماء غنائک استلک بنفحات وحیک و بحبلک الذی به تمسک المخلصون و المقربون و باذیالک الّتی تشبّثت بها ایدای اصفیائک و امنائک و المأی الأعلى بان تکتب لی من قلمک الأعلى ما یحفظنی عن اشارات دونک و اوهام عبادک ثمّ اجعلنی ثابتاً علی امرک و راسخاً فی حبّک و مستقیماً علی صراطک الأعظم و نباک العظیم انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت العلیم الحکیم. از مولودی که خارج از حکم الله ظاهر شده سؤال نمودند که آیا موفق به ایمان می‌شود و یا نه مبشّر می‌فرماید شجره نفی به اقبالش از شجره اثبات مذکور و محسوب و شجره اثبات به اعراضش از شجره نفی در کتاب مسطور. از حق توفیق بخواه تا عباد به ایمان فائز شوند و از کوثر استقامت بیاشامند نفوسی که در ایام عمر مثل شیخ محمد حسن نجفی و امثال او که زمام ایمان اهل ایران در قبضه تصرف آن نفوس بود و به اعتقاد خود در لیالی و ایام به تحریر کتاب الهی مشغول و جمیع احزاب عالم را رد می‌نمودند و طعن می‌گفتند و چون صبح امید دمید و سدره مبارکه توحید رویید با سیاف قصدش نمودند و بالآخره عمل نمودند آنچه را که سدره منتهی گریست و قلم اعلی نوحه نمود سبحان الله مکرّر این بیان از قلم اعلی جاری در آنچه نازل شده ملاحظه نمایند و تفکر کنید شاید ضعفا را از ظنون و اوهام حفظ نمایید چه که اهل بیان به مثابه حزب قبل حزبی ترتیب داده‌اند

*** ص ۱۸۰ ***

اعاذنالله و ایاکم من شرّ هؤلاء نفوسی که از اصل امر بی‌خبرند دعوی علم نموده‌اند و در اضلال ناس کمر بسته‌اند از احوال ضعفا در این ایام سؤال رفته بود نسل الله ان يجعلهم اقویاء فی هذا الظهور لئلا تمنعهم شبهات القوم و اشارات الذین کفروا بالله المهیمین القیوم البهاء علیک و علی الّتی اردت ذکرها و علی عبادنا المخلصین و إیماننا المخلصات. مقابله شد

هو الغفور الکریم الرحیم

ز جناب سبزی

یا سبزی ان شاء الله از اشراقات انوار آفتاب یقین منیر و روشن باشی و به اسم قدیر محبوب عالمیان اصنام اوهام را به عضد اطمینان بشکنی حق حاضر و ناظر است یشهد و یری و هو بالأفق الأعلى اگر چه در ظاهر ملاقات نشد و لکن حقّ آگاه گواه است که تحت لحاظ عنایت بوده و خواهی بود امروز روزی است که فیوضات الهی به مثابه غیث هاطل جاری و نازل است نیکوست حال نفسی که توجّه نمود و قلبی که اقبال کرد جمیع عالم را به اسم اعظم دعوت نمودیم بعضی شنیدند و به کلمه مبارکه بلی فائز شدند و برخی اعراض نمودند و به کمال همت بر اذیت این مظلوم قیام کردند در سنین معدودات مابین ایدای الظالمین این مظلوم مبتلا بوده گاهی اسیر و گاهی در سجن و بلایای اخری الّتی ما اطلع بها الا العلیم الخبیر ان شاء الله نفحات قمیص ظهور را از این کلمات بدیعہ منیعہ استشمام نمایی و در جمیع احوال به ذکر و ثنای مظلوم آفاق ناطق باشی انّه مع عبادہ الذاکرین و القانتین الحمد لله ربّ العالمین. مقابله شد

جناب ابراهیم خا علیه بهاءالله

هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

*** ص ۱۸۱ ***

یا ابراهیم از عالم باقی قربانی حقیقی از مدینه عشق به مثابه کره نار نزد اشرار فرستادیم که شاید از دم اظهر عالم منظر اکبر واقع شود و اعتساف به انصاف و ظلم به عدل تبدیل گردد قدرت ظاهره و سطوت باهره تأثیری ننمود ذبیح دیگر به عرصه فدا فرستادیم جان که اعز و ائمن اشیای عالم است به استقامت تمام نثار قدم دوست یکتا نمود و باز اثری ظاهر نه مجدداً اراده الهی بر ذبیح آخر تعلق یافت آن هم به مثل قبل بی‌ثمر و همچنین ذبیح دیگر اکیلل حیات را از سر برداشت و بر قدم محبوب امکان نثار نمود ذبیح بسیار و مراتب و مقاماتشان خارج از حد احصا ان تعدوا نعمة الله لا تحصوها. ملت اسلام ذکر ذبیح قبل را بر منابر و در مجالس به کمال خضوع و خشوع می‌نمایند مع آنکه از قربانگاه دوست زنده بر گشت و لکن قربانی‌های این ظهور اعظم که در عالم شبه و مثل نداشت در قلوب غافله اثر ننمود سبب و علت این غفلت و نادانی علمای شیعه بوده و هستند ناس بیچاره را به اوهام و ظنون تربیت نمودند تا آنکه بالآخره از بحر ظهور و ندای مکلم طور محروم گشتند یا ابراهیم در آنچه از قلم اعلی جاری شد تفکر نما و به افق انصاف ناظر باش عالم فانی بوده و هست از عدم آمده و به عدم راجع جهد نما شاید از فیوضات فیاض حقیقی در این یوم الهی بیابی آنچه را که از برای او خلق شده‌ای. تمسک بعروة عنایة ربک و تشبث بذیله المنیر قل لک الحمد یا الهی بما ذکرته فی سجنک الأعظم اسئلک بان تجعلنی مستقیماً علی حبک و راسخاً علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم صل اللهم یا الهی علی اولیائک الذین نطقوا بذکرک و ثنائک و قاموا علی خدمة امرک و نصروا دینک بما اعطیتهم بحدوک و کرمک انک انت المقتدر الغفور الکریم. مقابله شد

*** ص ۱۸۲ ***

ت جناب میرزا محمد ابن من صعد الی الله علیهما بهاءالله

به نام خداوند دانا

اسم وفا را حق جلّ جلاله دوست داشته و دارد و لازال به نیر این اسم که از افق سماء فضل مشرق است ناظر لذا در ساحت مظلوم مذکور بوده و هستید و از حق می‌طلبیم تو را تأیید فرماید بر استقامت بر امرش اگر چه این ایام عباد غافل به مثابه سحاب و غمام نور امر را ستر نموده‌اند و لکن عنقریب اصبع اراده حجاب را شق نماید و نور عالم را احاطه کند ابن مریم در صحاری و براری محل می‌جست لیحفظ نفسه فیه و حال ملوک عالم به اسمش متمسک و به ذیل عنایتش متشبث از حوادث ایام محزون مباش من کان لله کان الله له این است آن کلمه‌ای که دیباج کتاب توکل به آن تزیین یافت طوبی للفائزین طوبی للعارفین البهاء من الله علی الذین وفوا بميثاقه و عهده و عملوا بما امروا به فی کتابه المبين الأمر و الحكم و الجود و العطاء لمالك الاسماء و فاطر السماء الذی اتی بسلطان مبين. مقابله شد

تا جناب محمد ابن من فاز و صعد علیهما بهاءالله

هو السامع المجيب

کتاب انزله المظلوم لمن فاز بانوار اسعی القیوم و شهد بما شهد الله قبل خلق الالفاظ و المعانی انه لا اله الا انا العلیم الحکیم هذا یوم فیه فاز کلّ مقبل و سرع کلّ ذی سمع الی الله ربّ العالمین انا ذکرناک من قبل فی ملکوت البیان و نذکرک فی هذا الحین بهذا اللوح المبين قد حضر کتابک لدی الوجه و عرضه العبد الحاضر لدی العرش سمعنا و اجبنا و انا السامع المجيب ایاک ان تمنعک شئون الخلق عن الحق او تحزنک اشارات الغافلین نسئل الله تعالی بان يؤیدک علی

*** ص ۱۸۳ ***

ذکره و ثنائیه و یکتب لک خیر الآخرة و الأولى انه على کل شیء قدير ان یا قلمی الأعلى اذکر ورقتی الّتی صعدت الی الله العزیز الحمید انا نذکرها بما یقرّبها الی الذّروة العلیا و الفردوس الأعلى و یدخلها فی مقام لا یرى فیہ الا تجلیات اسعی الغفور الرّحیم طوبی لها و لمن ذکرها بعد صعودها بما ذکره الرّحمن فی ملکوت البیان کذلک نطق اللّسان فی هذا المقام الرّفیع انا غفرناها و طهّرناها حین صعودها و زینّاها بطراز ذکرى البدیع طوبی لنفس یجد منها المأی الأعلى عرف قمیصی أنّها مطاف ملائکتی و اهل ملکوتی العزیز المنیع نسل الله بان یوفّق کلّ علی ما یحبّ و یرضی أنّه هو ارحم الرّاحمین الحمد لله ربّ العالمین.

مقابله شد

جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله

هو الله تعالى شأنه العظمة والكبریا

یا ابالقاسم انا نذکرک فی السّجن و نبشّرك بعناية الله ربّ العالمین و نوصیک بما ینبغی للانسان و بما یرتفع به امرالله المقتدر القدير در جمیع احوال به افق اعلى ناظر باش و از کأس استقامت بیاشام چه مقدار از ملوک و سلاطین که منتظر ایام ظهور بوده و هستند و به عرفی فائز نشده‌اند و به اصغاء یک کلمه مؤیّد نگشته‌اند و همچنین علمای ارض الا من شاء الله و تو از فضل بی‌منتهاى حقّ جلّ جلاله ایامش را ادراک نمودی و از کأس حبّش آشامیدی هذا مقام عظیم نسل الله ان یحفظک و یرزقک ما یؤیّدک على الاستقامة الکبری بین الوری أنّه هو المؤیّد الکریم.

مقابله شد

جناب فرج آقا علیه بهاء الله

*** ص ۱۸۴ ***

هو السّامع المجیب

یا فرج لک ان تجعل فرحک و سرورک و حزنک لله وحده. به حق سرور باش و به حق مطمئن و از برای او محزون جمیع احزان ممنوع است مگر حزنی که از برای بلایای مقصود وارد شود پرتو تجلی آفتاب فرح تو را اخذ نموده و لسان قدم با تو متکلم قسم به حلاوت بیان رحمن در این ذکر بحور فرح مستور است بشنو ندای مظلوم را در جمیع امور به کمال روح و ریحان و فرح و انبساط بر او توکل نما و به او تفویض کن و عرض کن الی الہی ربّی ربّی قد اقبلت الیک منقطعاً عمّا دونک و سرعت الیک راجیاً ما یقرّبنی الی بساط فضلک اشهد بلسان ظاهری و باطنی انّی لا اعلم ما ینفعنی و یضرّنی و لا اعلم ما یرفعنی و یضعنی انت اعلم منّی و عمّن فی السّموات و الأرض اسئلك بانوار وجهک و ظهورات فضلک و بحور عطائک و بروزات الطافک بان تکتب لی بحدودک الّذی احاط العالم و بکرمک الّذی سبق الأمم ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک انتک انت الّذی بارادتک ظهرت الموجودات و تحرّک الممكنات سبق امرک و احاطت قدرتک لا اله الا انت المقتدر القویّ الغالب القدير.

مقابله شد

هو الله

یا علی عالم از عرف بیان الہی معطر و به کمال ذوق و شوق به تسبیح و تهلیل مشغول از حق می‌طلبیم عباد خود را فائز فرماید به آنچه جماد به آن فائز گشت سبحان الله کلمه قبول و رضا تصرّفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود به کلمه قبول بیت تراپی مطاف عالم واقع و حجر سیاه مقبل امم قدرتش در هر حین ظاهر فرموده آنچه را که سببی است اعظم از برای ایقان و ایمان طوبی لبصیر رأی و لسمیع سمع

*** ص ۱۸۵ ***

نداء الله من سجن عکاء أنّه من الفائزين فی هذا المقام المنیر یا علی حمد کن سلطان وجود را که در ساختش مذکورى و به او معروف.

مقابله شد

هو الله

یا خلیل اَنک فزت برحیق الوحی و شربت کوثر البقاء من ید العطاء و ذكرت مرّة بعد مرّة انا نوصیک و الذین آمنوا بخدمة امرالله ربکم و ربّ العرش و الثری و مالک الآخرة و الأولى اَنه هو الفضال الکريم یأمر عباده بما یقرّبهم الیه و یجعلهم من الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون.

مقابله شد

هُوالله

یا محمّد قبل علی بلاای ارض را لأجل اعلاء کلمه مبارکه علیا قبول نمودیم در ایامی که عالم به نار بغضا مشتعل در اظهار امر توقّف ننمودیم. دیدیم آنچه را که احدی ندیده و شنیدیم آنچه را که نفسی نشنیده و لکن بلا در سبیل مالک اسما از شهد شیرین تر و از مانده لذیذتر غذای عشاق قطعات اکباد و شراب اولیا غبرات جاریه در سبیل محبوب یکتا طوبی از برای نفسی که زخرف این دو یوم او را از نعمت باقیه دائمه محروم نساخت اشکر ربّک اَنه ایدک و عزّک صراطه المستقیم و نبأه المحکم المتین.

مقابله شد

هُوالله

یا محمّد قبل علی میزان به اعلی النّداء ناطق میزان الهی کلمه مبارکه لا اله الاّ انا العلیم الحکیم و به این میزان کل را سنجید در اقلّ من آن حساب خلق تمام شد یُعزّف المحبّون بانوار وجوههم و المجرمون بسیماهم سُبْحان الله آثار قیامت و اشراف ساعت کل را

*** ص ۱۸۶ ***

احاطه نمود و لکن اعمال سدی است محکم عباد را از تقرّب منع کرده و در هیما بعد به خود واگذاشته لله الحمد آن جناب فائز شدند به آنچه که سبب فلاح و نجات است سطوت امرا منع نمود و ضعیفه علما محروم نساخت به قلب منیر توجّه نمودند و به عرفان آفتاب حقیقت فائز گشتند مکرّر ذکر از قلم اعلی نازل اشکر ربّک المشفق الرحیم.

مقابله شد

هُوالله

یا آقا خا امروز اگر یکی از شاربان رحیق معانی قصد مدینه بیان نماید جمیع اهل مدینه را به نوحه و ندبه مشغول یابد چه که اغنام الهی در هر شهر و دیاری بین ذئاب مبتلا مشاهده می شوند قد رأینا و صبرنا انّ ربّک هو الصّبار و امر عباده بالصّبر الجمیل انا انزلنا لک فی هذا الحین ما یكون مخلّداً فی کتاب الله ربّ العالمین.

مقابله شد

هُوالله

یا جعفر قبل قلی خا امروز روزی است بزرگ و مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر شده و می شود مقام انسان بزرگ است اگر به حق توجّه نماید و بر امر ثابت و راسخ باشد انسان حقیقی به مثابه آسمان لدی الرحمن مشهود شمس و قمر سمع و بصر انجم او اخلاف منیره مضینه مقامش اعلی المقام و آثارش مرّبی امکان هر مقبلی الیوم عرف قمیص را یافت و به قلب طاهر به افق اعلی توجه نمود او از اهل بهاء در صحیفه حمرا مذکور خذ قدح عنایتی باسی ثم اشرب منه بذکری العزیز البدیع.

مقابله شد

*** ص ۱۸۷ ***

یا محمّد تقی اسمع ندائی من شطر سجّی اَنه یجذبک الی افقی و یسقیک کوثر البیان من ید عطائی و یحفظک عن دونی و یقرّبک الی بساط قدسی اَنک اذا وجدت عرف عرف عنایتی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی بنور امرک الی مشرق آیاتک و مطلع بیناتک اشهد اَنک ظهرت و اظهرت ما یجعل اسماء عبادک باقیة ببقاء اسمائک و صفاتک اَنک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی الأرضین و السموات.

مقابله شد

هُوالله

یا رضا مالک قضا از برای خود حبس عکا را از قلم تقدیر امضا نمود و در سجن اعظم من غیر ستر و حجاب کل را به مالک قدم دعوت فرمود هنیئاً لک چه که در این حین قدح ذکر الهی به اسمت ظاهر اشرب و کن من الشاکرین.

مقابله شد

هو الله

یا عبدالله خ ا امرالله ظاهر و آیات الله نازل اسرار مکنونه امام وجوه مشهود و فرات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری از حق می طلبیم عباد خود را از فیوضات ایامش منع ننماید و از بحر فضل محروم نسازد امروز اشیا از اهتزاز کلمه علیا به ظهور مالک اسما در جذب و وله و سرورند طوبی از برای سمعی که به اصفا فائز شد آن جناب باید به حمد و شکر الهی مشغول باشد چه که قلم اعلی از سجن عکا به تو توجه نموده آنه یحب من احبه و یذکر من ذکره لایعزب عن علمه من شیء قد احاطت علمه و احاطت حکمته یقدر لمن یشاء ما یشاء و یکتب لمن یرید ما یرید و هو المشفق الغفور الرحیم. مقابله شد

*** ص ۱۸۸ ***

هو الله

یا علی خ ا علیک بهاء الله حیرت اندر حیرت است معشر علمای ایران از اول ایام الی حین به ظهور و کیفیت آن آگاه نه آیا سبب منع چه بوده و علت محرومی چه عند ربک علم کل شیء فی کتاب عظیم این مظلوم از اول ایام الی حین در دست اعدا مبتلا گاهی با زنجیر و هنگامی اسیر تا در آخر ایام به این سجن وارد و نحمد الله بذلک و نستله ان یوقفک علی امره آنه هو المقتدر القدیر. مقابله شد

هو الله

یا محمد قبل صادق اراده مبشّر آنکه عالم را به انوار صدق منور فرماید و امم را به طراز عرفان بیاراید و لکن الی حین اثری از آن ظاهر نه قوم به مفتریاتی ناطق که شبه آن در عالم اصفا نشده قد انکروا آیات الله و سلطانه و حجتّه و برهانه الا انّهم من الغافلین فی کتابی المبین الحمد لله آن جناب به حبل صدق تمسک نمودند امروز هر نفسی به عرفان حق فائز شد او از قلم اعلی در صحیفه حمرا از صادقین مذکور و مسطور و مقابله شد

هو الله

یا جبرئیل لعمرالله اسرافیل امر در صور اعظم دمید و افنده و قلوب که در هیاکل وجود از حیات محروم و ممنوع از کوثر بیان الهی به حرکت آمد و به حیوة ابدی فائز گشت منکرین اگر چه به ظاهر سامع و ناطق و متحرکند و لکن عندالله از هالکین مذکور و مسطور انّ الصّور هو القلم الأعلى و نفخنا فیهِ امرأ من عندنا و انا الامر القدیم. مقابله شد

*** ص ۱۸۹ ***

هو الله

یا فتح الله قد جاء فتح الله و نصره و اتی من کان مخزوناً فی علمه بشّر النّاس و قل افتحوا ابصارکم قد اشرق من افق العرفان نیر البرهان ضعوا ما عندکم مقبلین الی الله ربّ العالمین قد اهتزّ العالم من نفحات الوحی و اخذ الوجود جذب الظهور آنه ینطق فی طور البیان قد فتح باب السّماء و اتی فاطرها بسلطان غلب من علی الأرض آنه هو الفرد الواحد المقتدر القدیر یا فتح الله قد خلقت لنصرة امر ربک تمسک بها و کن من النّاصرین انّما النّصرة هی تبلیغ امری بالبیان لا بالتّزاع و الجدال اعرف و کن من العارفين. مقابله شد

هو الله

یا جبار حضرت مختار می فرماید خذ کتابی بقدرتی و قوتی و قل الهی انا عبدک و ابن عبدک متمسکاً بحبل جودک استلک ان تجعلنی ناظراً الیک و بما ظهر من عندک منقطعاً عن دونک انک انت المؤید العلیم الحکیم. مقابله شد

هو الله

يا قاسم آفتاب حقيقت در اين ليل ظلماني از افق عگا به شطر تا توچه نموده ليذكرک و هل تعرف من هُو هو الله المهيم القيوم احمد ربك ثم اشكره بهذا الفضل الذي لو يعصر بايادي المحبة و الوفاء ليتقطر منه كوثر الحَيوان لمن في الامكان تمسك بالحكمة ثم ادخل الناس في مدينة البيان امراً من لدى الله ربك العزيز المَنَّان. مقابله شد

هو الله

*** ص ١٩٠ ***

يا ابراهيم خليل آمد در آتشش انداختند محمّد را كذاب گفتند كلیم را سحر و روح را كفّار اين خلق بی انصاف لازال از حق معرض بوده اند وجوه به اقبال فائز نگشت آلا من شاء ربك لعمرالله ما خلقت للدنيا بل لأمری العزيز و نبأی العظيم. مقابله شد

هو الله

يا مصطفى عليك بهاء الله مولى الورى خذ كأساً من رحيقى المختوم ثم اشرب منها باسعى القيوم انه يقربك الى ربك و يدخلك في سرادق العلم و الحكمة و البيان تعالى الرحمن منعم هذه النعمة الكبرى و مسقى هذا الكوثر الأصفى انك اذا فزت به قل لك الحمد يا بحر العطاء و لك الفضل يا مالك ملكوت الاسماء. مقابله شد

هو الله

يا نعمة الله لعمرالله كلما اردت ان اذكر اوليائي سمعت نداء الأشياء من كلّ الجهات هذا من فضلى عليهم و عنايتى لهم بشر نفسك و اوليائي بما جرى من قلبي الأعلى في هذا الحين الذى نطق لسان العظمة لا اله الا انا العزيز الوهاب. مقابله شد

هو الله

يا شيرزاد حينذا هذا المقام الأعلى ان وجه المظلوم توجه اليك من شطر السجن و انزل لك ما يجد منه المخلصون عرف الله المهيم القيوم اذا فزت بفرات رحمة ربك الرحمن قل لك الحمد يا مالك الامكان بما نورث القلوب بنور معرفتك و الرؤس باكليل عنايتك اى رب انا عبدك اقبلت اليك في يومك قدر لى ما يقربنى الى بساط قدسك انك انت

*** ص ١٩١ ***

الواحد و انك انت المعطى و انك انت الكريم. مقابله شد

هو الله

يا محمد اسمعيل قد خلقك الله و من على الأرض لذكرى و ثنائى و خدمة امرى و الطواف حول ارادتي و مشيتى و العمل بما نزل في كتابى طوبى لمن فاز بما خلق له انه من اهل البهاء في هذا المقام الأعلى يشهد بذلك لسان العظمة في ملكوته العزيز البديع. مقابله شد

جناب نورى عليه بهاء الله

هو الناطق امام الوجوه

يا نورى عليك بهائي قد ذكرك من شرب رحيقى المختوم باسعى القيوم ذكرناك بذكر سرع اليه الملاء الأعلى من كلّ الجهات لاصغاء ندائى الأحدى في سجن عگا طوبى لعبد فاز به و ويل لكل غافل مرتاب قد تضوّع عرف الرحمن في الامكان يشهد بذلك من عنده ام الكتاب و حضر لدى المظلوم كتابك الذى ارسلته اليه و فاز بالاصغاء فضلاً من لدى الله منزل الآيات قد وجدنا منه عرف حبك ارسلنا اليك لوحاً لاحت به الافاق طوبى لسميع ما منعته الضوضاء عن التوجه الى الغنى المتعال و لقوى نبذ العالم مقبلاً الى الله رب الأرباب قد نزل ما انجذب به اهل الفردوس الأعلى ولكن القوم اكثرهم في غفلة و ضلال نبذوا الههم متمسكين باهوائهم كذلك سؤلت لهم انفسهم و هم اليوم من اهل النار عند الله مالك يوم المآب كانوا ان ينتظروا يوم الله فلما ظهر بالحق اعرضوا عنه و ارتكبوا ما ناح به اللوح و من ورائه الاقلام انك اذا وجدت نفحات البيان من لوح ربك الرحمن قل الهى الهى اشهد ان فضلك سبقنى و رحمتك سبقتنى و نورك احاطنى كم من يوم ناديت عبدك من الافاق الأعلى

*** ص ۱۹۲ ***

و هو كان صامتاً عن ذكرک و کم من لیل اقبلت الیه و هو کان غافلاً عنک استلک یا موجد العالم و مرّی الأمم و المستوی علی عرشک الاعظم بان تجعلی ثابتاً علی حبک و راسخاً فی امرک بحيث لا تضلّنی کتب العالم و لا تزلّنی شبهات الأمم ای ربّ ترى الغریب قصد جوار رحمتک و العاصی بحر غفرانک و الکلیل ملکوت بیانک استلک ان لا تخیّبنی عمّا اردت من بحر جودک و سماء فضلک و شمس عطائک انک انت الّذی شهدت حقائک امکونات و السن الموجودات بکرمک و فضلک و قوّت و قدرتک لا اله الا انت الفیاض القدیم و انت الغفور الکریم ثمّ اجعلنی یا الهی علماً من اعلام حمايتک و رایة من رایات نصرتک لأنصرك بالحکمة و البیان و بالأعمال و الأخلاق انک انت المقتدر العزیز المّان.

مقابله شد

هو الأقدس الاعظم

شهد المحبوب أنّه لا اله الا انا المهیمن القیوم و شهد لمن فاز بالاستقامة أنّه من اهل الله فی هذا الظهور البدیع کم من عبد وصّیناه بالاستقامة فلما سمع کلمة من الّذی کفر اعرض و تقلّب علی عقبیه کأنّه ما عرف الوجه و ما سمع وصیّة الله ربّ العالمین یشهد الحجر و المدر و منظری الأكبر أنّه من اهل السّقر فی کتاب الله العلیم الخبیر قل یا ایّها الغافل بایّ امر آمنت و بایّ آية اعرضت عن الّذی به توجّهت الوجوه الی العزیز الحکیم انا رأینا اقبالک و سعمنا ندانک لذا اجبتاک و ذکرناک فضلاً من عندی و انا الفضّال الکریم.

مقابله شد

ت مخدوم مکرم جناب آقا میرزا ع ب ۶۶ ن و علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

هو الاقدس الاعظم المقتدر العلیّ الأبیّ

*** ص ۱۹۳ ***

الحمد لله الّذی تجلّی علی الأشياء باسمه الّذی کان مقدّساً عن الالفاظ و الاسماء و أنّه لهو الصّور الأعظم اذا نفخ فیهِ بین الأمم اضطربت القلوب و التّفوس الّا من شاء الله فاطر السّماء و أنّه لایة الکبری للوری و سفینه الله فی ملکوت الانشاء من تمسک بها فقد نعی و الّذی اعرض أنّه ممّن کفر و طغی و منع عمّا خلّق له فی الآخرة و الأولى و الحمد لله الّذی آید من اراد الی الأفق الأعلى و قرّبه الی الغایة القصوی و سقاه کوثر البقاء من ید العطاء أنّه لهو المقتدر علی ما یشاء لم یمنعه جنود العالم و لا سطوة الأمم أنّه لهو الّذی شهد کلّ ذی علم بسلطانه و کلّ ذی قدرة بعظمته و کبريائه و خضع کلّ ذی علوّ عند علوّه و بهائه و کلّ ذی سموّ عند ظهوره و جلاله اشهد أنّه لم یزل کان مقدّساً عن دونه و منزّهاً عن سوانه و لا یزال یكون بمثل ما قد کان لا اله الا هو مالک العرش و الثّری و بعد قد بلغ الی الخادم الفانی کتابکم الّذی سطع منه عرف محبّتکم مولی العالمین و مقصود العارفين و عرفت ما فیهِ من اشتعالکم بنار المحبّة و الوداد و توجّهکم الی الله مالک الایجاد فی يوم التّناد نسئلہ تعالی بان یسقیکم فی کلّ الأحيان کوثر الحیوان و یجعلکم من الّذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون عرض می شود جناب ملاً محمّد علی وارد و این بنده به اثر قلم عالی فائز لله الحمد از فیوضات نامتناهیة و اشراقات انوار شمس احدیّه به وجه محبوب عالمیان و مقصود من فی الامکان توجه نمودید و از بحر عرفان که اکثری الیوم از آن محرومند آشامیدید از فضل الهی دو شرافت در آن حضرت موجود و مشهود است لأنک من النور و فزت بالنور الّذی کسفت عند اشراقه شمس مشرقا و اقمرا لانحات از حق جلّ جلاله سائل و آلمم که آن

جناب در جمیع

*** ص ۱۹۴ ***

عوالم الهی طائف حول شمس حقیقت باشند و به خدمتش فائز أنّه لهو السّميع المجیب و اینکه مرقوم فرموده بودید که خدمت اغصان سدره الهیّه روحی و ذاتی لتراب اقدامهم الفداء از جانب آن حضرت اظهار خلوص نمایم حسب الفرمایش آن جناب عمل شد و عنایات و الطاف لاتحصی از هر یک نسبت به آن جناب ظاهر گشت هنیئاً لکم و اینکه درباره مشهدی صادق مرقوم فرموده بودند که از موهوم مقدّس شده به سلطان معلوم توجه نمودند از حق می طلبم ایشان را در این مقام اعلی مستقیم دارد و از قبل لوحی مخصوص ایشان از سماء عنایت

نازل مع بعض الواح اخرى ارسال شد ان شاء الله كل به بيان رحمن فائز شوند و از نار سدره الهيته مشتعل گردند اشتعالی که ظنون و اوهام اهل شک و ريب قادر بر اطفای آن نباشد طوبی لمن كان موقناً بظهور الله و لقائه في ايامه و الذين في مریة اولئك هم الخاسرون اولئك هم الهالكون اولئك هم المشركون و عرض دیگر آنکه آنچه مع جناب ملا محمد علی ارسال داشتند رسید و از قبل به جناب زین المقرین علیه بهاء الله نوشته شد که شروع در تحریر آیات الله نمایند و همچنین در اینجا هم به بعضی گفته شد و در تحریر مشغولند. ولكن چون کاتب معین سریع القلم در اینجا یافت نمی شود اگر قدری به طول انجامد بآسی نه اهل سرادق عصمت فرمودند که این عبد از قبل ایشان مخدرات آن جناب را تکبیر برسانم ان شاء الله در سایه الهی به بدایع ذکر و ثنا مشغولند البهاء علیکم و علی من معکم من احباء الله المقتدر المهیمن القیوم. خ ادم/ ۲۷ رجب سنه ۱۲۹۳. مقابله شد

ت دوست مکرم جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

*** ص ۱۹۵ ***

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الأبوی

انّ الخادم قد أمر بالاختصار في ذكر الاختيار من لدى الله المقتدر المختار لأنّ الوقت لا يوجد كأنه صار الكبريت الأحمر و المراسلات لا تحصى و لا تكاد ان تحصر. الأمر ببداية مالك القدر يا حبيبي قد بلغني ما ارسلته في هذا الايام التي فيها تجسّمت اعمال الخلق و جعلت اشكالاً مختلفة طوراً تربها على صورة السيف و السنان و اخرى على هيئة المدافع و الخناجر قد احاطت بالبلايا و الرزايا كلّ الأطراف و لكنّ القوم في نوم عجيب قد مضت سنين متواليات و ماسكنت عواصف القهر و قواصف القضاء بما اكتسبت اياي اهل الانشاء طوبى لبصير فاز بعرفان العلة و قام و اخبر الناس و امرهم بالقيام على ما فات عنهم في ايام ربّ العالمين في يوم ترى نار الوغى مشتعلة بين العباد و في يوم آخر تسمع اصوات المدافع و البنادق من البلاد كم من مدينة خسفت و كم من بلد انهدم من زلزلة الأرض و كم من ديار احاطتها بلايا اخرى امراً من لدى الله مالك الوري و كم من اراض غرقت و كم من ابنية مرفوعة سقطت كلّ ذلك اخبر التّبيّون من قبل من لدى الله مالك العدل و سلطان الفضل طوبى لنفس ترى الأمور و تتفكر فيها و تنتبه بها ويل لمن اخذه الهوى على شأن منعه عن مالك العرش و الثرى الى ان ارجع الى مقرّه في النيران الحمد لله المقتدر العزيز المتان و في مثل تلك الايام التي ذكر لجنابكم الخادم قد سرّه ما ارسلتم اليه لأنّه وجد من كلّ كلمة من كلماتكم عرف محبة الله محبوبي و محبوبكم و مقصودي و مقصودكم و مقصود من في السموات و الأرض فلما قرئت و اطّلت بما فيه اشعلتني حرارة حبكم على شأن قمت و اقبلت الى الأفق الأعلى الى ان حضرت

*** ص ۱۹۶ ***

و عرضت اذاً نطق لسان العظمة بما تحرك به كلّ جامد و اهتز كلّ عظم و قام كلّ قاعد انّ الخادم لا يقدر ان يذكر لجنابك ما شهد و رأى من امواج بحر بيان ربّه مالك الاسماء و لا ان يسمعك ندائه الاحلى و لا ان يريك افقه الأعلى ولكن يذكر على قدره و شأنه بما انطبع في اصغر المرايا مرأت قلبه قال جلّت عظمته و عظم شأنه و كبر كبريائه بسمى السامع المجيب العزيز الوهاب ع ب قد ارتفع النداء من الشّطر الأيمن الأعلى من جهة كلمتي العليا أنّه لا اله الاّ انا السامع المجيب قد منعت الاذان عن اصغاء هذا النداء الاّ من شاء الله ربّ العالمين بهذا النداء انجذب الملكوت و قال قد اتى مالك الملوك بسلطان لا يقوم معه من في السموات و الأرضين و به اشتعلت نار الله و ظهرت من السّدره و نطقت أنّه لا اله الاّ انا ربك و ربّ آبائك الأولين يا عبدالله لعمر الله قد فازت أذن الكليم بهذا النداء تعالى من جعله فائزاً سامعاً ناطقاً حاملاً امره المبرم المتين قل يا ملأ الأرض تعالوا لسمعكم ما لم يفز به آذانكم من قبل و تعالوا لأريك ما لراأت العيون الاّ من شاء الله المقتدر القدير طوبى لمن سرع بقلبه الى البحر الاعظم و فاز به في ايام ربّه المشفق الكريم قد حضر العبد الحاضر بكتابك و قرء لدى المظلوم ما نطق به حمامة حبك انا سمعناه و اجبتناك بما اهتز به ملكوت البيان و طارت طير العرفان و نطقت الأشياء يا ملأ الاسماء تقرّبوا لتسمعوا تالله قد خلقت الآذان لاصغاء ما ارتفع من الأفق الأعلى من لدى الله العليم الحكيم ان اشكر الله بهذا الفضل الاعظم أنّه ذكرك في الواح شتى فضلاً من عنده و هو

الفضَّال القديم لا يعادل بحرف عمّا أرسلناه اليك ما تسمع و ترى يشهد بذلك ربّك السَّميع البصير البهاء المشرق من افق عناية ربّك عليك و على اهلك و من معك

*** ص ۱۹۷ ***

و على الدّین آمنوا بالله العزيز الحمید انتہی. هر نفسی با صد هزار لسان و بیان باید از حق جلّ جلاله مسئلت نماید تا عباد خود را از این کوثر اطهر و فیض اکبر منع نفرماید آنّه علی ما یشاء قدیر. عجب است از نفوس عالم که به چه مؤمنند و از چه معرض امر به این معظی که عالم را فرا گرفته و آثارش از جمیع جهات ظاهر مع ذلک به بیت عنکبوت تشبّث نموده‌اند و از مقام محمود غافل و محروم از عرف بیان رحمن محروم شده‌اند و از آنچه در ارض ظاهر شده غافل جز هوی الهی نجویند و جز شعله نفسانیّه اثری ندارند یعملون ما امروا به من ظنون الجهلاء یعنی علما سبحان الله ظلی از این طایفه ظاهر شده که اقلام عالم از ذکر آن عاجز و قاصر است این نفوس سبحات مجلّله اند و حجب مانع مع شقاوت لاتحصی اگر در یک آن به انصاف فائز شوند تصدیق می‌نمایند به آنچه ظاهر شده آنّه یؤید من یشاء فضلاً من عنده و یهدی من اراد الی صراطه الواضح المستقیم اینکه درباره مخدوم مکرم جناب آقا میرزا اسحق علیه بهاء الله مرقوم داشتید این ایام حضرت غصن الله الاعظم روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدومه الفداء به شطر نهر اردن تشریف برده‌اند حضور ندارند و لکن ذکر ایشان که در نامه آن جناب بود در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد این کلمات عالیات از سماء مشیت منزل آیات نازل قوله جلّ کبریا نه هو العالم الخیر قد حضر العبد الحاضر بکتاب من احبّتی و کان فیه ذکرک ذکرناک بهذا الذکر الّذی اذا ظهر من مطلع بیان ربّک مالک القدم خضعت له اذکار العالم کذلک نطق القلم فی هذا المقام الّعلی و الذّروة العلیا آنّه لهو المشفق الکریم تمسک بالعروة الوثقی لعمرالله آنّها ظهرت بالحقّ طوبی لمن فاز بها و ویل للغافلین ان اذکر اذ فرت باللقاء فی ایام فیها اشرق النور من افق الزّوراء

*** ص ۱۹۸ ***

کذلک یدکرک النّبأ الاعظم الّذی به اهتز کلّ رکن متین انا نوصیک بالاستقامة الکبری و بما یرتفع به امرالله مولی الوری ضعیف ما عند القوم و خذ ما أمرت به من لدن مشفق الکریم ان احفظ مقامک و نسبتک باسم ربّک آنّه لهو الفضّال القديم انا نصلى من هذا المقام عليك و على الدّین اقبلوا الی الأفق الّعلی اذ ارتفع النداء بین الأرض و السّماء و اجابوا ربّهم النّاطق البصیر ان افرح بذکری ایاک آنّه لاتعادلک کنوز الأرض یشهد بذلك کلّ ثابت مستقیم انتہی. الحمد لله به اعظم از آنچه اراده نمودند فائز گشتند ای کاش مقامات عنایات الهیّه مابین ناس فی الجملة تجلّی می‌نمود لعمر المقصود جمیع من علی الأرض به لبیک لبیک ناطق می‌گشتند و لکن مقتضیات حکمت بالغه را غیر حکیم علی الاطلاق احدی مطلع نه و ان شاء الله به جواب عریضه‌شان هم فائز خواهند شد این فانی هم خدمت ایشان تکبیر عرض می‌نماید اینکه درباره وجه مذکور مرقوم داشتید که مدتی مجهول المالك بود این فقره تلقاء وجه عرض شد متبسماً فرمودند طوبی له آنّه نطق بالحقّ ان شاء الله حق به ایشان هم عطا می‌فرماید آنّه هو الغنیّ الغالب القدیر انتہی. فقرات آن جناب بتمامه عرض شد فی الحقیقه سبب سرور جمال قدم گشت هذا من فضل آخر علی جنابک و این بسی واضح و معلوم است که آن جناب موافق آنچه از مراسلات یافته‌اند ذکر نموده‌اند یا حبیب فؤادی جمیع امور واضح و مشهود است این فانی و سایرین شهادت می‌دهند بر آنچه آن جناب نوشته‌اند و لکن صدهزار بار شکر و حمد مقصود عالمیان را که این فقره سبب و علّت تبسم جمال قدم گشت له الحمد و المنّه فی کلّ الأحوال و اینکه نوشته بودید محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله وعده دائره متیعه مکنونه مخزونه داده بودند وعده ایشان ان شاء الله وفا خواهد شد و این خادم فانی به عنایت حق ارسال خواهد داشت از حق

*** ص ۱۹۹ ***

می‌طلبم در ساعات بسطی عنایت فرماید و فرصتی کرم نماید تا به زودی عمل شود به آنچه ذکر شد یا حبیبی دو چیز در عالم کمیاب بل نایاب یکی فرصت از برای این عبد و دیگری ایمان نزد علمای عصر. می‌شود عنقا یافت شود و یا اکسیر اعظم به وجود آید و یا از برای عاشق

صادق سکون و اطمینان حاصل گردد و لکن از برای آن یکی فی الحقیقة چاره‌ای به نظر نیامده و نعی‌آید چه که علامت قهر حق جلّ جلاله است و مقصود از علما که ذکر می‌شود جهلائی هستند که به اسم علم مابین گروه غافله معزّز و معتبر و معروفند و آلا می‌فرماید عالم به منزله بصر است از برای هیکل عالم و در مقام دیگر می‌فرماید به مثابه نور است در ظلمت ایّام و اینکه درباره توجّه به ساحت اقدس مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرّحمن فی ملکوت البیان قوله جلّ کبریا بسمه العزیز الوهّاب یا ایّها المقلب الی افق قد فزت باصغاء ندائی فی ایّامی و اخذت رحیق حیّی باسعی الظّاهر السّميع البصیر انا دعونا کلّ الی الله من النّاس من سمع و اجاب و منهم من اعرض و کفر بالله ربّ العالمین قل یا مالا الأرض قد اتی الوعد و ظهر الموعد و نزلت آیات الله الملك العلیّ العظیم انا انزل بالحقّ ما اراد و امر العباد بما یقرّبهم الیه انا لهو المبین العلیم قد تزین العالم بانوار ظهوری الاعظم و القوم اکثرهم من الغافلین حمد کن مقصود عالمیان را چه که تو را تأیید فرمود بر عرفان این مقام اعظم ناس غافل و محجوبند از آنچه ظاهر شده حجابات ظنون و اوهام ابصار را از امواج بحر بیان منع نموده و از مشاهده انوار آفتاب ظهور محروم ساخته امروز باب فیض اعظم مفتوح و مطلع غیب مکنون بنفسه آشکار و هویدا عباد غافل از ما ینفعهم محجوب و بما یشغلهم مشغول طوبی از برای نفوسی که به اصبع یقین حجابات ظنون را خرق نمودند و سلاسل اوهام را به اسم مبین شکستند زود است اهل خسران به واحسرة علینا

*** ص ۲۰۰ ***

ناطق شوند و اینکه درباره لقا ذکر نمودی عبد حاضر عرض نمود اوّل من استدعی لک هذا المقام هو من ارادنی و احبّتی و فاز ببقائی و دخل السّجن الاعظم باذن و سمع ندائی و قام لدی بابی الّذی سعى بورقا فی ساحتی و عن ورائه من فاز بالاقبال الی نفسی و التّوجّه الی سبیلی الواضح المبین الّذی سعى بابی القاسم و طورا بناظر ان ربّک لهو المفصل المبین الخیر قد فزت بنور الاذن من لدن ربّک الفیاض المعطى الغفور الرّحیم ولكن باید به مقتضیات حکمت عمل شود و من غیر آن لدی المظلوم محبوب نه شما از نفوسی هستید که نفس قدم شهادت می‌دهد بر توجّه و اقبال و اراده آن نفوس لوجه و هر نفسی به این مقام فائز شد او به کلّ خیر فائز است ان شاء الله بر این مقام بلند اعلی ثابت و مستقیم باشی البوم هر مشتعلی که نظر به مقتضیات حکمت الهیّه از زیارت محروم شود البتّه از قلم اعلی اجر آن ثبت خواهد شد ان اطمئن بفضل ربّک و کن من الشّاكرین. در جمیع احوال به حکمت ناظر باشید این است از وصایای محکمه الهی که در اکثر الواح از قلم اعلی جاری شده البهاء علیک و علی اهلک من کلّ اناث و ذکور و من کلّ صغیر و کبیر الحمد لله العلیم الخیر انتی. فضل حق جلّ جلاله به مقامی است که اظهر از شمس مشاهده می‌شود در این صورت دیگر عرض این فانی را فائده‌ای نه از حق جلّ جلاله سائل و آمل که آن جناب را به طراز رضایش مزین فرماید و به رداء قبولش مطرّز دارد هذا منتهی المقام و ربّنا مالک الانام و عرض جدّه علیها عنایة الله در ساحت اقدس اقدس اعلی عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة انا نسمع نداء کلّ ورقة نطقت و کلّ أمة نادت ربّها العزیز الوهّاب نسع و نجیب و انا المقتدر علی ما شاء الله لا اله الا انا المهیمن العزیز المتّان ان احمدی مقصودک و مقصود من فی الأرض و السّماء انا ایدک الی ان شهدت و اردت بما ینبغی لایّام الله مالک الایجاد. به لسان پارسی به او یگو الحمد لله ندایت به اصغاء محبوب عالیمان فائز و به لفظی تو را خطاب نمودیم که

*** ص ۲۰۱ ***

جمیع اماء ارض از ملکات و غیر آن از حسرت آن جان دادند و فائز نشدند قدر این فضل را بدان و به شکر حقّ جلّ جلاله مشغول باش انتی. امواج بحر عنایت ظاهر و مشهود الحمد لله بر دوستان عنایت می‌شود و رشحات آن هم ان شاء الله به سائرین می‌رسد تا کل را مستعد نماید از برای عرفان امری که به او خلق شده‌اند و از برای او خلق شده‌اند و آنچه درباره نفوسی که از صباهای بیان نوشیده‌اند و بر محبت محبوب عالمیان مستقیمند ذکر نمودید خدمت هر یک ذکر شد و جمیع تکبیر و سلام خدمت آن حبیب روحانی می‌رسانند و لکن حضرت اسم الله ۶۶ م ه علیه من کلّ بهاء ابهاء به آن جهات توجه فرموده‌اند ان شاء الله در مقرّ امن و امان ملاقات خواهید نمود و همچنین جناب آقا

میرزا ابوالقاسم علیه بهاء الله دو شهر می شود که توجه به جهات ایران نموده اند ان شاء الله در هر محل هستند به نعمت صحت که از طراز اول محسوب است مزین باشند و بما یرتفع به امر الله عامل و مشغول و حضرت اسم الله ج م علیه من کل بهاء ابهه حسب الامر از ارض طا به حدبا تشریف بردند و در آن دیار ساکنند تا بعد از افق مشیت الهی چه اشراق نماید و ظاهر شود. الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید و همچنین حضرت اسم الله زین علیه من کل بهاء ابهه به کمال روح و ریحان در حدبا ساکن و به ذکر حق مشغول و اینکه مخصوص ذکر جناب درویش صدقعلی علیه من کل بهاء ابهه فرمودید انه صعد الی الرفیق الاعلی و الغایة القصوی الحمد لله در حین صعود ملاً اعلی رایحه تقدیس و تنزیه و محبت الهی از او استشمام نمودند این خادم فانی می تواند عرض نماید عوالم اخری از عرف استقامتش معطر شد ایشان از نفوسی بودند که لسان قدم در زیارتشان به این کلمه ناطق قد تزینت الأرض بهیکلک درباره ایشان نازل شده آنچه که دهور و اعصار آن را تغییر ندهد و فنا به آن نزدیکی ننماید یا لیت الخادم

*** ص ۲۰۲ ***

کان معه خدمت دوستان آن ارض از قبل این فانی تکبیر و سلام برسانید ان شاء الله کل به انوار آفتاب معانی منور باشند و به طراز استقامت مزین ایام در مرور است و عنقریب فرصت و وقت منقضی شود قسم به بحر بیان که هر آنی از این ایام اشرف و افضل است نزد حق جل جلاله از ستین متوالیات آنچه الیوم لازم و واجب است و عندالله اعز و اقدم اتحاد دوستان الهی است و بعد اعمال طیبه و اخلاق روحانیته چه که از جنود حق محسوبند و به این جنود باید دوستان مالک قدم قلوب اهل عالم را تصرف نمایند این خادم امیدوار است که شئونات فانیه ایشان را از مقام باقی منع ننماید و محروم نسازد باری از کل التماس دعا داشته و دارم که شاید از عهده آنچه به آن مأمورم بر آیم در آخر نامه آن جناب ذکر توجه محبوب فؤاد اعنی جناب ورقا علیه بهاء الله مالک الاسماء بوده و همچنین ذکر توجهشان به آن سمت ان شاء الله به کمال روح و ریحان وارد شوند و به ذکر محبوب عالمیان مشغول گردند نسل المولی بان یجمع بیننا فضلاً من عنده تحت ظلّ عنایت و قباب عظمته انه لهو المقتدر علی ما یشاء و فی قبضته زمام من فی السموات و الأرضین و همچنین دستخطی به این بنده مرقوم فرموده اند و ذکر توجهشان را به آن ارض نموده بودند ان شاء الله به کمال صحت و عافیت توجه فرمایند اسامی مذکوره که به خط جناب آقا خلیل علیه بهاء الله ارسال شده بود مخصوص هر یک لوح بدیع منبع از سماء مشیت نازل ان شاء الله به آن فائز شوند و بما اراده الله عامل و جمیع به ردای غفران مزین هذه بشاره من لدی الخادم لهم ان ربی لهو الغفور الکریم البهاء الظاهر اللّاح من افق عنایة ربنا و رب من فی السموات و الأرض علی جنابکم و علی من معکم الذین فازوا بانوار القیوم فی ایام الله محبوبنا

*** ص ۲۰۳ ***

و محبوب کل عالم عامل و کل عارف مستقیم. خ ادم فی ۱۹ ذی الحجة الحرام سنه ۹۹. اسامی مذکوره در مکتوب جناب ابن دخیل علیه بهاء الله در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد و مخصوص هر یک از سماء عنایت لوح بدیع منبع نازل و همچنین مخصوص اسامی که در دستخط سرور مکرم حضرت نبیل علیه بهاء الله بود الواح مقدسه ممتنع منیع از سماء فضل نازل و ارسال شد ان شاء الله کل فائز شوند و بما فیه عامل گردند. مقابله شد م ش محبوب فؤاد حضرت آقا میرزا عبدالله خ ا علیه بهاء الله و عنایت ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مالک عرش و فرش را لایق و سزا که اعراض مشرکین را به قوه غالبه به اقبال تبدیل نمود و مفتربات مفترین را به اقرار و استغفار زینت بخشید جل امره و جل برهانه دستخط عالی به مثابه پیک روحانی قلب و جان را به نور ذکر و بیان منور و مزین داشت فی الحقیقه بهجت بخشید و نعمت عطا فرمود این نعمت مخصوص فؤاد است و بعد از اطلاع و ادراک و فرح و بهجت و ابتهاج قصد مقام امنع ارفع اقدس اعلی نموده امام وجه عرض شد و این آیات بینات از سماء اراده نازل قوله جل بیانه و عز برهانه بسی الناطق الامین هذا یوم فیه ینادی ام

الكتاب و يدعو الكلّ الى العزيز الوهاب انه هو مالك الرقاب و الحاكم في المبدء و المآب طوبى لقوى ما اضعفته حوادث العالم و لا شبهات الذين كفروا بالله ربّ الأرباب قل يا قوم اتقوا الله و لاتتبعوا كلّ مشرك مرتاب هذا يوم فيه اشرق النور من افق الطور و استوى هيكल الظهور على عرش العرفان من لدى الله مالك الأديان يا عبدالله انا سمعنا ندائك اجبتك بهذه الآيات التي

*** ص ٢٠٤ ***

انزلها الله من سماء العظمة و الاقتدار اياك ان تحزنك شئون الخلق او تمنعك سيئات الذين كفروا بالله مولى الأنام نشهد انك شريت حقيق الوصال من يد عطائي و فزت بلقائي الذي لاتعادله الاقوال و لا اعمال الذين ما نقضوا ميثاق الله منزل الآيات انا ذكرناك و بشرناك من قبل و في هذا الحين بعنايتي التي احاطت الافاق سوف يفنى ما تراه اليوم و يبقى لك ما زيناه بذكره الالواح لعمرى قد احزننى حزنك و ما ورد عليك في الليالي و الايام قد كنا معك في كلّ الاحوال و سمعنا ندائك و انزلنا باسمك ما اشرقت به الأرضون و السموات ضع الاحزان باسى و خذ قدح الابتهاج بذكرى ثم اشرب منه في العشي و الاشرار كثر من قبلى اوليائي و ذكرهم بما ينبغي لايتام الله العزيز العلام قل يا حزب الله اياكم ان تتبعوا الاوهام طهروا قلوبكم من ذكر دوني لاتوجه اليها في البكور و الاصل. به لسان پارسي ذكر مى شود لتعرف و تكون من الشاكرين في ايام ربك مالك يوم المآل يا عبد الله عليك بهائي و عنايتي در اول ليل مشى مى نموديم و با جميع اشيا تكلم مى فرموديم عبد حاضر به كتاب آن جناب وارد و تمام آن را تلقاء وجه عرض نمود و بعد از اتمام بغته ابواب خزائن حكمت و بيان مفتوح و دريائى علم الهى موج قد نزل ما عجزت مظاهر الآيات عن ادراكه و مطالع البيان عن عرفانه از حق جلّ جلاله مى طلبم آن جناب را موند فرمايد بر آنچه سبب توجه عباد و استقامت من في البلاد است دوستان را به عنايت و فضل حق مسرور دار امروز روز ذكر و ثنا و استقامت و تمسك است سوف تبدل الأمور و تقشعر الجلود جزاء الذين كفروا بآيات الله و انكروا ما ظهر من عنده لعمرى تحيطهم نفحات العذاب و يبدل فرحهم بالحزن الاكبر كذلك نطق مالك القدر اذ كان ناطقاً في مقامه الرفيع بگو يا حزب الله به يقين مبين بدانيد آنچه واقع مى شود سبب اعلاء

*** ص ٢٠٥ ***

كلمه و ارتقاء ظهور است من يقدر ان يمنعه بعد ما رفعه الله بالحقّ و اظهره بسلطانه امام وجوه من في السموات و الارضين بگو قدر يوم را بدانيد و مقام خود را بشناسيد اسماء حزب الهى و اذكار ايشان در كتب عالم ذكر شده و مى شود طوبى از براى نفوسى كه اعمالشان به عزّ قبول فائز گشت انهم من المقرّبين لدى الله العزيز الحميد و طوبى از براى نفسى كه مقام يوم الله را ادراك نمود و به ذكر مقصود عالميان فائز گشت قل يا ملا الفرقان اتقوا الرحمن و قوموا على تدارك ما فات عنكم في ايام ربكم السامع البصير انتبه. اين خادم فاني لازال به شطر اوليا ناظر و متوجه ياد دوستان الهى جان را زنده نمايد و روح را تازه و مسرور دارد سبحانه الله اين ايام مجدّد باب بيان مقصود عالميان مفتوح و تجليات انوار نيز ظهور از جهات مشهود مع ذلك اكثرى مخمود و محزون حق شاهد و گواه كه اين عيد هر هنگام ياد شهداى ارض يا مى نمايد به صد هزار السن ظاهره و باطنه عرض مى كند يا ليت كنت معهم و يا ليت سمعت ندائهم و يا ليت طفت حولهم. نفحات آن دماء مسفوكه عالم عدل و انصاف را معطر داشته ظالم هاى عالم حلقوم خود را به دست خود بريندند و شاعر نيستند لعمر مقصودنا ان وعده محتوم في كتاب لايتيه الكذب و التّفاق يشهد بذلك مالك الميثاق في هذا الليل المنير چند يوم و ليل از لسان عظمت ذكر آن شهدا جارى و نازل به شأنى كه روح القدس حسرت برد و روح البيان بيا ليتنى كنت نطق نمود آيا چه غفلتى عالم را گرفته اميد آنكه نفوس مقدّسه مطمئنّه به امر الله تمسك نمايند و از دوشن مقدّس و مبرا اين سنه اختلافات متعدّده به ميان آمده از هر جهتي نعتي ظاهر بعضى نفوس مقدّسه صادقانه را به اوهامات آلوده اند بسيار عجيب است كه نفوس ثابته مطمئنّه مستقيمه به ظنون و اوهام نفوس خارجه غافله

*** ص ٢٠٦ ***

تشبّهت نمايند اهل سفينه حمرا بايد به استقامتى ظاهر شوند كه جميع من على الارض خود را از منع عاجز و قاصر مشاهده كنند اميد است چنين نفوس در اين ايام مباركه منوره موعوده در ظلّ سدره عنايت محبوب عالميان تربيت شوند و ظاهر گردند ايشانند لثالى كنوز الهى طوبى

للفائزين اولیای آن ارض در نظر بوده و هستند از حق می‌طلبیم ایشان را تأیید فرماید بر آنچه سبب استقامت و عزّت و اطمینان است آن رتبا هو المقتدر القدير لا اله الا هو العليم الخبير يوم يوم اظهار محبت و مودّت است بفرمایید ای دوستان خود را محروم ننمایید صد هزار طوبی از برای نفسی که حین تقریر به آیات الهی تمسّک نماید و قرائت کند چه که آثار او غیر آثار من علی الأرض است قوّة سامعه مفقود نداء الله امروز از سجن عگا مرتفع ولكن اذان عالم و امم از اصغاء آن ممنوع الا من شاء الله از حق جلّ جلاله می‌طلبیم این ایام از اولیا ظاهر فرماید نفوسی را که سبب اشتعال عالم شوند و منقطعین عن انفسهم به تبلیغ امرالله و اعلاء کلمه مشغول گردند آنّه هو المجيب لا اله الا هو الفرد الواحد السامع الناطق العزيز الحميد و اینکه امر فرمودند این خادم به نیابت آن حضرت به سلطان اعمال و ملیکها فائز شود در این حین که یک ساعت و پنج دقیقه از لیل بیست و نهم جمادی الثانی گذشته قصد افق اعلی و ذروه علیا نموده بعد از عرض و اذن فائز شد به آنچه که آمال اولین و آخرین است لله الحمد به قبول فائز و به رضا مزین گشت هنیئاً لجنا بکم ولی عرض دیگر آن که ذکر آن حضرت در ساحت اقدس بوده و هست و البتّه ثمر و اثر آن در عالم ظاهر خواهد شد لله الحمد فائز شده‌اند به امری که غایه آمال نبیین و مرسلین بهاء الله علیهم بوده اگر امورات ظاهره گاهی نظمیش به تأخیر افتد البتّه آن نظر به متقضیات حکمت حقّ جلّ جلاله است و امیدواریم سدره طلب آن حضرت رطب جنیه

*** ص ۲۰۷ ***

عطا فرماید به امری متمسّکیم که عرف بقا از آن متضوّع است هرچه واقع شود محبوب جان است و مقصود روان توکلنا علیه و فوضنا الامور الیه آنّه هو الکریم ذو الفضل العظیم یک طرف نامه خطّ حبیب روحانی جناب آقا حسن آقا علیه بهاء الله بوده مدتی بود از ایشان خبری بر حسب ظاهر نبوده لله الحمد این کژه ظاهر شد آنچه که علّت فرح و بهجت است بعد از قرائت و عرض آن امام کرسئ ربّ جلّ جلاله این آیات باهرات نازل قوله تبارک و تعالی یا حسن ما و تو و عالم و امم برای اعلاء کلمه الله از غیب به شهود و از فنا به بقا و از نیستی بحت به عالم هستی آمدیم لو لا خدمته و خدمه اولیائه بای امر تفرح افندة العباد لعمری انّ البهجة فی ذکره و الانبساط فی بسط آثاره و انتشار آیاته و السرور فی ذکر ظهوره و الاشتیاق هو القيام علی خدمة اصفیائه نسل الله تبارک و تعالی ان يؤیّد النون و ایاک علی ما ینبغی لایامه و یلیق لظهوره و سلطانه اولیا را از قبل مظلوم تکبیر و سلام برسانید انّ البهاء فی مثل هذه الايام یكون منادياً امام وجوه العالم و ناطقاً ذا کراً قائماً ثابتاً راسخاً علی امرالله مولى الامم. باید جمیع از کوثر بیان مقصود عالمیان سرمست شده به حکمت من فی الامکان را به افق اعلی دعوت نمایند بگو قدر خود را بدانید و مقام خود را بشناسید سال‌هاست زحمت کشیده‌اید و شماتت‌ها شنیده‌اید و مشقّت‌ها را حمل نموده‌اید لعمری این مقام بسیار عزیز است باید به اسم حق حفظش نمایید و به جنود وحی و الهام که آیات الهیه و بیّنات صمدانیّه است خلق را آگاه نمایید و از غفلت نجات بخشید این است وصایای قلم اعلی که در الواح شئی ثبت شده این دو يوم قابل ذکر نه تا چه رسد به توجه به آن اولیا باید عباد را حفظ نمایند تا به توهّمات حزب قبل مبتلا نشوند لعمر الله این مظلوم جز اعلاء کلمه الله و اظهار امر مطلب و خیالی نداشته دشمن خارج از تحدید و احصا حال اهل بهاء باید او را نصرت نمایند و از

*** ص ۲۰۸ ***

ما عندهم به ما عند الله توجه کنند به یقین مبین بدانید که آنچه سبب ارتفاع و ارتقاء دوستان است به آن تمسّک نموده و می‌نمایند خسران حزب قبل در يوم جزا بسیار عجیب است تفکّروا یا احبّائی و کونوا من النّاظرين و الرّاسخين یا حسن علیک بهاء الله مولى السرّ و العلن الحمد لله ذکرته به حضور فائز و اسمت از لسان عظمت در این لیله جاری نسل الله تبارک و تعالی ان يؤیّدک و یوفّقک علی خدمة امره و یسّیک فی کلّ الاحیان کوثر البیان من کأس الایقان آنّه هو المقتدر العزیز المنان انتهى. حق شاهد و گواه که لازال در نظر این عبد بوده‌اید امید آن که از آن حبیب روحانی در ایام الهی ظاهر شود آنچه که عرفش قطع نشود شکی نیست که این ایام و آنچه مشاهده می‌شود به فنا راجع می‌گردد لذا به قدر مقدور باید رضای محبوب را تحصیل نمود ما یظهر من عنده هو باقی لایفی این ایام از آیات الهی و کلمات ربّانی مردم

مستعد شده‌اند باید کمر خدمت را محکم نمود و به ما یرتفع به امر الله مشغول گشت این عبد از حق می‌طلبید اولیای آن ارض و اطراف را تأیید فرماید بر ثبوت و رسوخ و استقامت و دیانت و امانت و ما ترتفع به مقاماتهم عندالله ربنا و رب ما یری و ما لایری و رب العرش العظیم و الحمدلله العظیم الحکیم البهاء و الذکر و الثناء علی حضرة التور و علیکم و علی کل مؤمن موقن ثابت راسخ تمسک بالعبودية الصرفة لله الحق و قام علی تبلیغ امرالله منقطعاً عن العالمین و الحمدلله ربنا و رب من فی السموات و الارضین. خ ادم ۲۹ ج ۲ سنه ۱۳۰۹.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

محبوب فؤاد حضرت ورقا علیه بهاءالله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مالکی را لایق و سزااست که شئونات و ارادات ملوک و مملوک او را از اراده‌اش منع ننمود

*** ص ۲۰۹ ***

در جمیع احیان رغماً للانام بانئی انا مالک الایام ناطق تعالی ذکره عن ذکری و اوصافه عن وصفی و الصلوة و السلام و التکبیر و البهاء علی احبائه و اصفیائه اللّذین قاموا علی خدمة امره فی اللّیالی و الایام و بعد یک بسته پاکت که حامل الواح منیعہ مقدسه مبارکه بود هفته قبل ارسال شد و حال هم یک پاکت که از قبل تفصیل ذکر شده ارسال. از حق جلّ جلاله این خادم فانی سائل و آمل که آن محبوب روحانی را بر اعلاء کلمه‌اش تأیید فرماید انه علی کل شیء قدیر در این حین که به این تحریر مشغول پاکت دیگر رسید اشعار آبدار که به تازگی چون گل وارد و عرف مدح محبوب عالمیان به شأنی از او متضوع که قلب را قوت و بصر را حدت بخشید و لکن هنوز در ساحت امنع اقدس عرض نشد ان شاءالله عصر یا این لیل به اصغاء مالک اسماء فائز خواهد شد حال این عبد صد هزار هتیناً می‌گوید و ان شاءالله به قبول هم فائز و همچنین دست خطی از حبیب مکرم جناب میرزا م ح قبل م د علیه بهاءالله الغنی المتعال رسید صد هزار شکر محبوب عالمیان را که به حرارت محبت الهی مشتعلند و به افق اعلی مقبل و بر امر قائم و به ذکر ناطق در لیالی و ایام از حق جلّ جلاله از برای ایشان توفیق و تأیید می‌طلبم ذکر تکبیر و سلام این عبد خدمت ایشان موقوف به عنایت آن محبوب است البهاء و التکبیر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و علی کل ذی وفاء یجد منه المخلصون عرف الوفاء فی ایام الله رب العالمین و الحمدلله مالک العرش العظیم. خ ادم فی ۲۴ شهر صفر المبارک سنه ۱۳۰۳.

مقابله شد. منشی محفل: یدالله رفعت

فاه آه یا محبوب فؤادی قد اخذتني الاحزان حین الاتمام بغتة علی شأن صعدت زفراتی و اسفاتی انّ القلم توقّف و اللسان تحیر یشکو الخادم بته و حزنه الی الله رب العالمین و اله من فی السموات و الارضین بعد از تمام شدن مکتوب رسید آنچه سبب احزان نامتناهی بود

*** ص ۲۱۰ ***

سبحان الله چگونه می‌شود انسان مع ادعای ایمان و اذعان و اقبال از صراط مستقیم منحرف گردد حق را بگذارد و خودبین شود به ترکیب دو کلمه او اظهار اوهامات به شأنی غرور را اخذ می‌نماید که از حق جلّ جلاله مع دریا دریا شفقت و رحمت محروم می‌شود امروز آیات عالم را پر نموده و بینات جمیع اشیا را اخذ کرده هر طفلی قادر بر نوشتن بعضی کلمات و حروفات بوده و هست چنانچه وقتی از اوقات یکی از اولیای معروف به این خادم فانی می‌فرمود بساط معانی به شأنی گسترده شده و انبساط به مقامی رسیده که هر کللی ناطق شده قلم اعلی به شأنی در شئونات نطق فرموده که هر طفلی فؤادش اخذ نموده و ذکر می‌نمود از بس مشاعر از کلمات حق جلّ جلاله پر شده هنگامی که قلم دست می‌گیریم می‌نویسیم آنچه که اظهار حرفی از آن را محال می‌دانستیم باری از قرار مذکور حادثه جدید رخ نموده و چه مقدار این عبد متأسف اگر چه بر حسب ظاهر تفصیل معلوم نه این عبد به صد هزار عجز از حق جلّ جلاله مسئلت می‌نماید که آنی ما را به خود

و انگذارد و از انوار آفتاب وفا محروم نسازد آیا چه می شود که شخصی کمال محبت و خضوع و خشوع و اقبال و عجز و فنا و نیستی اظهار می نماید و بعد به حرکتی و تغییری بالمرة محروم می ماند باید این عبد و آن حضرت و جمیع دوستان دعا کنیم که شاید ظنون و اوهام از بین انام فی الحقیقه مرتفع شود و اولیای حق به کمال خضوع و خشوع و عبودیت صرفه به حبل عنایت متمسک شوند لعمر محبوبنا و محبوبکم این مقام را احوالاتی است که هر که بیابد دست بر ندارد خدمت را به آخر رساند و وفا را از دست ندهد چه عرض کنم هنگامی که چند فرد ایکار طبع آن محبوب را ملاحظه می نمودم و لذت می بردم در آن حین خبری رسید و این عبد را از آنچه به او مشغول بود باز داشت و این نظر به محبتی است که این فانی به دوستان الهی داشته و دارد و می خواهد در

*** ص ۲۱۱ ***

کلّ احیان از انهار خضوع و خشوع و تسلیم و رضا و وفا اراضی وجود عالم را سقایه نمایند تا به اوراد و اوراق و اثمار لطیفه منیعیه جنیه ظاهر گردند امروز هیچ ضری از برای امر فوق اختلاف نبوده و نیست و آن به این عباد راجع و الاّ اَنَّهُ غَفَى عَنَّا و عن ذکرنا و عَمَّا عَدْنَا و عَمَّا خلق بین السّموات و الارض یشهد بذلك جنابکم و هذا العبد و الذّین تمسکوا بحبل عنایتیه المحکم المتین بیم آن است که از این کلمات آن محبوب فؤاد هم محزون شوند فی الحقیقه باید این فانی و آن محبوب و جمیع و دوستان در حق یک دیگر دعا نماییم که شاید عصمت کبریائی کل را حفظ فرماید مجدّد البهاء و الثّناء و الرّوح و الرّحمة علیکم و علی من معکم و علی من یسمع قولکم فی امر الله العلیّ العظیم. خ ادم.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

هو الناظر من افقی الاعلی

شهد الله اَنَّهُ لا اله الاّ هو و الذّی اتی بالحقّ اَنَّهُ لمطلع الآیات و مظهر البیّنات به نزلت الکتب و ظهر ما کان مسطوراً فی امّ الکتاب یا ایّها المقبل الی افقی ان استمع ندائی من شطر سجی اَنَّهُ لا اله الاّ هو العزیز الوهاب قل تالله قد اتی من کان مسطوراً فی کتب الله و مکنوناً فی علمه تعالوا یا ماؤ الارض لتسمعوا ما سمع اذن الکلیم فی طور البیان قل اتقوا الله و لاتتبعوا اهلکم ان اخرجوا حجبات الاوهام باسم ربکم مولی الانام هذا یوم فیه نادت الاشیاء الملک لله ربّ الأرباب قد حضر لدی المظلوم کتاب من الذّی قام علی خدمة امری و نطق بثنائی و شرب رحیق حیّ من ید عطائی و فاز بلقائی و قام لدی باب عظمتی و سمع ندائی الاحلی و کان فیه ذکرک ذکرناک بذکر لا ینقطع عرفه بدوام اسماء ربّک مالک المآب ان اشکر الله بما یدّک علی الاقبال الیه و هداک الی سواء الصّراط انا نوصیک و الذّین آمنوا بالحکمة و البیان لثلاً ترتفع ضوضاء الذّین قاموا علی الاعراض

*** ص ۲۱۲ ***

و کفروا بالله المقتدر المختار طوبی لک بما اقبلت الی افقی و لبیتک بما جعلته مشرق الذاکر و نذکر اخاک الذّی صعد الی الرّفیق الاعلی و سعى بمحمد قبل علی نشهد اَنَّهُ سمع التّداء و فاز باّیام ربّه مالک الرّقاب انا غفرناه و طهرناه و ذکرناه فی هذا اللّوح الذّی لاح من افقه نیر عنایة ربّک مالک الاسماء انا ذکرناه و ذکرنا ما ورد علیک فی سبیل الله انّ ربّک لهو العزیز الفضّال کن قائماً علی خدمة الامر و طائفاً حول الارادة و متمسکاً بحبل عنایة ربّک العزیز المتان البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک و علی اختک و علی اللّائی اقبلن و آمنّ بالله منزل الآیات و نذکر محمّد صادق و عبد الکریم و حیدراً و الذّی سعى بابی القاسم و نبشّرهم بعنایات ربّهم الذّی اتی بقدره و سلطان انا نوصیهم بالاستقامة الکبری علی هذا الامر الذّی به زلت الاقدام الاّ الذّین انتقدهم الله فضلاً من عنده و هو المقتدر العزیز العلام نکبر من هذا المقام علی وجوههم و نسلل الله بان يؤیّدهم علی ذکره و ثنائه و خدمة امره الذّی انارت به الافاق و نذکر السیّد الذّی سعى بعلی رضا لیفرح و یكون من الشّاکرین طوبی لک بما اقبلت الی الافق الاعلی اذ اعرض عنه الوری و سمعت التّداء اذ ارتفع بین الارض و السّماء انا نوصیک بالاستقامة من هذا المقام الاعلی انّ ربّک لهو الناصح العلیم یا محمد قبل علی ان افرح بما توجه الیک وجه القدم و ذکرک بآیات جعلها رایات نصره بین

العباد و اعلام عزة لمن في السموات و الارضين يا غلام قبل رضا خذ ما ارسلناه اليك بقوة من لدى الله رب العالمين و ضع ما عند الناس انهم من الاخسرين في كتاب الله العزيز الحميد نسل الله ان يؤيدك على خدمة امره و يقربك الله في كل الاحوال انه لهو الغفور الكريم و نذكر الغلام قبل حسين و نبشره بذكرى اياه لعمر الله لا يعادله ما عند الخلق و انا الشاهد

*** ص ٢١٣ ***

الخبير ان افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك العزيز الجميل يا محمد قبل حسين انا اظهرنا الامر و انزلنا الآيات و القوم اكثرهم الغافلين من الناس من اقبل اذ سمع نداء الله و منهم من اعرض اذ ارتفع التعيق طوبى لعبد تشبث بذيل الله و اقبل اليه بوجه منير و قام على خدمة الامر على شأن ما منعه ضوضاء العلماء و لا شبهات اهل البيان الذين نقضوا العهد و كفروا بالذي آمنوا به الا انهم من الهائمين تمسك بحبل عناية ربك ثم اشكره بما انزل لك ما لا يعادله ما خلق في الارض يشهد بذلك كل منصف بصير يا محمد قبل حسين و يا محمد قبل رفيع ان افرحا بما توجه اليكما قلبي الاعلى و ذكركما بما يبقى بدوام الملك طوبى لمن فاز و ويل للغافلين انا ذكرناكما و وصيناكما بالبر و التقوى و بما يرتفع به امر الله العزيز الحكيم ان يا قلبي الاعلى انا نسمع في كل الاحيان صريرك و ندائك في ذكر الله و اوليائه طوبى لك و لمن آمن اليه بما جرى منك امراً من لدى الله المقتدر القدير اذكر من قبلى من سقى بعلى قبل عسكر و بشره باقبالي اليه و ذكرى اياه في هذا السجن المتين ان اشكر الله الذي خلقك و ربك و ذكرك بما لا يعادله ما خلق في الارض ان ربك لهو الغفور الرحيم ثم اذكر الحسن بما الفاك الله ليفرح و يكون من الحامدين يا حسن يذكرك مولاك كما ذكر اوليائه من قبل انه لا يضيع اجر المحسنين يا غلام حسين ان المظلوم يناديك في السجن الاعظم بما يجذبك الى افق الله العزيز الحميد اياك ان يمنعك جنود الشيطان عن ربك الرحمن دع ما عند القوم متمسكاً بحبل عناية ربك الامر القديم خذ كتاب الله بقوة من عنده ثم اشكره في كل حين يا لسان عظمتي ان اذكر من ملكوتي عبادي محمد على و عبد الرحيم و محمد اسمعيل الذين ذكرهم من طاف حول امري و قام على خدمتي و انا الشاهد العليم طوبى لكم بما اقبلتم و فزتم

*** ص ٢١٤ ***

بكلمة الله التي تنطق امام وجوه العالم انه لا اله الا انا المقتدر القدير ان اعرفوا مقام هذا المقام الاعلى و قولوا لك الحمد يا مالك الاسماء بما ايدتنا على ذكرك و ثنائك و قربتنا اليك نستلك بامواج بحر بيانك و اشراقات شمس عطائك بان تؤيدنا على الاستقامة على ما اعطينا بجودك انك انت اكرم الاكرمين و ارحم الراحمين يا محمد كريم ان احمد الله بما زين رأسك بتاج الاقبال و عرفك من احتجب عنه اكثر الخلق انه ولي المقبلين انا راينا اقبالك اقبلنا اليك و وجدنا عرف حبك ذكرناك ببياني البديع انه يسمع و يرى و هو السميع البصير ان افرح بذكرى اياك ثم احفظ هذا المقام بهذا الاسم المهيمن على من في السموات و الارضين اياك ان يمنعك شيء عن الله دع القوم و ما عندهم مقبلاً الى الفرد الخبير كذلك جرى من قلبي الاعلى كثر الحيوان نعيماً لمن اخذ و شرب و ويل للتاركين ان يا لسان الارادة انا نحب ان نذكر من يكتب آيات ربك و سقى بمحمد هاشم بذكر اذ ظهر سجدت له الاذكار انك اذا وجدت عرف بياني و فزت بآياتي التي نزلت من ملكوتي قم و قل لك الحمد يا مولى العالم و لك الثنا يا مالك الاسماء اشهد ان بك ظهر الاسم المكنون و السر المخزون الذي كان مستوراً عن العيون في ازل الازل و بك ظهرت اسرار الكتب و نصبت رايات انك انت الله على اعلى الاعلام اسلك يا مالك الوجود و سلطان الغيب و الشهود بانوار وجهك و ظهورات سلطنتك بان تؤيدني في كل الاحوال على الاستقامة على هذا الامر الذي به تزعزت الجبال ثم اذكر يا لساني من سقى باسمه ليشكر ربه مالك الانام انا نوصيه و اوليائي بالامانة و الديانة و الصديق و الوفاء

*** ص ٢١٥ ***

و بما يظهر به شأن الانسان في الامكان طوبى لك بما ذكرت من قلبي الاعلى و فزت بأمر منعت عنه الأبصار يا محمد هاشم ان استمع النداء من شطر عكا انه لا اله الا انا المقتدر العزيز المختار قد ارسلنا الرسل و انزلنا الكتب فضلاً عن عندنا و انا العزيز الفضل انا ذكرناك من قبل و في هذا الحين ان افرح بعناية ربك الذي به اخذت الزلازل اكثر البلاد الا من تمسك بعروة الله مولى الانام ان اقتصر الأمور على خدمة ربك

سوف يفنى من على الأرض و يبقى لك ما نزل من قلبي الأعلى و انا العزيز العلام ان يا قلم قم على خدمة امر مالك القدم ثم اذكر من شطر منظرى الانور عبدى الذى سقى يعلى قبل اكبر (استاد) الذى قام على خدمة امرى و نطق بثنائى و فاز بالواحي واعترف بما نطق به لسان عظمى فى ملكوتى و انا الناطق الصادق الامين يا على قبل اكبر ان المظلوم قد ذكرك مرة فى السجن الاعظم و اخرى فى قصر بئى بايادى التوفيق و استوى فيه هيكلى على عرش اسى العظيم طوبى لك بما ايدك الله على خدمة امره و ذكرك من احتى و قام على نصره امرى البديع سمعنا ذكرك ذكرناك و رأينا توجهك ناديناك من شطر ايمن الطور بما لاينقطع عرفه بدوام اسم ربك القديم البهاء المشرق من افق سماء بيانى عليك و على اخوتك الذين ذاقوا حلاوة ندائى و شربوا رحيق حى و على كل صابر ثابت مستقيم و نذكر فى هذا المقام من سقى بمحمد ليجذبه ذكر ربه الى مقام لايرى فيه الا الله العزيز الحميد يا محمد طوبى لك و للذين كسروا اصنام الاوهام و زينوا هياكلهم بانوار اليقين انا ذكرنا الذين آمنوا بالله فى الليالى و الايام يشهد بذلك كل منصف عليم اياك ان تحزنك شئون الارض دعها عن ورائك مقبلاً الى الله مالك يوم الدين قد ورد علينا من جنود الاعداء ما صاح به السحاب و ناح به الروح الامين مرة حبسونا فى ارض الطاء

*** ص ٢١٦ ***

و لما تم الميقات اخرجونا منها و سافرنا الى ان فازت ارض الزوراء بقدم ربك رب العالمين ثم اخرجونا منها الى ان دخلنا المدينة الكبيرة و منها الى ارض السر و منها الى هذا السجن العظيم و من بعد الأمر بيده انه يعلم و يصبر لو نذكر ما كان فى قلوب الاعداء و ما ارادوا لتنوح نوح الثكلى ان ربك لهو العليم الخبير لايعزب عن علمه من شىء يشهد و يرى و هو الذاك السميع المجيب ان يا قلبي يأمرك مالك القدم بان تذكر احبائه و اوليائه الذين ترى من وجوههم نضرة الرحمن و من اخلاقهم ما يرتفع به امر الله المهيم القيوم يا على قبل اكبر انا نوصيك بالعمل بما انزله الله فى كتابه ان ربك لهو الحق علام الغيوب قد خلق العالم لايتامى ولكن القوم اكثرهم لايفقهون قد نبذوا الكتاب الله عن ورائهم متمسكين بما عند مشارق الظنون الذين كفروا بآيات الله و جادلوا بها و اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من هذا الافق الذى جعله الله مطلع النور و نذكر القاسم الذى اقبل و اجاب مولاه اذ ارتفع النداء نسل الله بان يؤيده على الاستقامة على هذا الامر المحتوم يا قاسم ان ربك يناديك خلف البحر و يذكرك بما لايعادله ما يرى ان افرح و قل لك الحمد يا مالك الغيب و الشهود طوبى لمن فاز بذكر الله فى ايامه انه من اعلى الخلق فى لوح مسطور تمسك بعروة عناية ربك و قل اسئلك بلئالى بحر علمك و انجم سماء عنايتك و اشراق انوار شمس طلعتك بان تجعلنى مؤيداً على الاستقامة على هذا الامر الذى به اضطربت الافئدة و القلوب يا محمد قبل رضا انا انزلنا الآيات و اظهرنا الامر و القوم اكثرهم لايشعرون قل انه لايمشى فى طرقكم و لايتبع ما عندكم قد ظهر بالحق و له العروة الوثقى و الصراط الممدود ينبغى لكل

*** ص ٢١٧ ***

نفس ان يتمسك بها ان له الامر من قبل و من بعد لا اله الا هو المقتدر المهيم على ما كان و ما يكون يا زين العابدين خذ هذا الكتاب المبين بقوة من عندنا اياك ان تمنعك شئون الخلق عن الحق ضع ما عند القوم و خذ ما امرت به من لدى الله مالك الوجود كذلك تحركت افلاك البيان بارادة ربك مالك الاسماء ولكن الناس اكثرهم لايفقهون قد اعرضوا عن الحق مقبلين الى مظاهر الاوهام و الظنون ان يا قلبي الاعلى ان اذكر من سقى بمحمد رضا الذى اقبل الى الافق الاعلى طوبى له و لأخيه الذى اقبل الى الوجه و شرب رحيق البيان من ايدى عطاء ربه العزيز المحبوب يا محمد قبل رضا قد ذكر ذكرك لدى المظلوم و نزل لك ما يهدى العباد الى مكلم الطور ان افرح بذكرى اياك و قل لك الحمد يا من ذكرتني فى سجنك الاعظم و هديتني الى مقامك المحمود طوبى لبيتك بما ارتفع فيه ذكر الله انا نكبر من هذا المقام عليك و على اخيك و نبشركم برحمة سبقت الوجود البهاء الظاهر اللانح من افق عنايتك عليكما و على الذين شربوا باسقى القيوم رحيق المختوم و نذكر اباكما الذى كان مشتعل بنار محبة الله و ناطقاً بثناء ربه الا انه من اهل هذا المقام فى لوح محفوظ لعمر الله لايعادل بهذا الذكر ما فى العالم ولكن القوم اكثرهم لايفقهون يا محمد رضا ان اقتصر الامور على تبليغ امر ربك و ذكره بين عباده سوف تفنى الدنيا و ما فيها و يبقى كل عمل فاز

بطراز القبول اِيَّاكَ ان تَخَوِّفَكَ سطوة الامراء او تمنعك حجيات العلماء الَّذِينَ نقضوا ميثاق الله و عهده و كفروا بالآيات اذ نزلت من سماء ارادة رَبِّكَ مالِك المملوكوت يا حسين يذكرك المظلوم من شطر السَّجَن و يدعوك بالصبر و الاصطبار في هذا

*** ص ٢١٨ ***

الامر الَّذِي به تزلزلت اركان كلِّ مشرك مردود قم على خدمة الامر بقيام لاتزعزعه ضوضاء العباد انَّ رَبِّكَ ذَكَرَكَ و هداك الى صراطه الممدود قد ورد عليك ما ورد علينا يشهد بذلك من عنده كتاب مكنون تمسَّك بحبل عناية رَبِّكَ و قل لك الحمد يا الهى بما خلقتنى و ربَّيتنى و ذكرتنى في مقامك المحمود اسئلك بنفحات وحيك و انوار وجهك بان تجعلنى ثابتاً على امرك انك انت المهيمن على ما تشاء و في قبضتك زمام الملوك يا غلام قبل رضا قد اشرق من افق اسمى الابهى ما لاتعادله الارض و السماء يشهد بذلك من عنده ام الكتاب طوبى لمن نطق بذكرى و فاز بثنائى و قام على خدمة امرى الَّذِي به خضعت الاعناق هذا يوم فيه ظهر ما كان مكنوناً في علم الله و مسطوراً من القلم الاعلى في الزَّبر و الالواح ان اعرف هذا المقام الاعلى انه ذكرك بما يبقى في الملك بدوام اسمى المهيمن على الاسماء يا على قبل رضا انا رأينا اقبالك اقبلنا اليك و سمعنا ندائك اجبتناك بآيات اذ نزلت خضعت لها الآيات ان اشكر الله بما جعلك مؤيداً على الاقبال و ذكرك من افق اشرقت فيه الانوار كن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً بثنائه في اللَّيالى و الايام يا عباس يذكرك ربَّ النَّاس و يدعوك الى نبراس اوقده بيد القدرة بين البرية انَّ رَبِّكَ لهُو العزيز المختار يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد من قال لم او بم كفر بالله ربَّ الارباب قد اخبرنا الكلَّ بارتفاع النَّعيق في الاشطار اذ كان النَّور مشرقاً من افق العراق و في ارض السَّر و في هذا المقام الَّذِي سعى بالاسماء الحسنى من لدى الله مالِك اليجاد نسل الله بان يحفظك و اوليائه من شرِّ الَّذِينَ يدعون في الظَّاهر حبَّ الله و اتباعه و يدعون النَّاس اليهم و ما دعاء الملحدين الا في ضلال يا هادى يذكرك من هداك الى سواء الصَّراط و يلقى عليك ما يبقى به ذكرك بدوام اسماء رَبِّكَ مولى الانام انَّ الَّذِي قام على خدمة الامر انه من اهل البهاء في كتاب الاسماء

*** ص ٢١٩ ***

و اصحاب السَّفينَةِ الحمراء في الزَّبر و الالواح كن متمسكاً بحبل الايقان على شأن لايمتنعك من في الامكان ان اشكر رَبِّكَ الَّذِي ذَكَرَكَ و اَيْدِكَ الى ان اقبلت الى افقه الاعلى اذ اعرض عنه اكثر العباد كن ناطقاً بثناء رَبِّكَ و قائماً على ذكره في اللَّيالى و الايام كذلك زينا هيكلك بطراز ذكر رَبِّكَ العزيز الوهاب يا ابا القاسم يذكرك مولى العالم في السَّجَن الاعظم ليقرِّبك الى افق اشرقت منه انوار وجه رَبِّكَ فائق الاصباح ان اشكر الله بما وفقك و اَيْدِكَ و انزل لك ما لاينقطع عرفه في القرون و الاعصار و نذكر من سعى بعلى قبل اكبر من شطر منظرى الانور الَّذِي يطوفه الفردوس الاعلى و سكاَن ملكوت الاسماء ان اشكر و قل لك الثناء يا مالِك الورى و لك البهاء يا من في قبضتك زمام من في الارضين و السَّموات كن ثابتاً على الامر و عاملاً بما امرت به في ام الكتاب هذا يوم فيه الكتاب ينطق و ام الكتاب يمشى و يقول الى الى يا مأل الاختيار اِيَّاكَ ان تضعفك قوَّة الاقوياء قم على خدمة الامر بقيام لاتزلَّ شوكة الَّذِينَ كفروا بالمبدء و المآب كذلك نورنا افق البيان بنير البرهان طوبى لمن اقبل و ويل لكلِّ معرض مرتاب يا محمد قبل حسن انَّ المظلوم في السَّجَن يذكر الَّذِينَ اقبلوا الى افقه الاعلى و يوصيهم بما ترتفع به مقاماتهم عند الله مالِك يوم الطَّلّاق طوبى لسمع سمع ما سمعه الكليم و لعين رأت ما منعت عنه العيون و الابصار يا اسدالله ضع و خذ الاول ما عندك و الثَّانى ما امرت به من لدى الله مالِك الاديان كذلك نطق لسان الوحى اذ كان المظلوم بين ايدى الفجَّار خذ كأس الرِّحيق باسم رَبِّكَ ثم اشرب منها بذكره الَّذِي اذ ظهر تزعزعت الارض و مرَّت الجبال قل انَّ الرِّحيق هو آياتى و ام الكتاب هو نفسى و الكتاب هو لسانى الَّذِي منه ظهرت الاسرار كذلك زينا سماء العلم بانجم دُرِّيات و انا المقتدر المختار

*** ص ٢٢٠ ***

يا محمد قبل باقر انا نوصيك و اوليائى بما ينبغى لآيائى و لنسبتهم الى امرى تعالى من ظهر بقدرة و سلطان كن قائماً على الامر على شأن لاتحجيك اشارات العلماء و لا شبهات الفقهاء و لا سطوة الامراء و لا ثروة الاغنيا انَّ رَبِّكَ يشهد و يسمع و هو بالافق الاعلى و تنطق امام وجهه سدرة المنتهى طوبى لمن رأى و سمع اذ كان هيكَل القدم مستوياً على عرش العظمة و الاقتدار يا ميرزا على قبل اكبر ان انصر رَبِّكَ مالِك

القدر بالحكمة والبيان و بجنود الاعمال و الاخلاق انا انزلنا الآيات و صرّفناها بالحقّ و انا المقتدر العزيز الفضّال انا امرنا الكلّ بما يقربهم الى الله يشهد بذلك من عنده امّ الالواح و نذكر من سعى باسمك لتفرح و تكون من الشّاكرين قد خلقت لهذا اليوم الذى فيه ينطق مالك القدر الملك لله ربّ العالمين انا ذكرنا من اقبل الينا و نذكره في كتابي المبين ان اشكر الله بهذا الفضل الاعظم ثمّ اذكره في كلّ حين يا على قبل اصغر يذكرك المظلوم من شطر منظره الاكبر و يدعوك الى الاستقامة الكبرى الّتي بها ارتعدت فرائص الورى الّا من شاء الله العزيز الحميد هذا يوم فيه يسمع نباح الكلاب من الاضطار و عن ورائها قباج الخنازير طوبى لنفس مامنعتهاب ضوضاء القوم قامت و قالت الملك لله الواحد الفرد العليم الخبير كذلك جرى من القلم الاعلى اسراراً كان مسطوراً في كتاب الاسماء يشهد بذلك من عنده كتاب مبين يا زين العابدين زين رأسك باكليل الايقان و هيكلك بطراز الاستقامة في هذا اليوم الذى فيه تزعزع كلّ بنيان و اضطرب كلّ قلب و ارتعدت كلّ الفرائص من خشية الله اذ اتى من سماء الارادة بسلطان مبين ضيع ما عند القوم متمسكاً بما عند الله و لاتكن من الغافلين تالله قد ظهر المستور

*** ص ٢٢١ ***

و الكنز المكتون و نرى النّاس من المعرضين قل اتّقوا الله يا قوم و لاتتبعوا هوائكم ان اتبعوا من يدعوكم الى الله مالك يوم الدّين طوبى لعبد سمع النداء و اجاب ربّه السّميع و ويل لمن انكر حق الله و اعرض عن الدّلى شهدت له كتب العالم و عن ورائها من ينطق في كلّ شأن أنّه لا اله الا انا الفرد الخبير ان يا قلم اذكر من سعى بسيد صادق ليجذبه ذكرى الى ملكوت بياني و يقربه الى جبروت عنايتي و انا المشفق الكريم كن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً ببناء ربك في كلّ حين سوف يفنى ما تراه اليوم و يبقى لك ما نزل من لدى الله المهيمن القيوم تمسك بحبل عناية ربك و قل لك الحمد يا الهى بما اسمعتنى ندائك و هديتني الى صراطك و ذكرتني اذ كنت مظلوماً بين ايدي الذين غفلوا عن نفسك و عن كتابك المكتون اى ربّ اسئلك بنفحات وحيك و ظهورات قدرتك و النّسائم الّتي تمرّ في ايامك لاحياء خلقك بان تؤيّدني على الامر الذى به زلت اقدم العلماء و الامراء الا من انقذته ايدى قدرتك لا اله الا انت المقتدر المهيمن العزيز الودود انّ المظلوم اراد ان يذكر في السّجن من سعى برجب قبل على ليشكر الله ربّ الغيب و الشّهود انا قد امطرنا من سحاب البيان امطار العرفان طوبى لمن عرف و فاز و ويل لكلّ غافل محجوب اياك ان يخوفك ظلم كلّ ظالم و سطوة كلّ مشرك و انكار كلّ منكر و اعراض كلّ معرض اعرض عن الله مالك الملكوت طوبى لناطق قام و قال تالله قد اتى المقصود بسلطان لاتمنعه جنود العالم و لا ضوضاء الّذين كفروا بالشّاهد و المشهود قد اتى من شهدت له كتب الله ربّ ما كان و ما يكون من النّاس من اقبل و سمع و اعترف و منهم من انكر و اعرض الى ان كفر بالذى يذكره في اللّيلالى و الايام يشهد بذلك من عنده كتاب محتوم طوبى لمن ايقظته نسمات رحمتي و اقامته ارباح عنايتي في ايامي و ويل لكلّ فاجر منعه الطّنون و الاوهام

*** ص ٢٢٢ ***

عن مطلع العلوم يا على يذكرك المظلوم و يأمرك بما يبقى به ذكرك بدوام الملك و الملكوت هذا يوم فيه ينادى الطّور تالله قد اتى مالك الظّهور الّذى بشّرت به كتب الله العزيز المحبوب انا نوصيك بالاستقامة على هذا النّبأ الاعظم الّذى به استفرح الملأ الاعلى و ناح كلّ مشرك مردود ان يا قلم الاعلى انّ محمّد و محمد ثمّ محمّد ثمّ على و محمّد من الّذين حضرت اسمائهم تلقاء الوجه و نزل لهم من ملكوت المشيّة ما قرّرت به اعين المقرّبين ان اعرفوا ما نزل لكم تالله من فاز بذكرى أنّه فاز بكلّ الخير ولكنّ القوم اكثرهم من الغافلين ثمّ احفظوا مقاماتكم باسم ربكم القوى الغالب القدير قد قام المعتدون بالمراسد و يمنعون النّاس عن التّوجّه الى وجه الله ربّ العالمين انّ الشّيطان يفرّ من مكرهم و ما عندهم يشهد بذلك من ينطق في هذا الحين الملك لله الواحد العليم الخبير كذلك نسجت انامل البرهان درع البيان فضلاً من لدى الله العزيز الحميد يا محمّد قبل حسن ان استمع النداء من شطر عكا أنّها سمّيت بالقبّة البيضاء و بالارض المحشر في كتب الله مالك هذا اليوم البديع من فاز بالاصغاء أنّه من اهل السّفينة الحمراء الّتي جعلها الله مخصصة لاهل البهاء أنّه لهو الفضّال الكريم ان افرح بذكرى ثمّ اشكر ربك المهيمن على من في السّموات و الارضين يا سيّد قبل جواد يذكرك مولى اليجاد في المعاد و ببشرك بما قدر لمن اقبل الى الافق الاعلى من لدى الله المنزل القديم انّ الّذى سمع و اعترف أنّه من اهل هذا المنظر الكريم اياك ان تحزنك شئون الخلق او تحجيك اشارات المعرضين الّذين

يصعدون على المنابر و ينكرون ظهور الله و آياته الا انهم من الاخسرين اولئك يدعون الايمان و كانوا ان يسئل الله في الليالي و الايام بظهور هذا الامر الذى كان مذكوراً في الفرقان و التوراة و الانجيل فلما اتى الوعد و ظهر الممكنون

*** ص ٢٢٣ ***

افتوا عليه بظلم لا يعادله ظلم العالم يشهد بذلك من عنده كتاب من الله و لوح نزل فيه ما لا اطلع به الا من ينطق الله لا اله الا انا الفرد الواحد العزيز الحكيم كذلك تحرك قلم المظلوم في السجن الاعظم اذ احاطته الاحزان من كل الجهات بما اكتسب ايدى المشركين الذين اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من افق الظهور الا انهم من الهائمين يا محمد قبل جواد قد اتى يوم الاصغاء و القوم اكثرهم لا يسمعون و اتى يوم القيام و هم قاعدون قد ظهر العالم لهذا الظهور و الناس هم لا يفقهون انا ندعوهم الى الجنة العليا و هم يدعوننا الى النار كذلك سؤلت لهم انفسهم و هم لا يشعرون طوبى لوجه اعرض عنهم مقبلاً الى الله المهيم القيوم تمسك بالعمرة الوثقى و تشبث بذيل الله العزيز الودود يا (استاد) رجبعلى قد حضر اسمك لدى المظلوم و تحرك على ذكرك قلم الله الاعلى ان اعرف هذا المقام ثم اشكر ربك مالك الوجود قد اتى من كان موعوداً و ظهر من كان مستوراً و برز من كان مكتوناً يشهد بذلك من كسر بقدرة ربه اصنام الاوهام و الظنون انك اذا فزت بآياتى و وجدت عرف عنايتى قم و قل لك الحمد يا من بذرك ارتعدت فرائص الجهلاء و اضطربت افئدة الذين كفروا باليوم الموعود يا رضا بعد محمد هل تعرف من يذكرك لعمر الله الفرد الاحد الذى كان مقصد الانبياء و الاصفياء و مشرق ارادة ربك مالك الجبروت قد اتى من الله من صعد اليها و يشهد لى امام وجهى و القوم هم لا يسمعون قد شهد محمد رسول الله لهذا النبأ الاعظم و الكلم ينادى و يقول تالله قد اتى منزل التوراة و الانجيل و الزبور قد ابتسم ثغر العالم من عرف بيانى طوبى لمن وجد و ويل لكل غافل محجوب هذا يوم فيه فتحت

*** ص ٢٢٤ ***

ابواب الجود و الكرم على وجوه الامم و هم اعرضوا و كفروا ببرهان الله و حجته الا انهم هم الخاسرون قد اخذوا الاصنام لانفسهم ارباباً من دون الله الا انهم لا ينصرون ان يا قلى الاعلى ان اذكر من سعى بسيد على ليفرح بذكر الله العزيز العليم طوبى لك بما سمعت النداء و ذكرك الوريقاء و نزل لك ما لاتعادله الاشياء ان ربك لهو الغفور الكريم اياك ان يمنعك شئ من الاشياء خذ قدح الفلاح باسم فالحق الاصباح و اذا فزت به قم و قل لعمر الله قد فزت بما كان مسطوراً في كتب الله رب العالمين طوبى لغريب تقرب الى الوطن الاعلى و لفقر توجّه الى بحر الغناء و لمريض تمسك بمطلع الشفاء الذى اتى من السماء بسلطان مبین يا ملاً الارض ان استمعوا نداء هذا المظلوم الغريب الذى سجن و طرد و نُفى بما دعا الناس الى الله الفرد الخبير ان استمع في هذا الحين نداء الزوج عن يمين عرشى العظيم يقول يا معشر العلماء انتم قطاع طرق الله و سبله و مضلّ عباده اتقوا الرحمن و لاتسدلوا على وجه الانصاف قناع الاعتساف و لا على هذا السماء برقع السحاب سوف تمضى الايام و ترون انفسكم في موقف السؤال بين يدي الله الغنى المتعال هذا يوم فيه صاحبت الصهيون و بشرت الكل بحديقة المعانى التى نزلت من السماء بمجد لا ينكره الا كل فاجر مرتاب هذا ما نزل في لوح آخر لاحد عبادى و انا المنزل المختار يا معشر الفقهاء تالله ينوح الفردوس من ظلمكم و الاصفياء بما ورد علينا من تابعيكم الذين تمسكوا بكم من دون بيّنة و برهان ان انظروا ثم اذكروا ما فعلتم من قبل باولياء الله و اصفياه الذين بهم انار افق العالم و ماج بحر العلم بين الامم و بهم نصبت رايات التوحيد على الاتلال يا محمد قبل جعفر يذكرك الله من شطره و يوصيك بالاستقامة على هذا الامر الذى بشرت بعظمته السن الانبياء و الاصفياء و خضعت عند ظهوره الاعناق تمسك بما ترتفع به امر الله ثم اذكره في العشي

*** ص ٢٢٥ ***

و الاشراق انا انزلنا في كل شأن ما لاتعادله كتب العالم شهد بذلك ام الكتاب يا محمد قبل جعفر ان استمع نداء المظلوم الذى ينوح في قلبه و يصيح في سره و ينادى بلسانه و يكتب من قلمه و يشير بانامله ليقرب الناس الى الاقلى الاعلى المقام الذى قصده خاتم الانبياء و مولى الاصفياء تعالى من ظهر و دعا الكل الى مشرق الايات و نذكر في آخر اللوح امائى اللانى آمن بالله و آياته و اقبلن اذ اعرض عنه اكثر العباد يا ايها الطائف

حول امری و النَّاطِر الی وجهی و النَّاطِق بثنائی و الطَّائِر فی هوائی قد ذکرنا الَّذین ذکرت اسمائهم فی کتابک و زیناهم بطراز البیان فی الامکان تعالی الرَّحمن مشرق هذا الفضل و معطى هذا المقام کثر من قبلى على وجوههم ثم ذکرهم بما نزل من سماء عنايتی و بشرهم برحمتی الّتی سبقت امکانات البهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على من معک و یسمع ذکرک فی هذا الامر الَّذی زلت الاقدام الّا من شاء الله مالک الانام. مقابله شد.

محبوب حقیقی حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرماید

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مقدّس از ما یُشهد و بُری مالک ارض و سماء را لایق و سزااست که به جنود قویّه غالبه قادره قاهره قلم اعلی و خزائنش مدائن افنده و قلوب اولی الالباب را فتح نمود و عالم مرده را حیات تازه بخشید کَلَمّا یتفکّر الوجود فی جوده و عظمته و سلطانه و ما ظهر من عنده و آیاته و بَیِّناته یجد نفسه متحیراً حیرت اندر حیرت. من غیر جنود مصفوفه و اسباب ظاهره و اسلحه نافذه از اوّل ایّام تا حین به استقامتی که ارکان عالم از آن مضطرب کل را بما اراده الله باعلی النداء دعوت فرمود

*** ص ۲۲۶ ***

تا آنکه نور امر از افق هر بلدی علی قدر مقدور مشرق و ساطع جلّت عظمته و جلّ سلطانه لا اله غیره سبحانه یا اله امکانات و مرتبّی الموجودات استلک بقدرتک الّتی استضعف عند ظهورها قدرة العالم و قوّة الامم بان تؤیّد اولیائک علی استقامه تضطرب بها افئدة العالم و علماء الامم ای ربّ تربهم حالوا بینک و بین عبادک قد منعوهم عن فرات رحمتک و بحر قریک ای ربّ استلک بحدودک الَّذی ما منعت غفلة عبادک و عصیانهم و طغیان من فی البلاد و اعراضهم بان تؤیّد خلقک علی الاقبال الیک و التمسک بحبل طاعتک و التّشبّث بذیل رحمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القویّ القدير و بعد یا محبوب فؤادی دستخطهای عالی متواتر و متوالی رسید الحمد لله حروفاتش مفرّج قلوب و کلماتش مبشّر نفوس نامه های اولیای الهی فی الحقیقه در رتبه اولیّه دریاق اکبر است از برای عالم وجود و نمودار کرم است ما بین عباد و رایت ذکر است لمن فی البلاد چه که مزین بود به نفحات حبّ محبوبنا و محبوبکم و محبوب من فی السموات و الارض و هر یک به حضور فائز و جواب نازل و لکن شغل اعظم که نزد آن محبوب معلوم و مشهود است سبب و علّت تاخیر اجوبه گشته و این فقره نزد آن محبوب واضح و مبرهن است حین عرض اشراقات انوار آفتاب عنایت به شأنی ظاهر که این عبد فی الحقیقه از تحریر آن در آن حین عاجز روحی لعنایته الفداء و لذکره الفداء و لشفقته الفداء و لکن این عبد مدتی قبل جواب دستخط آن محبوب را شروع نمود از حق تأیید می طلبم بر ارسال آن به زودی و حال که بیست و پنجم شهر ربیع الاول است دستخط جدید عالی که تاریخ آن پانزدهم صفر بود رسید لله الحمد قلب را مجذوب و روح را مسرور نمود از بهجتش اثر کلّی ظاهر و بعد از مطالعه و مشاهده قصد مقام مالک اسماء و فاطر سماء نموده تلقاء وجه عرض شد و به شرف

*** ص ۲۲۷ ***

اصفا فائز گشت قول الربّ تعالی و تقدّس هو النَّاطِق فی ملکوت البیان یا ورقا سدره منتهی در قطب فردوس اعلی به این کلمه علیا ناطق یا ملأ الارض قد فتح باب السّماء و اتی مالک ملکوت الاسماء ضعوها ما عندکم و خذوا ما عنده ایتاکم ان تمنعوا انفسکم عن ظهوره و بروزه و سلطانه سوف یحیط امره المبرم من فی العالم و ینادی المناد من الشّطر الايمن الملك لله الواحد المقتدر المختار طوبی از برای نفسی که فائز شد و عمل نمود و ویل لکن غافل مریب یا ورقا علیک بهائی و عنایتی قد ذکرناک بما سطع منه النور فضلاً من عندنا علیک و انا الفضال الکريم لله الحمد به استقامت فائزی و به ذکر و ثنا مشغول بحر ظاهر نور لائح آیات نازل بَیِّنات باهر مکّلم طور برعرش ظهور مستوی و صریح قلم و حقیف سدره مرتفع و لکن القوم فی ضلال مبین بگو ای عباد خود را محروم منماید عنقریب کل به تبنا الیک یا اله العالمین ناطق و به رجعتنا الی ساحة فضلیک یا محبوب العارفين ذاکر جهد نمایید شاید از خزائن قلم اعلی قسمت برید و نصیب بردارید در جمیع اوان لثالی

حکمت و بیان از او ظاهر ایاکم ان تجعلوا انفسکم من المحرومین اولیای آن ارض طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان انا نذکرهم بعنایتی و نذکرهم بآیاتی و نبشّرهم بفضلی الذی احاط من فی الملک و الملکوت البهاء المشرق من افق سماء ملکوتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الامر المبرم الحکیم و التّباّ العظیم انتهى. فی الحقیقه انسان متحرّی که به چه لسان شکر گوید و چگونه از عهده بر آید اگر جمیع اشیا و کثیب عالم انشا و قطرات بحار و اوراق اشجار کل لسان شوند از عهده بر نیایند و این عبد از قبل آن محبوب با کمال عجز شکر نموده و می‌نمایم و چون اذن فرموده‌اند البته به قبول مزین و به طراز فضل منور است و عریضه جناب آقا میرزا عبدالله خ ا بهاءالله در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد و یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مخصوص ایشان نازل ان شاءالله از بحر

*** ص ۲۲۸ ***

معانی کلمات الهی بنوشند و بنوشانند و به نار سدره مشتعل شوند اشتعالی که اعراض و اعتراض و انقلاب و حوادث و شبهات و اشارات او را فراموش ننماید این عبد هم خدمت ایشان تکبیر و سلام می‌رسانم و از حق جلّ جلاله از برای ایشان تأیید می‌طلبم ان ربنا هو المقتدر القدير و بالاجابه جدیر و اختم القول بانّه لا اله الا هو المیهمن القیوم و هو الحقّ علّام الغیوب اولیای آن ارض را طراً تکبیر و ثنا و سلام عرض می‌نمایم و از برای کل می‌طلبم آنچه را که سبب اصلاح عالم و تربیت امم است امید هست جواب دستخط‌های متعدد ارسال شود البهاء و الذّکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امر ربنا و ربکم ربّ العرش العظیم و ربّ الكرسيّ الرّفیع. خ

ادم فی ۲۹ شهر ربیع الاولی سنه ۱۳۰۴.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

ت محبوب روح و فؤاد حضرت ورقا علیه بهاءالله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

ایام ایام فرح جدید است چه که در مدینه عشاق عاشقی به کام دل رسید و بما هو المحبوب فائز گشت اگر چه در یک مقام حزن و مرثیه و نوحه است چه که مشاهده می‌شود عطش ظالمین الی حین ساکن نشده در هر یوم در لهیب تازه و شعله بی‌اندازه ملاحظه می‌شوند ولکن چون قاصدی قصد وطن اعلی نمود و عاشقی اراده فدا فرمود و به کمال میل و محبت از کأس فنا فی سبیل مولی البقاء نوشید نوشیدنی که ملانکه مقربین و کزوبین هنیئاً مریناً گفتند و از وراء ایشان لسان عظمت در عرش جلال به کلمه نعیماً نعیماً له ناطق این مقام مقام فرح اکبر و سرور اعظم است چه که عاشقی از مدینه عشاق فائز شد به آنچه که منتهی امل راجین و مقربین بوده و در این ایام عرصه حضور مالک انام به ذکرش معطر و به نور بیان منور ای کاش این کأس نصیب می‌شد و عنایتش عطا می‌فرمود آنچه را که به مخلصین و مقدّسین عطا فرموده له الحمد و الثّناء

*** ص ۲۲۹ ***

و له الشّکر و العطاء لا اله الا هو العلی الابهی یا محبوب فؤادی و بهجة قلبی دستخط حضرت عالی به مثابه شکوفه ربیع روحانی از سدره لوح رسید و مشاهده گشت کوثر محبة الله از هر کلمه آن جاری چه که عرف انقطاع و خلوص و محبت مولی العالم و مالک القدم از آن متضوّع و منتشر نسل الله ان يؤید قلمکم و خزینة حبکم الّتی منها ظهر ما قرّت به العیون و تنوّرت به القلوب و بعد از ملاحظه و قرائت قصد افق اعلی نموده امام وجه بعد از اذن عرض شد قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی و رحمتی این ایام ایام دیگر است چه که عرف استقامت عالم را اخذ نموده و مسک بیان مجدّد از سدره بیان مقصود عالمیان متضوّع گشته عاشقان را شور دیگر بر سر و متجذبان را نغمه دیگر. نسیم فجر ظهور طور را مؤید نموده بر ندای آخر و جذبه اخیری و رتّه احلی و غنّه ابهی این غنّه در مقامی مجدّد عالم و مفرّح امم است در این مقام لسان فضل به این کلمه علیا ناطق ثمره مبارکه قصد سدره منتهی نمود و ورقه طیبّه اراده فردوس اعلی. کلمه مبارکه کتاب به امّ الکتاب راجع و ندای قد ظهر الحق به سدره طور وارد این مقام را بیان به آخر نرساند و طیر ادراک در این هوا طیران نکنند

آنچه ذکر شد رشی است از بحر محبت الله و در مقام دیگر لسان عظمت به این کلمه ناطق یا ورقا عليك بهائی و عنایتی انّ الثّعبان فاغراه و بلع مولاه سبحان الله ظلم به مقامی رسیده که عدل نوحه می‌نماید و صبر منصعق شده و اصطبار هزیمت نموده و لکن این تعدّی‌ها و ظلم‌های لاتحصی سبب و علت ظهور عدل اکبر است و این احزان وارده علّت فرح اعظم صاحبان بصر مشاهده می‌نمایند و نفوس مقبله ادراک می‌کنند سوف یطهر الله الارض من دنس هؤلاء اَنَّهُ هو الحاکم فی الآخرة و الاولى نامه جناب الف و حا علیه بهائی و عنایتی به اصغا فائز گشت و لحاظ مظلوم و طرف

*** ص ۲۳۰ ***

محبوب به آن متوجّه لزال ندایش به اصغاء حضرت مقصود فائز. ید عنایت کبری و موهبت عظمی ظاهر فرمود از برای ایشان آنچه را که وصفش از مداد و قلم و ورق خارج است مخصوص ایشان اشجار منبیه لطیفه غرس شده چه مقدار از عباد که از اوّل ایّام و بعد اراده نصرت و خدمت نمودند و به آن فائز نگشتند و ایشان اراده نمودند و فائز گشتند و رسیدند به آنچه که امل مقرّبین و رجای مخلصین بوده یا ورقا قلم اعلی شهادت داده و می‌دهد فکر فی عنایة الله و رحمته و قل لک الحمد یا مقصود العالم و لک الثّناء یا مولی الاسماء و لک البهاء یا محبوب من فی السّموات و الارضین اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به نفحات آیات منزله مرقومه از شمال حزن به یمین فرح جذب نما انّ ربّک هو الغفور الرّحیم و هو العلیم الحکیم قد حضر العبد الحاضر امام الوجه و عرض فی الحضور ما نادیت به الله ربّ الجود و مالک الوجود طوبی للسانک بما اقرّ و لقلمک بما اعترف و لقلبک بما اقبل نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤدّبک علی اعلاء ما اراد و اظهار ما منع عنه من فی البلاد عالم متحرّی از این قوم غافل در هر حین دنیا ندا می‌نماید و خبر می‌دهد و می‌نماید مع ذلک کل محجوب و غافل الاّ من شاء الله اولیای حق باید امروز به کمال صبر و اصطبار و سکون و وقار به نصرت حق مشغول شوند و به آنچه سزاوار است عامل قل لعمر الله یوم یومی است که قرون و اعصار نزد ظهورش خاضع و ساجد یا اولیاء الله و حزبه جهد نمایند که شاید اهل قبور را از ریح حق مختوم بر انگیزانید امروز روز قیام است نه قعود و لکن قیام به حکمت و بیان است طوبی از برای نفسی که به اسم حق جلّ جلاله از کوثر بیانش ظاهر و باطن را از غبار ظنون و اوهام مقدّس نمود و به قلب پاک به شطر الله اقبال کرد او اگر در نوم باشد

*** ص ۲۳۱ ***

عند الله قائم و شنوا و گویا است چه که جمیع ارکان و اعضا و شعراتش به محبّت حق ظاهر شده و از فضل و عنایتش قوّت اخذ نموده و بر خدمت ایستاده این قیام را بوضاء عالم منع نکند و این لسان را زماجیر اهل امکان از بیان باز ندارد امام وجوه فرموده و می‌فرماید قد اتی الیوم و القوم فی نوم عجیب کذلک اظهر الشّمس ضیائنها و نورها و البحر امواجه و السّدرۃ اثمارها و القلم آثارها انا نکبّر فی هذا الحین من شطر السّجن علی اولیائی الذّین وصفهم الرّحمن فی الفرقان عباد مکرمون لایسبقونه بالقول و هم بامرهم یعملون و بما انزله الرّحمن فی هذا الحین اولئک عباد لاتضعفهم قوّة العالم و لاتمنعهم جنود الامم یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر العزیز الحکیم البهاء المشرق من افق سمائی و الموج الظّاهر من بحر عنایتی و النّور الّلائح من افق غریبی علیک و علی اولیائی هناك و علی کلّ ثابت مستقیم لا اله الاّ هو الفرد الواحد العلیم الحکیم انتهى. سبحان الله جماد از نفحات بیان مالک ایجاد متحرک و منجذب و مسرور و لکن انام کل محروم الاّ من شاء ربّنا و ربّ العرش و الثّری جمیع عالم و احزاب امم از حق جلّ جلاله سائل و آمل که آذان به کلمه مبارکه یا عبدی و یا کلمه‌ای که عرف نسبت از آن متضوّع آید بوده و هستند و این ایّام که در هر حین کلمه مبارکه عبدی و ورقی و ثمری و المتوجّه الی انوار وجهی و یا حبیبی و مریدی اصغا می‌نمایند التفات ندارند چه که از بحر دانایی محرومند و از مشاهده انوار ملکوت ممنوع مصباح عنایت امام وجوه روشن و منیر و تجلیات انوار آفتاب حقیقت از هر افق ظاهر و مشهود جمیع عنایات الهی و عطایای صمدانی را گذارده‌اند و به اسماء عتیقه مشغول وهم را از برای خود سراج اخذ نموده‌اند و ظن را علاج استغفر الله العظیم از اعمال آن نفوس غافله و عقاید آن شرذمه مردوده زود است که ید اقتدار سبحات را

*** ص ۲۳۲ ***

کشف نماید و حجابات را از میان بردارد آن حین معرضین به عذاب مبتلا که شبه آن را گوش نشنیده و چشم ندیده عمل این ایام البته به سمع آن محبوب رسیده در ارض صاد این ذنب چه کرده و چه می‌کند قد سبق اباه فی الظلم و الکفر و التفاق و الاعتساف باری این خادم از حق جلّ جلاله مسئلت می‌نماید و عرض می‌کند و می‌طلبید آنچه را که سبب کشف احجاب و ارتفاع سبحات است انّ ربنا هو القوی القدير و هو الفرد الواحد العزيز العظيم اینکه ذکر جناب کربلائی زینل علیه بهاء الله را فرمودند و همچنین اراده ایشان را بعد از عرض این فقره در ساحت عزّ احدیه این کلمه مبارکه از لسان عظمت جاری و نازل قول الربّ تعالی و تقدّس یا زینل علیک بهاء الله مالک العلل و وجهک شطر البیت ثمّ اقبل الیه بانقطاع يتوجه معک الموجودات كذلك اشرق نیر البیان من افق ارادة ربک الرحمن انه هو السامع المجیب انا اذناک فی ما اردت فی سبیل الله ربک رب الارباب قل لک الحمد یا الهی بما هدیتنی و اذنت لی ما سئلت من عثمان جودک و کرمک تشهد ارکانی و جوارحی و ظاهری و باطنی بانک انت الغفور الرحیم انتهى. لله الحمد بعد از عرض شمس اذن از افق سماء مشیت الهی مشرق و لائح نعیماً له و طوبی له این خادم خدمت اولیای آن ارض طرأ سلام و تکبیر می‌رساند و از کل سائل و آمل که از برایش از حق تأیید طلب نمایند و توفیق بخواهند انّ ربنا هو المقتدر علی ما یشاء یسمع و یرى لا اله الا هو السامع البصیر مخصوص زائرین علیهم بهاء الله یعنی نفوسی که به حضرت الف و حا علیه بهاء الله الاهی منتسبند الواح بدیعه نازل و هر یک به طراز ختم مالک یوم الدین مزین و منور صد هزار هنیئاً در این مقام قلیل است بل اقل حسب الامر باید

*** ص ۲۳۳ ***

به حکمت تمسک نمود ناس هم جاهلند و هم غافل در هر صورت مدارا لازم و حکمت الزم انتهى. فی الحقیقه جناب مخدوم مکرم حضرت حاجی علیه بهاء الله الابدی در ایام ظهور عمل نمودند آنچه را که اهل عالم از آن محرومند این شهادتی است که این خادم مکرر به اذن خود از لسان عظمت استماع نموده عرض دیگر آنکه نواب اشرف والا حضرت ولیعهد دولت الی حین بر حسب ظاهر داخل خون این طایفه نشده‌اند و این موهبت و عنایت حق جلّ جلاله است درباره ایشان ای کاش حضرت نواب والا به این فیض عطی آگاه می‌شدند اگر یکی از مأمورین پاک‌طینت منصف عادل به این فقره ملهم شود و اظهار دارد بسیار خوب است چه که به توفیق و عنایتی که الی حین درباره ایشان شده آگاه می‌شوند و قدر این نعمت عطی و عطیه کبری را می‌یابند از حق تعالی شأنه می‌طلبیم حضرت ایشان را از این ظلم مبین حفظ فرماید و الحمد لله الی حین فرموده و بعداً هم می‌فرماید انه علی کلّ شیء قدیر و بالاجابة جدیر. این امر را باید نفسی از غیر این حزب مؤید شود و بگوید انه یلهم من یشاء ما یشاء هو العلیم الخیر سبب شهادت حضرت معلوم علیه من کل بهاء ابهاه و من کلّ سناء اسناه در ارض صاد در این ایام عدم فساد بوده چه که نفوسی که اراده فساد داشتند اراده ایشان طرد شد و به قبول فائز نگشت خود حق جلّ جلاله عالم است بر عنایات و عطایایش الحمد له و الثناء له قد امر کلّ بالاصلاح و منعهم عن الفساد و بالعناية الکبری و عدم ظهور الضغينة و البغضاء انه هو المقتدر علی یشاء لا اله الا هو الحاکم العالم المیهمن القیوم اینکه درباره دو کتاب مقدّس ذکر شده بود ایشان مأمور بودند که جلدین را نزد آن حضرت بیاورند و آن حضرت نسخ متعدده از آن بردارند و بعد حضرت الف و حا علیه بهاء الله الاهی و هر یک از ثابتین مستقیمین اخذ نمایند آن دو مجدد در حضور قرائت شده و به تصحیح فائز از قبل این آیات

*** ص ۲۳۴ ***

نزد هرکه باشد باید محو نماید چه که صحیح نیست و اینکه ذکر جناب نقاشباشی علیه بهاء الله الاهی و اراده ایشان را فرمودند در ساحت امنع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی نعم ما اراد لله الحمد اثر و ثمر و عمل ایشان امام وجه حاضر فی الحقیقه این عمل ایشان لا عدل له است و الی ابد الابد در کتاب الهی مغلّد گشته و اذن می‌دهیم معدودی از آن ابوالجمال و ابوالحسن را مخصوص آن جناب و یک دو نفر از اولیا بنگارد انه من عنایت الله و فیضه الاعظم و عطائه الاکمل الاتمّ. البهاء من لدنا علیه و علی ابنه و ضلعه و علی الذین شهدوا بما شهد

الله ربّ العرش العظيم معدود آن جائز اگر زیاد شود محبوب نه و وجهش معلوم است الحمد لله موفقند و موید و همچنين طالبن و فائزين به آن. اغصان سدره مبارکه روحی و ذاتی و کینونتی لثراب قدومهم الفداء به کمال عنایت آن محبوب را ذکر می‌فرمایند و سلام و تکبیر می‌رسانند البهاء و الذکر و الثنا علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی هذا الامر الاعظم العزیز الممنوع. خ ادم فی ۲۷ ربیع الثانی سنه ۱۲۰۶.

مقابله شد منشی محفل : یدالله رفعت

سرور مکرم جناب ورقا علیه به لحاظ انور ملاحظه فرمایند

هو الامنع الاقدس الاظهر العلی الابهی

الحمد لله المقدس عن الاسماء و المیزه عما يذكر به اهل الانشاء و المتعالی عما یصفه اهل مدائن البقاء تعالی الذی شهد کلّ ذی علوّ بعلوّه و ارتفاعه و کلّ ذی سموّ بامتناعه و اجلاله و کلّ ذی قدرة بسلطان عظمته و اقتداره و کلّ ذی تقدیس بعزّ تقدیس و کلّ ذی تنزیه بجلال تنزیه و هذا فی مقام الذی یستوی سلطانه علی عرش الاسماء و یتجلّی شمس ظهوره علی عالم الانشاء و الاّ اّین آین و المقام الذی حقیقه الذاکر عاجزة عن الصعود فی هواء ذکره و

*** ص ۲۳۵ ***

کینونه الاوصاف مقطوع الجناح مطروحة فی بیداء نعتہ آین مقام الاسماء و المحضر الذی خجل التّسبیح من ان ینسب الی ساحته و یتسجی التّزیه ان یقع فی مقام اشارته تعالی تعالی عما ذکره الذّاکرون و وصفه الواصفون و وحده الموحّدون و عرفه العارفون قد نطق لسان عظمته فی ملکوت نفسه سبحانه و تعالی عما یصفون نفسی لحبکم الفداء دستخط مختصر عالی که عوالم نامتناهی محبت و وداد در او مطوی و مکنون بود و از طریق حدبا ارسال داشته بودند این عبد به مشاهده آن فائز گشت حمد خدا را که به نعمت صحت فائزند و شمس محبة الله از افق قلب منیر طالع و مشرق اگر چه سیاحت غافلین و اشارات جاهلین حائل است و لکن حمد محبوب آفاق را که بوارق ابصار حدیدة نفوس ثابتة مستقیمه پرده‌های نور را سوخته و اشراقات و تجلیات شمس ظهور عالم را احاطه نموده به شأنی که هر بی‌بصری اگر اراده نماید من غیر ستر و حجاب انوار ساطعه افق ظهور را مشاهده کند اگر نفسی الیوم محروم ماند این احتجاج و عدم طلب خود او بوده که نخواسته از بحر فیوضات نامتناهی الهی مرزوق گردد و الاّ این ظهور اعظم نه به شأنی ظاهر است که اقلّ من آن مجال توقّف از برای اهل عالم باقی ماند باری اگر این عبد بخواهد ذکر این مقامات نماید شاید که این عریضه نرسد چه که مسافرن همین حین عازمند مرقوم فرموده بودند که دو عریضه از این عبد رسیده این قدر آن محبوب بدانند که هر نفسی عازم شده این عبد زحمت داده به هیچ وجه در این فقره قصور نشد تا حال زیاده از ده عریضه این عبد معروض داشته نمی‌دانم به آن محبوب نرسیده یا قسم دیگر شده و تفصیلات ارض سجن کما فی السّابق باقی. ظاهر آن بر حسب ظاهر ساکن و باطن آن کما قال الله در حرکت و انقلاب و همچنین مسافرن متتابعاً مترادفاً متوالیاً از جمیع

*** ص ۲۳۶ ***

جهات در هر یوم من غیر اذن وارد این عبد خجلت می‌برد که عرض نماید نمی‌دانم این مقدار آیات محکمه مبرمه که از سماء امر الهی در نبی این فقره نازل شده چه حمل می‌نمایند که من غیر اذن توجه می‌کنند نسئله تعالی بان یوقفنا و یدکرنا بان لاناخذ امر الله لهواً و لعباً و تكون من عباده الذّینهم بامرهم یعملون. یکی از اشراقات حرکت باطنیة این ارض آنکه دو این جناب استاد باقر نجار علیه و علیهما بهاء الله به انقطاع واپور نار که به جهة اُرد ترتیب داده بودند به افق اعلی صعود نمودند در آن مرّة اخری ضوضاء کبری ظاهر فی الحقیقه ضوضائی که در اول ورود سجن اعظم اخبار به آن فرموده بودند و بعد از سنین معدوده ظاهر گشت همان قسم آن یوم در آن تجدید شد این عبد یقین نمود اینکه جمال قدم لازال می‌فرمودند که هنوز انقلاب این ارض ساکن نشده و باطن آن در حرکت است وعده الهی این بوده و منقضى شد بعد

از وقوع حادثه مکرر اصغرا شد که هنوز اضطراب این ارض ساکن نشده معلوم شد که از بعد باید ظاهر شود مع آنکه حال در کمال راحت و رفاهیت از برای احبای ارض سجن مشهود است و مأمورین هم کمال دوستی و محبت اظهار می نمایند مع ذلک می فرمایند هنوز ساکن نشده آتیه الهی العظیم بما ظهر و يظهر و آتیه الهی الغالب المقتدر العزیز القدير مستدعی از آن حضرت که جمیع دوستان و آقایان آن ارض را و همچنین جمیع منتسبین آن حضرت را از جانب این عبد فانی تکبیر بدیع منیع و عرض خلوص محض ابلاغ نمایید البهاء علی حضرتک و علی من معکم و علی الذین آمنوا بالله المهیمن القیوم. خ ادم ۹ ذی قعدة سنه ۱۳۹۳. مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

ت سرور مکرم جناب ورقا علیه ۶۶۹ الابهی ملاحظه فرمایند

هو الله تعالى شأنه العظمة والكبرياء

*** ص ۲۳۷ ***

الحمد لله الذي تجلّى على الممكنات بالاسم الذي به استفرح الملائة الاعلى و طارت افئدة مظاهر الاسماء و به نطق العشاق روحى لنفسك الفداء و هدرت حمامة القدس على السندرة المنتهى الملك و الملكوت ثم القوة و الآلهوت ثم ممالك الانشاء لاسمك الفداء يا سلطان الاسماء ثم نطق لسان العظمة بين الجواء تالله الحق قد اتى ما انجذبت به الدّرات و آتیه الهی الذى لم يزل كان مكنوناً ما طلع به الا نفسه المهيمنة على من فى السموات و الارضين الحمد لله الذى قد جعل البلاء مفتاحاً لجنته العليا و بذلك فرّ من كان من اهل الهوى و اقبل اهل البهاء الذين نبذوا الدنيا و اخذوا ما ينفعهم فى الآخرة و الاولى تعالى ربنا الكريم و تعالى فضله العظیم و تعالى ما يذكر به و ما يوصف به و ما ينعت به آتیه الهی الفرد الذى كان مقدساً عن الافراد و المبين الذى كان مثزهاً عن البيان نشهد ان ملكوت البيان يطوف حوله و يسجد عند ندائه و يخضع عند ظهور برهانه نشهد آتیه الهی الا هو المقتدر العلى العظيم. نفسى لحبك الفداء دو مكتوب که از افق محبت آن جناب اشراق نموده بود فرح بخش خاطر فانی گردید و لكن چون مشعر بر بلایای وارده و رزایای متتابعه و مصائب متنازله بود به شأنى حزن روی نمود که ذکر آن از قلم این عاجز بل از قلم هر محبى محال بوده و خواهد بود نسل الله بان يوفقكم و يؤيدكم فى كلّ الاحوال و يقدر لكم ما هو خير لكم آتیه الهی المقتدر القدير اگر چه ذکر بلایای آن جناب سبب احزان لاتحصیه شد و لكن عزّ من قال كلّ مصيبة فى رضاك سرور و كلّ حزن فى هواك فرح و كلّ بلاء فى حبك راحة و كلّ شدة فى ايامك رخاء و كلّ سمّ فى نصرة امرک درياق و كلّ مرّ فى خدمتک شهد فائق لعمر الله ذره اى از آنچه بر آن جناب وارد شده از صفحه ابداع محو نشده و نخواهد شد هنيئاً لك بما شربت كأس البلاء فى حب ربك مالک الاسماء

*** ص ۲۳۸ ***

ان شاء الله به عنايات الهية عن قريب مطلع ذکر برتیه و مصدر امور کلیه خواهید بود آتیه الهی الذى يقدر لمن يشاء ما يشاء آتیه الهی الفرد الخبير و این عبد کمال تأسف را داشته چه که موفق به جواب آن جناب نشد و این نه از اهمال و کسالت این عبد بوده بلکه از عدم وجود قاصدين شده در این ایام چون محبوبین اعزین جناب آقامیرزا حیدرعلی و جناب آقامیرزا محمد حسین علیهما بهاء الله الابهی عازم بودند به عرض این عریضه جسارت رفت ان شاء الله در کل احوال به حکمت و بیان به ذکر مقصود عالمیان ذاکر باشید که شاید نفوس غافله میته به بحر حیوان توجه نمایند دیگر از احوالات این ارض بخواید امورات عجیبه غریبه در آن حادث شده البتّه به سمع مبارک خواهد رسید در جمیع الواح و صحف و زبر و کتب جمیع احباب را به دیانت و امانت و صداقت و علو همّت و عدل و انصاف امر فرمودند چنانچه جمیع احبای الهی بر آنچه عرض شد شاهد و گواهند مع ذلک اموری احداث شده که این عبد از ذکر آن حیا می نماید قد تكثر ذیل المنیر اگرچه رفع این امور به کلمه اى من عند الله معلق است و لكن حزن این عبد از آن است که باید امثال این نفوس به کمال امانت و دیانت و صداقت ما بین ارض ظاهر شوند تا جمیع از تجلیات شمس انقطاع منور گردند چه که نفوسى که اليوم فى الحقیقه به افق اعلی ناظرند و به ذروه علیا واصل مطالع صفات حسنه و مشارق اعمال طیبیه و مصادر افعال راضیه مرضیه اند نسل الله بان يوفقنا على ما يحب و يرضى در جمیع صباح و مساء و لیالی و انهار قلم اعلی به کمال رأفت و رحمت و شفقت و عنایت این عباد را به آنچه خیر است از برای خود ایشان دعوت

می‌نماید مع ذلک اکثری غافل و به هواهای خود مشغول باری این امور هم از شرایط سجن است چه که وقتی این عبد از لسان اقدس استماع نمود که فرمودند اگر چه حق جلّ جلاله و عظم کبریائه ارض سجن را مبدل فرمود و باب آن را

*** ص ۲۳۹ ***

مفتوح نمود ولکن گاهی احداثاتی در آن یافت می‌شود تا ذکر سجن و اشارات آن محو نشود آن فی ذلک لآیات للعارفین اشهد کلّ ما نطق به لسان العظمة يظهر و لا مردّ له ایّامی که سوره رئیس نازل شد ذکر دولت علیّه و ما فعل و ما یرد علیه مشاهده گشت جمعی متحیر که این چگونه واقع می‌شود صدق الله العلیّ العظیم حال این ایّام باید سوره مبارکه را تلاوت نمود تا بر قدرت و عظمت امر الهی اطلاع حاصل شود و کل شهادت دهند بآنّه لهو المقتدر العالم الخیر الحکیم و همچنین لوح پاریس که ابداً نفسی ادراک نمی‌نمود که امر به این بزرگی چگونه ظاهر می‌شود چنانچه شخصی به خود این عبد ذکر نمود که هرگز گمان نمی‌رود مثل ناپلیون معزول شود و یا تمام گردد ایّامی نگذشت مگر آنکه آفتاب کلمه الهی اشراق نمود و آنچه در آیات نازل کلمه به کلمه و حرف به حرف ظاهر شد و جمیع را مشاهده نمودند مع ذلک باز اکثری غافل و نائم بلکه میّت ملاحظه می‌شوند و این عبد هم در کل احوال ممنوع است از ذکر بعضی امورات مستوره لو یأمرنی بکشفها لیشهدنّ الکلّ انه لا اله الا هو المقتدر المتعالی العزیز العظیم عرض دیگر آنکه اگر چه این عبد نظر به عدم وجود قاصدین در ارسال عرایض تأخیر نمود ولکن آن جناب هم مدّت‌ها است که خبری از ایشان نرسیده مع آنکه حال از جمیع بلاد ایران رأساً مکتوب با پوسته می‌آید ان شاء الله بعدها بر خلاف سابق هم بنده سبب زحمت شوم و هم آن حضرت علّت سرور عرض دیگر آنکه خدمت احبای الهی یعنی نفوسی که از بحر محبت نوشیده‌اند و به افق عنایت ناظر و متوجّهند از قول این فانی تکبیر برسانید و ذکر نمایید امروز روز ذکر الهی است و امروز روز خدمت و نصرت است وقت را از دست نباید داد و مقصود از خدمت و نصرت ذکر حق است به حکمت و بیان که شاید حروفات

*** ص ۲۴۰ ***

متفرقه عالم بر هیکل واحده مجتمع شوند و آن کلمه سبب تمامیت و تزئین کتاب ابداع گردد بگویند ای اوراق سدره گوش مترصد است که از هیوب اریاح ایّام الهی صدای حرکت و اهتزاز شما را اصغا نماید و مقصود از حرکت و اهتزاز گمان نرود که نزاع و فساد و جدال است لا و نفسه الحق این ظهور غیر ظهورات است و این ایّام غیر ایّام باید ان شاء الله نفوس مستقیمه مقدّسه بالغه به شأنی ظاهر باشند که جمیع عالم از چشمه‌های شیرین محبت ایشان و مودّت ایشان قسمت برند و این چشمه‌ها چون به اسم حق جاری شده باید از خیر آن ندای جانفزا آنّه لمحبوب العالمین استماع شود از حق می‌طلبیم که شاربان رحیق عرفان را مؤید فرماید تا جمیع ناس را به حق دعوت نمایند و سبب تشنّت و اختلاف نشوند و آنچه در کتاب اقدس از قلم اعلیّ جاری شده به آن عامل گردند از خودبینی که فی الحقیقه مایه نیستی و دوئی است بگذرند و به ذکر هست مطلق مشغول شوند تا مشرکین مجال اعراض و اعتراض نیابند ای آقایان من الیوم اختلاف سبب ضرّ امرالله بوده و خواهد بود ضعوا انفسکم و خذوا الله وحده کذلک امرکم محبوبکم الابی یشهد بذلک هذا العبد و الذین اقروا و اعترفوا بآنّه هو الله المقتدر الفرد الواحد العزیز الحمید و دیگر آنکه جمیع طائفین و نفوس مجتمعه که هر کدام از شطری آمده‌اند طرّاً به ذکر آن جناب مشغولند فی الحقیقه از صمیم قلب تکبیر می‌رسانند انه لهو الشّهِید العظیم البهاء ثمّ الکبرياء علی حضرتکم و من معکم و الذین فازوا و یقنوا بقاء رتّهم العزیز المنیع. خ ادم فی ۱۹ ج ۹۵۱. مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

*** ص ۲۴۱ ***

ی سرور معظمّ جناب حاجی ملا مهدی علیه بهاء الله به طرف انور مشرّف فرمایند

بسم الله الاقدس الامنع الاعظم الاجلّ الابی

الحمد لله الذی اظهر من ظهر لما ظهر بما ظهر فی ما ظهر و لم یزل کان مقدّساً من ان یرتقی الی بساط قدسه ذکر الاکیسین او یصعد الیه من الایس و الیس عمّا نطق بهما اصحاب الحزین فلما اراد ان یشّر العالم بالسّر الاعظم قد اظهر من استقرّ علی عرش التّلیث لیبلّغ النّاس

السَّرَّ المكنون و الكنز المخزون الذى ظهر على هيكل التَّربيع اَنَّهُ قد كان بسلطان تقديسه مقدَّساً عن ذكر من فى الابداع و اَنَّهُ لمربَّع الَّذى لا يستمدَّ فى الظَّاهر و لا فى الباطن الا بنفسه المهيمنة على العالم و اَنَّهُ لو يذكر بالعظيم لا يُذكر معه الاسماء فى الرتبة الاولى و به ظهر الالف القائم بين الحرفين و قضت ما ظهر بالحرف الاول و تحقَّق حرف الثَّانى اِذَا انبسطت سماء اخرى بعد انطواء سماء الاولى تبارك الَّذى ينطق فى قطب الابداع و ينادى من فى الاختراع فى كلِّ الاحيان اَنَّهُ لا اله الا هو المقتدر المتعالى العلىَّ العظيم اصلىَّ و اسلمَّ على اوَّل بحر منه ظهرت لثالى الحكمة و البيان و جواهر العلم و التبيان و اوَّل نور اشرق من افق كان مقدَّساً عن الافاق و ماعرفه احد الا من انقطع عمَّا سواه و وفى بالميثاق فى يوم الطلاق و بعد قد تشرف الخادم الفانى بكتاب حضرتكم الَّذى كان مزبناً بثناء الله و ذكره و وجدت منه ما تَضَوَّعت به نفحات محبَّتكم و فوحات مودَّتكم قرأته الى ان بلغت مقام الَّذى ناجيت به الله ربَّنَا مالك الورى صعدت به الى الغاية القصوى مقرَّ عرش ربَّنَا الابهى و عرضت ما فيه لدى العرش اِذَا ابتسم ثغر المحبوب و نطق بما لا يحصىه كلُّ الوجود من الغيب و الشَّهود و القى على حضرتك بعض ما حفظته لتفرح بالطاف ربَّنَا العلىَّ الحكيم

*** ص ٢٤٢ ***

عرض مى شود آنچه از آیات منزلت که بعد از عرض مناجات آن جناب از سماء مشیت مالک اسماء و صفات نازل و این عبد موفق بر تحریر آن شد در ورقه علیحه ثبت و ارسال شد و از این آیات محکمات بدایع الطاف الهیّه و ظهور عنايات ربّانیّه در حقّ آن جناب کالشمس واضح و مبرهن است بل اظهر منها این قدر عرض مى شود که همیشه آن جناب لدى العرش مذکور بوده اند و شمس عنايت و الطاف به شأنی مشرق که این عبد قادر بر تحریر و ذکر آن نبوده و نیست چنانچه جناب امین علیه بهاء الله و سائرین از اهل آن ارض بهاء الله عليهم بر این مطلب شاهد و گواهند چه که مخصوصاً از شما سؤال مى فرمودند و اظهار عنايت مى نمودند و در جمیع سنین مخصوص آن جناب لوح منیع نازل و ارسال شده آنچه نرسیده قاصدین نرسانده اند يشهد بخدمتكم و قیامكم على امر الله كل الاشياء تستل الله بان یوفّق حضرتكم و یؤیدکم كما یدکم و یرزقکم خیرالدنیا و الآخرة اَنَّهُ ولىّ الذین نطقوا بثنائه بین العالمین دیگر این عبد چه ذکر نماید که قابل آن حضرت باشد حق منیع شاهد و گواه است که در مشاهده کتاب آن حضرت به شأنی فرح و سرور دست داد که از شرح آن کما هو حقه عاجز بوده و هستم ان شاء الله همیشه ایام به اثر قلم آن جناب فائز و مسرور گردیم. یاد یاران یار را میمون بود و دیگر آنکه در این ایام مکتوبی از جناب مخدوم زاده علیه بهاء الله رسید اسامی چندى مرقوم فرموده بودند به ساحت اقدس عرض شد مخصوص ایشان و سایر اسامی طراً الواح بدیعه منیعه از سماء عنايت الهیّه نازل و ارسال شد طوبی له بما فاز حسن مآب و اینکه از عبارت جناب سید علیه من کلّ بهاء ابهاء سوال فرموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند یا مهدی انّ قلّی الاعلى لا یحبّ ان یتحرّک على ما رقم من قبل انک تفکر تعرف مقصوده ما فيه من الاشارة و الاستعارة اَنَّهُ ما اراد الا ذکر هذا الظهور الاعظم الَّذى احاط اشراقه العالمین انتہی.

*** ص ٢٤٣ ***

ان شاء الله همیشه اوقات به ذکر الله مشغول باشید و به عنایتش فائز تشبّت اسباب ظاهره ان شاء الله به عنايت رحمانیّه به اجتماع مبذل خواهد شد اَنَّهُ لهو المعطى البازل الکریم اَنَّمَا البهاء علیکم و على من معکم من کلّ صغیر و کبیر. خ ادم ٦٦. مقابله شد منشی محفل :

یدالله رفعت

الذّاكرة بذكر الله و النّاطقة بثنائه خاله

هو الله تعالى شأنه العظمة والكبرياء

طوبی لورقة حرکتها ارباح عنایة ربّها الرّحمن على سدرۃ العرفان کیف شاء و اظهر منها فى حبّ ربّها ما یبقى به ذکرها فى الورى اَنَّهُ لهو المقتدر على ما یشاء البهاء علیکم یا والدتی بما آمنّت بالله و استقمّت على امره و کنت فى حبّه من الثابتات یا والدتی قد بلغ الى الخادم کتابک الَّذى کان رأسه مزبناً بالکلیل اسم الاعظم و هذا عنوانه بعد ذکر هذا الخادم شوقمندم دردمندم مستمندم خوفمندم الى آخر يشهد هذا الخادم

بأنک لم تزل كنت مذکورة منظورة حاضرة قریبة معززة راضیة مرضیة مغلدة فی جنة رضاء ربنا الرحمن و مغفورة عن کل الخطایا بما اقبلت الی الله الغفور الکریم و بعد نامه را بتمامه تلقاء عرش احدیه معروض داشتیم شمس عنایت و الطاف عن افقها مشرق و ظاهر و لوح بدیع منیع از سماء فضل رب العالمین مخصوصاً نازل بعد از زیارت لوح مبین مشاهده فضل الهی را می نمایید و به لسان ظاهر و باطن ناطق می شوید روحی لبدایع الطافک الفداء یا محبوب العالمین و مقصود العارفین و یا من فی قبضة اقتدارک ملکوت السموات و الارضین و الحمد لله رب العالمین. خ ادم ۶۶. مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

تا حضرت محبوب روح و فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الابهی ملاحظه فرمایند

*** ص ۲۴۴ ***

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا مقصود عالمیان را لایق و سزااست که به حروف ابواب بیان را گشود و به کلمه مقصود را آشکار فرمود جلّت قدرته کنوز معانی را در قمیص الفاظ مستور داشت و مقربین و مخلصین را به آن راه نمود امروز بحر معنی در هر لفظی موج و آفتاب برهان از افق هر کلمه ای مشرق و لانج حدّ قلم از ذکر این مقام قاصر و مقامش بسی کوتاه به لسان منتهی نشود و بیان به آن نرسد الها مقصودا معبودا کریم رحیم در هر شیء آیت کرمیت مشهود و آثار جودت موجود رحم فرما طالبان را به مطلوب برسان و قاصدان را به مقصود راه ده عبادت اگر چه غافلند و لکن ضعیفند اگر چه بعیدند و لکن آملند حجابات اوهام منع نموده و سبحات ظنون از تقرّب محروم ساخته ای کریم به کرمیت نظر فرما و به آنچه سزاوار بخشش تو است عمل نما مشتی عظام را از روح تازه بدیع ممنوع منما و قبضه ای خاک را از مقرّ پاک بی نصیب مگردان تویی فضال و تویی غفار و تویی مقتدر و توانا. و بعد یا محبوب فؤادی امشب که شب یازدهم شهر شوال است نامه آن حضرت رسید و همچه اتفاق افتاد که در حضور گشوده شد و معروض گشت هذا ما نطق به لسان مقصودنا فی الافق الاعلی قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه یا ورقا علیک ذکر و ثنائی و فضلی و رحمتی و بهائی طوبی لهیکلک بما اخترت له ثوب العبودیة لله الحقّ لعمر الله اخترت ما اختاره الله لك من يعرفها و يعرف مقامها يتمسک بها و يقوم علی خدمة الامر و ينطق بما یقرّب الناس الی الله ربّ العالمین قد نطقت بالحقّ و انزلنا لك ما انجذبت به الاشياء جزاء عملک و ذکرک ربّک ربّ العرش العظیم انا اجیناک قبل ذکرک

*** ص ۲۴۵ ***

و بعده و فی هذا الحین الذی لاحت کلمة الله من هذا الافق المبین و انزلنا لکل اسم ذکرته ما شهد بعنایتی لك و فضلی علیک انّ ربّک هو الغفور الرحیم بشرّ اولیائی من قبلی و ذکرهم بما یقرّبهم و انا الفضال القدیم قد سبقت رحمتی عبادی و احاطت عنایتی من فی السموات و الارضین یا ایّها الناظر الی الوجه اشکر الله ربّک فی کلّ الاحیان انه انزل لك ما لو یلقی علی التراب لینطق و علی العظام یتحرک و يقوم و علی الاموات ینطق باذن الله ربّک ربّ العالمین کذلک انزلنا مائدة البیان فضلاً من عندنا و ارسلناها الیک و نسئله تعالی ان یوقّفک فی کلّ الاحوال و یؤدّک علی نصرة امر هذا المظلوم الغرب قد قرء العبد الحاضر کتابک نشهد انک اقبلت فی اول الايام و سمعت ما نطق به لسان الکبریا و رأیت افقه الاعلی و صریر قلمه العزیز البدیع الذی به انجذب المملأ الاعلی و سگان الفردوس الذین استبشروا بذكر نبأ العظیم و اتخذوا لانفسهم سبیلاً الیه و فازوا بما لافاز به احد من قبل و لکنّ القوم اکثرهم من الغافلین ندایت را شنیدیم لله الحمد به رضا فائز شدی و از نامه ات عرف مبارک عبودیة خالصه متضوّع انها فازت بالقبول و ذکرها المظلوم بذكر لا یبدله بشیء من الاشياء و لاتستره کلمات المعرضین از حق بطلب جمیع مبلّغین را فائز فرماید به آنچه که الیوم سزاوار است از قبل مظلوم کل را بشارت ده و به حرارة محبة الله مشتعل نما شاید فائز شوند به آنچه که از برای آن خلق شده اند لله الحمد بعضی از اولیا در آن ارض و اطراف آن فائزند به آنچه که لدى الله مقبول و مذکور است هنیئاً لهم. البهاء الظاهر اللّانج من افق سماء عنایتی علیک و علی ابنائک و علی الذین یسمعون قولک فی امر الله المهیمن القیوم انتهی. این کره بسیار خوب واقع شد چه که

*** ص ۲۴۶ ***

این عبد قصد افق اعلی و ذروه علیا نموده بود غلام الله وارد و چند نامه به این عبد داد در دست بود حین ورود حسب الامر نامه‌ای که از آن محبوب فؤاد بود در همان حین قرائت شد و به شرف اصغا فائز گشت و همان حین جواب از افق سماء اراده مالک رقاب نازل جلّت عنایت و عظم سلطانه از امواج بحر بیان مراتب و مقامات عنایت و فضل و جود واضح و معلوم است روحی لعنایت الفداء اینکه درباره مخدوم مکرم حضرت الف و حا علیه بهاء الله الاهی مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این کلمات عالیات نازل قوله تبارک و تعالی یا الف یا حاء علیک بهاء الله مالک الاشیاء و مولی الوری خطائی که گمان نمودی سبب ظهور عطا شد و این کلمات عالیات از افق اعلی مخصوص آن جناب نازل در هر کلمه‌ای بحر عنایت مستور و آفتاب فضل مکنون آنچه را عمل نمودی مطابق حکمت بوده و به حکمت مأموری یا الف و حا قسم به آفتاب بیان از برای تو مقدر شده آنچه که طیر خیال از بلوغ به آن عاجز و قاصر است به نعمت عرفان فائز شدی و از مائده بیان نصیب برداشتی و مؤید شدی بر اقبال و عمل فی سبیل الله رب العالمین اشکره بهذا الفضل الاعظم و قل لک الحمد بما ذکرته مَرّة بعد مَرّة و انزلت لی ما لایأخذه الزوال بدوام اسمک الفضل انتهى. فی الحقیقه فائز شدند به آنچه که اکثر اهل عالم از آن محروم و ممنوعند یکی از حسنات آنکه ابناء از قبل و بعد فائز شدند به آنچه که در کتب الاهی مذکور و مسطور است در این ایام مبارک ابنین علیهما بهاء الله مع نفسین علیهما ۶۶۹ در سجن وارد و به شرف اصغاء و مشاهده و حضور فائز این مقام مقامی است که غیر حق جلّ جلاله بر عظمتش علی ما هو علیه آگاه نه اینکه درباره جناب کربلائی زینل علیه بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض نیز اذن از افق اراده مشرق له الفضل و

*** ص ۲۴۷ ***

العطاء و له الذکر و البهاء این ایام رئیس جدیدی در این بلد وارد اگر چه الی حین جز معروف امری ظاهر نه انّ الله ربّنا یعلم فی سرّه و قلبه و هو العلیم الخبیر و اینکه درباره جناب آقا سیّد محمد علیه بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد لیجد منه عرف الله المهیمن القیوم و همچنین مخصوص جناب آقا رضا و آقا محمد صادق علیهما بهاء الله بعد از عرض در حضور دو لوح امنع اقدس از سماء فضل و عطا نازل لیقربهما الیه و هو العطوف الغفور یا محبوب فؤادی نور امر از کلّ جهات ساطع و لائح و نار در سدره مبارکه ظاهر و مشتعل و بحر بیان در قطب امکان به کمال اوج و لکن طالب مفقود آیا سبب منع چه بوده و چیست اهل عوالم عدل و انصاف کلّ متحیر چه که ظاهر شده آنچه که شبه و مثل نداشته در هر حین بحری از آیات نازل و فرات فضل و عطا از یمین عرش جاری و قوم حول غدیر منتن طائف. این خادم در لیالی و ایام به ذیل مالک انام متشبّث که شاید مردگان را کأس بقا بخشد و غافلان را آگاه فرماید و جاهلان را به بحر علم راه نماید انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء و هو الامر الحاکم العلیم الخبیر اینکه درباره حبیب روحانی جناب آقامیرزا عبدالله علیه بهاء الله و عنایت مرقوم داشتند لله الحمد لازال ذکرشان در ساحت امنع اقدس بوده و هست آن محبوب فؤاد در هر کرّه ذکرشان را به ساحت اقدس عرض نموده‌اند و همچنین جناب آقا علی حیدر علیه بهاء الله و بعضی از اولیای ارض طا ذکر ایشان را نموده و می‌نمایند اینکه در ذکر الواح مبارکه مرقوم داشتند درست عمل شده لله الحمد به جناب آقا میرزا عبدالله خ رسید یسئل الخادم ربّه بان یؤیده علی ما یشاء به ذکره انّ ربّنا الرحمن هو الفیاض الکریم اینکه در باب عیال حبیب روحانی علیه بهاء الله مرقوم فرمودند بعد از عرض امام وجه این کلمات عالیات از مشرق بیان مشرق قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک

*** ص ۲۴۸ ***

بهاء الله مولی الوری نظر به مصلحت امور ظاهره و فی الجملة آسایش رجوع اهل نزد جناب ع ب علیه بهاء الله خوب است و لکن گون آن جناب در ارض تا احبّ و احسن در هر حال در این امورات امر به مشورت شده آنچه ظاهر شود عمل به آن لدی الله مقبول انتهى. و اینکه درباره حبیبان روحانی جناب آقا میرزا سلیمان و جناب آقا میرزا مهدی علیهما بهاء الله مرقوم داشتند صد هزار بار شکر مقصود عالم را که ایشان

را موقِّق فرمود و بر هجرت مؤیّد نمود قاصدین شطر السَّجَن توجّه کردند لدى الله مذکور بوده و هستند قال و قوله الحق انّ الذّین هاجروا فی سبیل الله ربّهم و اقبلوا الی الافق الاعلی اثمّ من اهل البهاء و اصحاب السّفینة الحمراء علیهم رحمة الله ربّ العالمین و بعد از عرض ذکر ایشان در ساحت امنع اقدس دو لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و ارسال شد ان شاء الله به بشارت این عنایت کبری به فرح اکبر فائز شوند لله الحمد این ایّام مهاجرین در هر یوم فائز و عرف وحی در کلّ حین متضوّع فائز شدند به آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد سعیهم مشکور و اعمالهم مروره و حضورهم و زیارتهم مقبوله دیگر آن محبوب روحانی باید این بشارت را به ایشان برسانند چه که این کلمه از لسان عظمت شنیده شد علوّ مقام و سموّش نزد آن حضرت معلوم و واضح است یکی از ابنین که بر حسب ظاهر به اذن فائز نبود محبوب فؤاد جناب امین علیه بهاء الله الاهی دستخطی به این عبد ارسال داشته‌اند و در آن اذن طلب نموده‌اند و بعد از عرض در ساحت اقدس به طراز قبول و اذن فائز گشت هنیئاً لابیهم و امّهما و للذّین فازوا بعنایة الله ربّنا و ربکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السّموات و الارضین اولیای آن ارض طرّاً مذکورند و این عبد از حقّ جلّ جلاله می‌طلبید کل را به نور استقامت و نار محبّت در هر حین منور و مشتعل فرماید اوست قادر و توانا و مالک الآخرة و الاولى مراسله محبوب مکرم حضرت الف و حا

*** ص ۲۴۹ ***

علیه بهاء الله الاهی که به خطّ آن حضرت بود رسید و بعد از عرض امام وجه یک لوح امنع اقدس از مشرق امر الاهی مشرق لله الحمد امواج بحر عطا امام وجوه وری به شأنی ظاهر که جز کوران عالم انکار آن ننمایند هر صاحب بصری گواهی داده و می‌دهد و هر دارای سمعی به لک الفضل و الکرم یا مالک الامم ناطق و متکلم اگر چه حال ناس غافلند و لکن سوف یأتی یوم یذکرون الاّیام و ینوحون علی انفسهم یسئل الخادم ربّه بان یطهّر قلوبهم من الاوهام انّه هو ربّ الانام و مالک الاّیام و اینکه ذکر دو نفر در نامه فرموده‌اند بعد از عرض مخصوص هر یک نازل شد آنچه که گواهی می‌دهد بر رحمت و شفقت و عنایت حقّ جلّ جلاله در جمیع احوال عنایتش مترصد و منتظر چون اسی از اسما ذکر شود فی الفور تجلّی شمس اخذش نماید و به نور ابدی فائز گردد و سبب این نعمت باقیه و مائده سمائیة حضرت محبوب روحانی جناب الف و حا علیه بهاء الله الابدی شده‌اند هنیئاً لحضرته و مرئناً لجنابه فی الحقیقه از اوّل ایّام الی حین بر خدمت قائمند و به ذکر ناطق این فضلی است عظیم و نعمتی است بزرگ که به آن فائز شده‌اند دستخط دیگر آن محبوب فؤاد که دارای آب حیات بود رسید الحمد لله زلالش علت بهجت و نشاط و اثرش سرمایه فرح و انبساط حمد منعم حقیقی را که آن محبوب معنوی را تأیید فرمود و به عنایتش مخصوص نمود و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این کلمات عالیات از امّ الکتاب نازل قوله تبارک و تعالی یسعی السّامع البصیر یا ایّها النّاطق بثنائی و التّاظر الی افقی و القائم علی خدمة امری انا زیناک بطراز عنایتی و القیناک کلمتی و اظهارناک لتبلیغ امری بین عبادی قد حضر العبد الحاضر فی هذا الحین و ذکرک و عرض لدى الوجه ما ارسلته اذاً ظهر بحر العنایة بامواج الرّحمة و العطاء و اشرق نیر الفضل من افق البقاء و ذکرناک بما انجذب به الملاً الاعلی و یفرح الروح من مقامه الاهی شوقاً لاصغاء ندائی

*** ص ۲۵۰ ***

الی ان حضر مقابله رأسی و نادى باعلى التّداء یا ملأ الارض و السّماء هذا هو المکنون فی ازل الازال هذا الذّی بذکره نزلت کتب الله ربّ العرش و الثّری ایاکم یا ملأ الارض ان تمنعوا انفسکم ضعوا ما عندکم ثمّ اسرعوا بالقلوب الی مقام فیه استوی القیوم علی عرش الظّهور و ینطق انّه لا اله الاّ انا الفرد الواحد العلیم الخبیر طوبی لک بما اقتصرت امورک علی ذکرى و ثنائى و خدمة امرى العزیز المحبوب ذکر من قبلى اولیائی و بشّره بفضلى و رحمى و نورهم بانوار بیانی البدیع قد انزلنا لهم ما ینادی باعلى التّداء و یشهد بفضلى و جودى الذّی احاط الوجود من الغیب و الشّهود نعیماً لمن فاز بانوار ملکوتی و ویل لکلّ مبغض بعید انتہی. احصای عنایات الاهی فی الحقیقه محال است هر هنگام ذکر آن محبوب فؤاد به ساحت امنع اقدس فائز گشت بحر عنایت مواج و آفتاب فضل به شأنی مشرق که کل از ذکرش عاجز و قاصر این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که از تربیت آن محبوب و اولیا خلقی که لایق این ظهور است ظاهر گردد ماسوی الله را معدوم بینند و

اسما را نزد اسمش مفقود آنه على كل شيء قدیر ذکر حبیب روحانی جناب هدی علیه بهاء الله الاهی را فرمودند الحمد لله آثار ذکر و بیانشان ظاهر فرمود آنچه را که گواه است بر خلوص نیت و پاکی فطرت ذلك من فضل الله يؤتیه من يشاء بعد از ذکر اسمشان در ساحت امنع اقدس این کلمات عالیات از سماء فضل نازل قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه انا الظاهر الناطق في السجن الاعظم لله الحمد در نفس اولیا اثر کوثر بقا ظاهر و به آن حیات تازه دهند و عظم رمیم را روح جدید بخشند یا هدی قد ذکرک مولی الوری من قبل و قبل القبل و فی هذا الحین آنه هو الفضل الکرم ذکر لازال در ساحت اقدس بوده در ظلّ قباب عظمت ساکنی اگر چه به ظاهر دوری طوبی لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه و لسمعک بما سمع

*** ص ۲۵۱ ***

و للسانک بما نطق بذكر الله و ثنائه بین عبادہ آنه معک یسمع و یری و هو السميع البصیر نسئل الله ان يؤدک علی ما انت علیه آنه هو المقتدر القدیر البهاء الظاهر من افق سماء عنایتی علیک و علی من معک و علی کل ثابت مستقیم انتهی. و مخصوص جناب اسمعیل پاشا خان مذکور علیه بهاء الله و عنایته یک لوح امنع اقدس از ملکوت فضل نازل و ارسال شد ان شاء الله از کوثر بیان الاهی که در آیات مستور است بیاشامند و به استقامت کبری که جمیع مراتب عرفان به آن منوط است فائز گردند و اینکه درباره حبیب فؤاد جناب آقا محمد کریم ع ط علیه بهاء الله و عنایته مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت عزّ اقدس این آیات نازل قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی و رحمتی قد کنت سبباً لذكر اولیائی و اصفیائی نسئل الله ان یقدر لک اجر عملک هذا آنه هو المقتدر القدیر قد فاز العین و الطاء بالقیام لدی باب العظمة و الکبریا و سمع النداء باذنه و شاهد افق الظهور بعینه بشره بهذا الذکر الاعظم و هذه العناية الکبری الّتی احاطت الارض و السماء فی الحقیقه جناب عین و طا به معروف متمسکند و در امورات خیریه از نفوسی که هستند که می فرماید و منهم سابق بالخیرات نسئل الله ان يؤتیه و یوفقه و یجعل ذیلہ طویلاً بین الانام آنه هو المقتدر العزیز العلام انتهی. فی الحقیقه ایشان در امورات خیریه توقف ندارند اگر چه برحسب ظاهر اسباب موافق اراده و طبیعت ایشان ظاهر نه مع ذلك به قدر مقدور بل فوق آن سعی و جاهدند و در خیرات سارع هنیئاً له و طوبی له و اینکه ذکر محبوب فؤاد حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الابدی و عنایت الله السرمدی را فرمودند بعد از عرض اسم ایشان در افق اعلی این کلمه علیا نازل قول الربّ تعالی و تقدّس یشهد المظلوم بقیام الحیدر علی امر الله المهیمن القیوم یا ورقا

*** ص ۲۵۲ ***

لعمر الله توفیق اخذش نمود و تأیید با او همراه گاهی به تحریر مشغول و هنگامی به ذکر و ثنای حضرت مقصود. حوادث عالم و بغضای امم از اقبال و تبلیغ امر منعش ننمود کلمه رضا از قلم اعلی درباره او نازل هنیئاً له و مریناً له در کلمه شهادت مظلوم بحور عنایت مستور و لثالی فضل مکنون از اول ایام الی حین در این امر مبین و ترویج آن توقف ننمود انا کنا معک و معه نسمع و نری و انا السماع البصّار و انا العزیز الفضال انتهی. سبحان الله جمیع عالم از برای عرفان این امر اعظم و ترویج آن خلق شده اند مع ذلك فائز نشد به آن الا معدودی از اولیا که به طراز تخصیص مزینند و به عنایت مخصوصه فائز بر کل لازم که از حق جلّ جلاله از برای این اولیای معدوده طلب نمایند آنچه را که سزاوار عنایت و بخشش اوست.

دستخط دیگر آن فرح اکبر در منظر اکبر به شرف اصفا فائز مناجات آن حضرت بتمامها عرض شد و بعد از اتمام این آیات از مطلع عنایت مقصود عالمیان نازل قول الربّ تعالی و تقدّس هو السميع البصیر یا ایّها المتمسک بحبلی و الشارب رقیق بیانی قد اقبل الیک وجه رحمتی من افق سجنی و ینادیک بما یتضوّع به عرف بیانی فی ارضی و سمائی لیكون باقیاً ذکرک فی ملکوتی ان ربک هو الکریم ذو الفضل العظیم کنا ناطقاً بآیات عظمتی و ناظراً الی آفاق ممالکی حضر العبد الحاضر امام وجی و قرء ما ناجیت به الله ربّ الملک و الملکوت و مالک العظمة و الجبروت قد سمعنا ندانک و حنین فؤادک و ضجیجک و صریخک فی الفراق نسئل الله ان یرفع بندانک عن التّوم رؤس الغافلین آنه هو اقدر الاقدرین

و ارحم الراحمين يا ورقا عليك بحر بهائی و علی ذریکتک اَنْ رَبِّکَ هُوَ الْمُبَشِّرُ الْعَلِيمُ الْحَمْدُ لَهُ اِذْ هُوَ مَقْصُودُ الْعَالَمِينَ اَنْتَهی. در هر کلمه بحور عنایت مستور فی الحقیقه اَنْ محبوب فؤاد به لحاظ عنایت مالک ایجاد فائزند

*** ص ۲۵۳ ***

صد هزار هنیئاً لک خادم از حق تعالی شأنه مسئلت می‌نماید عباد را توفیق عنایت فرماید از برای توجّه و تقرّب و اصغاء آیات عظمتش اَنْه هُوَ الْفَضَّلُ الْکَرِیمُ ذکر حبیب روحانی جناب عین قبل با علیه بهاء الله الابهی را فرموده بودند ذکرشان در ساحت قدس بوده و هست هفته قبل یک لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و با الواح ارض طا ارسال گشت و بعد از عرض ذکر ایشان در ساحت اقدس اعلی این کلمات عالیات مخصوص ایشان از افق عنایت طالع قوله تبارک و تعالی بِسْمِ النَّاطِقِ فِي سَجْنٍ عَکَّا نَشْهَدُ اَنَّ الْعَيْنَ شَرِبَ رَحِيقَ عَنَائِتِي مِنْ کَاسِ عَطَائِي و سَمِعَ نَدَائِي اِذْ ارْتَفَعَ مِنْ شَطْرِ سَجْنِي و فَازَ بِنَفْحَاتِ الْوَحْيِ فِي اَيَّامِي و اَقْبَلَ اِلَيَّ اِذْ اَعْرَضَ عَنِّي اَكْثَرَ عِبَادِي هَذِهِ شَهَادَةُ اشْرِقَتْ وَ ظَهَرَتْ مِنْ افقِ قَلَمِي الْاَعْلَى طُوبَى لَهُ ثُمَّ طُوبَى لَهُ و لِمَنْ ذَكَرَهُ فِي كِتَابِهِ يَا بَا عَلِيكَ الْبَهَاءُ در هر کرّه از شطر تا نسائم ذکر تو در هبوب و مرور ذکرت در بساط حق جلّ جلاله مذکور و اسمت به طراز اسعی الجمیل موجود افرح و کن من الشّاکرین اَنْتَهی. این عبد فانی در اکثر احیان به ذکر ایشان ذاکر لله الحمد به نار محبّت الهی مشتعلند و به نور معرفتش منور و این است سبب و علّت فرح افنده و قلوب دوستان اینکه درباره اولیای سیسان علیهم بهاء الرحمن مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس این شمس بیان از آفاق علم و بیان و حکمت الهی اشراق نمود قوله تبارک و تعالی به نام گوینده تو انا یا اهل سیسان مکرز به آثار قلم اعلی فائز شدید قسم به جوهری که از خزانه خاصّه کلمه مبارکه کنت کتراً مخفياً آشکار گشت عالم و آنچه در اوست به یک کلمه که از کثر قلم اعلی ظاهر شده معادله نمی‌نماید آیا می‌دانید که نطق می‌فرماید و که به شما توجه نموده لعمر الله اگر فی الحقیقه بیابید و بدانید خود را فارغ از عالم و عالمیان مشاهده نمایید نابالغ‌های عالم قصد اخلاص نفوس مقدّسه نموده‌اند به راستی می‌گوییم این ایام را شبه و مثلی

*** ص ۲۵۴ ***

نبوده و نیست قدرش را بدانید و به مقام دانایی فائز نشوید مگر به تقوی الله نسل الله ربّ العرش و الثّری بان یزین هیاکلکم بطراز التّقوی و رؤسکم بالکلیل الانقطاع اَنْه هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ طُوبَى لَكُمْ و لِدَارِکُمْ اَنَا نَجِدُ مِنْهَا عَرَفَ مُحِبِّی الْعَزِیزِ الْبَدِيعِ نَوْصِیکُمْ بِالْاَعْمَالِ و الْاِخْلَاقِ ثُمَّ نَوْصِیکُمْ بِالْاِتِّحَادِ و الْاِتِّفَاقِ و بِالْحِکْمَةِ الَّتِي اَمْرُنَاکُمْ بِهَا فِي الزَّيْرِ و الْاَلْوَاخِ نَزَاعِ و فِسَادِ مَنَعَ شَدِيدٌ بَایِدَ کُلِّ بَیْهٍ مَعْرُوفٍ تَمَسَّکَ نَمَایند امروز اگر نفسی از اولیا را سبّ نمایند و او صبر نماید عند الله اجر شهید از برایش مقدّر طوبی للصّابرين ای دوستان عمر دنیا قابل ذکر نه عنقریب فنا اخذش نماید جهد نمایند شاید به روح و ریحان نفسی را از ماء بیان الهی زنده نمایند و یا قلبی را به کوثر فضل از غبار اوهام مقدّس دارید شأن انسان عمل نیک است و ظلم و اعتساف عمل بی‌خردان در جمیع احوال شاکر باشید و راحم نه منکر و ظالم و در حق صاحبان امور ظاهره دعا نمایید نه جفا لو کشف الله لهم کما کشف لکم لیسرعوا بالعیون و القلوب الی الافق الاعلی اَنْ الْفَضْلُ بَیْدُهُ و قَدْرُهُ لَکُمْ و لِمَنْ تَمَسَّکَ بِحَبْلِهِ الْمُتَيْنِ و نَبَاهُ الْعَظِيمِ ذکر جناب سیّد محمد علیه بهاء الله از لسان عظمت جاری نسل الله تعالی ان یؤیّده علی خدمته در کتاب اقدس در تعلیم اطفال و تربیت ایشان نازل شده آنچه که عرفش باقی و دائم است و انقطاع نپذیرد اَنَا نَکْبِرُ عَلَیْهِ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ لَیْشُکْرُ رَبِّهِ الْمَکْبَرُ الْعَلِیمُ اَنْتَهی. از حق جلّ جلاله سائل و آمل که حزب خود را مؤیّد فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و ارتقاء مقام و سبب ظهور تقدیس و علّت بروز تنزیه است لله الحمد اولیای میلان علیهم بهاء الله و رحمته و عنایت بهر اکثری از بلاد سبقت گرفته‌اند و از رحیق بیان مقصود عالمیان آشامیده‌اند و اهل سیسان هم فائزند به آنچه که اکثری از اهل ارض از آن محرومند ذلک من فضل الله ربّنا و ربّ من فی السّموات و

الارضین

*** ص ۲۵۵ ***

ذکر حبیب روحانی جناب ابن دخیل علیه بهاء الله الملك العزیز الجلیل را مجدّد فرموده‌اند چندی قبل از سماء مشیت مقصود عالمیان مخصوص ایشان نازل شد آنچه که از افق هر کلمه‌ای نور عنایت ساطع و آفتاب حقیقت مشرق و ابن حین بعد از عرض ذکر اسم ایشان در حضور ابن بیان از لسان عظمت نازل قوله عزّ برهانه و عظمت عظمتی یا ابن الدّخیل انت الذی فزت بایامی و سقیت رحیق بیانی و رأیت افق ظهوری و سمعت ندائی أنّ حضرة الامین قد جعل عملک خزینة لک عنده اّنه هو الفضّال الکریم ذکر النّاس بما نزل من ملکوت بیانی و بشّرهم بعناية الله ربّ العالمین قل هذا یوم نادى المناد من مکان قریب و ارتفعت الصّیحة بالحقّ من لدی الله المقتدر القدیر قد اشرقت الارض بنور ربّها و فاز الطّور بمکلمه العزیز یا ابن الدّخیل یرون القوم آیات الله و ینکرونها و یسمعون ندائه و یعرضون عنه قل یا معشر البشر تالله قد استوی علی العرش مالک القدر و ظهر کلّ سرّ مستتر اقبلوا بقلوب نورا الی منظره الاکبر و مقامه الاطهر ایاکم ان تمنعکم شبهات القوم عن القیوم او سطوة الذّناب عن مالک المآب ضیعوا العالم ورائکم آخذین کأس البقاء باسم ربکم الاهی فلما بلغ البیان الی هذا المقام الاعلی نادت الاشیاء یا عباد الرّحمن قد نصب المیزان و ظهر الصّراط و ماج البحر الاعظم امام وجوهکم و هاج عرف الله بینکم اشکروا الرّب بهذا الفضل الذی احاط الوجود من الغیب و الشّهود البهاء من لدنّا علیک و علی الذّین سمعوا ندائک و اقبلوا الی الله المهیمن القیوم انتهی. سبحان الله از برای سیف بیان شریک و شبیهی نبوده و نیست نفوذ این سیف اعظم و احدّ است از نفوذ سیف حدید. الحمد لربّنا الرّحمن قد منع احبّائه عن الظّلم و الاعتساف و عن الفساد و التّزاع و الجدال و جعل النّصرة فی البیان لاغیر. لنا و لاهل العالم ان نشکره بهذا الفضل العظیم لا اله الا هو الغفور الرّحیم لله الحمد جناب ایشان بر خدمت و تبلیغ و حضور و وصال و لقا

*** ص ۲۵۶ ***

فائز شده‌اند از حقّ جلّ جلاله از برای ایشان تأیید و توفیق می‌طلبم انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون اینکه ذکر حبیب روحانی جناب ملا حسین علیه بهاء الله و عنایت و همچنین جذبه نوریه طلعه بدیعه علیها بهاء الله و سنائه را فرمودند در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد قوله تبارک و تعالی یا ورقا یا ایّها النّاطر الی افق و القائم لدی باب عظمتی و النّاطق بثنائی انّ الفضل کلّه بید الله ربّک ربّ العرش العظیم اّنه یجعل العباد اعلیهم اسفلهم و اسفلهم اعلیهم اّنه هو المقتدر القدیر در آنچه واقع شده نظر کن و تفکر نما اخت این مظلوم فرسنگ‌ها از حقّ بعید مانده و امه مذکوره به شرف قرب و وصال فائز بلی علّم لا انساب بینکم مرتفع و رایة یوم یفرّ المرء بر اعلی مقام عالم منصوب این خواهر با ما نبوده و یحیی را در این امر ندیده نظر به حبّ دنیا و انتساب به صاحبان عزت و غنا از مظلوم گذشت و به ظالم پیوست و به سبب این خیانت کبری به اعدا منضم و منتسب و حال به نار بغضا مشتعل به مکرری ظاهر شده که عالم از آن متحیر ابدأ از این امر آگاه نه ولكن از بعضی از مظاهر ابلیس تلبیس‌های لاتحصی اخذ نموده به شقاوت کبری ظاهر شده و بر ضرّ مظلوم قیام کرده از قبل مظلوم ورقه جدید را تکبیر برسان و به تجلیات انوار آفتاب حقیقت مسرورش دار طوبی لها و لمن عرفها و علّمها و هدیها الی صراط الله ربّ الارض و السّماء و مالک الآخرة و الاولی انتهی. این عبد از حقّ جلّ جلاله می‌طلبید حفظش فرماید و در هر حین بر حبّش بیفزاید انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون اینکه ذکر اولیای الاهی علیهم بهاء الله را در آن ارض فرمودند بعد از عرض اسامی در بساط اقدس الاهی مخصوص هر یک نازل شد آنچه که گواهی داده و می‌دهد بر بحر عنایة الله ربّنا و ربّ العالمین بحور عالم به کوثر بیان مالک قدم معادله ننماید این بسی واضح و لائح است

*** ص ۲۵۷ ***

که جمیع عالم به یک قطره آن خلق شده شرافت بحور غیب و شهود از آن قطره بوده و هست انّ ربّنا الرّحمن هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون نفوس مذکوره علیهم بهاء الله مالک الاحدیّه کل به حیوة ابدیه فائز چه که ذکرشان از لسان عظمت جاری و در کتاب از مداد اسم و هاب مذکور و مسطور چه که این مداد مبدء اتّحاد است و مطلع اتّفاق از حقّ جلّ جلاله می‌طلبم اولیای خود را تأیید فرماید بر حفظ آنچه عطا نموده چه اگر علی قدر عین نمله تجلیات نیر فضل و عطا که مخصوص اولیا مقدّر شده ظاهر شود کل در بیدای وجود به لتبیک

لَبَّيْكَ ناطق گردند در سترش اسرارها مستور و در کشفش عنایت‌ها مشهود من یقدر ان یحصی ما لا یرتقی الیه طیر الافئدة و العقول باری یا محبوب فؤاد در جمیع امور عجز مخلوق ظاهر و قدرت خالق آشکار ذکر جناب حاجی میرزا فتحعلی علیه بهاء الله را فرمودند و همچنین مراتب ایقان و استقامت و اشتعال ایشان را بعد از عرض امام مولی الاسماء در افق اعلی یک لوح اعزّ ابداعی مخصوص ایشان از افق فضل اشراق نمود این عبد فانی از اوصاف آن محبوب درباره ایشان به کمال عجز و ابتهال از غنی متعال مسئلت نمود که ایشان را مطلع نصر و ظفر قرار فرماید و از فضل بی‌منتی نصرت امرش به جنود حکمت و بیان بوده لاغیر در این مقام بیاناتی از قلم اعلی جاری که انسان را در یک آن از خاک به افلاک کشاند جلّت عظمت ربّنا و جلّ فضله و عزّ جوده و کبر کرمه الّذی احاط الملک و الملكوت اینکه درباره بعضی احکام مرقوم داشتند حسب الامر آنچه از قلم اعلی الی حین جاری شده و ثبت گشته ارسال می‌شود و اما در صوم مسافر پیاده که سؤال نمودند حد آن دو ساعت مقرر گشته آن ربّنا هو الفضّال الکریم و هو الغفور الرحیم و نفوسی که به اشغال شاقّه در آن ماه مبارک مشغولند هذه ما حکم به الله جلّ جلاله قوله عزّ افضاله آن نفوس به طراز عفو و عنایت حق جلاله مزینند انا عفونا

*** ص ۲۵۸ ***

عنهم فضلاً من عندنا و رحمة من لدنا و انا الامر الحاكم العليم الحكيم بشّرهم بما نطق به لسان العظمة في مقامه العزيز الرفيع ولكن در آن ایام قناعت و ستر لاجل احترام حکم الله و مقام صوم اولی و احبّ انتہی. و اینکه درباره وضو سؤال نمودند که آیا با وضوی صلوة ممکن است ذکر نود و پنج مرتبه اسم اعظم و زیارت جمال قدم جلّ جلاله را نمود و یا آنکه باید به جهت هر یک مرّة آخری وضو تجدید شود بعد از عرض لسان الله به این کلمه علیا ناطق تجدید لازم نه انتہی. در جمیع امور فضل احاطه نموده و رحمت سبقت گرفته و کفی بنفسه شهیداً یا محبوب فؤادی نظر به تعجیل و فقدان وقت بعضی از الواح منزله مبارکه در محل ماند و همچنین ذکر بعضی از مطالب مرقومه در دستخط‌های آن محبوب فؤاد ان شاء الله از بعد ارسال می‌شود انّ الله خیر حافظ و هو خیر الواصلین و اینکه کلمه‌ای از لسان عظمت ذکر شده بود بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمه علیا نازل قوله تبارک و تعالی و ما سمعتم من احبائى نسل الله تعالی ان یبدله بالخیر و یقدر لاولیائه من بحر عطائه ما تقرّ به عیونهم و تفرح به قلوبهم انّ الله هو الفضّال الکریم انتہی. التور و الروح و الذکر و القدس و البهاء علی حضرتکم و علی من معکم و علی من یحبّکم و یسمع قولکم فی الله مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارضین.

خ ادم فی ۲۷ ص سنه ۱۳۰۶. مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

حضرت محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

سَبَّوح قَدَّوس رَبَّنَا و رَبِّ الملائكة و الزَّوج آیات منزله عالم را فرا گرفته و بَیِّنات ظاهره احاطه نموده لثالی عَمَّان محبوب امکان جلّ جلاله امام وجوه ظاهر و مشهود و سدره مبارکه

*** ص ۲۵۹ ***

به اعلی اللّٰدا ناطق مع این عنایات مشرقه ظاهره و رحمت نامتناهی اهل عالم بی‌خبر مانده‌اند بعضی شنیده‌اند و انکار نموده‌اند و بعضی دیده‌اند و اعراض کرده‌اند صدق الله العلیّ العظیم و کم من آیه فی السموات و الارض یمزّون علیها و هم عنها مُعرضون و برخی نفحات وحی را ادراک نموده‌اند و به اصبع یقین حجابات را خرق و سبحات را شق کرده‌اند ایشانند که از آفاق آسمان‌های وفا و راستی و ایقان و اطمینان مشرقند زخارف عالم و تزیینات امم نزدشان موهوم صرف و مفقود بحت ثروت ایشان را از تقرّب منع ننمود و شوکت ایشان را از انفاق مال و جان باز نداشت حسن آسمانی در ارض جان فدا نمود و حسین دیار معانی در ظاهر ظاهر جان در باخت آیا آن چه نوشیده بود و این چه آشامید سبحان الله عقول عالمیان متحیر و مبهور چه خوب گفت آن صحرایی بیابان‌نشین یک جو نمدم به کلّ عالم ننیدم. مقصود از نمد

اظهار حبّ و خلوصش بود سبحان الله نفوس مذکوره مع آنکه صاحب ثروت و جاه ظاهر و عزّت و رفعت ما بین برّیه بودند ما عندهم ایشان را از ما عندالله منع نمود آن حالتی که قوم کلمه اعراض از ایشان طلب نمودند چه حالتی بود و آن چه عنایتی بود که ایشان را حفظ نمود به کمال فرح و اطمینان و روح و ریحان به مقرّ فدا تشریف بردند و همچنین قبل از ایشان حضرت کاظم علیه بهاءالله الابهی ذناب ارض عمل نمودند آنچه را که ذکرش از دفتر احزان محو نشده و نخواهد شد الهی الهی در دفتر مجاهدین اسماء اولیائت را ثبت فرما چون از اقرار منع فرمودی بر صراط مستقیم دار تا کل به روح و ریحان و حکمت و بیان عبادت را آگاه نمایند و از دریای دانایی قسمت عطا

*** ص ۲۶۰ ***

کنند ای کریم هر صاحب لسانی بر سبقت رحمت گواهی داده و هر صاحب بصری بر بزرگواریت اقرار نموده به ایادی اقتدار ایادی ضعفا را اخذ فرما و به ملکوت قدرتت راه نما و به عرصه منیر حمایتت در آر تا کل حلاوت بیانت را بیابند و به بحر بخششت آگاه شوند ای رحیم چون خلق فرمودی رحمت نما و این دوری را به نزدیکی تبدیل فرما تا کل بیابند و بیابند و در ظلّ قیاب رحمت مسکن گزینند تویی توانا لا اله الا انت العلیّ الابهی. یا محبوب فؤادی نامه‌های عالی و دستخط‌های نامی متواتر رسید و هر یک را تأثیری بدیع و اثری جدید بود و هر جزء از اجزاء وجود را تأثیری بخشید و حالتی داد بسیار از معانی انسان تفکر می‌نماید و لکن لفظی که آن را معلوم کند در دست نیست لله الحمد و المئه هر یک از آن نامه‌ها گویا به افصح بیان به تقدیس و تنزیه و ذکر و ثنای مقصود عالمیان ناطق بود جلّ معلّمکم و جلّ معرّفکم و جلّ مؤیدکم و جلّ ملقیکم و جلّ ملهمکم و جلّ حافظکم و جلّ ناصرکم الی الآخر الذی لا آخر له ینبغی للخادم ان ینطق بدوام الملک و الملکوت و یسئل عنایات الله و الطافه و بحر جوده و شمس فضله لیظهر من کلّ شیء ما یقرّبه الی الدّروه العلیا و الاقّ الاعلی و در هر کره نامه آن محبوب فؤاد امام عرش مالک ایجاد عرض شد و به شرف اصفا فائز گشت و در هر مرّه نیر عنایت مشرق و آفتاب فضل لایح و هر حینی گمان می‌رفت که اکسیر بیان رحمن عالم را به عنصر جدید و روح جدید مزین فرماید جلّت عنایت و عظمت امواج بحر عطائه و تجلیات انوار شمس بیانه تا در این شب نوزدهم (۱۹) جمادی الاخری نامه آخری امام وجه مولی الوری عرض شد قول الرّبّ تعالی و تقدّس بسی الذی به ظهر ملکوت البیان فی الامکان امّ الکتاب ینطق و ینادی و یبشّر کلّ بما نزل من لدی الله ربّ العالمین امّ البیان ینادی و یقول قد اتی الرّحمن بسلطان لا تقوم معه جنود السّموات و الارضین انّ السّماء تنادی و تدعوا کلّ الی مشرق

*** ص ۲۶۱ ***

الظّهور ولكنّ القوم اکثرهم من الغافلین تالله قد ما ج بحر العرفان و کلّ موج من امواجه یبشّر النّاس بما ظهر و لاح من افق ارادة الله مقصود القاصدین انّ الذّین قاموا علی نصره الامر اتّهم من الفائزین فی کتابی المبین قد وصفهم الرّحمن فی الفرقان رجال لاتلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله نشهد أنّها نزلت لاولیائی الذّین مامنهم ریح العالم و لا کنوز الامم و لا ما عند الامراء و الملوک عن التّوجّه الی انوار وجه ربّه العزیز الحمید ترکوا ما عند القوم متمسّکین بما نزل لهم من لدن قویّ قدیر اولئک رجال لاتضعفهم قدرة الارض و السّماء نبذوا کلّ ما یدرکه الخیال شوقاً للقاء الله محبوب العارفین یا ایّها الطّائر فی هوائی و المتمسّک بحبل عنایتی و النّاطق بثنائی اسمع ندائی من حول عرشی أنّه لا اله الا هو الفرد الخبیر قل یا قوم اتّقوا الله و لاتجعلوا الدّنیا وطناً لانفسکم اقبلوا الی وطن الرّحمن أنّه ابی مقام لکم ان انتم من الشّاعرین قدّسوا افندتکم من الحسد و البغضاء هذا ما امرتم به فی کتاب الله العزیز الحمید خذوا الرّحیق المختوم باسعی القیوم ثمّ اشربوا منه بذکری العزیز البدیع قل ایاکم ان تتّبّعوا اهلانکم اتّبّعوا ما امرتم به من لدن امر قدیم اتّخوّفکم سطوة الامراء لعمری اعلیهم مملوک و انا المالك بالحقّ یشهد بذلك لسان العظمة فی هذا المقام الکریم انا بلّغناهم رسالات ربّهم جهرة و انزلنا لهم آیات بینات و انا المقتدر القدیر قد اتت السّماء بدخان القضاء و منع النّاس عن الاقبال الی الفرد العلیم الحکیم قل قد ما ج بحر العرفان و هو عرفانی و الصّراط هذا السّبیل المستقیم قل ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن مالک الاسماء الذّی اتی بالحجّة و البرهان انصفوا یا قوم و لاتکونوا من الظّالمین انظروا فی امری هل اردت لنفسی

شیئاً فی الارض تفکروا فی ما ظهر من عندی و لاتکونوا من المعتدین لعمری ما حفظت نفسی فی اقلّ من آن یشهد بذلك عملی ان انتم من المنصفین من بلائی اضطرب القلم الاعلی و ارتفع

*** ص ۲۶۲ ***

منه نحیب البكاء و قال لا یعدک امر یا مالک الاسماء و لا قلم یا من بذکرک محت اذکار الذّاکرین هل اتحرّک علی اللّوح بعدک و هل احد یسمع صریری لا و انوار وجهک المشرق المنیر كذلك انزلنا الآیات من قبل و فی هذا الحین امرأ من عندی و انا المبین العلیم کبّر من قبلی علی وجوه اولیائی و بشرهم بفرات عنایتی و بحر رحمتی و سماء فضلی و ذکرهم بآیاتی الّتی احاطت السّموات و الارضین قل اعرفوا مقام الیوم و لاتمنعوا انفسکم عمّا ظهر بالحقّ و لاتکونوا من الغافلین سیفی ما یحزنکم الیوم و یشهر ما قدّر لکم من لدی الله العزیز الجمیل البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی من یسمع قولک فی هذا الامر الّذی به اضطرب فؤاد کلّ ظالم و ارتعدت فرائص المشرکین حمد و ثنا حضرت قیّومی را لایق و سزاست که من غیر معین و ناصر و سبب ظاهر به قلم علّم الملک لله را بر اعلی مقام عالم مرتفع نمود و رایة انّی انا الباقی بعد فناء الاشیاء را بر ابدی بقاع ارض نصب فرمود جلّت عظمته و جلّ سلطانه و قدرته یا ورقا علیک بهاء الله مولی الاسماء زحمت این ایام و شدّت آن و ابتلائی اولیا درکتب قبل و بعد مذکور یوم تأتی السّماء بدخان مبین امروز است و تری التّاس سکاری و ما هم بسکاری ولكنّ عذاب الله شدید امروز است انظر ما قال یوم یکون التّاس کالفراش المبتوث و تكون الجبال کالعین المنفوش. کتب الّهی مشحون است به ذکر شدائد یوم جزا لله الحمد اولیا حمل نمودند و به عنایت صبر و اصطبار فائز گشتند یا ایّها النّاظر الی افقی ناس قابل نبوده و نیستند لنالی حکمت و بیان که لازال در اصداف بحر علم الّهی مستور بود به قدرت قلم اعلی امام وجوه ظاهر ولكن دانا مفقود و بینا غیر موجود فی الحقیقه کلمه آن است که از قبل نازل آذان این خلق قابل اصغا نبوده و نیست هر آگاهی بر این شاهد و گواه. آئین الاذان

*** ص ۲۶۳ ***

و آئین الاذان و این الاذان آئین الابصار و آئین الابصار و این الابصار ولكن در هر حال امر مهیم و اراده نافذ غلبه نموده و خواهد نمود و از حق می طلبیم این غلبه به روح و ریحان واقع شود نه به اعمال حیوان مفترس در جمیع اعصار مشرکین منتهی سعی را در اطفاء نور نمودند ولكن خود را خاسر مشاهده کردند و عاجز دیدند نفوذ مشیّت و اراده الّهی را هیچ شیئی از اشیاء منع ننموده و نخواهد نمود اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به انوار نیر بیان که از افق سماء قلم رحمن اشراق نموده منور و مسرور دار از حق می طلبیم کل را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتقاء وجود و ارتفاع امر است اّنه علی کلّ شیء قدیر و بالاچایه جدیر انتهی. لله الحمد امواج بحر عطا و امطار سحاب فضل مولی الوری هاطل و متتابع شامّه ها ضایع شده ادراکها عاطل و باطل مشاهده می شود عرف بیان امکان را احاطه نموده ولكن احدی شاعر نه باز اگر به آنچه در دست دارند ادّعی ایمان نمی نمودند خرافات و نادانی عباد به این درجه ها ظاهر نمی شد مثلاً اهل انجیل به دو ورق اثبات دین می نمایند و از بحور معانی و بیان مقصود عالمیان غافل و معرض مشاهده می گردند این خادم فانی از حق سائل و آمل که یک قطره از دریای علمش به غافل های عالم عطا فرماید و یک ذره از نور معرفتش به کورهای ارض عنایت نماید شاید به آنچه سبب نجات کلّ است تمسک نمایند و عالم فارغ شود از بلایای متتابعه و رزایای مترادفه امروز از اطراف جز صلیل سیوف چیزی استماع نمی شود چهار نفر مربّاهای غرور نمی گذارند عالم راحت شود و به نور حکمت و بیان مزین گردد کثرت جمعیت و اقتدار و استعداد ایشان را از صلح اکبر منع نموده مع آنکه این استعداد سبب و علت ریح نبوده و نخواهد بود بلکه علتّ خسران مبین است آه آئین الادراک آئین الادراک صدق من قال التّاس نیام اذا ماتوا انتبهوا حال که انتباهی مشهود نه و صدق من قال

*** ص ۲۶۴ ***

انّ المؤمن اقلّ من کبریت الاحمر در هر حال از کرم بی زوال امید آنکه عنایت غیبی شامل شود و به ساحت قرب قدس حضرت مولی الوری روح من فی ملکوت الامر و الخلق فداه راه نماید الطّلب و السّوال من العبد و الاستجابة و القبول من مولیه اینکه در فقره امر بین الامرین

ذکر فرمودند و مرقوم داشته‌اند که الحمد لله در این ایام از الطاف خفیه الهیه از فقره معهوده امر بین الامرین نجات حاصل بعد از عرض این مراتب در ساحت عزّ احدیه این کلمه مبارکه نازل قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی در لوح جناب حیدر قبل علی علیه بهائی مضمون این کلمه علیا از قلم اعلی نازل حمد مقدّس از ذکر و بیان اهل امکان مقصود عالمیان را لایق و سزااست که اولیانش به امید وعد و بیم وعید از اوامرش تجاوز ننمودند فساد را تحت قدم گذاردند و ید اقتدار لاجل اصلاح عالم بر افراختند یا ورقا علیک رحمتی از حق بطلب کل را به قمیص تقدیس مزین فرماید و مؤید نماید بر آنچه سبب ظهور و بروز سجایای انسانی است مع آنکه در زیر و الواح و صحف و کتب نزاع و فساد کل نهی شده و به محبت و مودت و امانت و اصلاح امر محکم نازل گشته اکثری الی حین در ریب و شبهه مشاهده می‌شوند در لیالی و ایام لسان به ذکر دوستان مشغول و به اعمال و اخلاق که سبب رفعت و علت عزّت و علوّ و سموّ کلمه علیا است ناطق طوبی للعاملین و طوبی للعارفین و لکن نفوس خائنه شریبه درصدد خدعه و فریب مخلصین و مقدّسین بوده و هستند سبحان الله مع آنکه مشاهده می‌نمایند که فساد سبب خرابی عالم و ذلّت امم است مع ذلک به آن متمسکند و به تدبیر و حیلۀ متشبّث نسله تعالی ان یمنعهم بسلطانه و قدرته و اقتداره اَنّه هو المقتدر المختار انتهی. اینکه درباره جناب س ی و فقه الله تعالی مرقوم داشتند عجب در آن است مع آنکه ایشان عالم را گردیده‌اند و پستی و بلندی امور را مشاهده کرده‌اند و ربح

*** ص ۲۶۵ ***

و خسارت را در ممالک متفرقه دیده‌اند مع ذلک به خیالاتی که ضررش به او و غیر او راجع ملتفت نشده حال هم به اوهامات مشغولند باری بعد از عرض این فقره امام حضور فرمودند باید در حقّش دعا نمود شراره این عمل مردود به مثابه شراره لسان است هر آتشی خاموشی پذیرد و لکن نار لسان اثرش در قرون و اعصار باقی یک کلمه حیات ابدی بخشد و کلمه آخری موت سرمدی نسل الله تعالی ان یوقّقه علی ما یعرفه ضرّه و خیره و ما ینجیه من الهلاک انتهی. در حضور کلماتی که سبب اصلاح عالم و نجات او و اهل ارض است بلاواسطه از لسان عظمت شنیدند مع ذلک از خیالات خود منصرف نشدند نظر به محبتی که ما بین بوده از حق جلّ جلاله حفظ ایشان را طلبیده و می‌طلبیم اَنّ ربّنا و ربّ العرش و الّتری علی ما یشاء قدیر اینکه ذکر حاجی میرزا موسی را فرمودند همان قسم است که مرقوم داشته‌اند و لکن جناب حاجی عبدالکریم علیه بهاء الله بسیار مشتعلند و بامحبت و او به محبت ایشان ذکر اقبال نموده و می‌نماید و عریضه شما که در ذکر او بود جناب حاجی علیه ۶۶۹ و عنایت به ساحت اقدس ارسال داشتند و جواب هم نازل و ارسال شد لیفرح و یكون من الشاکرین فی الحقیقه آن حضرت به حکمت عمل نموده‌اند و بما نطق به لسان ربّنا لاتصدّقوا کلّ قائلٍ و ماتطمئنّوا من کلّ وارد و لکن در جمیع احوال مجرّد بردباری و اظهار محبت و مودت محبوب همان قسم که عمل فرموده‌اند ذکر جناب میرزا نبیل قبل علی علیه بهاء الله و عنایت و ذکر استقامت و اشتعال ایشان را به نار محبت رحمن و همچنین نفوسی که به هدایت ایشان و راهنمایی ایشان به راه اعظم و صراط مستقیم و نبأ عظیم فائز گشته‌اند این مراتب در پیشگاه حضور به شرف عرض فائز اذّا نطق لسان العظمه بما طارت به الاجساد فضلاً عن الارواح و یک لوح ابدع اقدس مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل و ارسال شد این خادم خدمت ایشان تکبیر و سلام می‌رساند لله الحمد از ملکوت بیان مقصود عالمیان نصیب اعظم و قسمت کبری اخذ نمودند.

*** ص ۲۶۶ ***

و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات و عنایت ثابت کردند این کلمه در کثر عصمت الهی از محو محفوظ است و از تغییر مقدّس و همچنین نفوسی که به روح جدید فائز گشته‌اند و از ریح بیان ربّانی به عرصه باقی توجه نموده‌اند مخصوص هر یک لوح اقدس انور از سماء عنایت نازل و ارسال شد لیجذبهم بیان الرحمن الی الملكوت البیان و یقرّهم الیه فی کلّ الاحوال و یکتب لهم ما یرزقون باقیّاً ببقاء آیاته و یجعل لهم کتراً عنده اَنّه هو الحافظ الامین این خادم فانی هر یک را ذکر می‌نماید و تکبیر و سلام می‌رساند و از بحر کرم می‌طلبد آنچه را که سبب انزال نعمت‌های باقیه و مانده‌های سمائیه است حال مقام هنیئاً مرئناً است این عبد می‌گوید شما هم بگوئید اگر معینی یافت شود آن هم بگوئید

چه که الله الحمد انوار فیوضات فیّاض حقیقی از افق اراده اشراق فرمود و ایشان را به بحر احدیّه راه نمود یا لیت الخادم کان معهم و فاز بما فازوا از حق جلّ جلاله می‌طلبیم ایشان را تأیید فرمایند تا رَحیق بیان از آیات منزله بیاشامند و انوار آفتاب عنایت را از آفاق الواح مشاهده نمایند فضلش کل را احاطه نموده نفوس مقبله قبل از ذکر مذکور بوده‌اند و همچنین بعد از ذکر اسامی به ذکر آخر فائز گشتند که قادر بر احصای این عنایت کبری بوده لا و الله الا نفسه المهيمنة على العالمين و اینکه ذکر جناب آقا میرزا مجید علیه بهاء الله فرمودند و رجای ذکر نموده بودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس بساط بیان مبسوط و بحر عنایت مَوّاج قوله تبارک و تعالی یا ورقا عليك بهاء مولی الوری و عنایة رَک مالک العرش و الثّری ذکر مجید مکرّر از قلم عنایت جاری اقبال نمودند و فائز گشتند ربّ مریبین و ضوضاء غافلین و زماجیر معتدین او را منع ننمود بشرّه بذکری ایّاه ثمّ ارسل الیه ما ارسلنا الیک لیجذبه النّداء و یقرّبه الی الله الفرد الخبیر یا مجید امروز روز نصرت است و نصرت تبلیغ امر بوده و است باید اولیا به حکمت و بیان عباد را به شریعه مقصود عالمیان هدایت نمایند شاید

*** ص ۲۶۷ ***

اعراض به اقبال و ظلمت به نور و غدیر به فرات و صدید به سلسبیل تبدیل شود در جمیع احوال به حکمت ناظر باشید چه که بعضی ضعیفند و از سطوت منکرین و مشرکین مضطرب نطقی به اندازه ماء حیوان است از برای افنده و اگر تجاوز نماید سبب اشتعال نار ضعیفانه و بغضا شود فضل الهی احاطه نموده و رحمتش سبقت گرفته لذا باید امر تبلیغ به اعتدال واقع شود و ظاهر گردد نسل الله ان یمدّ اولیائه و یؤیّدهم علی ذکرة و ثنائیه انّه هو المودّ المشفق الکریم انتهى. هر کلمه کتابی است ناطق و دفتری است مبین از فضل و عنایت و رحمت مقصود عالمیان از اول امر الی حین ندا مرتفع قلم متحرک بی‌ناصر و معین علّم ظاهر و رایة مرتفع از حق جلّ جلاله می‌طلبیم عباد خود را آگاه فرمایند و بینایی عطا کند تا تجلیات انوار نیر فضلش را در کلّ مشاهده نمایند و ندایش را از افق اعلی بشنوند جلّت عنایة ربّنا و ربکم و ربّ العرش و الثّری ذکر حبیب فؤاد جناب ابن دخیل علیه بهاء الله فرموده بودند فی الحقیقه آنچه مرقوم شده صحیح و ایشان سزاوارند و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس جمیع اسامی که ارسال داشتند مخصوص هر یک آیات نازل و ارسال شد صد هزار هنیئاً از برای ایشان چه که هم به عنایت فائز شدند و هم سبب خیر کثیر گشتند فضل الهی اخذشان نموده انّ ربّنا هو الفضّال الکریم حق جلّ جلاله عبادش را قوّة اصغا و قوّة قبول بعد از ادراک عطا فرمایند لله الحمد امر ثابت و رایة ظهور مرتفع طوعاً کان او کرهأ عباد قبول نموده و خواهند نمود لا مفرّ و لا مهرب الا الیه اسئله تعالی فضله المحيط و رحمته المحیطة و کرمة الممیم عبادش ناتوان و ضعیف و اوست معطی و اوست قوی و هو الغالب القدیر اینکه درباره جناب سئی مقصود و اخوی ایشان علیهما بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض در حضور این آیات باهرات ظهور یافت قول الرّبّ تعالی و تقدّس هو النّاطق

*** ص ۲۶۸ ***

یا ایّها الشّارب رَحیق المختوم عليك بهائی و عنایتی سئی از قبل به طراز عنایت فائز و به انوار نیر فضل مزین لقا طلب نموده حق آگاه و خود ناطق و خود شاهد که لازال حضور مقبلین محبوب بوده و هست و لکن ضعف عباد حایل شده و سدّ محکم گشته ظالمی از قبل در این ارض بر دست حکومت جالس و به بغی و فحشاء مشغول فی الحقیقه در هیچ یومی از ایّام و لیلی از لیالی او و عدل در یک محل نبوده بلکه در مدینه‌ای که ساکن از اشراقات انوار نیر عدل محروم سبحان الله ظلم نزدش محبوب و اعتساف مرغوب عدل مردود و انصاف مطرود اگر چه عزرائیل عدل جانث را گرفت او مفقود و لکن آثارش موجود بعضی از نفوس از سنین قبل اذن داشته‌اند معذک حال به نظر موافق نمی‌آید چه که نفوس این اراضی اکثری به نار بغضا مشتعل جناب مذکور را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به انوار آفتاب عنایت حق جلّ جلاله بشارت ده نسل الله تعالی ان یکتب له من قلم الامر اجر لقائه و الحضور امام وجهه انّه علی کلّ شیء قدیر و اما الثّانی سَمیناه لدی العرش بمدحت بشرّه بهذا الفضل المبین و هذه العناية الّتی احاطت السّموات و الارضین یا ورقا عليك بهاء الله مولی الوری بشرّ الورقة الّتی سمّیت بطوبی و بنتها انا سمعنا ندائهما و ذکرناهما بما لاتعادل به اذکار الامم و اعمالهم یا اَمّی یا ورقی اسمعی ندائی من شطر سجّی قد

جعله الله سلسبیل البیان لأهل الامکان و کوثر العرفان لاصحاب الايقان ابشری یا امتی بذکری و عنایتی و فضلی الحمد لمن ایدک و وقّک علی الاقبال الی ما لا یعادله شیء من الاشیاء البهاء من الله علیک و علی بنتک و علی کلّ امة آمنت بالله الفرد الخیر فضل حق اخذت فرمود و عنایتش تو را راه نمود در ایامی که اکثر رجال عالم معرضند مع آنکه کل از برای اقبال خلق شده‌اند و از برای عرفان از *** ص ۲۶۹ ***

عدم به وجود آمده‌اند اگر در این عنایت مبسوطه مسبوقه تفکر نمای صیحه زنی و به لک الحمد یا مقصود العالمین ناطق شوی و نذکر ورقة اخری الّتی ذکرتها فی کتابک فی الحقیقه مقام اوراق و إماء در این امر بسیار عظیم است چه که قبول نموده‌اند آنچه را که علماء کاملین و بالغین علی قولهم از ادراک و عرفان آن عاجزند بشرها بعنایتی و ذکرها بآیاتی لعمری لو تجد حلاوتها لتنصعق فی الحین و نذکر من سئی بعلی فی هذا اللّوح المبین یا علی از حق می‌طلبیم اسماء تو را از مالک آن منع ننماید بر ما سوی الله قدم گذار و به حبّش سر بر افراز طوبی از برای رأسی که به اکیلل حبّش مزین گشت و از برای اولیائش خاضع شد آن ریک هو الفضّال المشفق العزیز الکریم انتهی. له الفضل و العطاء و له الجود و العزّ و العلاء چه که جمیع اشیا را به نسبتی از نسبت‌ها که به مقام اقدسش راجع است مزین فرموده طوبی از برای بحر که به نسبت به آیتش مفتخر است و امطار که به رحمتش منسوب و آفتاب که به تجلیاتش مذکور این فضل محیط لایتناهی که بر و بحر و سماء را احاطه نموده البتّه عباد خود را که خزائن محبت او و کنائز ذکر اویند به عنایتش ممتاز و مخصوص فرموده و می‌فرماید سوف ترفع مقاماتهم و مراتبهم و درایجهم أنّه هو المقتدر المتعالی العزیز الودود اثر کلک آن محبوب که از قبل ارسال شده بود نظر به امواج بحر حبّ که هنگامی فوق و هنگامی قعر و وقتی قبل و زمانی بعد که حاکمی است مقتدر بر تغییرات و تبدیلات ارادات و مشیات عالم وجود جواب آن بعد من غیر ترتیب عرض می‌شود فی الحقیقه پریشانی عالم از این مقام احداث می‌گردد اگر چه این پریشانی حقیقت جمع و نفس ترتیب و نظم و لکن این مقام مخصوص است به فارسان مضمار سمع و بصر باری دستخط آن محبوب که به تاریخ دهم شهر جمادی الاخری مزین بود جواهری بود بدیع چه که سمع و بصر هر دو را از قرب و وصال قسمتی داد چه جای سمع و بصر بلکه قلب و روح را فرح *** ص ۲۷۰ ***

و سروری کامل عطا نمود الله الحمد از هر کلمه‌اش نفعه انقطاع متضوّع و عرف خلوص منتشر یسئل الخادم ربّه بان یقوی عضد حضرتک لکسر اصنام الاوهام و هیاکل الظّنون أنّه هو الفرد الغالب المقتدر المهیمن القیوم و بعد از قرائت و اطلاع به اجنحه اشتیاق قصد مقام اعلی نموده امام وجه مولی الاسماء عرض شد و به شرف اصغا فائز گشت هذا ما نطق به المقصود فی الجواب قول الرّبّ تعالی و تقدّس هو الامر النّاطق المقتدر العزیز المحبوب کتاب ندا می‌نماید و کلمه به افصح بیان متکلم و حروف امام وجوه ناطق لعمر الله سمع طاهر از جمیع اشیاء بشارت ظهور و ایام را می‌شنود سبحان الله سمّ غفلت در جمیع اعضا و ارکان و عروق اثر کرده و کل را از ادراک و شعور منع نموده حال در سكرات موت مشاهده می‌شوند مگر نفوسی که از دریاق اعظم اسم اعظم به شفاء حقیقی فائز گشته‌اند اولیای آن ارض را از قبل مظلوم ذکر نما تا قلوب به نور معرفت و نفوس به نار محبت منور و مشتعل گردند یا ورقا یا ایّها النّاظر الی الافق الاعلی اگر فی الحقیقه به قطره‌ای از دریای عنایت فائز شوند خود را از ما سوی الله فارغ و آزاد مشاهده نمایند این ایام شخصی از مقبلین تازه ایقان و اطمینان طلب نموده در جواب به این کلمات عالیات نطق فرمودیم هو الامر العلیم الحکیم یا عطار نامه‌ات نزد مظلوم حاضر و به لحاظ عنایت فائز لله الحمد عرف اقبال از آن متضوّع نسل الله ان یؤیدک و یمدک و يجعلک من الذّین اذا سمعوا قالوا لک الحمد یا مقصود العالم بما عرفتنا مشرق آیاتک و مصدر امرک المبرم المحکم المتین طلب اطمینان نمودی مقام این گفتار و بیان گذشته و وقت آن نیست چه که ظاهر شده امری که از اول عالم الی حین شبه آن دیده نشده امروز نور از اعلی افق عالم مشرق و لائح و نار در سدره مبارکه به اعلی النّداء ناطق و از سماء مشیت الهی من غیر تعطیل کتب *** ص ۲۷۱ ***

و صحف و زبر نازل اقلام عالم و افکار امم و اقتدار کتاب از احصاء آن عاجز امروز هیكل اطمینان به لك الحمد یا عزیز المَنان ناطق و لسان ایقان به اَمَنَتُ یک یا مظلوم متکَلِّم. شَقِّ قمر گفته اند شَقِّ شمس ظاهر و آن در وقتی پدید آمد که شیخ محمّد حسن نجفی که قطب علمای ایران بود از صراط لغزید و به مقرّ خود راجع یا اَیَّها السائل آفتاب اطمینان از آفاق سماء الواح الہی لائح و ساطع امروز خلیل قد اطمئنّ قلبی گفته و کلیم به لك الحمد یا اله العالمین ذاکر به یک قلم بر اسیاف عالم زدیم آیا ندیدی نشنیدی ارجع الی الواح اَیَّها تجذّبک الی اللّٰه ربّ العالمین در آنچه واقع شده تفکر نما و در آنچه نازل تفرّس کن شاید به تجلیات انوار آفتاب بیان رحمن فائز شوی و بر کرسی اطمینان جالس گردی به یک کلمه او معادله ننماید آنچه در آسمان و زمین موجود است حق به جمیع آثارش از ما سوایش ممتاز طوبی از برای نفوسی که به طراز عدل و انصاف میزنند اَنّهُ هو المؤیّد العظیم از حضرت سلطان طلب نمودیم آنچه را که سبب اعظم بود از برای ظهور نَیّر اطمینان در آفاق و ایقان مابین عباد نپذیرفت و عمل نمود آنچه را که ملاً اعلیٰ گریستند و نوحه نمودند بگو ای دوستان جهد نمایند شاید به نار محبّت رحمانی حجاب مانع حایله از میان برخیزد و حجابات اموری است که انسان را از تقرّب منع می نماید و از توجّه باز می دارد طوبی از برای نفوسی که به عضد انقطاع و ذرائع اقتدار سبحات حایله را خرق نمود و به حکمت و بیان بر نصرت قیام کرد بگو شما از اشجار حدیقه معانی عندالله محسوب و مذکورید این مقام را به اسم حق جلّ جلاله حفظ نمایید در فراغه و جبابره عالم تفکّر کنید و همچنین در خزائن و قصور آن نفوس غافله لعمر الله ایّام حیات در این دنیا نزد صاحبان بصر اقلّ من آن بوده و هست یا اولیائی اتّقوا الرّحمن و کونوا علی شأن لا یمنعکم شیء من الاشیاء و لا اسم من الاسماء و لا ذکر من الذاکر حزب شیعہ به اسماء از مالک آن محروم مانده اند و در یوم جزا از مشرکین باللّٰه پست تر مشاهده گشتند چنانچه دیده اید

*** ص ۲۷۲ ***

و شنیده اید و حال می بینید و می شنوید که بر جمیع متابر به سبّ حق مشغولند نسل الله تعالی ان یمدکم بجنود البیان و یقرّبکم الیه اَنّهُ هو العزیز المَنان انتہی. قدرت عالم نزد قدرتش عاجز و بیان عند اشراقات نَیّر بیانش خاضع امید هست از نفحات وحی الہی و ظهورات فضل و رحمت نامتناهی ربّانی این حزب اعظم به قدرت و قوّتی ظاهر شوند که شبّهات عالم و وساوس امم ایشان را از اسم اعظم منع نماید و به ابصار حدیده و آذان واعیه و ارجل مستقیمه بر امر قیام نمایند و به اصلاح عالم و تهذیب نفوس امم پردازند اَنّ ربّنا هو المؤیّد العظیم و هو المقتدر القدیر العجب کلّ العجب که تازه هادی دولت آبادی قائم قوم شده و اراده نموده حزبی از شیعه ترتیب دهد لعمر محبوبنا اوست از نفوسی که می فرماید بَدَلُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ کُفْراً و اَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ عجب در آنکه ابدأ از اصل امر آگاه نبوده و نیست معلوم نه که به چه پر می پرد و به چه متشبّث و متمسّک قد خسر الذّین کذّبوا بقاءالله و آیاته اَنّهم من الاخسرین فی کتاب ربّنا المقتدر القدیر اینکه در ذکر ترجمه آیات الہی که در الواح ملوک نازل مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این کلمه علیا از لسان عظمت جاری قول الرّبّ تعالی و تقدّس نعم ما عمل نسل الله ان یؤیّده علی ترجمه ما نزل للملوک اَنّهُ هو المؤیّد العظیم یا ورقا علیک بهائی و عنایتی و رحمتی از حق بطلب عباد خود را محروم نفرماید تا کل فائز شوند به آنچه که مقصود از آفرینش است اگر به خاطر طاهر و آذان واعیه و ابصار حدیده اصغا نمایند و مشاهده کنند حلاوت بیان رحمن کل را جذب نماید به شأنی که خود را از ما فی الامکان مقدّس و فارغ ملاحظه نمایند سبحان الله اقوال کذب قبل حایل شده و عباد را از کوثر بیان منع نموده از حق می طلبیم حزب خود را حفظ فرماید و کل را به نور اتّحاد منور نماید اوست سامع و اوست مجیب لا اله الا هو العزیز الحمید جمیع را از لسان مظلوم تکبیر برسان بگو یا اولیاءالله اَنّهُ وصّاکم بالحکمة و یوصیکم فی هذا اللّٰوح بها باید به کمال روح

*** ص ۲۷۳ ***

و ریحان با طوائف ارض ملاقات نمایند غافلین را بیاناتی که حلاوت شکر و لطافت شیر در او مستور است القا کنید چه که بعضی از معرضین در صدد آنند اسبابی ظاهر شود و به آن تمسّک نمایند و وارد آورند آنچه را که سبب تزلزل و اضطراب است اگر به آنچه از قلم

جاری شده عمل نمایند عنقریب اثمار سدره بیان و تجلیات نیر عرفان از هر بلدی ظاهر شود طوبی لمن سمع و عمل بما امر به فی کتاب الله ربّ العرش العظیم انتهى. این عبد و آن محبوب و سایر اولیا باید احبا را متذکر داریم و از حقّ جلّ جلاله از برای هر یک بطلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمه و اعلاء امر است این ایّام بعض اخبار از ارض طا رسیده البتّه به آن اراضی هم نشر نموده در خصوص شخص معلوم باید کلّ ساکت و صامت باشند چندی قبل به ارض طا هم حسب الامر این فقره نوشته شد هفته قبل هم مختصری این عبد عرض و ارسال داشت و مقصود ارسال الواح مبارکه مقدّسه بوده به صاحبانش برسد و به آن فائز گردند و این ایّام آیات منزله در حضور قرائت شده و می شود ان شاء الله صحیح و کامل ارسال می گردد هذه من عنایتة الاخری فضلاً من عنده و هو الفضّال الکریم اما درباره ملکوت که مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمه علیاً نازل قوله تبارک و تعالی یا ایّها النّاظِر الی الافق الاعلی علیک بهاء الله مولی الوری مقصود از ملکوت در رتبه اولی و مقام اوّل منظر اکبر بوده و در مقام آخر عالم مثال است ما بین جبروت و ناسوت و آنچه در آسمان و زمین است مثالی از آن در آن موجود تا در قوّه بیان مستور و مکنون به جبروت نامیده می شود و این اوّل مقام تقیید است و چون به ظهور آید به ملکوت نامیده می شود کسب قدرت و قوّت از مقام اوّل می نماید و به ما دوش عطا می کند این عوالم و عوالم مشیّت و اراده و قدر و قضا و ازل و سرمد و دهر و زمان مکرّر در بعضی از الواح از قلم اعلی نازل طوبی للفاضلین و آنچه به پاری تعبیر نموده اند پادشاهی و جهان پاینده هر دو صحیح و مقبول است انتهى. و اینکه درباره مقرّ اعلی و مطلع ارتفاع بقاع و مقامات عالم ذکر نمودند حسب الامر این ایّام ذکرش و

*** ص ۲۷۴ ***

عملش جایز نه لو شاء الله یذکر من بعد ما اراد و هو المبین العظیم انتهى. فی الحقیقه اکباد مقرّبین و افئدة موحدین در ذکر آنچه در آن مقام واقع شده مشتعل و محترق و این عمل حزب شیعه از دفتر وجود محو نخواهد شد هیچ عصبانی در عالم به آن مقابل نشود و معذک حال مشرکین عالم و مفسدین امم مانند آن حزب به او هام و ظنون مشغولند کلمات قبل بعینها مجدد شده و ظاهر گشته افّ لهم و لانصافهم و اعمالهم نسل الله تبارک و تعالی ان یطهر الاذان و ینور الابصار و یظهر العدل و الانصاف انّه هو المقتدر العزیز المختار بیان فارسی را گفته اند تحریف شده این کلمه از قبل سبب اضلال کرور کرور خلق بیچاره گشته چه که به این کلمه حکم کتاب مرتفع می شود هر ملحد مزوری مجال می یابد و فرس کذب و بغضا را جولان می دهد حقّ جلّ جلاله این امورات مستوره و شئونات غیر معلومه را به فضل و عنایتش در این ظهور کشف فرمود و ظاهر نمود روحی لعنایتة الفداء و لکشفه الفداء یک صف خدا درست کرده بودند و خود را موحد می دانستند اعاذنا الله و ایاکم من مفتریات هؤلاء انّ ربّنا هو الفضّال العزیز و هو المشفق الکریم لا اله الا هو المبین العظیم الحکیم دستخط دیگر آن محبوب اثر نسیم صحگاهی از آن مشهود لله الحمد تازه بود چه که از فطرت پاک ظاهر و تازه نمود چه که به ذکر و ثنای محبوب مزین و بعد از قرائت به ساحت اقدس فائز انّ الخادم یجد نفسه عاجزة عما نطق به لسان العظمة فی ذاک الحین الا علی قدر معلوم قول الربّ تعالی و تقدّس هو السّامع البصیر قد حضر العبد الحاضر و عرض امام وجه المظلوم ما نطق به لسان سرک و قلم جهرک فی ثناء الله ربّ العالمین نشهد انک تمسّک بميثاق الله و عهده و ما حرکتک عواصف الفراعنة و لا قواصف الجبابرة و ما منعتک سباحات العلماء و لا حجبات الفقهاء قد سرجت جواد الهمة فی خدمة الله مالک ملکوت السموات و الارضین ذکر العباد بآیاتی و بشّرهم بعنایتی قل یا اولیائی هذا یوم البیان و هذا یوم ما شهدت عین الابداع شبهه انصروا المظلوم بجنود الاعمال و الاخلاق هذا ما امرتم به فی

*** ص ۲۷۵ ***

الواح شتی یشهد بذلک مولی الوری فی سجنه العظیم قل ایاکم ان یمنعکم حبّ الایام عن النّعمة الباقیة الدائمة و الحیوة الابدیة السّرمدیة ضعوا ما عند القوم متمسکین بما عند الله ربّکم المقتدر القدر انّه اتی فی المآب راکباً علی السّحاب لیعلّمکم ما یقرّبکم الیه انّه هو الفضّال ذو العنایة الکبری و ذو الرّحمة الّتی سبقت الارض و السماء لا اله الا هو الفرد الواحد الغفور الرّحیم انا انزلنا فی اللّیالی و الایام ما انجذب به المألّ الاعلی و القوم اکثرهم من الرّاقدین قل لعمر الله لا ینفعکم ما عندکم سوف ترون جزاء اعمالکم اتقوا الله یا قوم و لا تكونوا من التّارکین

قد انت السّاعة و فتحت ابواب النّار هذا ما وعدتم به فی كتب الله العزیز الحمید كذلك نطق المظلوم فضلاً من لدنه أنّه هو ارحم الرّاحمین اسمعوا نصح الله أنّه ینفعکم فی كلّ عالم من عوالمه یشهد بذلك من نطق و ینطق أنّه لا اله الا انا الفرد الخیر النّور المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی الّذین سمعوا التّداء و قالوا بلی یا مالک الاسماء و علی الّذین یسمعون قولک فی هذا الامر المحکم المتین انتہی. فضل الله مشهود نعمة الله موجود رحمة الله مسبوق مائدة الله نازل آیات محیط بینات ظاهر ولكن آمال های بی فائده که از اوهام صادر شده عباد را از نعمت مأل و رحمت حضرت ذی الجلال محروم نموده سبحان الله یک قطره از قصص قبل که از نفوس موهومه ظاهر شده به مثابه دریا نزدشان بزرگ و کبیر و یک دریا بیان که با امواج عرفان در کمال اوج ظاهر به مقدار قطره نزدشان محسوب نه آیا سبب این غفلت چیست که از مشاهده انوار آفتاب حقیقت در وسط زوال محرومند بلی یا محبوبی لعمر ربّی و ربکم این امور از اعمال و غرور احداث شده سبحان ربّنا و ربّ العرش و التّری أنّه امرنا فی كلّ الاحوال و وصّانا فی الزّبر و الالواح بالمدار و بالعناية الّتی جعلها من سجیة الانسان لذا نسلله تعالی بان یکشف لهم کما کشف لنا لأنّ رحمته یقتضی العفو و الفضل أنّه هو المشفق الکریم

*** ص ۲۷۶ ***

ای ربّ ایدهم علی الاقبال الیک انک انت المقتدر القدر اینکه درباره دو لوح مرقوم داشتند حسب الامر نزد آن محبوب بماند اولی و احب است اینکه درباره آن ارض و ظلمتش مرقوم داشتند فی الحقیقه منع تجلیات نور بیان از افق آن مدینه سبب و علّت در مقام اوّل و رتبه اولی همان است که آن محبوب مرقوم داشته اند ولكن نظر به عجز و مسئلت و استدعای آن محبوب فؤاد و اولیای آن ارض بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اشراقات انوار نیر عفو الهی از افق فضل مشرق و ظاهر له الفضل و البهاء و له الجود و العطاء و له العظمة و الکبرياء و له الکرّم و الالاء لعمر مقصودنا و مقصودکم بعد از عرض این فقره امواج بحر عنایت به شأنی ظاهر که این عبد به هیچ وجه قادر بر ضبط آن نشد ولكن در آن حین قلب به شکر و حمد مشغول که آن محبوب فؤاد سبب این فیض اعظم و عنایت کبری شدند این است مقام صد هزار هینئاً و مریناً امید است که از بعد آثار تنبّه و شعور و عرفان از جهات آن مدینه ظاهر شود این بشارت را البتّه به اولیای آن ارض می رسانند و این است فوز اعظم و فضل محیط. حضرت اسم الله زین المقربین و جناب مشکین قلم علیهما بهاء الله الابهی نظر به ذکر آن محبوب فؤاد مذکور گشتند و تکبیر و تهنیت از قبل آن محبوب القا شد و ایشان و طائفین طراً تکبیر و سلام می رسانند هر هنگام ذکر آن محبوب به میان می آید حضار حضور طلب عنایت و رحمت و شفقت می نمایند آن ربّنا هو السّامع المجیب اینکه در باره صندوق آثار و وجوه مرقوم داشتند بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس فرمودند از برای خود ورقا علیه بهائی و عنایتی و رحمتی لازم و بعد از مقدار چند دقیقه این کلمه علیا ظاهر قوله تبارک و تعالی جناب امین به آن ارض متوجّه مشورت نمایند و به آن عمل کنند مقصود آنکه خواهش آن جناب ملاحظه شود و امین چندی قبل در این باب چیزی نوشته بودند انتہی. در هر حال

*** ص ۲۷۷ ***

آن محبوب به عنایت و فضل و رحمت مقصود عالمیان مزینند خدمت اولیای آن ارض تکبیر و سلام می رسانم ان شاء الله به همت کامل و قیام ثابت و نطق فصیح بر ذکر و ثنا و خدمت امر موید باشند به شانی که آثار آن در اقطار ظاهر و هویدا گردد اوست قادر و اوست مقتدر یسمع و یری و هو السّامع المجیب قُر عیون و نهال های حدیقه عرفان الهی را به ابداع اذکار ذکر می نمایم و از حق جلّ جلاله از برای هر یک نعمت باقیه ابدیه می طلبم أنّه هو العزیز الفضّال البّذال البهاء و الذّکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم و یسمع قولکم فی امر الله ربّنا و ربکم و ربّ العرش العظیم و الکرسی الرقیع. خ ادم فی ۱۲ شهر شعبان المعظّم سنه ۱۳۰۵. عرض دیگر یک لوح امنع اقدس دو سنه قبل مخصوص یکی از اولیای ممقان نازل الی حین ارسال نشد حال نزد آن محبوب ارسال گشت. مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

ت محبوب روحانی حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الابي

شهد الخادم بما شهد الله و اعترف بما اعترف به القلم الاعلى قبل خلق الاشياء انه لا اله الا هو قد ظهر و اظهر ما كان مكنوناً في علمه و مسطوراً في كتابه و مرموزاً في لوحه و مخزوناً في خزينة عصمته على شأن ما منعته شئون البشر و همزات الذين كفروا بمالك القدر قد قام بقيام تزعمت منه اركان الامراء و بنيان العلماء و نادى باعلى النداء بين الارض و السماء انه لا اله الا هو العليم الذي باشارة من اصبعه ماج بحر العلم في الامكان و مرت نسمة الرحمن على البلدان طوبى لمن سمع و سرع و ويل لكل قاعد مرتاب و نعيماً لمن سمع و اجاب و ويل لكل مشرك كفار و اصلي و اسلم و اكبر على اوليائه

*** ص ٢٧٨ ***

و اصفياه الذين مامعتهم سيوف الاعداء عن مالك الوري و ماخوفتهم جنود الظلم في ايام ربهم مولى الاسماء اولئك عباد نطق كل كتاب بذكرهم و كل صحيفة بعزهم و علوهم و كل لوح بفضلهم و سموهم سبحانه يا من باسبك تنور العالم و بذكرك فاح عرف البيان بين الامم اسئلك باسمك الذي جعلته قاصم شوكة المعتدين و ملجأ الموحدين و مأمن الخائفين بان تحفظ اوليائك من اشقياء عبادك و تنصرهم بنصرة ترتفع في كل مدينة رايات اسمك و اعلام ذكرك اي رب ترى و تعلم ما ورد على الذين ماخذتهم الغفلة في سبيلك و مارأتهم عين النور مستريحاً على الفراش في حبك داروا البلاد لاعلاء كلمتك و زاروا العباد لالقاء امرك الى ان طردوا و أخذوا و حبسوا لاسمك الذي به جرى فرات الحيوان و سرت نسيمات الوحي على من في الامكان اي رب انت الذي شهد بعظمتك الممكنات و بقدرتك السن الكائنات زين اوليائك يا اله الاسماء و فاطر السماء بما يقرهم اليك في كل الاحوال و يرزقهم كأس رضائك في كل الاحيان انك انت مالك الامكان و المهيم على الاكوان يا محبوب فؤادي لعمر الله قد سرني ذكركم و ثنائكم و ما جرى من قلمكم و ما تفوه به شفتاكم مرة بعد مرة. كم من يوم قام الخادم و كان محاطاً بالاحزان بما ورد على حضرتك و اولياء الرحمن و بلغ اليه ما ارسلتموه الذي وجد منه كل ذي شئ عرف خلوصكم و استقامتكم و عرف نصرتكم و وفائكم في ايام فيها نبذ العباد الوفاء ورائهم و نقضوا ميثاق الله بما اتبعوا اهوائهم فلمّا قرئت و عرفت اخذني سكر كأس حبكم على شأن فرّت به الاحزان اذاً قصدت المقام الاعلى و سماء السموات العاليات الى ان حضرت و عرضت لتلقاء الوجه فلمّا تمّ توجه الى الخادم وجه القدم و قال جلّت عظمته و عزّ بيانه انا الشاهد العليم هذا يوم فيه ينادى ملكوت البيان في قطب الامكان طوبى لمن نصر امر الله و قام على خدمة امره و شرب كأس الضراء في سبيله و قدح البأساء

*** ص ٢٧٩ ***

في حبه و سجن بما دعا الناس اليه و يُسمع من امواج بحر المعاني نعيماً لمن تضوّع منه عرف الوفاء في ناسوت الانشاء و فاز بالاستقامة الكبرى على امر به زلت ارجل ملكوت الاسماء الا من شاء الله رب العالمين يا ورقا عليك بهائي و عنايتي قد حضر العبد الحاضر بكتابتك و ما ارسلته اليه من قبل و من بعد انا وجدنا من كل كتاب و من كل كلمة و من كل حرف عرف محبتك و استقامتك و خلوصك و وفائك و عهدك في امر الله العليم الحكيم نشهد انك شمّرت الذيل لخدمة الله و نطقت بثنائه و بلغت امره و خرقت باسمه حجبات الذين منعوا عن مالك القدر بالحجاب الاكبر الذي سقى بالعالم نسل الله بان ينصرك و يعينك و يحفظك انه على كل شئ قدير انا ذكرناك في كل يوم و في كل ليل و ذكرنا ما ورد عليك في هذا الامر الذي اذ ظهر نادى الاشياء الملك لله العليم الخبير طوبى لمن اقبل اليك و احبك و سمع ذكرك في هذا الامر البديع قل يا ملا البيان و يا اهل الامكان اياكم ان تنكروا ما عبدتموه في القرون و الاعصار و في الليالي و الايام ان انصفوا بالله ثم انظروا هذا البناء الاعظم و استمعوا ما يذكركم به هذا النبأ العظيم قل انه هو الذي بشر به التوراة و اخبر به الروح و نزل ذكره في الفرقان من لدن منزل قديم اتقوا الله و لاتكفروا بآيات ربكم الرحمن و لاتعترضوا عليه انه يدعوكم الى الافق الاعلى يشهد بذلك كل عارف بصير انا نذكر في هذا الليل اوليائي هناك و نبشّره بعنايتي و رحمتي و فضلي الذي سبق من في السموات و الارضين و نذكر العين و الباء الذي يشهد له الله باقباله و توجهه و ذكره و ثنائه و انفاقه في هذا السبيل المستقيم ذكره و بشّره لعمرى انه فاز بذكر لاتعادله الاذكار و بكلمة لاينقطع عرفه بدوام

اسماء رَبِّكَ السَّامِعَ المجيب اَنَا سمعنا ما ذكرته في حَقِّه و ذكره الامين من قبل و ما عمل في سبيل الله العليّ العظيم كَثْر من قبلي عليه و على وجوه اوليائي و بَشْرهم بعناتي و ذكرهم بما انزلناه لك في هذا اللّوح المبين لعلّ يأخذهم جذب بيان الرّحمن على شأن

*** ص ۲۸۰ ***

لاتضعفهم قوّة الاقوياء و لاتخوّفهم جنود الظّالمين سوف يأخذهم الله كما اخذ قوماً قبلهم اَنَّهُ هو المقتدر القدير البهاء المُشرق من افق سماء رحمتي عليك و عليهم و على كلّ ثابت مستقيم انتهي. اين لثالي بحر بيان را ذيلي اوسع از ارض و سماء بايد تا جمع نمايد الله اكبر من يقدر ان يحصيها و من يستطيع ان يسبح في غمرات هذا البحر الاعظم بحر چه لثالي چه اين الفاضل است كه خادم تفوّه نموده و مي نمايد في الحقيقه بايد به دوام ملك و ملكوت به استغفار پردازد از آنچه گفته و مي گويد لكن حمد مقصود عالم و مالك امام را كه اشراقات انوار آفتاب عنايتش نسبت به آن محبوب روحاني واضح و لائح و مشهود است اميد چنانكه افئده و قلوب را به اسم مالك وجود به حكمت و بيان مشتعل نمايند اشتعالی كه من على الارض خود را از اطفاء آن عاجز مشاهده كنند آيا چه شده چه سكري عالم را اخذ نموده بلى سكر نفس و هوى آذان را از استماع منع نموده و ابصار را از مشاهده مع ذلك اين خادم به حبل كرم متمسك و به ذيل عنايت متشبث و مسئلت مي نمايد عباد خود را از امواج بحر معاني محروم نفرمايد اَنَّهُ على كلّ شىء قدير چندی قبل نامه هاى مخدوم مكرم جناب امين حاجى ميرزا ابوالحسن عليه بهاء الله رسيد و در دو نامه ذكر آن حضرت و جناب حبيب روحاني ع ب عليه بهاء الله را به تفصيل نموده بودند و بسيار مسرور و راضى بودند. از حق جلّ جلاله سائل و آمل كه ايشان را مويّد فرمايد بر آنچه سزاوار است و عطا فرمايد آنچه را كه لايق كرم و رحمت اوست و اينكه مرقوم داشته بودند درباره اسبابى كه سبب ترويج امر و نشر آيات و احكام الهى شود اين فقره تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة قوله تبارك و تعالى امروز بر هر نفسى خدمت امرالله لازم امورات ارض را حق جلّ جلاله به اسباب معلّق فرموده حقوق الهى را هر نفسى بايد ادا نمايد و ثلث حقوق ارض طا و اطراف آن بايد به مصالح تبليغ و انتشار امر و اثبات آن صرف شود و بايد جميع به كمال اتّحاد

*** ص ۲۸۱ ***

در نصرت امر مشغول باشند و به قدر مقدور در اعلاء كلمه جهد نمايند حق جدال و نزاع را منع فرموده اين است فضل اعظم و عنايت كبرى انتهي. در جميع اعصار نفوس مطمئننه مستقيمه حسب الامر به جان و مال نصرت امر مي نمودند حال به مال وحده معلّق است از حق خادم سائل و آمل است كه كل را موفق دارد بر آنچه كه مصلحت امر است اَنَّهُ هو المؤيّد الكريم. اشيائي كه ارسال شده بود رسيد ولكن هنگامى كه عكسين به حضور مبارك فائز ملاحظه فرمودند و بعد متبسمّاً به اين كلمه عليا ناطق يا عبد حاضر در اين حين به شرف حضور فائزند و اجر لقا از قلم اراده ثبت شد هنيئاً لهما و مريئاً لهما انتهي. گز هم رسيد و به حضور فائز و هر نفسى بين يدى حاضر چه در آن حين و چه بعد به او عنايت شد نحمد الله على ذلك وقتى از اوقات اين عبد با عريضه حبيب روحاني جناب ع ب عليه بهاء الله و عنايته به حضور فائز و بعد از اذن عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة في الجواب قوله جلّ جلاله هو القريب المجيب قد سمع المظلوم ندائك و اجابك بما فاحت به راحة عناية ربك المشفق الكريم هذا يوم فيه ينادى امّ الكتاب و يقول طوبى لنفس فازت بما كان مكنوناً في العلم و مذكوراً في كتاب الله ربّ العالمين و امّ البيان ينادى و يقول يا ملأ الارض تالله قد خرقت الاحجاب و اتى المقصود و ينطق ظاهراً امام العالم قد اتى الوعد و هذا هو الموعد الذى ينطق اَنَّهُ لا اله الا انا الفرد الخبير و امّ الالواح يصيح و يقول قد فتح باب اللّقاء على من في الارض و السّماء طوبى لمن تقرب و فاز اَنَّهُ من المقرّبين في كتاب مبين و الصّحيفة الحمراء بين ملأ الانشاء تنادى و تقول طوبى لمن فاز بايام الله و عمل بما كان مذكوراً في كتابه العزيز يا ايّها المتوجّه الى الوجه ان افرح بذكرى ايتاك اَنّا قبلنا ما عملته في سبيله و انزلنا لك من قبل و في هذا الحين ما لاتعادلّه الاشياء انّ ربك لهُو الذّاكر العليم نشهد انك سمعت نداء الرّحمن و اقبلت اليه و تمسكت بحبله المنين كم من عبد سمع و سرع ثم اعرض عن الله

*** ص ۲۸۲ ***

و کم من عبد فاز بالاستقامة الكبرى على شأن بقيامه ارتعدت فرائص المشركين ان اقرء ما انزلناه لك بربوات اهل ملكوتي كذلك يأمرک من عنده کتاب مبين انا نوصيك بالحكمة لئلا يرتفع ضوضاء كل فاجر بعيد ان احمد الله بما فاز عملك بالقبول و ندائك بالاصغاء و کتابک بالحضور في سجن العظیم البهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على من معك من اهلك و على الذين شهدوا بما شهد الله انه لا اله الا انا الفرد الواحد العليم الحكيم انتهى. لسان عظمت درباره ايشان نطق فرمود به آنچه که فنا او را اخذ ننماید و در هر يوم ثمراتش ظاهر و هویدا شود این سنه کل را امر به ستر فرمودند لئلا يرتفع الضوضاء بين الوري اين عبد فانی خدمت ايشان تکبير و سلام می‌رساند و عرض می‌نماید هنيئاً له چه که به عنايات مخصوصه حق جلّ جلاله فائز شدند آنچه نازل شهادت می‌دهد بر آنچه عرض شد و یک لوح منع اقدس هم علیحه ارسال گشت ان شاء الله به آن فائز شوند و از بحور عنايتش قسمت برند سبحان الله این خادم متحیر است این ناس غافل به چه دل بسته‌اند و به چه مشغولند آیا فناى عالم را منکرند و یا از تغییر و اختلاف بی‌خبر به جای یقین ظنون اخذ نموده‌اند و مقام ایقان اوهام عنقرب کل به عدم راجع و یبقی للمقرّبين ما انزله الله فی الكتاب حسب الامر باید به حکمت ناظر باشند و به آن عامل چه که از قلم اعلی در الواح عیدیه این فقره نازل عمل به آن بر کل فرض است انه یحفظ من يشاء و ينصر من يريد و هو العزيز الحمید این بسی واضح و مبرهن است که حافظ حق جلّ جلاله است ولكن عمل به آنچه هم که امر فرموده لازم و واجب چه که ناس کل در یک مقام مشاهده نمی‌شوند لذا باید اولیا مراعات نمایند و ايشان را متذکر دارند اینکه مرقوم داشتند چند نفسی از ارض س و ی به جهت زراعت به مصلحت حبیب مکرم جناب امین علیه بهاء الله به این ارض متوجهند این فقره را جناب امین عرض نمودند فرمودند امر سجن

*** ص ۲۸۳ ***

معلوم نیست چه که از قبل و بعد اضطراب سری آن ذکر شده لذا در همان ارض ساکن باشند اقرب به تقوی است انتهى. امروز زراعت اولیه کلیه الهیه القاء کلمه مبارکه بوده و هست از حق می‌طلبیم ايشان و سایرین را مؤید فرماید بر خدمت امر. اینکه ذکر محبوبی جناب حاجی میرزا حیدرعلی و محبوبی جناب ابن اصدق و محبوبی جناب آقامیرزا اسدالله علیهم بهاء الله را فرمودند این ایام نامه‌های ايشان به اسم این خادم فانی رسید لله الحمد هر حرفی از آن ناطق بود به ثنای حق و گواهی می‌داد به اقبال و توجه و خضوع و خشوع ايشان لله ربنا و ربّ من فی السموات و الارضین از حضرت اسم الله جمال علیه من کل بهاء اباه هم دستخط رسید و ذکر آن محبوب فؤاد را فرموده بودند مقصودشان آنکه آن محبوب به آن جهات توجه نمایند بعد از عرض در ساحت اقدس فرمودند بسیار خوب است ولكن باید مقتضیات حکمت ملاحظه شود چه که بعد از مقدمه ارض طا در هر ارضی فی الجملة حرکتی ظاهر و فرمودند از حق می‌طلبیم اسم جمال را مؤید فرماید بر حکمت انتهى. درباره حبیب فؤاد جناب الف و حا علیه بهاء الله الابهی و بستگان و دوستان آن ارض علیهم بهاء الله مرقوم داشتند مراتب در ساحت اقدس اعلی عرض شد هذا ما نزل لهم من لدی الله رب العالمین قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه هو الله تعالی شأنه العزة و العظمة و البیان یا اهل المیم یدکرکم مولیکم القديم بما یقرّیکم الیه انه لهو الفرد الواحد العليم الخیر فی الیالی ذکرکم القلم الاعلی و فی الایام یتحرک علی اسمائکم انّ ربکم الرحمن لهو المشفق الکریم قد جرى فی کل الاحیان من قلم الرحمن فرات الحکمة و البیان طوبی للشاربین یا اولیائی هناك ان استمعوا نداء المظلوم اذ احاطته الاحزان من الذين كفروا بیوم الدین لعمر الله اگر به اصغاء حقیقی فائز شوید یعنی ندای حق را به سمع حقیقت بشنوید

*** ص ۲۸۴ ***

مشعل گردید به شأنی که اهل عالم قادر بر اطفاء آن نباشند امروز آفتاب ندا می‌نماید و امواج بحر ناس را به افق اعلی دعوت می‌کند حقیف سدره از جهتی مرتفع و کوثر بیان رحمن از جهت آخری. گمگشته نفوسی که از بحر آگاهی نیاشامیدند و از اصغاء ندای الهی محرومند. به استقامت تمام بر امر مالک انام قیام نمایند به شأنی که معتدین و ملحدین و خادعین شما را از افق اعلی منع نمایند امروز سموات ظهور به انجم بیان مزین و افق عالم به اشراقات انوار وجه منور جهد نمایند تا فائز شوید به آنچه که سزاوار ایام الله است حضرت کلیم

کل را به این یوم بشارت داده و حضرت روح وعده فرموده خاتم انبیا روح ما سواه فداه در حصن متین فرقان به بشارت یوم یقوم الناس لرب العالمین مأمور قدر وقت را بدانید لعمر الله از اکسیر احمر مرغوبتر و محبوبتر است چه که اکسیر از قرار مذکور لونی را به لونی و یا جسدی را به جسد دیگر تبدیل نماید ولكن این وقت و این حین که در فرقان به ساعت تعبیر شده و به قیامت مذکور عالم را جان بخشد و روح حیوان عطا نماید یا حزب الله بما ینبغی قیام نمایند و به آنچه لایق است عامل شوید از سطوت امرا و قوۀ اقویا و شوکة علما محزون مباشید قسم به آفتاب افق بیان که در این حین ناطق است عنقریب کل به ذلت و حسرت تمام به مقامی که از نتیجه اعمالشان معین شده راجع گردند لله الحمد شما فائز شدید به آنچه که کل از او محجوبند نوشیدید آن چه را که جمیع از آن محروم مشاهده می‌شوند الا من شاء الله به عضد یقین کتاب مبین را اخذ نمایید هذا ما ینفعکم فی کلّ عالم من عوالم ربکم العظیم الحکیم انا سترنا ذکر من احتی و فاز بالواحي حکمة من عندنا و سترّا من لدنا و انا السّاتر الحکیم یا اهل السین و الیا یدکرکم المظلوم من شطر السّجن و یدشّرکم بعناية الله ربّ العالمین قد حضر لدى المظلوم کتاب من الّذی قام علی خدمة امری و طاف حولی و طار فی هوائی و کان فیه ذکرکم ذکرناکم بهذا الذّکر البدیع ایاکم ان یمنعکم شیء من الاشیاء عن الله مالک الاسماء ان احمداو الله بما خلقکم و رزقکم و ایدکم علی اصغاء ندائه الاحلی اذ ارتفع بین الارض و السّماء ان ربکم الرحمن

*** ص ۲۸۵ ***

لهو الغفور الرحیم لاتحزنوا من شبهات اهل البیان و اشارات علماء الارض الّذین نقضوا میثاق الله ربّ العرش العظیم طوبی از برای نفوسی که الیوم بکلّهم به ذکر و ثنا قیام نمایند ولكن به حکمت باید رفتار نمود چه که ناس غافل جاهل به مظاهر ظنون و اوهام متمسکند از رحیق مختوم بی‌خبر و از کوثر بیان بی‌بهره مشاهده می‌شوند اولیای آن ارض باید با کمال اتحاد و اتفاق به ذکر و ثنای حق مشغول گردند و به جنود اخلاق خلّاق را نصرت نمایند لعمرالله اگر آگاه شوید به آنچه از قلم اعلی مقدر گشته جمیع به لک الحمد یا اله العالمین ناطق گردید و از آنچه وارد شده و یا بشود محزون نشوید الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر البهاء علیکم و علی من معکم و علی الّذین آمنوا بالله العزیز الحمید انتهی. یک فقره فی الحقیقه سبب و علت اسف کبیر شده و آن اینکه در هر محل که یک نفر از اصحاب گرفته شد اول کتب و الواح به دست آمد و بعد صاحب بیت سبحان الله آیا الواح و کتب محلّش امام بیوت احبا است و یا بر محل‌هایی که مقابل وجوه و عیون واقع است در مقدمه ارض طا کتب و الواح بسیار به دست ظالمین افتاد صد هزار افسوس چه که آنها حفظ نمی‌نمایند و شاید که کل را محو می‌کنند حزب الله باید در حفظ آیات الهی کمال جهد را مبذول دارند تا از عیون خائنه و یادی سارقه محفوظ ماند این عبد به بعضی از دوستان اظهار نموده ان شاء الله موید شوند از جمله نوشتجات محبوبی جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله الابهی جمیع در دست اعدا افتاد باری اکثری را مع نوشتجات به باب حکومت بردند از حق جلّ جلاله سائل و آمل که آنچه در دست ظالمین افتاده حفظ فرماید انه هو الحافظ الحکیم ذکر جناب حاجی محمد طاهر علیه بهاء الله را مرقوم داشتند این فقره در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نزل له مرّة اخری من لدی الله مالک الوری قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه هو المشفق الکریم یا محمد قبل طاهر یدکرک المظلوم اذ احاطته الاحزان من مطالع الظّنون و الاوهام الّذین یدعون

*** ص ۲۸۶ ***

العلم من دون بیّنة و برهان هم الّذین کانوا ان یرتقوا علی المنابر لذكر الله مالک الایجاد فلما انتهت الاذکار بذكر الحجّة قاموا و قالوا عجل الله فرجه و لما خرقت الاحجاب و انشقّ الغمام قاموا علی الاعراض الی ان افتوا علیه بظلم ناحث به الاشجار فی الجبال قد افتوا علی الّذی ذکروه فی الّلیالی و الایام تالله بظلمهم بکت عیون الفردوس الاعلی و الجنّة العلیا یشهد بذلک من عنده امّ الکتاب طوبی لک بما نبذتهم ورائک و اقبلت الی الله بالزوج و الریحان قد سمعنا ندانک و ما انشأته فی ذکر هذا المظلوم الّذی طرد و نفی الی البلاد لعمر الله ندعو من علی الارض کما دعوناهم من قبل و نذکر ما ذکرناه أمام الوجوه لاتمنعنا قوۀ الاقویا و لا ضوضاء العلماء و لا زماجیر الرجال لاتضعفنا جنود العالم

يشهد بذلك مالک القدم الذى ينطق الله لا اله الا انا العزيز الوهاب انا نسل الله بان يؤيدك على حفظ ما قدر لك انه لهو المؤيد الفضال طوبى للسان نطق بذكرى و لوجه توجه الى وجهى و لاذن فازت باصغاء ندائى و ليد تمسكت بحبل الله رب الارباب البهاء اللائح من افق اللوح عليك و على الذين نبذوا ما عند الناس مقبلين الى الله العزيز الوهاب انتبهى. لله الحمد المته فائز شدند به آنچه كه مثل و شبه نداشته و ندارد عنايت حق جلّ جلاله از نفحات آياتش واضح و مبرهن است ان شاء الله موفق شوند بر ذكر و ثنا و استقامت كبرى در جميع احوال اين خادم خدمت ايشان اظهار فنا و نىستى و ذكر و تكبير مى نمايد و مى رساند اينكه درباره حجاب مرقوم داشتيد اگر چه بعضى از احكام از قلم اعلی جارى ولكن امر به ستر شده و از كل مستور است ولكن نظر به حكمت آنچه مشاهده شد در اكثر امور حكم قبل جارى تا فصل اكبر واقع نشود و سبب بعد و اجتناب ناس نگرديد و شايد به اصغاء كلمه فائز شوند و بما اراده الله عامل گردند درباره اكسير مرقوم فرموده بودند.

*** ص ۲۸۷ ***

مكرر اين كلمه عليا از لسان مالک اسماء شنیده شد قوله جلّ بيانه و عزّ برهانه يا عبد حاضر آنچه درباره اكسير از سماء مشيت الهى نازل نظر به سوال عباد بوده مكرر سوال نموده اند تا آنكه نازل شد آنچه نازل شد و الا قلم اعلی تعرض نعى نمود و اقبال به ذكر اين امور نداشته و ندارد انبيا ذكر فرموده اند و همچنين حكما در وجود و عدم اين صنع گفتگوهاى لاتحصى به ميان آمده بعضى گفته اند اجساد غير ذهب به واسطه امراض از بلوغ به اين مقام ممنوعند و قوت و اعتدال اكسير رفع مى نمايد و به لون و كينونت اصلى ظاهر مى شوند و برخى اين فقره را محال دانسته اند چنانچه گفته اند اين فلزات هر يك از اجزاء مختلفه تركيب شده اكسير عاجز است از تصرف در اشياء مختلفه متناقضه جمهورى از حكما قلب ماهيت را محال دانسته اند كتب قوم مشحون است به اين اذكار و اعتراضات و اختلافات حكما از فلاسفه و غيرهم ولكن اگر صاحب فؤاد و بصر در بياناتى كه از قلم اعلی جارى شده تفكر نمايد امر وجود و عدم بر او ظاهر و هويدا و آشكار شود انتبهى. مكرر اين عبد عرايض دوستان الهى را كه از اين امر سؤال نموده اند عرض نموده و بعضى در سؤال به كمال اصرار ظاهر لذا جارى شد از قلم اعلی آنچه موجود است وقتى اين كلمه عليا استماع شد فرمودند يا عبد حاضر اگر جواب نازل نشود بيم آن است بر عدم علم الهى حمل نمايند انتبهى. و به هر نفسى جواب نازل حكم منع در او بوده الا يك يا دو. حكم منع بر اشتغال به اين عمل مكرر نازل حكمت قبل بالمره با حكمت حال مختلف شده در عناصر و در سيارات و همچنين در حرركات و ارواح و اجساد اختلافات كليّه ظاهر چه در تأثيرات و چه در اعداد و البته در سنين بعد هم ظاهر شود آنچه حال از عيون مستور است و اين ظهور اعظم سبب و علت است از براى فتح ابواب علوم و حكم. احدى علوم و جنود حق را تا حين بتمامه احصا ننموده چه بسيار از شمس ظاهره كه ديده نشده و چه بسيار از اقمار كه از ابصار مستور است اگر جميع عالم جمع شوند و بخواهند احصاى خلق يكي از انجم ثوابت و سيارات

*** ص ۲۸۸ ***

حول او را نمايند البته خود را عاجز مشاهده كنند و به كلمه مباركه لا يعلم جنود ربك الا هو ناطق گردند بشارت آنكه يوم قبل جمال قدم از قصر بهجى به قصر مزرعه توجه فرمودند مع جمعى و چون به مضجع حضرت والد عليه من كل بهاء ابهاء رسيدند توقف فرمودند و نازل شد از براى ايشان آنچه كه عرفش باقى و ذكرش باقى و لفظ و معنيش باقى هنيئاً لحضرت و مريئاً لحضرت در ذهاب و اياب به اين فضل اعظم كه چشم عالم مثل آن نديده فائزند اين مقام فوق اذكار است اينكه درباره مكاشفات يوحنا عليه بهاء الله ابهى مرقوم داشتند صحيح است ايشان به كمال تصريح ذكر فرموده اند چنانچه مى فرمايد مدينه جديده از آسمان نازل يعنى اورشليم جديده در اورشليم نازل مى شود چنانچه نازل شد باري اشارات بسيار است ولكن فرصت مساعد نه آنچه آن محبوب مرقوم داشتند صحيح ولكن القوم هم لا يفقهون اينكه ذكر در منظّم و روايات مذكوره در آن را فرمودند مطابق است و موافق ولكن ناس مخالف و منافق در اين ارض هم بعضى اشارات واضحه و براهين لائح و احاديث محكمه در كتب يافته اند كه كل مدّل بر ظهور اسم مكنون و سرّ مخزون و كلمه جامعه تامّه بوده و هست معذلك احدى آگاه نه جماعت پروسىانى ها مع اعتراف به اينكه به اين ارض توجه نموده ايم تا به ظهور فائز شويم چه كه در كتب ما مذكور است كه

ظهور نزدیک است و یا گذشته است معذک ملتفت نیستند عالم را سکر غفلت گرفته یومی از ایام این کلمه از فم مشیت مالک انام استماع شد یا عبد حاضر امروز شمس گواهی می دهد بحر صبحه می زند ارض اخبار می دهد سکر هوی ناس را به شأنی اخذ نموده که از خود و غیر غافلند تا چه رسد به این مقام و عرفان مقامی که منتبی امل مقرّبین و موخّدین و مخلصین بوده انتهی. و اینکه درباره حضرت شیخ و حضرت سیّد علیهما من کلّ بهاء ابهه مرقوم داشتند که در نزد بعضی از احباب در مراتب و مقامات ایشان صحبت ها می شود که ظهور احمدی مقام سماوی محمدی است و رتبه رسالت به ایشان معروض شد و قبول نمودند آیا این اقوال مأخذی دارد یا از اوهام افهام است البتّه از اوهام افهام

*** ص ۲۸۹ ***

بوده و هست این فقره حینی که تلقاء وجه عرض شد جمال قدم مدتی در بیان توقّف فرمودند و بعد فرمودند به کمال تأسّف می گویم اولیای الهی نباید تکلم نمایند به آنچه که از انصاف بعید است فخر احمد در آن است که به بعضی از اسرار نبوّت آگاه شده و حامل امانت گشته این مقام بسیار عظیم است یکفیه و ربّ العالمین جمیع پروزات و ظهورات و ولایت و اوتاد و اقطاب و نقبا و نجبا و آنچه ذکر شده از مقامات حمیده نزد عباد به کلمه آن حضرت ظاهر شده و به مقامات عالیّه فائز گشته اند بعضی از عرفا هم گفته اند آنچه را که شایسته نبوده بعضی باطن درست کرده اند و خود را از اهل آن دانسته اند لعمر الله در ساحت حق از بعوضه پست ترند عارف بی انصافی گفته مقام نبوّت مقام نبأ است و مقام مکاشفه و مشاهده فوق آن است ثانی را مقام اولیا انبیاء دانسته این بی بصر بی حقیقت این قدر ادراک ننموده که نبأ انبیا بعد از مکاشفه و مشاهده بوده بلکه ایشان نفس مشاهده و مکاشفه و حقیقت آن بوده اند بهم ظهر کلّ امر حکیم و کل سرّ عظیم معدن نبوّت و ولایت انبیا بوده اند و به کلمه انبیا اولیا در ارض ظاهر باری اکثری از عباد به هوی نطق نموده و می نمایند انتهی. به کرات این کلمات عالیات از منزل آیات استماع شده فرمودند هر یوم ملحدی ظاهر و نهی از بحر شریعت محمدی برده تا بالاخر بحر ضعیف مشاهده شد چنانچه الیوم دیده می شود امر واحد و سبیل واحد و اتفاق و اتحاد هم در کتب و زیر و صحف الهی ممدوح معذک این اختلافات که مشاهده می شود کل از معتدین و ملحدین بوده و هست هر نفسی بخواهد عدد شعبه های طریقت را که الیوم ما بین ناس مذکور و مشهور است احصا نماید باید مدتی اوقات صرف کند یسئل الخادم ربّه بان یزین الکلّ بحکل الانصاف و کوثر العدل و یرزقهم کأس التّقوی اِنَّه لمولی الوری و المقتدر علی ما یشاء حسب الامر آن محبوب ناس را متذکر دارند شاید این اوهامات محو شود نفوس جاهله غافله ناس را مبتلا نموده اند به کمال روح و ریحان و حکمت القا نمایند آنچه را که سزاوار است و مقام حضرت شیخ و مرفوع سیّد علیهما بهاء الله و عنایاته بسیار عظیم است وقتی از اوقات این کلمه مبارکه از

*** ص ۲۹۰ ***

معدن حکمت الهی ظاهر فرمودند یا عبد حاضر حضرت احمد و کاظم آگاه بودند و از معانی کتب الهی مطلع و باخبر. نظر به جذب قلوب بعضی بیانات فرموده اند و مقصود تقرّب ناس بوده که شاید به کلمه حق فائز شوند چنانچه فائز شدند نفوسی که اول به شریعه الهی وارد گشتند آن حزب بوده و این فقره گواه است بر آگاهی و علم و حکمت و سبیل مستقیمی که به آن متمسک بوده اند هنیئاً لهم انتهی. در اواخر مکرر حضرت سیّد علیه من کلّ بهاء ابهه می فرمودند آیا نمی خواهید من بروم و حق ظاهر شود اصل مقصود این کلمه بوده ولیکن نظر به مقتضیات حکمت ظاهر شد از ایشان آنچه ظاهر شد و اینکه از مظاهر امر سؤال نمودند ایشان در بطن امّ دارای مقامات بوده و هستند و به مقتضیات اوقات و اسباب ظاهر شده. اینکه از آیه مبارکه منزله در کتاب اقدس سؤال شده قوله تبارک و تعالی من یدعی امرأ قبل اتمام الف سنّه کاملة الی آخر بیان الله این فقره عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة یا ایّها النّاظر الی الوجه و الطّائف حول الامر آنچه عرفانش بر کل لازم بود در این آیه مبارکه نازل و بر کل فرض است اقرار به آن و تمسک به آن اکثری از جهال غافلند و در سبل اوهام سالک و ناس هم اکثری بی خبر لذا این آیه مبارکه محض فضل نازل تا متابعت هر ناعقی ننمایند و سبب تضییع امر الله نشوند انتهی. فی الحقیقه این آیه

مبارکه عنایتی است بزرگ از برای کل چه که آن محبوب می‌دانند هر روز از شطری نعیقی ظاهر و همچنین اعمالی که سبب و علت ترضیع امرالله بوده گمانشان آنکه امرالله به مثابه لعب اطفال است هر یوم به لعبی و به کلمه‌ای ناطق قد خسر الذین نطقوا بما لا اذن الله لهم و عملوا ما بکت به عین العدل و الانصاف باید آن محبوب ناس را متذکر دارند و اینکه از آیه مبارکه آخری سوال نمودند قوله تبارک و تعالی قل هذا لهو العلم المکنون الذی لن یتغیر مقصود این بیان از باقی آیه مستفاد می‌شود قوله تعالی لانه بدء بالطاء المدلة على الاسم المخزون الظاهر الممتنع المنیع و عدد تقسیم با عدد جامع

*** ص ۲۹۱ ***

کسور تسعه مطابق و موافق است امروز عالم غیب و شهاده طائف طاء مدله است لعمر مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارض مخزون است در این سلطان حروف یعنی طاء آنچه که اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصر است اینکه درباره جناب آقا علی علیه بهاء الله مرقوم داشتند در ساحت امنع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی یا علی به عنایت حق فائز شدی به آنچه که مقصود از خلقت بوده این مقام را به نام دوست یکتا حفظ نما ملحدین و معتدین درصدد بوده و هستند کن ثابتاً علی الامر و ناظرأ الى الافق الاعلی و ناطقاً بثنائی الجمیل در امور مشورت نما و بعد عامل شو متوکلاً علی الله المهیمن القیوم اته معک و یعینک و هو العزیز الودود انتهی و اینکه مکرر ذکر حبیب فؤاد جناب ع ب علیه بهاء الله و عنایت را فرمودند هرگز از نظر فانی نرفته و نمی‌روند الحمدلله به عنایت حق فائزند آنچه به این بنده مرقوم داشتند و همچنین عریضه‌ای که به ساحت اقدس ارسال نمودند کل امام وجه عرض شد و به شرف اصفا فائز قوله جل جلاله و عم نواله لازال به عنایت حق فائز بوده و هستند مطالب ایشان به سمع قبول اصفا شد آنچه در کتب الهی در ذکر این ایام نازل به آن رسیدند هذا فضل لایعادلہ فضل از حق می‌طلبیم مقدر فرماید از برای ایشان آنچه که سبب فوز و رستگاری ابدی است و ایشان را محروم نفرماید از آنچه سزاوار است اذن لقا دادیم و اجر لقا نوشتیم یا عین و با شکر کن مقصود عالمیان را که تو را بر اقبال و معرفت و مودت و محبت و خدمت امرش موید فرمود له الحمد و المنة تو را مزین فرمود به طرازی که ذکرش از عالم محو نشود و مقدر فرمود آنچه را که از برای مقربین مقدر فرموده نشهد انک فزت برضائی و شربت رحیق العرفان من ید عطائی ان احمد الله بهذا الفضل المبین انتهی. فقره به فقره

*** ص ۲۹۲ ***

مطالب ایشان عرض شد و جواب عنایت فرمودند و در هر فقره شمس عنایت و فضل از افق اراده مشرق و لائح آنچه درباره آن محبوب معمول داشته‌اند کل لدی العرش مذکور و به طراز قبول فائز این خادم از حق سائل ایشان را در جمیع احوال موفق فرماید حسب الامر باید به حکمت ناظر باشند و به او متمسک خلعت و دائره هم ان شاء الله می‌رسد اینکه ذکر مرحوم مرفوع جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله و عنایت را مرقوم داشتند آنچه آن محبوب ذکر فرمود صحیح بوده است قد نزل له من القلم الاعلی ما لایعادلہ شیء من الاشیاء این فقره هم در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد قوله تبارک و تعالی بسی الذاکر العلیم ان یا قلمی الاعلی ان اذکر من صعد الى الافق الابهی و شرب رحیق الوحی من کأس عطاء ربّه مالک الاسماء و قل البهاء المشرق من افق سماء رحمة ربک مالک الایجاد علیک یا من اقبلت الى الوجه از ارتعدت فرائض العباد اشهد انک سمعت النداء از ارتفع بین الارض و السماء و اجبت مولاک از اخذت الزلازل قبائل الارض و کانت القلوب مضطربة من خشية الله رب الارباب طوبی لاذنک بما سمعت و لعینک بما رأیت و لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه الى قبلة الافاق انت الذی مامنتک مفتريات العلماء و لا شوكة الاقویاء تمسکت بحبل الامر و تشبثت بذیل عنایة ربک فی يوم فيه نفخ فی الصور و وضع المیزان و ظهر الصراط و برز ما کان فی قلوب الذین نقضوا میثاق الله و عهده و اعرضوا الی ان افتوا علیه طوبی لک یا عبدالله و للذین اقبلوا الیک و زاروا قبرک بما نطق به قلمی الاعلی فی هذا السجن الذی سعى بالاسماء الحسنی و طوبی لمن ذکر ایامک و ذکر ما نزل لک من لدی الله موجدک و خالقک و رازقک و معینک و مؤیدک و محیبک و ممیتک البهاء علیک و النور علیک و السلام علیک من لدی الله معبودک و محبوبک و مقصودک و مقصود من فی السموات و الارضین انتهی. از قبل هم مخصوص ایشان نازل شد آنچه که در حدیقه کتب الهی مغلّد است

*** ص ۲۹۳ ***

هنيئاً له و آنچه در این حین نازل شده شاهد و گواه است لله الحمد رحمت الهی احاطه اش نمود و عنایتش دستش گرفت ثم هنيئاً له از حق جلّ جلاله این خادم فانی سائل وأمل که جناب ابن ایشان را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است این عبد خدمت ایشان سلام و تکبیر می‌رساند و همچنین خدمت جناب آقا میرزا محمود علیه بهاء الله و عنایت و سایر اولیا و دوستان علیهم ۶۶۹ از حق جلّ جلاله می‌طلبم کل را از کوثر عالم معانی سرمست فرماید به شأنی که غیر دوست نبینند و غیر دوست نجویند جناب مسجون ر ش علیه بهاء الله که به آن ارض تشریف آوردند لازال امام عیون بوده و هستند مکرّر ذکرشان در ساحت اقدس از لسان عظمت استماع شد ان شاء الله مؤید باشند بر آنچه سزاوار است ذکر قرعین و نتائج فؤاد جناب عزیز الله و روح الله فرموده بودند ذکرشان در ساحت اقدس اعلى عرض شد تلاوت فرمودند آنچه را که مظهر و مبین و مُدل و مُشعر بر فضل و عنایت و رحمت بوده و خواهد بود و دو لوح اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند ذکر اولیا و آقایان آن ارض را فرموده بودند هر یک به عنایت حق تعالی شأنه فائز ذکر کل مذکور و از قلم امر مسطور عنایت حق به مقامی است که ذکر و وصف از اظهار قاصر است مخصوص جمعی الواح نازل و مخصوص جمعی دیگر در یک لوح نازل و این به حفظ اقرب است باید سواد اخذ شود و به صاحبانش داده شود و آنچه این کره ارسال شد بیش از آن جائز نه و از بعد الامر بید الله يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد السلام و البهاء و التكبير على حضرتكم و على من معكم و على الذين فازوا بما لافاز به احد قبلهم و على كل صبار شكور و الحمد لله المقتدر العطوف الغفور. خ ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۳۰۲.

دستخط دیگر آن محبوب مورخه ۲۶ ذی الحجة حین بستن پوسته رسید الحمد لله چشم روشن مخصوص جناب آقا میرزا محمد علیه ۶۶۹ که مرقوم داشتند در ساحت اقدس ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند و اینکه درباره اختلافات بعضی مرقوم داشتند در ساحت اقدس عرض شد قال جلّ جلاله از امثال این امور و اعمال شنیعه محزون

*** ص ۲۹۴ ***

نباشند زود است که کل راجع شوند و بر خسران خود آگاه گردند استقامت آن جناب از برای انتباه آن نفوس کافی است سوف یعترفون بنصحك و يرجعون اليك همان نفوس که حال مدح آن اعمال می‌نمایند به سیناتش اقرار خواهند نمود طوبی لک و ویل لمن غفل ان ربک لهو المبین العليم و هو الذاکر الناصح الناطق المشفق الکريم انتهى. عرض فانی آنکه آنچه از نزد آن محبوب در اظهار خلوص و خضوع و خشوع خدمت حضرت غصنین اعظمین مبارکین روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدومهما الفداء رسیده این عبد معروض داشته اظهار عنایت لاتحصى نمودند و ذکر ایام لقا را فرمودند و تکبیر و ثنا و بهاء فرستادند فرمودند ان شاء الله قائم باشند بر نصرت امر الهی چنانچه بوده‌اند هر وقت ذکر می‌رسد این فانی عرض می‌نماید و اظهار عنایت لازال از ایشان ظاهر و همچنین غصنین اطهرین انورین آخرین روحی لقدمهما الفداء و اهل سرادق عصمت و عظمت کل تکبیر می‌رسانند و ذکر می‌نمایند. البهاء کلّ البهاء على حضرتكم و على من معكم و يحبكم. مقابله شد منشی محفل: ید الله رفعت

جناب شیخ بابا سعید الملقّب بمظهر علی شاه

هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

یا مظهر علیک بهاء الله مالک القدر امروز سرّ مستتر اکبر ظاهر و مشهود و اقرب از لمح بصر حشر و نشر امام وجوه بشر باهر مالک یوم حساب بر کرسی ظهور مستوی و به یک کلمه علیا حساب اولین و آخرین به انتها رسید بیان مقصود عالمیان میزان حقیقت بود و کل را سنجید برخی را به عدل و حزبی را به فضل معامله فرمود يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و لایستل عمّا يفعل یا شیخ یوم یوم الله است و کل به نصرت مأمور و نصرت به جنود است ولكن در این ظهور حکمت و بیان ناصر امر بوده و هست و کل به آن مأمورند از حق می‌طلبیم آن جناب را مؤید فرماید و یکی از اعلام امرش معین نماید اوست مقتدر و توانا و عالم و دانا

*** ص ۲۹۵ ***

قل الهی الهی فضلک احاطنی و رحمتک سبقتنی و ندائک ایقظنی و امرک اقامنی و نور وجهک هدانی الی صراطک الاعظم اسئلك یا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشَّهود بان توفَّقنی علی خدمة امرک بجنود الحکمة و البیان انک انت المقتدر العزیز المَنَّان.

مقابله شد منشی محفل: یدالله رفعت

حبیب قلب و فؤاد جناب ورقا علیه ۶۶۹ و ذکره ملاحظه نمایند

هو الاقدس الاعظم الامنع الابی

الحمد لله الذی حکم للعشاق بالفراق و بحنینهم انجذب من فی الافاق تعالی من ظهر بهذا الاشرار الذی به ظهر مقام من وفی بالمیثاق فی يوم الطَّلَاق انه لهو الذی لا یذکر بالاقلام و لا یتَمُّ ثنائه بالاوراق یا حبیبی لعمر الله قد اشتعل من نار حبک اركانی و مفاصلی و تلعب جذواتها فی کلَّ عرق من عروقی كما تلعب انوار الشَّمس خلال الاشجار سبحان من اضرم نار حبه فی قلبک و تعالی من القی الیک ما اخذک عنک و جعلک متجذباً من نفحاته و مرتعشاً من فوحاته و سکراناً من کوثر حبه لعمرک قد اخذ کتابک فی قلبی کلَّ مأخذ و به انبسط فؤادی و انشرح صدری و طار طیر حبی لانه کان متضوّعاً من عرف محبة محبوبنا و محبوبکم و محبوب العالمین یشهد الخادم بانه ما وجد من کتابک الا صرف المحبة و الوداد و القیام علی خدمة امرالله مالک الایجاد اسئل الله ربی بان یسقیکم فی کلَّ حین بحرّاً من بدایع فضله و جواهر الطافه انه لهو المقتدر المجیب فلما اخذنی کأس حبکم الّتی كانت مستورة فی غیاهب کلماتکم اذاً وضعت ما کتبتہ و اخذت ما ارسلتموه الی المقرّ الاعلی و المقصد الاقصی فلما حضرت قمت امام الوجه اذاً نطق لسان العظمة ما تلک یمینک عرضت هذه عریضة ممّن قام علی خدمة امرک و نطق بشنائک بین عبادک الذی حضر تلقاء العرش بأمرک و خرج باذنک و عرضت تلقاء الوجه ما اثبتت به الله ربّ العالمین و ما نادیت به محبوب العارفين و ما ناجیت به مقصود القاصدين

*** ص ۲۹۶ ***

فلما انتهى نطق لسان العظمة مرّة اخرى و اشرقت من سماء الفضل شمس العنایة و الشَّفقة و الرّحمة و الافضال هذه صورة ما نطق به مالک القدم هو الاقدس الاعظم یا ورقاء قد حضر العبد الحاضر و عرض ما فی کتابک انا وجدناه مرأتاً حاکية عن محبتک محبوب العالم و توجّهک الیه طوبی لک بما تقرّبت و شربت و فزت ان ربک لهو المبین المبین قد شاهدنا النار الّتی احاطتک فی حبّ مولاک و رأینا لهیبها و سمعنا زفيرها تعالی مُشعلها و مُضرمها انه لهو المقتدر الذی اقزت کینوتة القدرة بعجزها عند ظهور قدرته ان ربک لهو الذی یسمع و یری انه لهو الخبیر ان افرح بما یذکرک المظلوم كما ذکرک من قبل و فی هذا الحین الذی یمشی و یقول قد وجدت عرف حبک و شاهدت خلوصک و خضوعک اذ کان قلبک متذکراً بذكری و لسانک مُثنیاً بثنائی الجمیل كذلك رشح بحر الحیوان لتفرح فی ایام ربک العزیز البدیع ای ورقا ندایت شنیده شد و کتابت لدى العرش معروض گشت الحمد لله جذوات نار محبة الهی از آن مشاهده شد ان شاء الله لم یزل و لا یزال به ذکر دوست متلذذ باشی و به اسمش بنوشی و به یادش بیارامی و به خیالش مشغول باشی که شاید انفس بعیده به بحر قرب تقرّب جویند و نفوس کسله به حرارت کلمه به جهتی که مقدّس از جهات است بشتابند بعضی از مقبلین به سبب ظهور واقعه ارض صاد محزون مشاهده می شوند بلکه خائف و حال آنکه دست قدرت حق به عنایت مخصوصه ایشان را بلند نمود و از سماء رحمت و سحاب مکرمات امطار نعمت و برکت بر ایشان مینازل داشت و قدرت کامله ایشان را ما بین خلق به طراز عزّت مزین فرمود چنانچه مخلصین و مقربین به ذکرشان ناطق و به مقامی فائز شدند که اعدا هم شهادت می دادند بر بلندی مقامشان و در آخر ایام به مقام ارفع اعلی که شهادت عظمی باشد فائز گشتند و این مقامی است که لم یزل و لا یزال اصفیا و اولیای حق طالب و آمل بوده و هستند مع ذلک بعضی مکذّر و مهموم مشاهده می شوند

*** ص ۲۹۷ ***

ان شاء الله این کدورات به سبب محبت به ایشان ظاهر شده قسم به دریای معانی که اگر مقام خادمی از خدام ایشان که حال به خدمت مشغولند ظاهر شود جمیع اهل ارض منصعق شوند طوبی لمن یتفکر فی ما وقع لیطلع بعظمة الامر و سلطانه و این مقام که به او فائز شدند خود از حق جلّ و عزّ استدعا نمودند و به کمال شوق و اشتیاق طالب و آمل بودند بگو ای دوستان در سبیل محبت محبوب عالمیان بسیار تحمل نمودید آنچه قابل دیدن نبود مشاهده نمودید و دیدید و آنچه لایق شنیدن نبود شنیدید و در راه دوست اموری حمل نمودید که فی الحقیقه اثقل از جبال بود طوبی لظهورکم و عیونکم و آذانکم بما حملت و رأّت و سمعت حال این مقام بلند اعلی را قدر بدانید و ضایع مکنید در هر صورت این عالم فانی و هر که در اوست تحت برائن موت در آید و هر چه در اوست تحت مخالب تغییر مبتلا شود از حق جلّ و عزّ در کل حین بخواهید شما را حفظ نماید و به صراط امرش مستقیم بدارد این قدر بدانید که آنچه در سبیل او حمل نمودید و یا دیدید و شنیدید این از فضل و عنایت او بوده که به آن مخصوص گشته اید و این ذکر او هم شما را در الواح از فضل دیگر او بوده و خواهد بود قد دُفتم کأس البلاء فی سبيله ان اشریوا رحیق الاصفی من اکواب ذکرة و الطافه ان شاء الله موفق شوید بر خدمت امر و جمیع را هم وصیت می نمایم به اخلاق مرضیه و اعمال حسنه و افعال شایسته پسندیده الیوم بر هر یک لازم است که بما یرتفع به امر الله تمسک نمایند و تشبث جویند بگو همین قدر می گویم دیگر به انصاف شما و می گذاریم که چه لایق چنین یومی است. از ضعف و ذلت و پریشانی ظاهر محزون مباشید قسم به آفتاب آسمان بی نیازی که عزّت و ثروت و غنا طائف حول شما است و به ذکر شما ذاکرند و به جانب شما مایل اگر نظر به حکمت الهیه ظهور آن در ایامی چند مستور ماند آید ایامی که هر یک به مثابه شمس

*** ص ۲۹۸ ***

ظاهر و باهر گردد از حق می خواهیم که ناس به حلاوت بیانات الهی فائز شوند و فی الحقیقه بیابند البهاء من لدنا علیک و علی اخیک و علی اسعی الذی انفق روحه فی سبیلی و سکن فی جوار رحمی انا نذکر فی آخر الکتاب اخاک الذی توجه الی وجهی و قام لدی باب عظمتی و سمع ندائی العزیز البدیع ان شاء الله باید آنچه ذکر شد از نظرشان نرود به عنایت الهی مطمئن باشند از رحیق ذکر در کلّ حین بیاشامند و به شطرش ناظر باشند و ان شاء الله ذکر و داد و اتحاد از نظر نمی رود و نذکر فی هذا المقام من سعی بکاظم لیفرح بذكر الله العلی العظیم طوبی لک و لایحیک الذی استشهد فی سبیل الله رب العالمین ان انظر ثم اذکر عبدنا الکاظم الذی استشهد فی ارض الصّاد بشهادة ناحت فی مصبته ذرات الکائنات و عن وراثتها المأ الاعلی و اهل مدائن الاسماء یشهد بذلك ربک الشّاهد الخیر ای کاظم در عنایت حق تفکر کن و در رحمت او که عالمیان را سبقت گرفته است مشاهده نما و به کلمه مبارکه که در کتاب حا و س نازل شده تدبّر کن قال و قوله الحق من کان لله کان الله له و چون آن نفوس مقدّسه در سبیل مالک احدیه از عالم و عالمیان گذشتند و به کأس شهادت که فی الحقیقه قدح معلی است فائز شدند این است که قلم اعلی در صباح و مساء به ذکر ایشان مشغول و متحرک مشاهده می شود قسم به شمس ملکوت بیان که اگر صریح قلم اعلی فی الحقیقه به اذن و اعیه اصفا شود جمیع ناس از بیت بیرون خرامند و به لَبَّیکَ اللَّهُمَّ لَبَّیکَ ناطق شوند طوبی لسمع سمع و لقلب ادرك ما جرى و لذائقة ذاق ما ظهر من عَمّان عناية ربک الغفور الکریم یا کاظم ان اعلم بما أمرت و تری عنایة ربک المهیمنة علی العالمین البهاء علیک و علی الذین فازوا بالاستقامة الکبری فی هذا الامر الذی فیه نسفت الجبال و انفطرت السّماء

*** ص ۲۹۹ ***

و انشقت الارض و اضطرب العباد آلا من شاء الله المقتدر الحافظ العزیز انتهى. از بیانات الهی مراتب الطاف و عنایت ظاهر و هویدا است دیگر این عبد چه ذکر نماید و چه معروض دارد اگر جمیع عالم بیان شود نزد کلمه ای از الواحش معدوم است و اگر جمیع آفرینش زبان شود و ندا نماید نزد ندای یکی از طیور عرش مفقود مشاهده می شود و لکن چون ذکر اولیای حق محبوب است مع اقرار به عجز و اعتراف به تقصیر به این کلمات نالایقه زحمت داده و می دهم خدمت جناب آقامیرزا حسین تکبیر ابلاغ می دارم و همچنین خدمت جناب حاجی کاظم علیه ۶۶۹ عرض تکبیر می رسانم و آنچه در نامه آن جناب ذکر نموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند ان اعلم ما امرناک به فی

سبیل الله رب العالمین ان شاء الله متقطعاً عن العالم به ذکر سلطان قدم و مالک امم ناطق باشند البهاء علیک و علی کلّ مقبل بصیر. دوستان الهی هر یک ملاقات شد ذکر عجز و نیستی این خادم فانی را اظهار دارید خدای واحد شاهد است که نفوس مقبله که از کوثر معانی آشامیده‌اند ذکرشان در قلب و لسان بوده و خواهد بود البهاء علیهم الثناء علیهم التکبیر علیهم عرض دیگر مکتوبی که به جناب آقا میرزا مصطفی نوشته بودند مخصوص در ساحت اقدس معروض داشتند خود او حال نیستند که جواب معروض دارند یعنی به عکاء رفته‌اند این عبد مجدداً مکتوب را اخذ نموده تماماً من اوله الی آخره تلقاء وجه معروض داشت و کمال عنایت از مشرق الطاف رحمانی ظاهر و مشرق طوبی لجناپک بما اشرقت علیک شمس الفضل مرّة بعد مرّة و کرّة بعد کرّة تالله لایعادل بکلمة یظهر من لسان العظمة فی ذکر اولیائه ما خلق فی الغیب و الشّهود و الثّناء لهذا المقصود ثمّ البهاء لهذا المحبوب و الواحی که خواسته بودید به اتّفاق جناب آقا محمد علی ارسال می‌شود. خ ادم فی ۲۴ رمضان سنه ۹۶. مقابله شد منشی محفل: ید اله رفعت

*** ص ۳۰۰ ***

هو الله تعالی شأنه العظمة والكبرياء

ستایش بی‌قیاس ساحت حضرت بی‌مثالی را سزااست که به اشراق انوار شمس معانی قلوب انسانیه را به طراز معارف ربّانیه مزین نمود و هیاکل وجودات بشریه را به خلعت معرفت خویش مطرّز و مفتخر فرمود السن عالم از ذکر بدایع عنایاتش عاجز و اقلام امم از تحریر لطائف الطافش قاصر فضلیش آفاق را احاطه نموده و جودش جمیع وجود را فرا گرفته اگر شخص انسانی به دیده بصیرت در ترتیب بدایع خلقت تفکّر نماید از لطائف عنایات حضرت مقصود در حق خود متعجّب و متحیر گردد در حدیث قدسی می‌فرماید یا ابن الانسان خلقت الاشیاء لاجلک و خلقتک لاجلی لم تفرّ منی افسوس و دریغ که از آنچه به جهت آن خلق شده‌اند محروم مشاهده می‌شوند و به ظنون و اوهام خود مشغول و از اقتباس انوار آفتاب حقیقت ممنوع مانده‌اند در این ربیع روحانی که جمیع عالم از لواقح معارف ربّانی سرسبز و خرم اشجار وجود انسانی به حرکت نیامده و خرم نگشته سبحان الله خلق بی‌خبر به آنچه خیر وجود و آسایش انسان در سرّ و شهود است پی نبرده‌اند جمیع این زحمات و مشقات لاجل ایصال ناس است به خیر باقی و آسایش دائمی و ارتقای عباد به عوالم روحانی و وصولشان به معارج قدس نورانی و لکن صاحبان اغراض نفسانیه برّیه را از دخول حوزه قبول و ورود مدینه وصول بازداشته‌اند از حق جلّ شأنه و عظم احسانه سائل و آملیم که حجب مانعه به قدرت کامله خرق فرماید و جمیع را به شطر هدایت و مشرق علم و حکمت دلالت نماید یا ایّها المتوجّه الی شطر البقاء و الشّارب زلال سلسبیل اللّقاء و المتشبّث بذیل الوفاء مکتوب اول و ثانی آن حبیب متواتر واصل و کمال مسرت و انبساط دست داد و لکن آن اوقات به علّت تواتر اشغال ارسال جواب در عهده تعویق ماند این ایّام در نیت تحریر بود که مکتوب ثالث وارد و مسرت بر مسرت افزود پس از مطالعه تحریرات آن جناب تلقاء وجه حاضر و ذکر آن جناب معروض

*** ص ۳۰۱ ***

لسان مشیت مخاطباً الیک به این کلمات عالیات ناطق قوله جلّ اجلاله بسیّ مسخّر اللّوح و القلم یا ورقا علیک بهاء الله مالک الاسماء و عنایة الله فاطر السّماء و علی العین و الباء الّذی فاز بحبّ الله المهیمن القیوم و قام علی خدمة الامر و عمل ما استفرح به الافئدة و القلوب نهر اسماء ناس را از بحر معانی محروم نمود گاهی لفظ وصی حجاب گشته هنگامی لفظ مرآت وقتی لفظ نقیب و نجیب و عالم و امثال آن اگر چه به قدرت قلم اعلی بعضی از حجابات خرق شد و لکن بعضی باقی چه که ناس غافل و محجوبند الی حین توحید حقیقی را نیافته‌اند و شأن یوم الله را ادراک نکرده‌اند به اوهام متمسکند و به اوهام راجع و الی الاوهام متوجّه له الحمد و المنّه فائز شدی و افق اعلی را مشاهده نمودی و به اصغای آنچه آذان از برای او خلق شد مشرف شدی جهد نما که شاید به روح و ربّحان اهل امکان را به تجلیات انوار آفتاب توحید حقیقی منور نمای بگو یا حزب الله حکمت سپری است محکم به او تمسک نمایند و به نصرت مشغول شوید لعمر الرّحمن نصرت به حکمت و بیان است و مادونش لدی الله مذکور نه چه که حزب الله از برای اصلاح عالماند باید قیام نمایند به آنچه که سبب علوّ و سموّ دول و ملل

است اولیای آن ارض را تکبیر برسان بعضی از الواح از قلم اعلی در جواب بعضی نازل و الی حین ارسال نشده نسل الله ان يؤیدهم علی الاستقامة الکبری لئلا تمنعهم الشبهات و الاشارات عن منزل الآيات و مرسل البينات البهاء من لدنا علیک و علی من معک و علی اولیائی هناك انتہی. امیداریم همیشه ایام آن جناب به عنایات ملک عالم فائز باشند و بر تبلیغ امر رحمن به حکمت و بیان مویّد و موقّق فی الحقیقه در این روز فیروز اگر خدمتی از انسان ظاهر شود و علّت هدایت و ارشاد نفسی از ابناء جنس خود گردد ذکرش به دوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند قل سبحانک یا سید العالم و الحاکم باسمک الاعظم اسئلک بسلطان

*** ص ۳۰۲ ***

قدرتک و ملک قوتک ان تجعلی قائماً علی خدمتک و تؤیّدنی فی کلّ آن علی ارشاد بریتک الی معدن علمک و منبع حکمتک یا الهی و سیدی و رجائی تعلم بآئی لم ارد الا ذکرک و ثنائک و القيام علی خدمة امرک فی بلادک اسئلک ان لاتقطع عتی فیوضاتک فی ایامک و ایدنی علی ما اردت فی سبیلک و ارزقنی کوثر العطاء و سلسبیل البقاء بفضلک الشامل علی من فی الارض و السماء ای ربّ ترى العباد غافلین من ظهوراتک فی ایامک و محتجبین من اشراق انوار التوحید و طلوع شمس التفرید ایدّ الذین عرفتهم نفسک و شرفتهم بمعرفتک و زلّتهم بقبولک علی ما ینبغی فی ایام ظهورک و هو الانقطاع عن کلّ امر و الاقتصار بما یشی بدوام ملکک و ملکوتک و هو ارشاد الخلق الی جنّة معرفتک لاتنظر الی غفلة العباد و احتجاب البلاد یا سلطان المبدء و المعاد بل الی فضلک و رحمتک و جودک و عنایتک و لاتنظر الی ضعف الخلق و عجزهم بل الی جبروت قوتک و ملکوت قدرتک و احفظ اللهم احبائک من شرّ اعدائک الذین غفلوا من امرک و ارتكبوا ما نهوا عنه فی کتابک اذ انک انت الکریم ذو الفضل العمیم لا اله الا انت العلیّ العظیم سبحانک یا مالک الاسماء و سلطان الارض و السماء بآئی لسان اشکرک فی بدائع آلائک و بآئی بیان اثنیک فی ظهورات فضلک و عطائک قد احاطتنا رحمتک من کلّ الجهات و سبقنا فضلک یا مالک الارض و السموات کیف ینکر العدم اوصاف سلطان القدم و عزّتک قد تحیرت فی ذکرک و اندهشت من غلبة لطفک و تتابع جودک و عطفک لو اثنیک بدوام الملك و الملكوت لایمکنی ادراک اقلّ نعمة من نعمک و لا اقدر علی وصف اصغر آلائک و کیف ذکرک و ثنائک و اوصاف قدرتک و قوتک و شوکتک و جلالک و سطوتک. اسئلک ان تقبل منی ما امرتني به فی کتابک و لاتنظر الی فقری و فاقی و ذلی و مسکنتی

*** ص ۳۰۳ ***

بل الی عزّک و اقتدارک و ایدنی علی ذکر یبقی فی ملکک و یكون سبباً لوصولی فی کلّ الاوقات الی معارج قریک انک انت الجواد الکریم لا اله الا انت الفاضل البازل المعطى العزیز الرحیم. جناب حبیب روحانی عین قبل با علیه بهاء الله را به اذکار بدیعہ منیعہ ذاکر و مکبّر شویّد و همچنین جناب م ح علیه بهاء الله را نسل الله ان يؤیدهما و یرزقهما خیر الآخرة و الاولی أنّه هو المقتدر علی ما یشاء جناب آقا میرزا محمود علیه بهاء الله را به تکبیر ابدع امنع ذاکر و مکبّر و فضل و عنایت الهی را دربارہ ایشان سائل و آمل در مکتوب اول ذکر جناب آقا جلیل علیه بهاء الله مرقوم شده بود کبرّه من قبلی و اذکره بذکر جمیل اسئل الله ان يؤیّدہ و یحفظہ و یرزقہ ما هو خیر له أنّه عطوف کریم جمیع دوستان را به اذکار لطیفه ذاکر شویّد و به تکبیرات ابدع اعلی مکبّر البهاء و الثناء علیک و علیهم اجمعین چون اشغال لازمہ متواتر بود به خط دوستی از دوستان ارسال شد ۲۰۲. مقابلہ شد منشی محفل: یدالله رفعت

التّاطق بثناء الله علی افنان دوحۃ الوفاء جناب الورقاء علیه بهاء الله الابهی یلاحظہ بالنظر الانور

۱۵۲

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

الحمد لله الذی تفرّد بالکبرياء و توحد بالاسم الذی جعله سلطان الاسماء قد خلق الاشیاء بالكلمة العلیا و انطقهم بثنائه فی ملکوت الانشاء و اظهر الكلمة تارة علی هیئۃ المیزان و اخرى علی شکل بحر تقدف منه لثالی العرفان و مرّة اظهر علی سورة الصّراط و طوراً علی هیکل الصّور اذ انفع فیہ و انصعق من السموات و الارض الا من شاء و اراد أنّه لهو المقتدر علی العباد و الظّاهر فی المبدء و المآب لا اله الا هو مالک الایجاد

و اصبلى و اسلم و اكبر على اول من جعله الله شمساً لسماء علمه و فلماً لبحر ارادته و نوراً من انوار وجهه و على الذين تقربوا اليه بقلوب نورا و وجوه بيضاء و اخذهم جذب الظهور على شأن طافوا حول البلاء و توجهوا في

*** ص ٣٠٤ ***

سبيله الى البأساء و الضراء اولئك ما منعهم عوى الظالمين و لا زماجير المشركين و لا نعاق الغافلين قد نصروا امر الله بقلوبهم و عيونهم و آذانهم و السنهم و ايادهم و ارجلهم يصلين عليهم الملاء الأعلى و اهل الفردوس في كل صباح و مساء و الذين سكنوا عن وراء قلزم الكبرياء تعالى موجدهم و تعالى خالقهم و تعالى مؤيدهم و تعالى رازقهم الذى خلقهم بارادة من عنده انه لهو الفرد المقتدر العليم الحكيم يا حبيب قلبى قد كنت راقداً يقظى رسول ربى فلماً انتهت قال يأمرک مقصود العالم و مالک القدم بالحضور اذاً توجهت و قصدت المقام الى ان حضرت تلقاء وجه مالک الأنام و تكلم لسان العظمة بما اراد اذاً اشرقت شمس الاذن بالرجوع فرجعت قاصداً منزلى فلماً دخلت وجدت كتاباً فلماً فتحت عليم الله وجدت عرف خلوص لله ربنا و ربكم فلماً قرئت اخذنى جذب حبكم على شأن لا اقدر أن اذكره كأتى من كل كلمة من كلماتكم و كل حرف من حروف كتابكم قرئت كتاباً في حبكم مقصود العالم و انقطاعكم عما دونه و قيامكم على ذكره و ثنائه و اقتصار اموركم في تبليغ امره طوبى لكم و نعيماً لكم و عزاً لكم و روحاً لكم لو يكرر الخادم هذه الكلمة بدوام الملك و الملكوت لينبى بما وجد قلبكم اوعية محبة الله و لسانكم مطلع ثنائه الألى و اذنكم فارغة لاصغاء ندائه الأعلى اسئلته تعالى بان يشعلكم في كل حين بشعلة تزداد بها حرارة محبة الله في ما سواه انه لهو السامع القريب المجيب في الحقيقة اين خادم فانى از ذكر و ثنائى آن حبيب روحانى به شأنى خود را مسرور مشاهده نمود كه عرض و احصائى آن ممكن نه و در شى از شبها تمام آن تلقاء حضور عرض شد اذاً ما ج بحر العناية و نطق لسان العظمة بما لا يحصىه الا نفسه و في آخر البيان قال عز كبريائه يا عبد الحاضر انه اشتعل بنار محبة الله و نطق بثنائه بين عبادته و يسقى رحيق عنايته و كوثر فضله من اراد التقرّب و التوجه الى الله المهيمن القيوم انا نؤيده فضلاً من عندنا و نكتب له ما يفرح به فؤاده ان ربه الرحمن لهو المقتدر على ما يشاء بكلمة من عنده و انه

*** ص ٣٠٥ ***

لهو المهيمن على ما كان و ما يكون يا ايها المتوجه الى افق و الطائر في هوائى ان استمع ندائى طوراً في قصرى و اخرى من سجنى و مرة من بستان ربك مالک الوجود قد حضر العبد الحاضر بكتابتك و عرض تلقاء العرش ما تضوع به عرف حبي المحبوب طوبى لك و لأبيك الذى سكن في جوار رحمتى ان الفضل بيد الله يختص من يشاء بأمر من عنده انه لهو الحق علام الغيوب كبر من قبل على وجوه احتبائى الذين ما منعهم الشدة و الرخاء عن ذكر مقامى المحمود قل اياكم ان تحجبكم الدنيا عن مالک الاسماء فانظروا ثم اذكروا القرون الأولى أين العظماء و الأمراء و العلماء و أين الجبابرة و فراعنة و القياصرة و الأكاسرة أين آثارهم المريئة و أين قصورهم العالية و اين بيوتهم المزخرفة و اين بساتينهم المعروشة و أين فروشهم المبسوطة و اين اعراشهم المستوية و اين جنودهم المجتدة و اين قاصراتهم المزينة و اين اثوابهم المنقوشة و أين اشيائهم الثمينة و اين اكاليهم المرصعة و اين مكامنهم المحصنة و معاقلهم المرفوعة و اين خزائنهم المشهودة و كنانتهم المستورة و اين قبائلهم الباسلة و جيوشهم المصفوفة و اين الأفراد و الأوتاد و الرجال و الأبطال و أين من كان لبحر الظلم فلماً و لهواء الغرور فلماً و أين من لو يعطى له ما في الأرض من دفائنها و خزائنها و زخارفها و آلائها ليقول هل من مزيد كلهم قد رجعوا الى التراب بحسرة و ندامة ما اطلع بهما الا الله رب العالمين قل يا احتبائى قوموا على ذكرى و ثنائى و تمسكوا بالحكمة التى نزلت في كتابى الذى ظهر من ملكوت بيانى سوف يأخذ الفناء كل ما يرى و يبقى الملك لملك العرش و الثرى و رب الآخرة و الأولى كذلك نطق قللى الأعلى في هذا المقام الذى جعله الله عرشاً للسماء بما تزين بانوار تجليات اسى الاعظم الابى. بگو ای دوستان امروز را مثل و نظیر نبوده و نیست در این روز مبارک هر عمل خالصی که ظاهر شود او از سلطان اعمال محسوب است و هر ذکرى که از شفه خارج گردد ملیک اذکار بوده و خواهد بود قسم به لئالی بحر علم الهی که بزرگی این ایام محدود نشده و نخواهد

*** ص ۳۰۶ ***

شد جهد نمایند تا صاحب مقامی شوید که باقی باشد و هیچ صاحب قدرتی قادر بر اخذ آن نباشد آنچه از صفات و اخلاق الهی که الواح به آن مَرْتَن است و به ذکر آن مشرف در آن تفکر نمایید و عمل کنید ان شاء الله به عزّی که عندالله معرّز است فائز شوید نفوسی که از کوثر بیان رحمن فی الحقیقه آشامیده‌اند و از صهبای عرفان در یوم الهی نوشیده‌اند در حین بَأْسَاء و ضَرَاء مشتعل‌تر مشاهده می‌شوند نیکوست حال نفسی که الیوم بما اراد الله فائز شد البتّه الوان مختلفه عالم و اطوار امم او را از مالک قدم منع ننماید بحر سرور در قلبش مَوَاج و آفتاب فرح از افق فَوَادِش مشرق کذلک یعظّمکم الله و ینصحبکم و یميّن لاحتیائهم ما یرفعهم الی ملکوتہ المقدّس العزیز المنیع انتہی. از آیات بدیعہ منیعہ منزله عنایت الهی و فضلش واضح و مشهود است و این عبد بلکه همه عالم از وصف آن عاجز و قاصر له الفضل و البهاء و له العظمة و الثناء و له النعمة و الالاء يعطى ما اراد بامر من عنده أنّه لهو الفرد الواحد البازل العليم الحكيم اینکه مرقوم داشته بودید درباره نفوسی که تازه به بحر اعظم اقبال نموده اند و از قدح باقی به اسم الهی نوشیده‌اند طوبی لهم و نعیماً لهم ذکر جمیع در ساحت اقدس معروض و نسبت به هر یک شمس عنایت مشرق این خادم فانی از حق سائل و آمل است که جمیع را به طراز عرفان مَرْتَن فرماید و آن جناب چون لوجه الله و فی سبیل الله و لحبّ الله ناطق و ذاکرند البتہ مؤثّر خواهد شد ان شاء الله ظلمت عالم به نور کلمه مالک قدم زایل شود و اعلام نصرت در هر مدینه مرتفع گردد أنّه لهو المقتدر القدير و اینکه درباره اهل سیسان مرقوم داشته بودید از قبل ذکر ایشان در ساحت اقدس عرض شد و آیات بدیعہ منیعہ درباره ایشان نازل و حال هم چون در کتاب آن حبیب روحانی مذکور بودند در ساحت اقدس عرض شد و این کلمات دَرّات از مشرق اراده منزل آیات اشراق نمود قوله جلّت عظمتہ و کبر کبریانه هو الشّاهد العالم

*** ص ۳۰۷ ***

المبین المقدّس العزیز الحکیم ذکر من لدنا للذین هرّتهم نفحات آیاتی و اجتذبهم عرف قمیصی و قرّبتهم ظهورات مشیّتی و ارادتی لیاخذهم الفرح علی شأن لا تکدرهم شئون الذین کفروا بالله ربّ العالمین یا احتیائی فی سیسان قد ذکرناکم من قبل هذه مرّة اخرى فضلاً من لدنا و انا الفضالّ الکريم کم من عالم منعتہ العلوم عن سلطان المعلوم و کم من عارف اذا اتی المعروف اعرض عنه و اعترض علی الله العليم الخبير طوبی لکم بما خرّقم الحجاب الاکبر و کسّرتم اصنام الاوهام باسم ربکم المقتدر القدير قل یا معشر العلماء تالله قد ظهر بحر العلم و یا معشر العرفا تالله قد اتی المعروف بسلطان مبین دعوا ما عندکم من الظنون و الاوهام ثمّ اسرعوا الی افق ینطق فيه لسان العظمة الملك لله الفرد الواحد العزیز الحمید هل الظنون تنفعکم لا و اسعی القیوم و هل الاوهام تغنيکم لا و سلطانی المهيمن علی من فی السموات و الارضین یا معشر العلماء ان اقبلوا الی الافق الاعلی ثمّ اخرقوا باسم مالک الاسماء حجباتکم و سبحاتکم الّتی منعتکم عن النّظر الی افق المنیر یا احتیائی ان احمدا ربکم الرحمن ثمّ اشکروه بما ایدکم علی عرفان مشرق آیاته و مخزن اسراره اذ غفل عنه اکثر العباد کذلک یدکرکم الله و یخبرکم بما ینفعکم أنّه لهو الغفور الکريم تمسکوا بحبل الأمر علی شأن لا یمنعکم ضوضاء العالم و لا تحجبکم اشارات المغلّین الذین نبذوا کتاب الله عن ورائهم و اخذوا ما امروا به من لدن کلّ جاهل مربب انا نکبر من هذا المقام علیکم لتفرحوا بتکبیر الله و ذکره أنّه یمهدی من یشاء الی صراطه المستقیم خذوا کتاب الله بقوة ثمّ اعملوا بما نزل فيه من لدن حاکم عليم قولوا لک الثناء یا مالک الاسماء و لک البهاء یا سلطان الآخرة و الأولى نسلک بالاسم الّتی جعلته مطلع الاسماء بان تجعلنا من الذین استقاموا علی حبّک و شربوا رحيق الايقان من ایدی عطانک علی شأن ما منعتهم الرّخارف عن التّوجّه الیک و لا البلايا عن النّظر الی افقک

*** ص ۳۰۸ ***

ای ربّ نحن الفقراء علی بابک نسلک بان تکتب لنا من قلمک الاعلی ما ینبغی لجودک و کرمک و الطافک انک انت المقتدر المتعالی الغفور الرحیم انتہی. آنچه در مکتوب آن محبوب مرقوم بود جمیع به ساحت اقدس عرض شد و جواب عنایت فرمودند روح من فی العالمین لعنایتہ الفداء روح من فی الملکوت لفضله الفداء و دائرة هیکل که خواسته بودند عرض شد شمس اذن از افق رحمت رحمانی مشرق ان شاء الله این

عبد هر وقت فرصت یافت نوشته ارسال می‌شود و دوائر اخرى هم ان شاء الله از بعد ارسال می‌شود و درباره نفوس مذکوره مخصوص هر يك از سماء فضل مقصود عالمیان لوح اقدس نازل و ارسال شد ولكن بعضی به خط این خادم فانی است که از اصل تنزیل نقل نموده چه که در این ایام حضرت غصن ۶۶ الاکبر روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدومه الفداء در اینجا تشریف ندارند در این حین که خادم مشغول به تحریر بود به دوره علیا و افق اعلی احضار شد فلما حضرت قال عز کبريائه انا نحب ان نذكر حرف العين عليه بهائي ليفرح بذكر الله رب العالمين انا ذكرناه من قبل بآيات تضيّعت منها رائحة البیان في الامکان انه لهو المقتدر العليم الحكيم انه ممن فاز بالبحر الأعظم و شرب الرحيق المختوم من يد اسي المكنون الذي ينادي في السجن الأعظم بين الأمم انه لا اله الا انا المقتدر القدير انا كتبنا له من القلم الاعلى ما ينفعه في كل عالم من عوالم ربه الخبير لعمري لو يظهر له ما ستر عنه ليطير باجنحة الاشتياق و ينادي في الافاق لك الحمد يا مقصود العالم و لك البهاء يا معبود المقربين انا نوصيه بالحكمة و نبشره بفضل و عنايتي و ذكرى الجميل البهاء عليه و على من معه و على الذين اعترفوا و شهدوا بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضين الحمد لله رب العالمين انتهى. ان شاء الله بحور عنایت الهی را در معین کلمات عالیات بیاشامند و طلعات مخدرات

*** ص ۳۰۹ ***

معانی را که در قصور حروفات مالک اسماء و صفات مستور است ادراک نمایند في الحقیقه فضل به مقامی رسیده که قلم و لسان امم از توصیف و تحریرش عاجز و قاصر است نسئله تعالی بقدرته و سلطانه بان یقبل منا ما یظهر منا فی ایامه انه لهو السامع المجیب. عرض این خادم آنکه از قول این فانی خدمت آقایان آن ارض که به انوار ایقان منورند و به طراز عرفان مزین تکبیر بدیع منیع برسانید از حق می‌طلبم جمیع را از نفحات ایام خود قسمت عنایت فرماید و از بحر اعظم محروم ننماید انه لهو المقتدر العزیز العليم. اینکه عرض شده الواح منزله مخصوص نفوس مذکوره ارسال شد در این مرة تأخیر رفت چه که ارسال الواح کلیه در کره واحده منافی حکمت است ان شاء الله از بعد ارسال می‌شود و دیگر در ذکر سیسان آن جناب این کلمه را به صاد نوشته و اعراب نموده‌اند ولكن نظر به آنکه این اسم از اسامی قرای ایران است و در لسان قدیم هشت حرف که از جمله آن صاد است نبود لذا این عبد به سین نوشته اگر چه آنچه در عرف ناس متداول است باید عمل نمود چه که گفته‌اند الغلط المشهور خیر من الصحیح المهجور اینکه در ذکر حدبا مرقوم فرموده بودند در این باب فقراتی از مصدر امر در جواب مکتوب جناب ملا ابوالحسن علیه بهاء الله نوشته شد حسب الامر آنکه همان را به آن جناب نوشته ارسال دارم

هذا صورة ما كتب لجناب ابي الحسن عليه ۶۶۹

اینکه درباره موصل نوشته بودید فرمودند اولی آنکه به بشارت و بشر الصابرين بعد از کلمه مبارکه و لنبلونکم ملتفت می‌شدند اگر چه در این سنه قحط اکثر بلاد را فرا گرفته و لكن انتشار این گونه امور و نشر آن در هر حال باید به اذن واقع شود انه اعلم بعباده منهم انه لهو الفرد العليم الحكيم انتهى. و هر نفسی به کمال شوق و میل اراده کند حقوق الله را ادا نماید باید به امثال آن جناب و معتمدین بدهد و قبض

*** ص ۳۱۰ ***

اخذ نماید تا آنچه واقع می‌شود به اذن و اجازه حق واقع شود انه لهو المعلم الحكيم.

مطلب دیگر مرکب خوب مخصوص تحریر الواح و کتب وجود آن کم و لزوم آن بسیار لذا اگر به صفاتی که عرض می‌شود ممکن شود قدری ارسال فرمایند بسیار محبوب است آنچه مرکب تا حال از آن ارض ارسال داشته‌اند یا براق و چسبنده بوده و یا سیاه تیره و این دو صفت به جهة نوشتن الواح ابدأ محبوب نبوده و نیست و بعضی هم مایل به سرخی بوده که پر طاوسی مصطلح است آن هم مرغوب نیست مرکبی که مرغوب و مطلوب است با جریان و در غایت سیاهی براق که چسب نداشته باشد و بعضی هم مثل ذهب که بر روی ورق صیقل داده می‌شود صاف است آن هم محبوب نیست بر آمده آن محبوب است باید ابدأ در لون مایل به زردی و قرمزی نباشد. مقابله شد

محبوب مکرم جناب ورقا عليه بهاء الله الابهى ملاحظه فرمايند

۱۵۲

بسم ربنا الاعظم الاقدس العليّ الابهى

الحمد لله الذى سخر من فى الانشاء بنغمات قلمه الاعلى و به نفخ فى الصور و انصعق من فى الأرض و السماء الا من شاء الله مالک الاسماء انه لهو الذى به ظهر السرّ المستور و الرمز المرموز و الاسم المكنون الذى به ظهر الفزع الأكبر بين البشر و برز امر مستتر اقرب من المح البصر طوبى لمن نبذ ما عند الناس و اخذ ما أمر به من لدن مالک القدر الذى به تزین المنظر الأكبر و ظهر الفرح الاعظم بين الأمم و أصلى و أسلم على الذين فازوا بالاستقامة الكبرى على هذا الأمر الذى به اضطربت افئدة اولى التّهى اولئك عباد ما منعهم الأهواء عن مالک الاسماء قاموا على شأن تحيرت منهم الأفئدة و العقول سبحانک يا من باسمک خضعت

*** ص ۳۱۱ ***

الأنفاق فى الأفاق اسئلک بموطى قدمیک فى ديارک و عرف قميصک فى بلادک و بحلاوة بيبانک بين خلقک بان تؤيد حببتک على نصرة امرک ثم احفظهم عن شرّ اعدانک انک انت المقتدر الذى لاتعجزک ظهورات العالم و لاتضعفک شئونات الأمم لم تزل کنت قوتاً بقدرتک و مريداً بارادتک تفعل ما تشاء و تحکم ما تريد و انت المعطى الکريم و بعد قد سمع الخادم صوت اجنحة طير بيبانک على افنان دوحه کلماتک و انها کانت مغرّدة بثناء الله محبوبى و محبوبک و مقصودى و مقصودک و مقصود من فى السموات و الأرض فلما سمعت و وجدت و عرفت حضرت و عرضت فى مقام انقطع عند ذکرى و اشارت قد شهد بذلك نقطة البيان من قبل بقوله تعالى و قد کتبت جوهرة فى ذکره و هو انه لا يستشار باشارتى و لا بما ذکر فى البيان انّ الذى کان مقدساً عن اشارة النقطة و عما نزل فى البيان كيف يوصف بوصفى و يُنعت بنعتى و يُعرف بمقالاتى التى تحکى عن حدّ وجودى و مقامى سبحانک يا معبودى و مقصودى و غاية املی اسئلک بلوحک المحفوظ و علمک المستور بان تغفر لى و ترحمنى و تکفر عني جريراتى اى ربّ انا المذنب و انت الغفور و انا العاصى و انت العطوف الکريم فلما عرضت ما فى کتابک اذا توجه الى وجه القدم و نطق بما فاح عرف البيان فى العالم قال جلّ کبريائه يا ورقا ان افرح بما اسمعناک حفيف سدرة العرفان و خير ماء البيان و صرير قلم الرحمن و صفير طير المعانى من هذا الهواء المقدّس المنّزه الخفيف اللطيف العزيز المنيع انا ذکرناک من قبل و قبل القبل و نذكرک فى هذا الحين ثم الذين ذکرناک اسمائهم انّ ربّک لهو المجيب المحصى العليم و انا قد شاهدنا و انا البصير انا قد عرفنا و انا الخبير انا فصلناک لک الذکر و انا الکريم انا صرفنا الآيات و انا القدير انا اظهرنا البيّنات و انا القوى الأمين لا يعجزنا زماجير الرجال و لا مواء السنانير انّ ربّک

*** ص ۳۱۲ ***

ينادى و ينطق و يقول ولو انّ الذّنب يعوى و يصول بظلم مبین. کثر من قبلی احبائى الذين نبذوا سوائى و قاموا على خدمة امرى و نطقوا بثنائى اولئک عباد يصلّين عليهم الملائكة و اهل الجنّة العلياء و عن ورائهم لسان العظمة فى هذا المقام الکريم لعمر الله قد قدر لهم ما تعجز عن ذکره الأقلام يشهد بذلك من عنده لوح حفيظ طوبى لبيت فيه ارتفع ذکرى و تشرف باحبائى الذين اقبلوا الى بحر علمى و سماء رحمى و شمس عنايى التى سبقت العالمين انتهى. عرض مى شود اينکه مرقوم داشته بوديد که در بيت جناب حاجى آقا محمد و جناب آقا ميرزا علينقى عليهما ۶۶۹ با جمعى از دوستان الهى مجتمع بوديد و جناب حاجى آقا محمد خواهش نمودند که عريضه اى از لسان اهل مجلس به ساحت امنع اقدس ارفع ابهى معروض شود اين تفصيل در ساحت اقدس عرض شد و مناجات آن محبوب هم تلقاء وجه معروض گشت هذا ما نطق به المقصود فى الجواب قال عزّ کبريائه يا ورقا انا سمعنا نداءک مرّة بعد مرّة و عرفنا ما ناجيت به الله ربّ العرش العظيم و اجبتاک کرّة بعد کرّة و نذكر الذين کانت اسمائهم فى کتابک فضلاً من عندنا انه يحبّ ان يذكر من ذکره و يريد من اراده انّ ربّک لهو العالم الخبير ذکّر احبائى من قبلی و کثر على وجوههم باسى المفرّح العزيز البديع اليوم بايد جميع به طراز استقامت مزین باشند چه که شياطين در کمين بوده و هستند و نعيق مرتفع شده و خواهد شد از قبل اين اخبار از قلم مختار جارى و نازل طوبى للعارفين يا احبّاء الرحمن ان استمعوا نداء الله

أَنَّهُ يناديكم و يوصيكم بالاستقامة الكبرى و بما يرتفع به امره المحكم المتين ان يأتكم احد بكتاب السّجين و اوراق الرّقوم دعوها عن ورائكم مستقيمين على هذا الأمر الَّذي به اضطرب افئدة العلماء و زلت اقدام من على الأرض ألا من شاء الله المقتدر القدير انا نذكر في هذا المقام صاحب البيت الَّذي فيه ارتفع ذكر الله المهيم القَيوم ان يا محمّد قد اقبل اليك وجه القدم من هذا الأفق الأعلى المقام الَّذي فيه استقرّ عرش مالک الاسماء و يذكرک بما تنجذب به العقول ان افرح بذکری ایاک و

*** ص ٣١٣ ***

قل لك الحمد يا مالک الاسماء و لك الثناء يا فاطر السّماء بما ذكرتني في السّجن الاعظم و اظهرت لي ما احتجب عنه الامم اشهد انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الحقّ علّام الغيوب و نذكر البّيت الَّذي دار البلاد و طاف الدّيار لاسى و اختار الغربة لحبّي أَنَّهُ قد سعى بمحمّد في كتاب الله العزيز الودود اشهد أَنَّهُ نبذ ما عند النّاس و اخذ ما أمر به من لدى الله مالک الوجود و حمل في الله ما لا اطلع به احد في الأرض كذلك يذكره المظلوم ليكون ذخراً له بدوام الملك و الملكوت طوبى لك و نعيماً لك بما صبرت و نسلته بان يؤثّرک على ما ينبغي لهذا اليوم الَّذي تزین بذکره التّورات و الانجيل و الزّبور يا نبيل قبل با ان استمع النّداء من وراء قلزم الكبرياء أَنَّهُ لا اله الا انا العزيز الوهاب هذا يوم فيه استقرّ العرش على الماء و تزينت سماء العلم بنیر اسى العزيز العلّام طوبى لقوى تمسّک بعروة عناية ربّه و لناطق نطق بذکر الله مالک الانام كذلك نطق لسان العظمة ان افرح و قل لك الحمد يا منزل الايات و لك الثناء يا من في قبضتک ملکوت الأرضين و السّموات البهاء من لدنا على الّذين ماخوّفتهم الجنود و مامنتهم الأحباب يا على قبل نقى قد سمعنا ذکرك ذکرناک بهذا الذّکر العظيم انّ الَّذي يذكرک أَنَّهُ سعى في التّوراة ببّهوّه و في الانجيل بروح الحقّ و في الفرقان بالنّبأ العظيم لعمري أَنَّهُ ما اراد من الكتب الا كتاب نفسى و من البيان الا ظهورى و ذکرى الحكيم طوبى لمن عرف الله في ايامه و طوبى لمن تشبّث بذيله المنير هل يسمع احد آيات ربّه و هل من نفس تجد حلاوة بيان ربّها لناطق البصير كذلك زينا بحر العرفان بفُلك البيان و سماء الايقان بنیر اسى العزيز يا محمّد قبل يوسف قد توجّه القلم الأعلى اليک من هذا المقام الأقدس الأعظم العزيز المنيع قد فزت بما لم يفز به احد لو ينفق كنوز الأرض كلّها في سبيل الله الملك العلى العظيم ان احفظ لنالى العرفان في اوعية قلبک باسى القوى القدير طوبى لك بما توجّهت

*** ص ٣١٤ ***

و اقبلت و سمعت نداء الله ربّ العالمين كن مستقيماً على حبّ مولاک على شأن لاتزلک اشارات المعرضين يا غلام ان اذکر اذ كنت حاضراً لدى العرش و سمعت ما تكلم به لسان العظمة في مقامه المحمود ان اشکر الله بما ايدک و وفّقک على هذا الأمر الَّذي اذا ظهر نطقت الاشياء الملك لله مالک الغيب و الشّهود طوبى لنفس نبذت ما عندها و تحرّكت بارادة الله مالک الملوك انا ندع الكلّ الى الأفق الأعلى و نوصيهم بالعمل بما نزل في لوحى المحفوظ البهاء عليك و على ابيک و على الّذين شربوا من البحر الأعظم باسى العزيز المحبوب يا مهدى ان استمع ندائى أَنَّهُ ارتفع من مقرّ سجنى ليجذبک النّداء الى مقام لاتحزنک شئون الدّنيا و لاتحجّجک حجبات الغافلين طوبى لك و لابیك قد شهد له القلم الأعلى باقباله و خضوعه اذ اعرض عن الوجه اکثر العباد كذلك ذکرناک فضلاً من عندنا لتكون من الشّاكرين يا على قبل عسکر ان اشهد بما شهد الله قبل خلق الأشياء أَنَّهُ لا اله الا انا الغفور الرّحيم لعمري الله سوف تغنى الدّنيا و ما فيها من الملوك و المملوك و الغنى و الصلوك و يبقى لك ما نزل من قلّى الأعلى في هذا المقام الكريم ان افرح بذکری ایاک ثم اشکر ربّک بما انزل لك ما تنشرح به صدور المقرّبين تمسّک بحبل الفضل و تشبّث باذيال رحمة ربّک و قل اسئلك يا سلطان العالم و الظّاهر بالاسم الاعظم بان تكتب لي ما كتبت له لأمنائک الّذين مامنتهم زخارف الدّنيا عن النّظر الى افقک اى ربّ انت الكريم و انا القائم لدى باب جودک اسئلك بان لاتخيّبني عمّا عندک انک انت الله ربّ العرش العظيم انا نذكر في هذا المقام من سعى بيوسف الَّذي اقبل الى وجى و آمن بأياتى و فاز بعرفانى اذ اعرض عني أكثر خلقى كذلك يذكر الله من اراده في يوم فيه اعرض عنه كلّ جبار عنيد قد ذکر اسمک ذکرناک في هذا اللّوح الَّذي لا يعادله شىء في الأرض يشهد بذلك ربّک الخبير لاتحزنكم اشارات القوم و لا اعراض الّذين اعرضوا عن صراطى المستقيم سوف يأخذهم الله

*** ص ۳۱۵ ***

عدلاً من عنده و یرفع اسماء الذین آمنوا به اذ اتی بسلطان مبین انا نوصیکم بالاستقامة الکبری و بما انزله الله فی کتابه العظیم سوف یتوی بساط الأرض و من علیها و یرقی الملك لله رب العالمین یا ایها الطائر فی هوائی بلّغ آیات ربک انّها تقرّبهم الی الفرد الخیر و تؤیّدهم علی ما کانوا علیه و تسقّهم کوثر البیان باسعی البیدیع کذلک هطلت الأمطار و ماجت البحار باذن ربک القدر انا نذکر عبادنا و احبائنا الذین ما ذکرتم اسمائهم فی کتابک و نبشّرم بفضل الله و رحمته و نکبّر علی وجوههم من هذا السّجن العظیم فاسئل الله بان یوقّهم و یؤیّدهم علی ما یحبّ و یرضی و یجعلهم من الرّاسخین و نذکر امائی اللّائی آمنّ بالله و آیاته و شربن رحيق الوحی من ایدى عطائه انّ ربک لهو الغفور الرحیم انتی. الحمد لله احبای الهی در آن ارض به آیات بدیعہ منیعہ الهیّه فائز شدند قدر این نعمت عظمی را بدانند اگر کشف حجاب شود و مقام ظاهر گردد کل ساجد شوند و جمیع من علی الأرض در ظلّ کلمه واحده داخل گردند یا محبوب فؤادی اکثر اهل ارض که غافلند و خبر از جایی ندارند و نفوسی هم که فی الجمله عارف شده‌اند و از بحر عرفان نوشیده‌اند آن نفوس هم به آنچه سزاوار یوم الهی است قیام ننموده‌اند الاّ من شاء الله ربک در اهل بیان ملاحظه فرمایید با آنکه خود را از اعلی الخلق می‌شمردند چندین مرتبه از سایر مذاهب پست‌تر مشاهده می‌شوند بعضی به مستغاث استدلال کرده‌اند و از مالک آن محروم شده‌اند به بیان تمسّک جسته‌اند و از مقصود منزل بیان ممنوع مع آنکه نقطه بیان روح ما سواه فداه در باب خامس عشر از واحد ثالث می‌فرمایند قوله جلّ و عزّ چه کسی عالم به ظهور نیست غیر الله هر وقت شود باید کل تصدیق به نقطه حقیقت نمایند و شکر الهی به جا آورند و همچنین می‌فرمایند جمیع بیان به مثابه خاتم است در انگشت مبارک او و در مقامی می‌فرمایند جمیع بیان ورقه‌ای است از اوراق جنّت او مع ذلک این قوم جاهل به وهم صرف اکتفا نموده‌اند و از مطلع

یقین

*** ص ۳۱۶ ***

محتجب مانده‌اند خضوع و خشوع و فنا و نیستی نقطه بیان در جمیع بیان واضح و مشهود است می‌فرماید او منزّه است از اینکه به عرفان من یا به آنچه در بیان است معروف شود در این کلمه مبارکه که از مطلع بیان نقطه بیان روح من فی الامکان فداه ظاهر شده تفکر فرمایید و این همان کلمه‌ای است که این فانی به مناسبتی در اوّل خطبه ذکر کرده و این کلمه مبارکه جوهر کلّ بیان است به شهادت خود نقطه قوله عزّ و جلّ و قد کتبت جوهره فی ذکره و هو انه لا یستشار باشارتی و لا بما نزل فی البیان. بلی و عزّته تلك الکلمة عند الله اکبر عن عبادة من علی الأرض اذ جوهر کلّ العبادة ینتبی الی ذلک فعلی ما قد عرفت الله فاعرف من ینظّره الله فاته اجلّ و اعلی من ان یرکب معروفاً بدونه او مستشیراً باشارة خلقه و انّی انا اوّل عبد قد امنت به و بآياته و اخذت من ابکار حدائق جنّة عرفانه حدائق کلماته بلی و عزّته هو الحق لا اله الاّ هو کلّ بامر قائمون انتی. و همچنین می‌فرمایند قوله جلّ و عزّ ثمّ اعلم انّ فی ذلک الیوم لم یکن معروفاً غیر الله و لا معبوداً الاّ اياه و لا موصوفاً سواه و لا محبوباً دونه و لا مقصوداً غیره انتی. و این فقره مبارکه مطابق است با آنچه در ذکر این ظهور اعظم در کتب قبل نازل شده مع ذلک این همج رعاع که خود را به بیان نسبت می‌دهند اراده نموده‌اند سراج الهی را به اریاح متنه کذبہ خاموش نمایند افّ لهم و لوفائهم سبحان الله این قوم غافل استدلال می‌نمایند به مومومات قبل و به صد هزار حیل و مکر تشبّث نموده‌اند که شاید نفسی را از صراط مستقیم منع نمایند ای کاش در آنچه دعوی می‌کنند صادق باشند از جمله میرزا احمد کرمانی چند عریضه از او به ساحت اقدس رسیده و بعد که بنای هذیان‌گویی گذاشت چون مقبول نیفتاد به اعراض قیام نمود و بعد از چندی عرایض متعدّده که مشحون به توبه و استغفار بود از او رسید و بعضی هم توسط نمودند مع ذلک مجدداً در این ایام به نفاق قیام نمود و به مطلع نفاق پیوست در مدینه کبیره بوده از قرار مسموع نظر به اعمال شنیعه و اقوال مختلفه از آن محل هم طرد شد باری چون او و امثال او یافت می‌شوند لذا

*** ص ۳۱۷ ***

این بیانات ذکر شد تا دوستان را مطلع نمایند که شاید به حقیق استقامت فائز شوند و از امثال این نفوس موهومه ممنوع نگردند آنه یهدی من یشاء الی صراطه المستقیم در کتاب اقدس این آیه مبارکه نازل قول جلّ کبریا نه ان یا ارض الکاف و الرّاء انا تراک علی ما لایحبه الله و نری منک ما لا اطلع به احد الا الله العلیم الخبیر و نجد ما یمرّ منک فی سرّ السرّ عندنا علم کلّ شیء فی لوح مبین انتہی. و این آیه مبارکه در کتاب اقدس وقتی نازل شد که اسم احمد هم در ظاهر مذکور نبود یسئل الخادم ربّه بان یحفظ عباده الضّعفاء عن هؤلاء أنّه لهو المقتدر القدیر این نفس بعیده بسیار متلوّن دیده می شود گاهی تائب و مستغفر و گاهی خائن و ملحد و لکن این نفوس بر تغییرات و اختلافات و انقلابات دنیا و با موافق اظهار وفاق می نماید الا لعنة الله علی القوم الکاذبین یا حبیب فؤادی آیا امثال این نفوس بر تغییرات و اختلافات و انقلابات دنیا مطلع نشده اند و یا نمی بینند چگونه می شود انسان مع آنکه در کلّ احوال از کلّ اشیاء ندای فنا اصفا می نماید و آثار فراق مشاهده می کند باز غفلت می نماید و به امورات نالایقه مشغول می گردد و به اعمالی که ضررش الی الابد باقی و پاینده است عامل می شود ندا بر چند قسم است جمیع اشیاء مع آنکه با کمال صُمت و سکوت مشاهده می شوند و لکن اهل سمع حقیقی ندای ایشان را ادراک می نماید که در هر حین انسان را به نفس تغییر و تبدیل خود متذکر می نماید و پند می دهد صبح را ظهور و طلوع و اشراق است و شام را غروب و افول از جمیع جهات ندا مرتفع و لکن آذان واعیه غیر موجود و در هر محل و مکان آثار الهیّه موجود و لکن بصر مفقود از حق به صد هزار لسان سائل و عرض می نمایم عباد خود را مؤید فرماید و بر آنچه که خیر ایشان در اوست قسم به نیر اعظم که اگر فی الجمله تخلیه نمایند و تفکر کنند کل خود را از دریا های ظنون و اوهام نجات داده به خرگاه دوست یکتا کشانند سخن بسیار و ایام گفتار و لکن فرصت کمیاب ان شاء الله امیدوارم که آن جناب فرصت بیاید و بگوید

*** ص ۳۱۸ ***

آنچه گفتی است خدمت جناب نبیل جلیل علیه بهاء الله الابی عرض می نمایم تا وقت باقی و فرصت باقی و هیکل باقی و لسان باقی ان شاء الله بگویند آنچه را هادی باشد و به باقی هدایت نماید دستخط عالی که به اسم این خادم فانی بود معنی بخش هیاکل الفاظ و فرح بخش عالم احزان آمد و بعد از قرائت در ساحت اقدس امنع عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله عزّ کبریا نه صادقند در آنچه ذکر نموده اند چه اگر اخبار حرکت ایشان متواتر نمی رسید البته به اسم ایشان نازل می شد آنچه در ملکوت مشیت الهی معلق است ان شاء الله در کلّ احوال مؤید باشند به ذکر و ثنای حق و ناطق باشند به آنچه لایق و سزاوار این روز پیروز است البهاء علیه من لدن عزیز حکیم انتہی. عرض دیگر آنکه دستخط دیگر آن محبوب رسید و مرقوم داشته بودید که در بیت جناب آقا میرزا ع ب ن و علیه ۶۶۹ جمعی از دوستان الهی در آن محضر حاضر و به ذکر منظر اکبر ناطق این مراتب هم به ساحت امنع اقدس اعزّ ابهی عرض شد و این کلمات عالیات از سماء مشیت نازل قوله عزّ کبریا نه شهد انه لا اله الا هو و الذی استوی علی عرش السّجن انه لهو الذی شهد له کتب العالم و قصد شطره رسل الأمم انه لهو الذی ظهر به کلّ سرّ مصون و کلّ امر حکیم انه یذکر العین و الباء و یشّره بفضل الله و رحمته لیفرح و یكون من الشاکرین انا اردناه و ذکرنا بیده الذی فیهِ ارتفع ذکر الله العلیّ العظیم یا ورقا امری که از برای او به دوام ملک و ملکوت الهی باقی خواهد ماند اظهار عنایتی است که از قلم اعلی دربار او جاری شده و در صحیفه حمرا ثبت گشته ان شاء الله به حفظ آن مؤید شود عالم را شئون مکرره دنیا تیره نموده و از طراوت و صفا و لطافت منع کرده ان شاء الله به عنایت حق فائزند و به جبل استقامت متمسک بشّره من قبلی و ذکره بما ینبغی لایام ربک العلیم الخبیر البهاء علیه و علی اهله من لدن غفور کریم انا نذکر فی هذا المقام من سئى بالالف و الحاء الذی آمن بالله المهیمن القیوم انه من اقبل الی الأفق الأعلى

*** ص ۳۱۹ ***

و اجاب مولاه از ارتفع النداء عن مقامه الکریم قد زینا رأسه باکلیل الایمان و قلبه بطراز العرفان ان ربّه الرحمن لهو العزیز الرحیم انا نوصیک بالاستقامه الکبری فی هذا الأمر الذی به زلت اقدام الوری الذین نبذوا میثاق الله عن ورائهم و اخذوا ما أمروا به من لدن عالم بلید ان اعمل

بما امرناک فی کتاب و قل لک الحمد یا من عرّفنی مطلع آیاتک و مخزن اسرارک اسئلك بان توقّنی علی ما ینبغی لیومک العزیز البدیع انا نوصیک و الذین آمنوا بتقوی الله العلیم الحکیم قد حضر لدی الوجه کتابک و کان فیه ذکر احبائی انا ذکرناک و ایاهم فضلاً من عندنا و ارسلنا الیک بید من سُعی بمحمّد قبل علی اذا فزت و زرت قل لک الحمد یا ایّها المظلوم الغریب انّ الجلیل یذکر عبده الخلیل الذی سمع و اجاب مولاه القدیم انت الذی اقبلت الی البحر الاعظم بعد اعراض الامم و شربت ریحی المختوم باسعی القویّ الامین قل یا احبّاء الرّحمن فی البلدان تالله الحق انّ الرّحیق هو حیّ و یدبره کلماتی طویّی لمن تقرّب و شرب منه بذکری الجمیل یا خلیل ان افرح بهذا الذکر الاعظم انه لاتعادلّه کنوز العالم یشهد بذلك مالک القدم فی هذا المقام العظیم هذا مقام فیه تهلّل کلّ نبيّ و طاف کلّ رسول و قصد کلّ مقصود و نزل کلّ روح امین طویّی لسمع سمع ندائی و لنفس قامت علی خدمة امر ربّها المقتدر القدیر انتهى. و در مقام دیگر ذکر فرموده بودید که در محلّ آقا میرزا غلامعلی ابن جناب ذبیح و آقا یوسف علیهم بهاءالله جمعی از دوستان الهی حاضرند و به ذکر دوست ناطق این تفصیل هم در پیشگاه حضور عرض شد ذکر جناب آقا میرزا غلامعلی و جناب آقا یوسف و بعضی دیگر در تعداد نفوس مطمئنّه مجتمه در بیت جناب حاجی آقا محمّد علیه و علیهم بهاء الله شده و مخصوص سائرین در این مقام از ملکوت مشیّت نازل اگر نفسی در فضل و عنایت و رحمت حق مشاهده نماید فی الحقیقه متحیّر می شود یا حبیبی و محبوبی بعد از ظهر که وقت نوم و راحت جمال قدم جلّ جلاله است

*** ص ۳۲۰ ***

این عبد حاضر دستخطهای آن جناب را واحداً بعد واحد حسب الامر مجدداً عرض نمود و جواب از ملکوت عنایت نازل و نسبت به هر یک از اسماء مذکوره در کتاب آن جناب شمس فضل مشرق و لانح روح العالم لفضله الفداء فی الحقیقه انسان متحیّر می شود ینبغی ان نعرض و نقول لک الحمد یا امر الکریم و لک الفضل یا فضال القدیم و لک الرّحمة یا راحم السّموات و الارضین و اینکه مرقوم فرموده بودید که در بیت ابن مذکور جناب آقا س و سائرین علیهم بهاءالله حاضر بودند بعد از عرض این آیه مبارکه از سماء عنایت رحمانیّه نازل هو المبین العلیم ا ق س ان افرح بما یذکرک المظلوم فی هذا المقام الذی جعله الله مطلع آیاته الکرّی و مصدر امره العظیم انا نوصیک بالحکمة فی کلّ الاحوال و نأمرک بما ینبغی للانسان فی هذا الیوم البدیع قد سمعنا ندانک اجیناک و رأینا اقبالک اقبلنا الیک لتشکر ربّک المعطى الکریم لاتنظر الی الدّنیّا و شئوناتها تفکر فی القرون الأولى و کن من المتفرّسین قل سبحانک یا مقصود العالم و الظّاهر بالاسم الاعظم اسئلك بالکلمة الّتی بها نفخ فی الصّور و ظهر یوم النّشور بان تجعلنی ثابتاً راسخاً مستقیماً علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک ملکوت الاسماء لا اله الا انت العزیز المنیع ای ربّ قدر لی ما قدرته لأولیائک ثمّ انزل من سماء فضلك ما يجعلنی منقطعاً عن دونک انک انت الفضال الرّحیم انا نذکر الأسد الذی ذکر اسمه فی منظر الله المهیمن القیوم لیفرح و یشکر ربّه الذی خلقه و ایدّه علی عرفان هذا الامر المحتوم الذی به ظهر الفزع الاکبر بین البشر و نطقت الأشياء الملک لله العزیز الودود ایاک ان یمنعک شیء عن الله تمسّک بحبل الفضل و تشبّث باذیال رحمة ربّک الغفور انا ذکرناک فضلاً من عندنا اذا فزت به قل لک الحمد یا

*** ص ۳۲۱ ***

مالک الوجود. یا ورقا یا ایّها الطائر فی هواء محبّة مالک الاسماء بشرّ البشیر قبل محمّد و ذکره بآیات ربّه لیفرح بظهور عنایة مولاه الکریم قد ذکرنا کلّ الاسماء فضلاً من عندنا و نذکر الذین قاموا و قالوا لبّیک یا اله العالمین طویّی لمن فاز باثمار شجرة قلّی الاعلیّ انه من اهل یقین فی کتاب مبین قل سبحانک یا فالح الحبّة و باری النّسمة اسئلك بالاسم الذی به انجذب البریّة و نادى الروح فی البریّة بان تجعلنی من الذّین ما منعتهم الشّئون عن اسمک المکنون الذی یمشی فی هذا الحین و یدع کلّک الی الله ربّ العالمین یا محمّد قبل تقی قد ذکر ذکرک لدی المظلوم و ذکرک بآیات لایقوم معها ما کان و ما یکون و لایعادلها شیء عما خلّق بین الکاف و التّون انه فی السّجن یدکرک و الذّین آمنوا بالمهیمن القیوم ان اذکر ربّک بما علّمک صراطه و انزل لک ما فاح به عرف القميص فی ممالک الغیب و الشّهود فاسئل الله ان يجعلک مستقیماً علی هذا الامر و قویّاً باسمه المقتدر القدیر البهاء المشرق من افق البقاء علی الذّین فازوا بذکرالله فاطر السّماء و اعترفوا بما نطق به لسان القدم انه

لا اله الا انا العزيز الودود و نذكر من كان آخر وارد عليكم ان ربك لهو العزيز الوهاب انه يحب عباده و يذكرهم في العشي و الاشرار طوبى لقاصد قصده و لناطق نطق بذكره و لوجه توجه اليه و لقلب فاز بنور العرفان انا نكبر من هذا المقام على الذين آمنوا بالله منزل الآيات انتبهى. الحمد لله مرة بعد مرة دوستان الهی که در آن ارض ساکنند به عنایات لانهایات الهیه فائز شدند این عید فانی خدمت کلّ تکبیر و سلام معروض می‌دارد و عرض می‌نماید این ایامی است که جمیع انبیا و رسل الهی منتظر آن بوده‌اند لذا باید به همت تمام به ذکر و ثنا قیام نمود و آن محبوب باید جمیع را به حکمت وصیت نماید چه که این از امر محکم متقن الهی است که در کتاب نازل شده از هر نفسی مطمئن نشوند و بر هر چشی لثالی گرانبها را

*** ص ۳۲۲ ***

عرضه ننمایند با کمال شفقت و محبت و مدارا با ناس رفتار کنند مکرر شبه این کلمات از لسان منزل آیات استماع شد می‌فرمودند امروز اعمال حسنه و اخلاق مرضیه مبلغ امرالله است ان شاء الله امید چنان است که جمیع موفق شوند به آنچه عندالله مقبول است و اینکه درباره طاغی باغی عیب‌الله ثانی و ظلم و تعدی او مرقوم داشتید سبب هم و غم گردید لعمرالله تا آفتاب عدل خلف سحاب ظلم است امثال این امور در عالم واقع شده و می‌شود عدل به مثابه عندلیبی مشاهده می‌شود که در چنگل بوم ظلم مبتلا گشته اگر چه ظلم آن ظالم از حد و حصر بیان گذشته است ولیکن درست که مشاهده می‌شود خلق این زمان مستحق و سزاوارند چه که اعظم از آن را درباره اهل حق اجرا نموده‌اند آن محبوب شاهد و گواه است که در اکثری از اوراق و الواح جمیع عباد را از فساد و نزاع و جدال و فواحش نهی فرموده‌اند معذک وارد شد آنچه وارد شد اخوی جناب آقا سیدحسین حرف حی علیه من کلّ بهاء ابهاه یازده ساله بودند که رأس او را ظالم بی‌پاک به گلوله توپ برداشت در بعضی اماکن وارد آوردند آنچه را که قلم از ذکرش عاجز است از حق مسئلت می‌نمایم که ناس را به انصاف فائز فرماید در نار ظلی که در ارض صاد مشتعل شد تفکر فرمایید دو فرزند رسول را بدون سبب و جهت محض زخارف فانیه و دراهم معدوده شهید نمودند الا لعنة الله على القوم الظالمین و اگر اثر آن ظلم به امثال آنچه ظاهر شده اکتفا شود بسیار خوب است ولیکن ملاحظه می‌شود ثمرات آن اعمال و شراره آن از بعد در بعض دیار ظاهر گردد اسئله تعالی بان یوفق عباده بالرجوع الیه چه اگر به توبه فائز شوند جمیع امور اصلاح می‌شود انه لهو الغفور الکریم آنچه عرض می‌شود از آیات منزله ادراک شده استغفرالله العظیم انه هو المدرك العليم الخبير آنچه در کتاب الهی از قلم اعلی جاری شده ظاهر شده و خواهد شد و در کتاب مقدس هم بعض اشارات هست سوف يظهر ما اخبر به کتابه العظیم

*** ص ۳۲۳ ***

در این ظهور اعظم اخبار بعد به کمال تصریح بیان شده طوبی للعارفین زیاده از این جسارت نمی‌توان نمود الامر بیده رب العالمین و در این حادثه جدید آنچه بر دوستان وارد شد و هر خسارتی که به ایشان رسید البتّه تدارک آن خواهد شد به نحو اکمل و اتم در هر حال ریح با دوستان الهی است هر نفسی که موجود است به ایام الله و عرفان او فائز و هر نفسی که شربت شهادت آشامید در رفیق اعلی به کمال فرح و انبساط مشهود و اگر اقلّ من ان یحصی مقام شهادت بر عالمیان تجلّی نماید کل را متوجه مقرّ فدا مشاهده نمایید حال ناس پژمرده بلکه مرده‌اند حرکاتشان مثل حرکات صوری مشاهده می‌شود که به آلت متحرکند گاهی دست مجعول بلند می‌شود گاهی پای مجعول به زمین می‌خورد جمیع این حرکات من غیر شعور ظاهر است اگر چه حال جمیع غافلند و قدر دوستان الهی از ابصار و عیون مستور ولیکن اذا جاء المیقات لیظهر ما هو المستور این فرد بسیار مناسب است که از قبل گفته‌اند: باش تا کل بینی آنها را که امروزند جزو/ باش تا گل بینی آنها را که امروزند خار. دوستان الهی که بر امر ثابتند نباید از خسارتی که به ایشان رسیده محزون باشند بلکه به کمال فرح و سرور مشاهده شوند و یقین بدانند که ایشان از اهل ربّند در جمیع احوال ای کاش این عید هم از شربتی که دوستان آشامیدند قسمت می‌برد و از خسارت هم نصیبی می‌داشت اکثر امور به اراده مستور است لو کشف الغطاء یرى الأرض غیر الأرض. عرض دیگر آنکه اگر در ارسال عرایض تأخیری رود

این نظر به کثرت اشغال این فانی است وجه دیگر ممکن نه خود آن محبوب شاهد و گواهند لذا باید عذر فانی را بپذیرند و عفو نمایند آن ربنا الرحمن لهو الغفور العطوف و خدمت جناب حاج میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله چون از قبل این فانی چیزی معروض داشت لذا مصدع نشد در هر جا هستند در ظل رحمت و عنایت حق باشند

*** ص ۳۲۴ ***

اذن توجه به این ارض خواسته بودند اذن عنایت شد ان شاء الله موفق شوند به آنچه خواسته اند عرض دیگر آنکه بعد از تنزیل آیات به وکالت آن محبوب این عبد به زیارت و طواف فائز شد و لدی العرش مقبول افتاد احمده و اشکره علی فضله و رحمته و عنایت و جوده و کرمه و عطائه عرض دیگر حضرت غصن الله الاعظم و حضرت غصن الله الاکبر روحی و ذاتی و کینونتی لترات تحت اقدامهما الفداء آن محبوب را به بدایع ذکر ذاکر و به تکبیر امنع اقدس الهی مکبر البهاء علی حضرتک و علی من معک و علی احباء الله الذین سمعوا و اجابوا.

خ ادم فی ۱۱ صفر ۱۲۹۸ .

مقابله شد

ت محبوب حقیقی جناب ورقا علیه بهاء الله الایهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الامنع الاقدس العلی الایهی

لله الحمد فرج الهی بعد از شدت رسید یا محبوب فوادی شدت وقتی بود که لأمر الله در حبس بودند خدای واحد شاهد بر حال و گواه این مقال که در جمیع لیالی و ایام این عبد بدون سلاح با عساکر هموم و غموم مجادله می نمود تا آنکه یومی از ایام لوحی مخصوص حضرت افنان جناب الف و حا علیه من کل بهاء ابهاء از سماء مشیت رحمانی نازل قلب و جان را بغتة به طراز سرور مُزین فرمود چه که عرف سلامتی آن محبوب و نجات از حبس از آن لوح امنع اقدس متضوع بود بعضی از دستخط های آن محبوب را دوستان ارسال داشتند از هر یک ثغر روح این فانی متبسّم و جمیع تلقاء عرش من لایعزب عن علمه من شیء عرض می شد اشراقات شمس عنایت از افق فضل مشهود و معلوم احتیاج به ذکر این فانی نه صد هزار افسوس که لیالی و ایام گذشته که باب نطق مسدود و لکن امید هست که از فضل حق جلّ جلاله از بعد باب

*** ص ۳۲۵ ***

مفتوح شود و جواب دستخط های سابق عرض و ارسال گردد سبب توقّف در این ایام آنکه اریاح منتنه نفوس مشرکه فی الجملة در این ارض هم مرور نموده بشارت کبری آنکه در ایامی که آن محبوب جان در سجن اصفهان تشریف داشتند یک لوح امنع اقدس که مُدلّ و مُشعر و ناطق بر مظلومیّت آن محبوب است نازل حسب الأمر ارسال نشد چه که لسان عظمت به این کلمه مبارکه ناطق یا عبد حاضر حفظ نما و بعد از خلاصی ارسال دار و لکن ذکر آن محبوب لیلاً و نهراً بوده در این حین حسب الأمر قصد سلطان معارج نموده الی ان حضرت تلقاء الوجه و نطق لسان العظمة بهذه الكلمة العلیا قوله جلّ بیانه هو الذاکر العلیم یا ورقا غنّ علی دوحه الذکر و الثناء باسم ربک مالک الاسماء و بشرّ الناس بعناية الله العزيز الحمید انّ شرذمة من الصّبیان ارادوا ان یطفنوا نور الله بقوة جنودهم و مدافعهم و سیوفهم انّا نسئل الله بان یخمد نارهم باسمه القویّ الغالب القدير قل یا معشر الأولیاء ایاکم ان تحزنکم شوکة الأعداء لکم ان تفوّضوا امورکم الی الله انه یأخذ الظالمین كما اخذهم من قبل و جعلهم عبرة للمتفرّسین قل ایاکم ان تمنعکم شئون الخلق عن الحقّ الذی اتی بملکوت البیان و دعا کلّ الی الله الفرد الخیر آیا نفوس ظالمة عبرت نمی گیرند از آنچه از قبل واقع شد کدام ظالم از ظلم خود به خیری رسید کل در خسارت بوده و هستند معذّلک دخان کبر و غرور عیون را از مشاهده انوار عدل محروم نموده یقولون ما لایشعرون و یعملون ما یتبرّء منهم کلّ ذی عدل و کلّ ذی انصاف و کلّ ذی بصر و کلّ ذی علم قسم به بحر بیان رحمن که عنقریب نفوس ظالمة بر خسارت خود واقف شوند و به بصر ظاهر مشاهده نمایند ان ربک لهو المخیر الصادق الأمين بگو ای دوستان بایستید بر صراط مستقیم به شأنی که نفحات استقامت

*** ص ۳۲۶ ***

ما بین خلق متضوّع شود هر امری به شما قائم و از برای شما ظاهر در ظهور خاتم انبیا روح ماسواه فداه تفکر نمایند چه مقدار از نفوس که به شمانت و رد و لعن ناطق بودند و از ورای آن جمعی از صحابه به نواۀ سدّ جوع می نمودند و بعد آن ضیق و تنگی و شدّت و سختی به وسعت کامله و رخاء عظیم تبدیل شد در این ظهور اعظم حق جلّ جلاله ظالمین را مهلت نداده و نمی دهد آنّه لذو بؤس شدید باید در جمیع احوال به حکمت و تدبیر به تبلیغ امر الهی مشغول باشید دنیا قابل ملاحظه و مشاهده نبوده و نیست تا چه رسد به توجّه و تشبّث به او و در هر صورت موت می رسد لعمرالله به اسم حق و حبّ حق در مضمار فدا صد هزار بار شهادت از سایر اقسام موت ترجیح دارد و این حکم ظاهر است که گفته می شود ولكن در باطن بحر زندگانی به شهادت فی سبيله تعالی معادله ننموده و نمی نمایند چه که شهادت بنفسها دارای مقامات باقیه و حیوة دائمه و زندگانی سرمدیه بوده و هست این مقام را شرح بی پایان الأمر بیدالله مالک الأبدیان نفوس مرتبی لازم دارند و معلّم و مذکر باید آن جناب در لیالی و ایّام اشجار حدیقه بیان را از ماء حیوان سقایه نمایند و تربیت کنند تا به اثمار بدیعه منیعۀ جنیه فائز شوند سی سنه او ازید جمیع ناس را از فساد و نزاع و جدال و اعمال مردوده منع نمودیم ظلم ظالمین و اعتساف غافلین را حمل فرمودیم معذک این خلق بی شعور دست بر نداشتند و غفلت به مقامی رسیده اگر مقتدر قدیر نفوس یک مدینه را اخذ نماید و یک نفر را لاجل تذکار باقی گذارد و آن یک نفر هم به مخالفت قیام نماید نظر به جزای اعمال شنیعه رئیس این دیار قریب یک کروّ نفوس از میان رفت معذک احدی متنبّه نشد و به افق اعلی توجه ننمود قل یا قوم اتّقوا الله و لا تتّبّعوا سبل المفسدین قوموا عن رقد الغفلة و الهوی ثم اذكروا ما ورد علی الأعداء و لا تكونوا من الغافلین قل لیس الرّقشاء و الصّادق و الحسام عنکم ببعید قد اخذهم الله بقهر من عنده و جعلهم عبرة للناظرین ان شاء الله به قوّت حکمت الهیه و

*** ص ۳۲۷ ***

ایادی قویّه باطنیه نفوس غافله را به افق احدیه راه نمایند و هدایت کنند البهاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی من معک و علی الذین ما منعتم حجبات القوم عن الله ربّ العالمین انتهی. یا محبوب فوادی گمان خادم آنکه در عالم تربیت نفوسی یافت شده اند که فی الجمله ادراک می نمایند آنچه را که در این ظهور اعظم مقصود است حال معلوم شد که اگر صد هزار عالم به انتها رسد خلق در ابتدا قائمند گویا هیچ ندیده اند و هیچ نشنیده اند از قرار دستخط محبوب مکرم معظّم جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر چند جلد از کتب و نوشتجات به دست اعدا افتاد معذک حرفی از آن را ادراک ننمودند چه اگر ادراک می شد به یقین مبین می دانستند که این ظهور اعظم از برای رحمت است نه از برای زحمت و از برای هدایت است نه ضلالت و از برای حیوة دائمه است نه از برای دون آن مع آنچه گفته اند و شنیده اند هنوز ثابت نشد که مقصود ظلم و فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست حق شعور عطا فرماید و دوستان را هم مؤیّد نماید از برای عمل به آنچه در کتاب نازل شده بلایای این کثره را سبب اسباب مختلفه بوده ذنب آن به خارج و داخل راجع چه که بعضی از نفوس شهادت می دهند بر عدل و راستی این ظهور اعظم انّ الخادم یسئل الله بان یوفّق کلن علی الصّدق الخالص و علی العمل الخالص آنّه علی کلّ شیء قدیر جناب محمد علی دهجی علیه ۶۶۹ چندی قبل به این شطر توجّه نمودند و عرایض کثیره از م ر و آن جهات و جهات اخری همراه داشتند جواب نازل و لکن نظر به حکمت و اوهمات ارض طا به ایشان عنایت نشد چه که گمان می رفت بر مرصّد اشرار بریّه تعرّض نمایند حال ارسال شد آن محبوب ملاحظه فرمایید و ارسال دارند و اگر خود آن محبوب هم به آن جهات توجّه فرمایند عندالله محبوب است چه که ناس بسیار مستعدند در جمیع

*** ص ۳۲۸ ***

جهات حق مؤیّد فرماید کل را بر قیام بر امر و مبعوث فرماید نفوسی را که به تمام همت بر خدمت قیام نمایند و اگر الواح م ر و بعض جهات به خود جناب ملاّ محمد علی داده شود که برسانند بسیار محبوب است چه که از ارض مقصود به کمال حزن مراجعت نمودند لیاخذ

الفرح بعد الحزن و الرّخاء بعد الشّدّة عرض می‌شود دستخطّ عالی که بعد از خروج از حبس به نام این فانی مرقوم و تاریخ آن بیستم شهر ذی الحیّة الحرام بود روان را اطمینان و جان را فرح بی‌پایان عطا نمود و بعد از اطلاع قصد مقام مالک ابداع نموده تمام در پیشگاه حضور عرض شد هذا ما نطق به لسان البیان اذ کان هیکل الأحدیّه مستویاً علی عرش العظمة قال جلّ کبریائه و عظم بیانه یا ورقا یا ایّها النّاظر الی الأفق الأعلى قد ورد علیک فی سبیلی ما ورد علی نفسی من طغاة عبادی و عصاة برّیتی الذّین نقضوا میثاقی و کسّروا عهدی و نبذوا کتابی و جادلوا بآیاتی و عملوا ما ناح به سگان ملکوتی و صاح اهل خباء مجدی انک لاتحزن انّ ربّک معک فی کلّ الأحوال و نصرك بالحقّ اذ اخرجک من السّجن و جعلک قائماً علی خدمته و ناطقاً بثنائه طوبی لک و هنیئاً لک انت الذّی شهدت و رأیت من الأحزاب ما تکذّرت به افئدة الأبرار و سمعت ما ناح به الأخیار انتهى. الحمدلله اشراقات شمس عنایت فی الحقیقة به شأنی است که اهل ملاً اعلی متحرّیند چه رسد به این عبد و امثال او وقتی از اوقات لسان عظمت به این کلمه ناطق یا عبد حاضر بعد از توجّه ورقا علیه بهائی به شطر آذربایجان به ظاهر خبری از او نرسید مقصود از ذکر این کلمه آنکه ذکر آن محبوب در ساحت امنع اقدس بوده و هست اینکه درباره جناب س ی علیه بهاءالله مرقوم داشتید خود ایشان هم آنچه واقع شد به ساحت اقدس ارسال داشتند فی الحقیقه بسیار زحمت کشیده و می‌کشند یسئل الخادم

*** ص ۳۲۹ ***

ربّه بان یحفظه ولکن ذکرشان در مراسلات شاید سبب توهم شود به این معنی که حضرات دوستان بعضی هستند آنچه بشنوند ذکر می‌نمایند به قسمی که خبر به اعدا می‌رسد و شاید سبب ضرّ نفوس مقدّسه گردد باری آنچه دشمن اراده نمود الحمدلله اراده حق غیر آن بود رغماً لأنفهم و اینکه ذکر محبوب معظمّ جناب آقا میرزا اسدالله و ورقه علیهما بهاءالله الأبی و اهل بیت علیهم بهاءالله و عنایت فرمودند که جمیع کمال محبت را نسبت به آن محبوب اظهار داشتند معلوم است آنچه عمل نموده‌اند فی الحقیقه سزاوار بود یسئل الخادم بان یقدّر لهم ما ارادوا فی سبیل الله ربّنا و ربّ من فی السّموات و الأرض اینکه از نتایج سجن مرقوم داشتند لله الحمد هر امری واقع شود و هر ضرّی بر اولیا وارد همان تبدیل شده و می‌شود حبس در سبیلش علّت حرّیت و نجات گشته چنانچه به سبب سجن آن محبوب آن نفوس معدوده حیات یافتند و به رستگاری فائز گشتند این است که گفته‌اند: تو گرو بردی اگر جفت و اگر طاق آید. این مخصوص است به این امر چه که هر چه وارد شده سبب اعلاء کلمه الهیّه گشته ان شاءالله آن اشجار مغروسه جدید به ثمرات بدیعه منیعه فائز شوند اینکه درباره محل و دستور العمل ذکر فرمودند عرض شد حسب الأمر آن که آن محبوب در تا و اطراف گردش نمایند و در هر محل وارد شوند به جامع بروند و در صدد تبلیغ بر آیند و اگر توقّف در هر محلی زیاد نشود بهتر و مقبول‌تر است اسباب هم ان شاءالله فراهم می‌آید از حق می‌طلبیم جمیع آن اطراف را به نور عرفان خود منور فرماید و از بیانات آن محبوب نهال‌های لاتحصی غرس شود و به فواکه طیّبه فائز گردد دستخطی از قبل آن محبوب ارسال داشتند ذکر اسامی کثیره در آن مذکور و از برای کل الواح بدیعه منیعه استدعا نمودند حال اگر باید ارسال شود آن

محبوب

*** ص ۳۳۰ ***

اخبار فرمایند چه که مدّتی گذشت و در ارسال تعویق افتاد و این نظر به حبس آن محبوب بوده و اینکه این عبد را در زیارت وکیل فرمودند در شب ۱۲ جمادی الاولی یک ساعت از شب گذشته به وکالت آن محبوب این فانی قصد مقصد اقصی نموده به زیارت فائز و لله الحمد به طراز قبول هم مزین هنیئاً لحضرتکم ولی چند لوح امانت حبیب مکرمّ جناب آقا میرزا عنایت علیه ۶۶۹ بوده رأس پاکت به اسم ایشان نوشته شده آن محبوب به هر قسم مصلحت دانند به ایشان برسانند بسیار لازم است که به ایشان برسد و همچنین یک پاکت به اسم جناب ملا محمّدعلی علیه ۶۶۹ که باید به ایشان برسد حضرت غصن ۶۶ الاعظم روحی و ذاتی و کینونتی لثراب قدومه الفداء و غصنین آخرین روحی لقدومه الفداء تکبیر می‌رسانند و می‌فرمایند لله الحمد عنایتش نجات عنایت فرمود شب و روز از حق جلّ جلاله خلاصی می‌طلبیدیم و از فضلش به اجابت مقرون گشت و همچنین اهل خباء عصمت و مجد تکبیر می‌رسانند و می‌فرمایند ایام سجن متأسّف بودیم و از حق جلّت

عنایتہ نجات می‌طلبیدیم الحمد لله الذی وفی بوعده و نجاکم بالحق و هو المقتدر القدير و دیگر طائفین طراً سلام و تکبیر می‌رسانند فی الحقیقه جمیع از سلامتی آن محبوب مسرور گشتند و به کمال ابتهاج و انبساط به حمد و ثنای محبوب عالمیان ناطق. تحریر این فانی که به این مقام رسید باب دیگر مفتوح و ذکر تازه مسموع و آن اینکه پاکتی از آن شطر به اسم مخدوم مکرم جناب ناظر علیه بهاء الله رسید و چون ایشان تشریف نداشتند و این بنده را وکیل نموده بودند به اذن و اجازه سر پاکت گشوده شد یک نامه از جناب م ح ابن مرفوع حضرت ع ب علیهما بهاء الله ملاحظه شد الحمد لله نفعه محبت محبوب امکان از آن متضوع از حق تعالی شأنه سائل و أمل که ایشان را مؤید فرماید

کما آید اباه علی

*** ص ۳۳۱ ***

الاستقامه علی هذا الأمر العظیم ذکر تکبیر به ایشان منوط به عنایت آن محبوب است اگر چه نامه ایشان به اسم جناب ناظر علیه ۶۶۹ بود و لکن تمام آن به ذکر و ثنای حق جلّ جلاله مزین یستل الخادم ربه بان یظهر منه ما ینبغی لأمره الممتنع العزیز المنیع آن محبوب باید جمیع را متذکر دارند و من لدی الحق به حکمت وصیت فرمایند این حکمت که گفته می‌شود مشی جمال قدم است در ایام توقف در زوراء در اول ورود عراق علما و معارف آن ارض نزدیک نمی‌آمدند چه که حرف‌های بی‌معنی از اعجام آن ارض اصفا نموده بودند باری اوهاماتی سبب سدّ و منع شده بود که خرق و کسر آن به نظر بسیار مشکل می‌نمود و لکن مشی حق جلّ جلاله به قسسی بود که در مدت قلیله جمیع اعیان از علما و امرا و سائرین توجه نمودند امر به مقامی رسید که ابناء ملوک هم در آن ارض کمال خلوص را اظهار می‌نمودند در کاظمین علیهما السلام مخصوص زیارت تشریف می‌بردند به جامع هم گاهی و در ایام مصیبت سیدالشهدا روح ماسوا فدا به شأنی ظاهر که گویا آثار آن مصیبت کبری در یوم الله مبعوث شده ان شاء الله کل مؤید شوند بر آنچه که سبب تذکر و اقبال و توجه عباد است و همچنین در پاکت مذکور عریضه و نامه‌های متعدّد بود از جناب م ح قبل م و علیه بهاء الله عریضه در ساحت اقدس اعلی عرض شد کمال عنایت اظهار فرمودند فی الحقیقه عریضه ایشان بنفسها ناطق و ذاکر و کاشف احوال جناب مرسل بود هر حرفی از آن به ذکر محبوب عالمیان فائز و به اسمش منادی ان شاء الله در هر حین مشتعل تر مشاهده شوند از حق می‌طلبیم نار محبتش را حفظ فرماید و بر نور استقامت و معرفتشان بیفزاید نفوس مشتعله فی الحقیقه سبب اشتعالند مخصوص اگر به صبر و سکون ظاهر شوند این بنده فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام می‌رساند و عرض می‌نماید هنیئاً لکم و مرئناً لکم قد وجدتم

*** ص ۳۳۲ ***

حلاوة اليوم و فزتم بما منع عنه اکثر من علی الأرض ان شاء الله موفّق باشند به توفیقات الهی و مؤید باشند بر آنچه سبب اعلاء کلمه الله است و نفوس مذکوره در نامه‌های ایشان هر یک به ذکر حق جلّ جلاله فائز گشتند این است آن نعمتی که کتب قبل به آن مژده داده و ان شاء الله نامه‌ها نزد جناب ناظر علیه ۶۶۹ ارسال می‌شود از حق جلّ جلاله در جمیع احوال توفیق می‌طلبیم جناب محبوبی مشارالیه دستور العملی درباره اهل خود مرقوم داشته بودند و آن دستور العمل بعد از اجازه و اذن بوده لذا آن محبوب باید ایشان را تأیید نمایند بر عمل به آنچه مقرر نموده‌اند و اگر چیزی لازم باشد هر نفسی بدهد به او می‌رسد چه که کفیل دوستان حق جلّ جلاله بوده و هست و خوب ادا می‌فرماید اَنَّهُ لهُوَ الْغَفُورُ الْبَازِلُ الْكَرِيمُ و اما محبوب فؤاد جناب ع ب علیه بهاء الله الأبهی فی الحقیقه سبب اقبال و اشتعال آن شطرنج نسله تعالی بان یظهر منه ما انزله فی کتابه المبین ان شاء الله به حکمت و بیان مشی نمایند الحمد لله موفّق شدند به اقبال و محبت و استقامت و توجه به دوستان کلّ ذلک من فضل الله علیه اَنَّهُ لَا یُعَادِلُ فَضْلُهُ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ یشهد بذلك کلّ منصف بصیر این فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام عرض می‌نماید و از حق منیع از برای ایشان می‌طلبید آنچه را که سزاوار جود او تعالی شأنه است و همچنین خدمت آفایان و دوستان آن ارض تکبیر می‌رسانم و عرض می‌نمایم که قدر این ایام را بدانند و در جمیع احوال درصدد آن باشند که تشنگان وادی غفلت را به بحر دانایی هدایت نمایند و اسیران نفس و هوی را به جنود ذکر نجات بخشند و خلاص نمایند کدام روز را ظلمت اخذ ننمود و کدام

ابتدا را انتها نرسید کل در حرکتند و نفس حرکت گواهی است بر سکون و کل ناطقند و نفس نطق شاهی است صادق به صمت یعنی عنقریب کل به بیت ترابی راجع انا لله

*** ص ۳۳۳ ***

و انا الیه راجعون لذا باید از سطوت ظالمان ممنوع نشوند نیت پاک و عمل طاهر مخصوص است الیوم به رجال و ابطال مضمار حقیقت و بیان در این صورت اگر ضرری بر ایشان در سبیل دوست وارد شود او در کام جان به مثابه کوثر حیوان است مقصّر خائف است دون آن را چه باک ان شاء الله به حکمت متمسک باشند و به آنچه در کتاب الهی نازل متشبّث اَنَّهُ معهم و یؤیّدھم کیف یشاء و اَنَّهُ لهُوَ القادر القوی المؤمن عرض دیگر مکتوبی این عید به جناب ملاً محمدعلی علیه ۶۶۹ نوشته به ایشان برسانند درباره الواح هم به او ذکر شده که هر قسم آن محبوب مصلحت دانند عمل فرمایند یا محبوب فوادی عالم مستعد مشاهده می شود در حینی که یأس کلی حاصل است سبحان الله از این نفی و از این اثبات ان شاء الله خلق بدیع رغماً للمشرکین مابین دو ظاهر و باهر و هویدا خواهد شد ولیکن باید از دست خود ناله نماییم سعدی بیچاره بد نگفته سعدی از دست خویشتن فریاد. باری مختصر آنکه سبب ضوضاء ارض طا مدعیان محبت بوده اند خارج آنچه دیده و شنیده گفته ولیکن ایشان گفته اند آنچه را که خود باور ندارند و سبب خوف شده اند خطا از ماست نه از دولت ولیکن از حق جلّ جلاله سائل و آمل که اولیای دولت را الهام فرماید آنچه اراده مبارکش بوده و هست لعمر الله اگر آگاه شوند به شطر دوست یکتا توجه نمایند در هر حال امید هست که از شمال ظنون به یمین یقین توجه کنند و عارف شوند به آنچه که مقصود است و سبب و علت امن و امان است اَنَّهُ هُوَ المستعان لا اله الا هو العزيز المتان البهاء المشرق من افق البقاء علی حضرتک و علی من تمسک بالعروة الوثقی و آمن بالله مولی الآخرة و الأولى.

خ ادم ۲۴ ج ۱ سنه ۱۳۰۱ . مقابله شد

حبیب روحانی جناب آقامیرزا مهدی علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

*** ص ۳۳۴ ***

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابی

حمد ساحت اقدس حضرت محبوبی را لایق و سزااست که اولیایش را به نار محبتش مشتعل و به نور معرفتش منور داشت به شأنی که اعراض عباد و اغماض من فی البلاد آن را خاموش ننمود و این را مانع نشد جلّ جلاله و عمّ نواله و عظم شأنه و لا اله غیره سبحانک یا اله الاسماء و فاطر السماء تری و تعلم بائی ما اردت فی ذکر الآ ذکرک و ذکر اولیائک و ما ارد لهم الآ ما قدرت لهم بحدوک و عطائک و اعلم يعلم الیقین بانک ما کتبت لهم الآ ما یرفعهم بین عبادک باسمک و یجعلهم علامات امرک و رایات نصرتک ای ربّ ایّدهم بحدوک و کرمک علی ما یقرّبهم الیک و یرفعهم ما تنجذب به افئدة خلقک انک انت المقتدر الذی لاتضعفک شئون العباد و لاتمنعک ضوضاء من فی البلاد ای ربّ و قفّهم بعنایتک لیذکرونک بالروح و الریحان و بالحکمة و البیان انک انت المقتدر العزيز المتان و بعد نامه های آن حبیب مکرم رسید آنچه به این ارض ارسال نمودند و همچنین آنچه به میم و صاد فرستادند لله الحمد هر یک کتابی بود مبین در ذکر و ثنای حق جلّ جلاله و عرف ثبوت و استقامت از آن متضوّع در چنین ایامی که استقامت به مثابه کبریت احمر کمیاب لله الحمد به آن فائز شدند چه مقدار از عباد که ادعای محبت نمودند و عرایض به ساحت اقدس ارسال داشتند و در جواب هر یک برهانی کامل و حجتی بالغ ارسال شد مع ذلک به ظنین ذباب از ربّ الارباب محروم ماندند و به وسوس نفوسی که ابدأ از این امر آگاه نبوده و نیستند از بحر اعظم ممنوع گشتند در یکی از الواح که از قلم فالح الاصباح نازل این آیه مبارکه بوده قوله تبارک و تعالی لاتری الخلق الا کخراطین الأرض و لا زماجیرهم الا کظنین الذباب امثال این نفوس قابل این ظهور اعظمند که غیر الله را معدوم و مفقود مشاهده می نمایند حزب شیعه هزار و سیصد سنه به ظنون و اوهام مشغول از صدر اسلام چند نفسی با لباس های مندرس و گردن های خاضع

*** ص ۳۳۵ ***

و زفرات و اسفات ظاهره به جان مردم بیچاره افتادند و در هر بلد که می‌رفتند طلب مقام خلوت می‌نمودند لاف‌ها سر و ظهور مستسر و بعد ذکر ناحیه و جابلقا و جابلسا و دو سه روایات کاذبه مجعوله می‌نمودند و می‌سپردند و ناس بیچاره غافل از این تزویرات تا بالاخره به مقامی رسید که سبب سفک دم اطهر شد این مجعولات به هیئت سیف و سنان ظاهر و بر حضرت مقصود وارد شد آنچه که لسان قادر بر ذکر و قلم قادر بر تحریر آن نه حال هم امثال آن نفوس ظاهر و به اضلال خلق در سر مشغول از اول ظهور الی حین در هر بلدی از آیات الهی رفته آنچه که مثل و شبه نداشته معذک عباد غافل و محجوب باری بعد از همه ادعاهای حزب قبل در یوم ظهور واضح و مبرهن شد که اخسر اهل عالم و اظلم و اجهل احزاب امم بوده‌اند معرضین بیان هم به آن حزب اقتدا کرده‌اند سبحان الله غفلت به مقامی رسیده که آنچه را به چشم خود در ظاهر ظاهر مغایر و مخالف و بی‌ثمر و اثر دیده‌اند مجدّد به آن متمسکند باری این خادم از حق می‌طلبد انصاف عطا فرماید و بصیرت بخشد شاید عبادش مثل حزب قبل محجوب نشوند و به بتر کذب و اوهام مبتلا نگردند ان ربنا هو المقتدر العزیز العلام نامه آن حبیب مکرم تلقاء وجه در شبی از شبها عرض شد و این کلمات عالیات از سماء مشیت مقصود عالمیان نازل قوله تبارک و تعالی هو الناصر و هو المعین یا مهدی نامه‌ات نزد مظلوم حاضر ندایت را شنیدیم و ذکر به اصفا فائز از حق می‌طلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمه علیا و ارتقاء نفوس اولیاست اگر عباد ارض و مدعیان محبت الهی به عدل و انصاف و بر آنچه ظاهر شده تفکر نمایند کل از ما عندهم بما عندالله توجه کنند آیات به مثابه امطار نازل و جاری و بینات از آفاق زیر و الواح به مثابه آفتاب لائح و مشرق معذک بعضی از اهل بیان از آن معرض و غافل لازال حق ستار بوده و همچنین صبار و عبادش را به ستر جلیل و صبر جمیل امر فرموده اگر به ارض

*** ص ۳۳۶ ***

ها و میم وارد شدی اولیا را در آن ارض تکبیر برسان بگو یا حزب الله در اعمال و اقوال حزب قبل تفکر نمایید و در ثمره اعمال آن حزب غافل تفرس کنید که شاید از خدع و حیل ناعقین محفوظ مانید از قبل و بعد این کلمه مبارکه علیا از قلم اعلی جاری و نازل لا تُصِرُّوا کُلَّ قَانَل و لا تُطْمِئِنُّوا مِنْ کُلِّ وَّارِدٍ مَنْ ارَادَ انْ یَعْرِفَنِ لَهْ اَنْ یَنْظُرَ اِلَیَّ بَعِیْنِی و مَنْ یَنْظُرْنِیْ بَعِیْنِیْ غِیْرِیْ لَنْ یَعْرِفَنِ اِبْدَاً و این مخصوص است به این ظهور سبحان الله بعضی از معرضین بیان در ذکر الوهیت اعتراضها نموده‌اند و مقصودشان از این کلمه القاء شبهه بوده در قلوب ضعفا معلوم می‌شود اهل فرقان با آن انجماد و انخماد اعرف از معرضین بیانند چه که آن حزب مع خسران و ضلالت کلمه اتنی انا الله را از سدره پذیرفته‌اند و از حق جلّ جلاله که فرداً واحداً از اول امر امام وجوه علما و اُمرأ و فقها ظاهر و قائم و ناطق از او این کلمه را نمی‌پذیرند یا مهدی علیک بهائی بگو ای غافل‌های عالم حضرت اعلی در اول بیان ذکر این مظلوم را معین فرموده‌اند می‌فرمایند هو الذی ینطق فی کلّ شأن اتنی انا الله لا اله الا انا الی آخر الایه لعمری اگر ذکر آن حضرت نبود این مظلوم به این کلمه نطق نمی‌نمود الا نزد عارفین بالغین. خود آن حضرت عند ذکر این ظهور می‌فرماید اتنی انا اول العابدین بگو ای اهل بیان به انصاف نظر نمایید و بیان فارسی را قرائت کنید شاید به قطره‌ای از بحر علم الهی فائز گردید و خود را از ظنون و اوهام حزب قبل محفوظ دارید از اول امر الی حین بر این مظلوم وارد شده آنچه که شبهه و مثل نداشته و لکن از مدعیان محبت ظاهر شده آنچه که سبب حنین قلب و اشتعال وجود است یا مهدی دوستان هر بلدی را از قبل مظلوم ذکر نما لله الحمد به لقا فائز شدی و ندا را شنیدی زماجیر اهل ضلال تو را از مشرق آیات الهی و مطلع بینات صمدانی منع ننمود به اصبع یقین خرق حجبات نمودی و به مشاهده و اصفا و حضور

*** ص ۳۳۷ ***

فائز گشتی در ارض ها و میم ابناء خلیل و وراثت کلیم را از قبل مظلوم ذکر نما بگو طوبی لکم و نعیماً لکم مقام هر یک مشهود و ذکر هر یک مسموع از حق می‌طلبیم شما را مؤید فرماید بر آنچه که سبب علو امر اوست انا سمعنا ندانکم و رأینا اقبالکم و نأمرکم بما ترتفع به مقاماتکم انه علی کلّ شیء قدير طوبی لقوی ما اضعفته قوه جبابرة الأرض و فراعتها و لقائم ما اقعدهته شبهات المعرضین و اشارات المرئیین حق نصرت فرموده و می‌فرماید من کان لله کان الله له افرحوا بما نزل لکم من قلی الأعلی من قبل و فی هذا الحین و قولوا یا اله الاسماء و

فاطر السَّماء نَسْتَلِكُ الاستقامة على امرک و الرِّسوخ و الثَّبوت فی نبأک العظیم الَّذی به ارتعدت فرائض الأمم و اضطربت ارکان العالم الّا من انقذته ید عنایتک و ذراعی قدرتک لا اله الا انت المهیمن المقتدر العظیم الحکیم انتہی از حقّ جلّ جلاله می طلبم اولیای خود را حفظ فرماید و تأیید نماید تا به سمع و بصر خود ببینند و بشنوند به مثل حزب قبل فریب نخورند و به وساوس خناس های عالم که در سرّ سرّ شیہات القا می نمایند و به گمانشان آنکه خود عالمند و نعوذ باللّٰه حق غافل محجوب نمانند ای کاش از اصل امر مطلع می شدند لا واللّٰه انّهم فی جهل مبین نسئله تعالیٰ ان یؤیّد عبادہ علی ما ینبغی لایامہ انّہ علی کلّ شیء قدیر اینکه ذکر نمودند در قره باغ دو نفر موسوم به حاجی یوسف و جناب ملّا ممیش علیہما بہاء اللّٰه از قدح عرفان آشامیده اند و در محبّۃ اللّٰه ثابت و به نار عرفان مشتعل این مراتب امام وجہ مقصود روح من فی الغیب و الشّہود فداہ عرض شد و به شرف اصغا فائز گشت دو لوح امنع اقدس اعلیٰ مخصوص ایشان از سماء عنایت مُنزل آیات نازل و ارسال شد للّٰه الحمد ہر یک فائز شد بہ آنچه کہ سبب رستگاری ابدی است امروز آفتاب عنایت از افق سماء فضل مشرق و لانح آنچه بر حقّ جلّ جلاله است اظہار و اخبار و آنچه بر ما عباد است تسلیم و رضا و حفظ عطایا. خادم

*** ص ۳۳۸ ***

در کلّ حین عنایتش را مسئلت می نماید و فضلش را می طلبد تا کلّ از وسوسہ های ملحدین محفوظ مانند و بہ حبل بیان مقصود عالمیان تمسک جویند ان ربّنا الرحمن هو السّامع المجیب و انّہ هو بالاجابۃ جدیر البہاء و الذّکر و الثّناء علی جنابکم و علی الذّین آمنوا باللّٰه ربّنا و ربّکم و ربّ العرش و الثّری و مولی الآخرة و الاولى حقّ جلّ جلاله شاهد و گواہ کہ این عبد لزال ذکر اولیا را دوست داشته و دارد و از او تعالیٰ شأنہ تأیید می طلبد و خود آن جیب مکرم بر کثرت تحریر این عبد مطلع و آگاہند از ہر جہت می رسد و اکثر اوقات ہم در حضور بہ تحریر مشغول لذا فرصت نایاب مقصود آنکہ اگر در امری تأخیر و یا تعویق رود این از عدم فرصت و وقت بوده و آلا نور محبّت و نار مودّت از جمیع ارکان ظاہر و مشتعل لہ الحمد و الثّناء و لہ العنایۃ و العطاء لا اله الا هو الفرد الواحد العزیز الحمید.

رجب سنہ ۱۳۰۵ . مقابلہ شد

سرور مکرم جناب آقا میرزا ع ب علیہ بہاء اللّٰه بہ لحاظ انور ملاحظہ فرمایند

بسم اللّٰه الاقدس الاعظم

المعروض من هذا الخادم الفانی الی حضرتکم العالی و لو اتی ما تشرّفت بخدمتکم فی الظّاهر و لكن فی الباطن حرکنی عرف حبّکم و ہزّنی نفعہ و دکم الی ان قمت علی اظہار خلوصی لخدمتکم و لو انّ ذکری لایلیق لشأن من استنار بانوار اللّٰہوت و توجّہ الی اللّٰه مالک الجبروت نسئل اللّٰه بان یجعلکم ناصرأ لأمرہ و ناطقاً بثنائه بین خلقہ و نسئله بان یؤیّدکم لیظہر منکم ما یرتفع بہ امراللّٰه فی ما سواہ و یتعطر بہ الافاق انّہ ولیّ الذّین وفوا بالمیثاق و توجّہوا الی اللّٰه فی يوم التّلاق. عرض این خادم فانی آنکہ در این ایام محبوبی جناب ن ا ظ علیہ ۶۶۹ بہ ساحت اقدس فائز و چون از اوصاف حمیدہ و شیم مرضیّہ عالیہ آن حضرت ذکر فرمودند

*** ص ۳۳۹ ***

حرارت محبّت بہ شأنی ظاہر شد کہ این عبد را بہ جسارت بر عرض این عریضہ داشت از حقّ جلّ و عزّ سائل و آلمم کہ مؤیّد فرماید این عبد فانی را بر ذکر احبای خود بہ شأنی کہ سزاوار و لایق ایشان است و ہچنین رجا از کرم حقّ بودہ کہ آن جناب را موفق فرماید بہ اموراتی کہ سبب اذکار باقیہ ثابتہ باشد در ارض چہ کہ آنچہ ناس الیوم بہ آن مشغولند و افتخار می نمایند کلّ فانی و معدوم خواہد شد و آنچه باقی و ثابت خواہد ماند اموری است کہ الیوم از نفوس مستقیمہ ثابتہ راسخہ ظاہر می شود و آن امور مطلع اذکار عالم و مبیدہ بیان خلق خواہد شد سال ہا بود کہ ذکر آن حضرت استماع شدہ بود و لکن وسیلہ بہ دست نیامد کہ این عبد جسارت بر عریضہ نماید الحمد للّٰه این کزہ از ذکر جناب مشاؤلّیہ وسیلہ بہ دست آمد اگر چہ سبب زحمت آن حضرت شد لذا امید عفو بودہ و ہست امیدوارم کہ ان شاء اللّٰه

همیشه نفحات مسکّیه از رضوان حُبّ آن حضرت بر این عبد مرور نماید و هرگز مقطوع نگردد انّما البهاء علی حضرتک و من معکم من احبّاءالله. خ ادم ۶۶. مقابله شد

ت جناب حاجی ملّا مهدی علیه بهاءالله

به نام خداوند قادر تو انا

قد اذن مؤذن الله عن يمين العرش انّ الذين فازوا اليوم بما اراده المحبوب اولئك هم الفائزون و الذين توجهوا الى الأفق الأعلى و انقطعوا عمّا بين الوري اولئك هم المخلصون ان شاءالله در كلّ احوال به عنايات الهيّه مسرور و فائز باشيد بر مثل آن جناب لازم كه كمال جد و جهد را بر الفت و اتحاد احبای الهی مبذول داريد و به سراج حكمت و بيان من في الامكان را به سبيل مستقيم و افق مبين هدايت نماييد بحر عذب حيوان موجود و مشهود ولكن ناس غافل

*** ص ۳۴ ***

به مياہ منتنه متوجّه و مشغول قد غرتهم الأوهام على شأن ارتابوا في ظهورالله و لقائه بعد الذي ظهر بالحقّ في هذا المقام المنير فانظر في قلّة عقولهم يدعون الاسماء في الصّباح و المساء و ينكرون الذي خلقها بالحقّ الا انهم من الصّاغرين طوبى لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله ربّ العالمين ذكر النّاس بهذا الاسم الأعظم ليتنبّهنّ و يتوجّهنّ الى الله الفرد الخبير انا ذكرناك في سنين متواليات و ارسلنا اليك عرف القميص من هذا المنظر المنير اينكه در عيش جديد ذكر نموديد اين امور لازال لدى العرش محبوب بوده انه يبارك عليكم في ما اردتموه في رضائه انه وليّ من والاه لا اله الا هو العزيز الكريم لاتحزن من شيء ان افرح بالفرح الأعظم و توكلّ على العزيز الحميد توجهّا الى المنظر الأكبر شطر الله المقتدر المتعالى العليم المحيط كذلك اذناكما رحمة من لدنا ان ربك لهو العزيز العظيم البهاء عليك و على الذين آمنوا بالله و توجهوا الى وجهه العزيز البديع. مقابله شد

جناب ع عليه بهاءالله

الاقديس الاعظم الأعلى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و كان في امّ الالواح من قلم الوحي مسطوراً ليفرح بذكر المسجون ايّاه و ينطق بثنائه بالحكمة كذلك كان الأمر مقضياً طوبى لك بما استقمّت على امر ربك و استضئّت من انوار التي كانت من افق الفجر مشهوداً هذا يوم تحرّك فيه كلّ شيء من نسمة الله و طار الموحّدون في هواء كان بطراز الأمر منيراً ثمّ طوبى لك بما اخذت كأس الفلاح عن يد عناية فائق الاصباح و شربت منها باسم كان من افق السّجن مرئياً هذا يوم ينبغي لكلّ نفس اذا سمع نداء الله يدع ما سواه و يقول اقبلت اليك يا مالک الاسماء اشهد انك قد كنت على كلّ شيء قديراً انّ الذين

*** ص ۳۴۱ ***

توقفوا اليوم اولئك اتبعوا الأوهام و كانوا عن شطر القرب بعيداً طوبى لمن خرق الاحجاب و ترك ما عند النّاس مقبلاً الى افق كان بانوار العرش مضيئاً يا ايّها الناظر الى الوجه نرى العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الذي ارتفع صرير القلم الأعلى بين الأرض و السّماء و يتكلّمون بالموهوم اذا شرقت شمس القيوم من مطلع اسم كان بالحقّ عليّاً سوف يمج الله آثارهم و يثبت ما اراد انه كان على كلّ شيء حكيماً انّ الذين وفوا بعهدالله و ميثاقه سوف يرفعهم الله بسلطان من عنده انه كان على كلّ شيء محيطاً انا فدينا انفسنا في سبيل الله و ندع الكلّ من افق البلاء الى الله مالک الاسماء طوبى لنفس اقبلت و لوجه توجهّ انه من اهل البهاء في لوح كان بخاتم العزّ مختوماً نسل الله بان يؤيدك في كلّ الأحوال و يقدرک خير الدّنيا و الآخرة انه كان بعباده بصيراً انّما البهاء عليك و على من معك من الذينهم اقبلوا الى الوجه و كانوا باسم الله معروفاً.

مقابله شد منشی محفل: يدالله رفعت

این مجموعه مبارکه را بنده درگاه حضرت ولی امرالله ارواح العالمین له الفداء استنساخ نمود فانی علی اکبرروحانی ۱۳۱۴ شمسی

ص ۲ بدون عنوان. خطاب به احمد. ورقاء بقا به این نغمه جان افزا مترنم قوله جلّ کبریاؤه^۱ هذه ورقة الفردوس تغنّ علی افنان سدرۃ البقا بالجان قدس ملیح...^۲

ص ۴ بدون عنوان. مناجات قلم اعلی و طلب تأیید در حق یکی از احباء

ص ۴ به افتخار اخت حیدر. ظهور فضل از بحر جود مالک عطا در حق مشارالیه

ص ۵ بدون عنوان. مناجات طلب تأیید درباره قاصدین لقاء جمال احدیت

ص ۵ به عنوان ن ی جناب ملا احمد. نصیحت ناصح امین در تمسک به امانه و صداقت و آنچه که در جمیع عوالم الهیّه انسان را نفع بخشد

ص ۶ بدون عنوان خطاب به (ای احمد). مالک ملکوت اسرار از کلک گهریار می فرماید قوله عظم سلطانه^۱ کلمات مشرک بالله که به آن جناب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح کلماتش بر قبایح نفسش مطلع شوی...^۲

ص ۷ بدون عنوان- (ذکر اول مجلس من یظهره الله است). هیکل قدس صمدانی به این نغمه لاهوتی مترنم قوله جلّ ثنائه^۱... سبحان الله چه مجلس قدسی بر پا گشته و چه بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کروبین ملا اعلی مقامات قدس قرب رفرف ابری و سدره منتهی را از قلب ستردند و محو نمودند...^۲

ص ۸ بدون عنوان. بیان مظهر سبحان در خسران محرومین از لقا

ص ۸ به عنوان ن ی جناب میرزا احمد. ظهور فضل از یراعه مولی العالم در حق مشارالیه جهة امر به معروف و نهی از منکر

ص ۹ نیریز من اهل یا. به افتخار جناب میرزا احمد. مالک ظهور به این کلمه علیا ناطق قوله تعالی شأنه^۱... قد خسر الدّین منعوا عن کوثر الحیوان فی ایام الرّحمن و فاز الدّین اقبلوا الی الحقّ و شربوا رحیق الوصال...^۲

ص ۹ بدون عنوان. شهادت قلم اعلی در حق یکی از احبا از فوز به آثار الهیّه و اقبال به امر

ص ۱۰ بدون عنوان. نفس الله المهیمنة علی الأشياء به این بیان ابداع احلی ناطق قوله جلّ برهانه^۱... طوبی لمن وجد لعمری لم یجد الا من نبذ ما عند الشیعه کلّه الا الذّکرین...^۲

ص ۱۰ بدون عنوان. بیان مظهر سبحان در ثمرات اعمال معرضین در محضر حضرت قیوم

ص ۱۱ بدون عنوان. جمال کبریا به این ندای احلی منادی قوله جلّ سلطانه^۱... اوّل کلمه ای که در صحیفه حمرا از قلم اعلی ثبت شد استقامت بر امر بوده ... قسم به آفتاب سماء معانی که این است کوثر حقیقی که از اصبع عنایت رحمانی جاری و ساری است...^۲

ص ۱۲ بدون عنوان مناجات به ساحت کبریا و شکرانه در عرفان مظهر امر الهی

ص ۱۲ بدون عنوان. ذکر قلم مالک قدم در حق یکی از احباء

ص ۱۲ بدون عنوان. سلطان اسماء به این بشارت عظمی مبشّر قوله الکریم^۱... طوبی لمن سمع ندائی و دخل جنّتی و تمسک بحبلی و تشبّث بذیلی المنیر...^۲

ص ۱۳ بدون عنوان. منادی بقا قوم را به توجه به افق اعلی دعوت می فرماید

ص ۱۳ ی به افتخار جناب ورقا. قلم قدم معشر امم را به این کلمه اتم انداز می فرماید قوله عظم اقتداره^۱... فاعلموا بالیقین انکم ان لاترجعوا عمّا عملتم یاخذکم العذاب

من کل الجهات و ترون اعظم عمّا رأیتموه من قبل...^۲

ص ۱۴ به افتخار علی محمد. ظهور مکرمت کبری در حقّ مشارّ الیه و اعطای آنچه در سرّ سرّ استغاثه نموده

ص ۱۵ به افتخار جناب ورقا. حضرت مقصود اهل سجود را به حسن اخلاق و طراز امانت نصیحت و امر می‌فرماید.

ص ۱۶ به افتخار جناب ورقا. ارتفاع حنین قلم اعلی از اشتعال نار حرص و طمع در مدینه کبیره

ص ۱۷ بدون عنوان. بیان مالک قدر از ظهور منظر اکبر و عنایت به مخاطب لوح

ص ۱۷ بدون عنوان. استغاثه مظهر کبریا از سماء جود حضرت احدیت در تأیید مشارّ الیه

ص ۱۹ بدون عنوان. امر آمر علی الاطلاق به قیام به امر پرورگار

ص ۱۹ بدون عنوان. نصیح منصح مشفق امین در امانت و عدم التفات به زخرف دنیا

ص ۱۹ بدون عنوان. نصیحت قلم قدم به احباء الهی در مطرّز شدن به طراز امانت

ص ۱۹ بدون عنوان. ظهور فضل از یراعه مولی الأنام در حقّ یکی از احبا

ص ۲۰ بدون عنوان. قلم قدم به این بیان اتمّ ناطق قوله عظم بیانه... قل یا قوم لاتحزنوا عن الدّنيا و مکارهها نعیماً لنفس ما غرّها الغناء فی العالم و لفقر ما اخذته الأحران فی الافلاس...

ص ۲۰ بدون عنوان. ظهور عنایت معطی حقیقی درباره یکی از احباء

ص ۲۱ بدون عنوان. ظهور مواهب حضرت واهب العطا در حقّ یکی از احباء

ص ۲۱ به عنوان (احباءالله فی الأقطار). ظهور عنایت مالک الملوک در حقّ احباء و

صفحه **فهرست**

اظهار رضا از آنان

ص ۲۳ به افتخار جناب مآ رضای یزدی. حنین مظلوم عالم از ابتلاء در ایادی فتنین

ص ۲۷ بدون عنوان. شکوه قلم اعلی از ظلم احباء و اعداء

ص ۲۷ سیرجان به افتخار جناب ح. ظهور فضل و عطا در حق مشارّ الیه و سین و نون

ص ۲۸ بیان امّ البیان در ذکر ظهور شمس لقا از افق بدا و کیفیات و ظهورات بدیعه و لایذکر آن

ص ۲۱ بدون عنوان. اشراق شمس جمال از مشرق غیب ربّانی

ص ۳۱ بدون عنوان. اشتعال سراج الله جهة تنویر شمع‌های قلوب

ص ۳۱ بدون عنوان. غرس شجره انقطاع در ارض مظهر برای ورود مستظللین در ظلّ آن

ص ۳۱ بدون عنوان. لسان الله از سدره سینا به لسان به اتی انا الله ناطق

ص ۳۱ بدون عنوان. سایه افکندن همای قدس بر کائنات

ص ۳۱ به عنوان (ای درویش). امر به انقطاع از عالم فانی جهة طیران به عالم باقی

ص ۳۲ به عنوان (ای درویش). امر به گذشتن از صبیغ جهان جهة مطرّز شدن به صبیغ بدیع

ص ۳۲ بدون عنوان. طلوع جمال ذوالجلال از مشرق غیب لایزال

ص ۳۲ بدون عنوان. بذل ساقی الهی خمر ربّانی از خم رحمانی

ص ۳۲ به عنوان (ای علی). امر به گذشتن از جان فانی برای صعود به سماء قرب

ص ۳۲ بدون عنوان. امر به گذشتن از جهان و طیران به سماء قدس

ص ۳۲ بدون عنوان. اشتعال نار الهی بر سدره سینا و تکلم به اتی انا الله

- ص ۳۲ بدون عنوان. تَغَى وِرْقَاء بَقَا به هذا جمال الله
- ص ۳۳ بدون عنوان. امر به گشودن بصر حقیقی جهة مشاهده جمال دُزَى منیر
- ص ۳۳ بدون عنوان. تَغَى بَلِیل قدس به احسن الحان
- ص ۳۳ به عنوان (ای علی). امر به گذشتن از نقش امکان جهة صعود به عرش لامکان
- ص ۳۳ بدون عنوان. ظهور شاهباز عشق از افق قدس الهی
- ص ۳۳ بدون عنوان. گشودن طاوس بهاء پر زینت خود را جهة مزین گردانیدن فردوس برین به زینت خویش
- ص ۳۳ بدون عنوان. گذشتن مرغ از آشیان فانی و استقرار در آشیان باقی
- ص ۳۴ بدون عنوان. ترویج سموات و ارضین از روحت ورد بقا
- ص ۳۴ بدون عنوان. معطر شدن اهل ملاً اعلی از عطر ورد بقا
- ص ۳۴ بدون عنوان. امر به استماع کلمات ملیح به گوش سری
- ص ۳۴ بدون عنوان. معطر شدن اوراد فردوس عماء از روایح ورد عزّ
- ص ۳۴ بدون عنوان. تجلی هدهد ربّانی از افق قدس سبحانی
- ص ۳۴ بدون عنوان. غرس شجره قدس در سیناء روح
- ص ۳۴ به افتخار ع. ب. بیان محبوب امکان در اینکه کتب به کتاب اعظم ختم گردیده و آن کتاب نفس مظهر امر الهی است و الیوم مهری به جز آن برای احدی نیست

ص ۳۶ لوح مبارک از باغ الهی با سدره ناری آن تازه غلام آمد های های

- ص ۳۹ بدون عنوان. نصیح قلم اعلی به اصحاب هدی در تسلیم جسد به ظالمین و تلبس به قمیص حمراء
- ص ۴۲ بدون عنوان. بیان مظهر رحمن در اینکه هر نفسی که پروردگار خود را در ارض ذکر کند خداوند او را در ملکوت امرش ذکر می نماید
- ص ۴۲ بدون عنوان. صریخ مظلوم آفاق از محبوس شدن با هفتاد نفس و بیان اینکه بعض از آنها همواره به امر خاضع هستند و بعضی در علوّ و دنوّ
- ص ۴۲ به افتخار جناب مهدی. امر محبوب انام به آشامیدن رحیق باقی از دست عطا
- ص ۴۴ بدون عنوان. توجّه طرف عنایت جمال سبحان به مخاطب لوح و بیان اینکه به واسطه عملی که در سبیل الهی کرده اجری جزیل برای او مقدر گردیده
- ص ۴۵ به افتخار حاجی ملامهدی. بیان احلی به این مثل اتم اعلی متذکر که چون سراجی مشتعل گردد سراجی بعد سراج از آن مستضیی می شود همچنین وقتی سراج قلب یکی از عباد به حبّ الهی مستضیی گردد افئده خلایق از آن مشتعل می شود
- ص ۴۶ بدون عنوان. نصیح قلم اعلی اهل بهاء را به استقامت به امر الهی به حیثی که سبب اضطراب افئده منکرین به خداوند و آیات او گردد
- ص ۴۶ ی به افتخار جناب مهدی. شکوه مظلوم آفاق از مصائب وارده و امر به عدم توجّه به قصص اولی و کبر عمائم
- ص ۴۸ ی به افتخار جناب حاجی ملامهدی. محبوب ابهی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ سلطانه «خلقنا العباد لخدمتی انهم کفروا بعد الذی کشفنا لهم الوجه بنور مبین...»

اَتَهِمْ ضِعْفًا و مَابَلَّغُوا حَدَّ الْبُلُوغِ لَا يَعْرِفُونَ مَا يَنْفَعُهُمْ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اِنْ وَجَدْتَ فِي قَلْبٍ نَفَحَاتِ حَبِّ رَبِّكَ دَارَ مَعَهُ وَ ذَكَرَهُ مِنْ قَبْلِي قَدْ سَبَقَتْ رَحْمَتِي الْعَالَمِينَ... ۱

ص ۴۸ ت به افتخار جناب حاجی ملا مهدی. امر آمر حقیقی به بذل جهد در الفت و اتحاد احباء و اجازه عیش جدید
ص ۴۹ نزول زیارت از سماء مشیت در حق من فاز برفیق اعلی جناب مهدی و ذکر خدمت و مقام ارجمند ایشان
ص ۵۲ ی به افتخار اخت ضلع جناب مهدی. توجه وجه قدم به مشار الیها و ظهور عنایت
ص ۵۲ ی به افتخار امة الله خاله. خطاب مالک ملکوت بیان به مشار الیها و ظهور مکرمات
ص ۵۳ به افتخار ضلع ملا مهدی. ظهور عنایت حضرت مقصود در حق مشار الیها و ذکر جنود شیاطین ناقضین عهد و میثاق بیان
ص ۵۴ ظهور فضل و عطا در حق اماء مقبلات و امر به استقامت در حب مظهر امر الهی
ص ۵۴ ی به افتخار ضلع جناب مهدی. هیوب نفعه رحمانی از مصر معانی در تقدیر مشار الیها از اقبال به مظهر امر الهی
ص ۵۵ به افتخار ضلع من صعد و ام من حضر و فاز. نزول زیارت در حق امة متصاعده الی الله
ص ۵۶ یا به افتخار اخت ام من ایدناه علی خدمة هذه النبأ العظیم. شهادت قلم اعلی به حب و توجه مشار الیها
ص ۵۷ به افتخار اخت ضلع اسم الله. ظهور فیض ربانی از مطلع غیب صمدانی در حق مشار الیها

صفحه فهرست

ص ۵۷ به افتخار ام سید اشرف. ظهور عنایت کبری در حق مشار الیها از عرفان مظهر نفس الهی
ص ۵۸ طاز به افتخار جناب ابوالعالی. شهادت لسان عظمت به تمسک مشار الیه به ذیل فضل و تمنای ایشان به تحمّل بلا در سبیل الهی
ص ۵۹ طاز به افتخار آقا سید ابوالعالی. توجه طرف عنایت به مشار الیه و امر به قیام به خدمت امر الهی
ص ۶۰ به افتخار جناب سید مهدی. ورفاء بقا به این خطاب جان فزا ناطق قوله تعالی ۱ به کلمات مسطوره از جمال احدیه محبوب ممانید
چه که آنچه از معارف الهیه و حکم ربّانیه که الیوم ناس به آن مفتخرند جمیع از نقطه ظاهر و به او راجع... ۲
ص ۶۱ به افتخار جناب صفر. بیان مظهر سبحان در محرومیت مربّین از کأس یقین و خوشحالی موقنین
ص ۶۱ به افتخار جناب محمد حسین. ذکر قلم مالک قدم در خصوص ایام شداد و ظهور فتنه عظمیه
ص ۶۱ به افتخار جناب سید جبار. بیان مظهر امر الهی از بلایای وارده و شکوه از اهل بیان
ص ۶۲ به افتخار جناب سید هاشم. لسان مظهر رحمن به این بیان ناطق قوله عظم برهانه ۱ لا زال لحاظ الله به عبادش متوجه و اگر اقل
من آن نظر عنایت از ارض و من علیها بردارد البتّه کلّ به عدم راجع شوند... مُدّعیان محبت را برهان لازم هر چه به لسان آید مقبول ساحت
رحمن نیفتد الیوم فعل مقدّم بر قول است... ۲

صفحه فهرست

ص ۶۳ بدون عنوان. ظهور عنایت کبری در حق صاحب لوح از اعتراف به مظهر امر الهی
ص ۶۳ بدون عنوان. ذکر قلم اعلی در خصوص ایام هاء و امر به عدم توجه به ضوضاء علماء
ص ۶۴ بدون عنوان. سلطان بقا به این کلمه علیا ناطق قوله الأعزّ الاحلی ۱... قد اتی یوم الله و وضع المیزان و نفخ فی الصّور و تکلم مالک
الظّهور و لکنّ النّاس فی وهم عجاب... ۲
ص ۶۴ بدون عنوان. بیان اعزّ اعلی در اینکه توحید عرفان نفس مظهر امر بوده و آن واحدی است که هیچ یک از اعداد با آن مقابله ننماید
و اولیّت که آخری برای آن نیست... ۲

ص ۶۵ بدون عنوان. خطاب مستطاب به اهل عالم در اصغای ندای الهی و امر به نوحه سرائی در مصیبة مستشهدین ارض صاد

ص ۶۵ بدون عنوان. چنین قلم اعلی از دماء مسفوکه در سیل محبت الهی و رجاء مصونیت احباء از شر اعداء

ص ۶۶ بدون عنوان. احتراز قلم قدم از ذکر مصائب وارده بر نفس حضرت رحمن لأجل عدم تحزّن احباء

ص ۶۶ بدون عنوان. نصیحت ناصح مشفق امین در استقامت به امر الهی

ص ۶۷ بدون عنوان. امّ البیان به این بیان احلی ناطق قوله تعالی و تقدّس ۱۰۱ قد اتت السّاعة و نفخ فی الصّور و المیزان ینادی انا الممیز العلیم

ابین و اظهر امام وجه العالم اعمال الأمم و انا الشاهد الخیر... ۱۰۲

ص ۶۷ به افتخار جناب ورقا. امر سلطان وجود به مشارّ الیه در تذکر احباء الهی به تمسّک

صفحه فهرست

به اعمالی که شایسته ایام الله باشد

ص ۶۸ تا جناب ورقا. مالک ملکوت اسماء به این بیان احلی ناطق قوله جلّ ثنائه ۱۰۳ ای دوست جمیع را در بیان امر نمودیم که در این ظهور

اعظم به چشم خود ببیند و به گوش خود بشنوند و لکن چون افق عالم به نور ظهور روشن شد اکثری امر الهی و وصیّت ربّانی را فراموش

نمودند و به اوهام خود مشغول گشتند... ۱۰۴

ص ۶۹ به افتخار جناب ورقا. توجّه وجه قدم به مشارّ الیه و امر به قیام به خدمت امر

ص ۶۹ بدون عنوان. به افتخار جناب ورقا. هطول فضل از سماء فیض حضرت فیاض در حق مشارّ الیه

ص ۷۰ ت به افتخار جناب ورقا. امر حضرت مقصود به مشارّ الیه به هدایت ناس به صراط الهی

ص ۷۰ به عنوان (یا ورقا). امر حضرت مولی الأنام به مشارّ الیه به قیام به خدمت امر

ص ۷۱ بدون عنوان. اشراق انوار موهبت از مشرق شمس احدیّت در حقّ مخاطب لوح

ص ۷۲ بدون عنوان- ظهور اعطاف حضرت خفّ اللطاف درباره مخاطب لوح و عدم جواز تشرف لأجل جلوس نفسی از اهل بغضا بر سریر

حکومت

ص ۷۳ بدون عنوان. بیان حضرت قیوم در فکّ رحیق مختوم و اشتعال فانزین به اصغای ندای الهی

ص ۷۵ بدون عنوان. ذکر مالک ملکوت در مستنیر شدن عالم به انوار ظهور

ص ۷۶ به افتخار جناب ورقا. ظهور جود از سماء فضل حضرت ربّ الجنود در حقّ مشارّ الیه و عزیز و روح

صفحه فهرست

ص ۷۷ بدون عنوان. ظهور عنایت معطی حقیقی در حقّ محمّد و جناب میرزا عطاءالله و جناب حکیم و اسد و محمود

ص ۷۹ به عنوان (یا محمّد). ذکر سلطان جلال و ملکوت جمال در ارسال یک صحیفه مقدّسه به عنوان شیخ ارض صاد یعنی ابن باقر لأجل

تجنّب از منکر و اقبال به معروف

ص ۸۱ طا به افتخار جناب ورقا. بیان مظهر رحمن در خصوص نصره امر الهی مرّة به واسطه اصفیاء و مرّة به واسطه اعداء و ذکر شهداء

ارض یا و مبرّا بودن ذیل حضرت سلطان از ارتکابات اهل عدوان

ص ۸۲ بدون عنوان. به افتخار مرتضی. وصیّت قلم اعلی به مشارّ الیه به استقامت در امر الهی

ص ۸۴ به افتخار جناب حاجی یوسف. توجه طرف عنایت مطلع آیات ربّ البینات به مشارّ الیه

ص ۸۵ به افتخار جناب ملا ممیش. مناجات قلم اعلی و رجاء تأیید در حقّ مشارّ الیه

ص ۸۵ به افتخار جناب ورقا. بیان امّ البیان در منقبت یوم الله و ظهور عنایت در حقّ مشارّ الیه و عزیز و روح الله

ص ۸۷ به افتخار جناب ورقا. امر مالک ظهور در تذکر ناس به عرفان یوم الله

ص ۸۷ بدون عنوان. نزول مناجات از قلم قاضی الحاجات در حق مخاطب لوح

ص ۸۸ بدون عنوان. اشراق انوار عنایت از افق شمس حقیقت و رجاء تأیید در حق احباء و صاحب لوح

ص ۸۹ بدون عنوان. نزول مناجات از قلم مالک قدم و رجاء صون احباء از

صفحه فهرست

شرّ مشرکین

ص ۹۰ بدون عنوان. بیان مالک ظهور در خسران حزب شیعه و جعل ناحیه جابلقا و جابلصا و تأسی نفوس چند از ناعقین ارض کاف و را به آنان و ترتیب امثال این امور موهومه

ص ۹۱ بدون عنوان. امر منادی حقّ به قیام به خدمت امرالله و استقامت در صراط مستقیم الهی

ص ۹۲ بدون عنوان. بیان حضرت منان در ظهور حقّ از افق اقتدار و حدوث زلزله ساعت و اعراض اهل عالم به سبب علمای عصر

ص ۹۳ بدون عنوان. بیان محبوب امکان در مراتب ذکر و تجلّی نار محبت الله به طور جمال و ظهور کلمه علیا به صورة ائه لا اله الا انا المقتدر المسجون

ص ۹۴ بدون عنوان. بیان حضرت مقصود در ظهور یومی که انبیای الهی از قبل به آن بشارت داده و امر به عدم تبعیت از علماء جهلا

ص ۹۵ بدون عنوان. بیان حضرت ذوالمنن در فکّ رحیق مختوم به اصبع اراده الهی و نزول مناجات طلب تأیید در حق صاحب لوح

ص ۹۶ بدون عنوان. بیان حضرت فیاض در حقّ مشارّ الیه

ص ۹۷ بدون عنوان. نزول مناجات قلم اعلی در ادای شکرانه به درگاه حقّ تعالی از اینکه او را از کلمه علیا خلق و در ایامش ظاهر گردانید

ص ۹۸ بدون عنوان. نزول مناجات قاضی الحاجات در تأیید به نصرت امر و اعلاء کلمه الله

ص ۹۹ بدون عنوان. ذکر قلم قدم در ظهور کنز مخزون و محبوب ما کان و ما یكون و

صفحه فهرست

منقبت نفوسی که به درک ایام او و خدمت امرش نائل گردیده‌اند

ص ۱۰۰ بدون عنوان. بیان مالک امکان در نزول آیات و ظهور یومی که حضرت کلیم و حضرت روح و حضرت رسول به آن بشارت داده‌اند

ص ۱۰۱ ت به افتخار عزیزالله. نزول مناجات قلم اعلی در حقّ مشارّ الیه و طلب تأییدات الهیه

ص ۱۰۲ ت به افتخار روح الله. ظهور عنایت مظهر امر الهی در حقّ مشارّ الیه از اینکه در صغر سن به کبریائی و عظمت خداوند معترف گردیده است

ص ۱۰۳ بدون عنوان. بیان محبوب امکان در ظهور سرّ مکنون به حیثیتی که اقویا از تضعیف عاجزند

ص ۱۰۴ به عنوان (یا روح الله). توجه وجه قدم به مشارّ الیه و ظهور عنایت

ص ۱۰۵ به عنوان (یا ولی). اشراق نور فضل از افق مظهر ظهور در حقّ مشارّ الیه

ص ۱۰۶ به عنوان (یا بدیع). ذکر جود از یراعة مالک وجود در حقّ مشارّ الیه

ص ۱۰۷ به عنوان (یا عزیزالله). ذکر عنایت از افق شمس حقیقت در حقّ مشارّ الیه

ص ۱۰۸ ت به افتخار ضلع جناب ع. ب. ظهور مکرمات از سماء فضل مالک قدر در حقّ مشارّ الیها

ص ۱۰۹ به افتخار ضلع جناب ورقا. ظهور عنایت از قلم مالک قدم در حقّ مشارّ الیها

ص ۱۱۰ به افتخار ضلع جناب ورقا. ذکر ملکوت بیان در منقبت مؤمنین و مؤمنات و ظهور عنایت در حقّ مشارّ الیها

ص ۱۰۲ به عنوان (امه الله). ذکر قلم اعلی امه خود را و ظهور فضل در حقّ مشاّر الیها

صفحه

فهرست

ص ۱۰۲ به افتخار امه الله ضلع جناب ورقا. ظهور فیض حضرت فیاض در حقّ مشاّر الیها

ص ۱۰۳ ضلع جناب ع ب. قلم اعلی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ و عزّ... امروز علوّ و دنوّ و فقر و غنا و حسب و نسب و ضعیف و قوّت مشاهده نمی شود هر نفسی محبوب یگانه را شناخت اوست صاحب ثروت حقیقی و مقام معنوی...^۲

ص ۱۰۴ بدون عنوان. بیان منزل آیات در ظهور بیّنات و ارسال مائده عرفان

ص ۱۰۴ بدون عنوان. نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حقّ صاحب لوح

ص ۱۰۵ بدون عنوان. اشراق انوار شمس جود و عطا در حقّ صاحب لوح

ص ۱۰۵ ت به افتخار جناب ورقا. امر مالک قدم در وصیّت عباد به استقامت کبری

ص ۱۰۶ بدون عنوان. لسان قدم به این بیان اتم ناطق قوله جلّ ثنائه^۲ هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الاعظم... قد ابتسم ثغر الطّور في هذا الظّهور الّذی به نکست اعلام الشّرك و ارتفعت رايات التّوحيد امراً من لدی الله مالک الوجود...^۲

ص ۱۰۷ بدون عنوان. بشارت مظهر حضرت معبود در آمدن وعد و ظهور موعود به سلطانی که جنود عالم و سطوت امم مقاومت امرش نتواند نمود

ص ۱۰۷ ت به افتخار ورقا. اشراق شمس برهان از افق سماء بیان در عظمت امر و عدم اطلّاع احدی به آن

ص ۱۰۸ ت به افتخار جناب ورقا. ذکر قلم اعلی در اقبال و قیام مشاّر الیه به خدمت امر

ص ۱۰۹ به افتخار جناب ورقا. شهادت قلم اعلی به اجابت امر مولی الانام در اوّل ایام

صفحه

فهرست

ص ۱۰۹ ظهور احزان از یراعه مطلع سبحان و امر به قیام به نصرت امر

ص ۱۰۹ به افتخار جناب میرزا حسین. نزول مناجات از افق اراده ربّ البیّنات و طلب تأیید در حقّ مشاّر الیه و احبای الیه

ص ۱۱۰ به افتخار حسین ابن مهدی. امر حضرت مختار به ادای شکرانه به بارگاه پروردگار به عرفان نفس الیه و اخبار از ظهور شیطان به مکر عظیم

ص ۱۱۱ به افتخار جناب میرزا حسین. مظهر امر مقتدر قهار ابناء بشر را به این وعید مخیف انذار می فرماید قوله عظم سطوته^۲... آنچه وارد شد بر ناس بیچاره یک شراره ای بود که از نار نفس ذنب و رقشاء شعله زد لعمرالله این یک شعله کفایت ننموده و نخواهد نمود الا آنکه جمیع اهل عالم به یا رحمن و یا رحیم ندا کنند و به توبه محکم مبین مؤیّد شوند...^۲

ص ۱۱۲ به افتخار جناب حاجی میرزا حسین. ظهور فضل از یراعه مولی الانام در حقّ صاحب لوح و امر به قیام به خدمت امر

ص ۱۱۲ به افتخار جناب میرزا حسین. ظهور عنایت از سماء رحمت مظهر رحمن در حقّ مشاّر الیه و شیخ کاظم و عبد العلی و بنده علی و علی اکبر و یحیی و محمّد قبل علی و حسین قبل علی

ص ۱۱۴ به افتخار جناب حسین. بیان امّ البیان در کلمه (من کان لله کان الله له) و دمیده شدن روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ به واسطه اسرافیل حقیقی

ص ۱۱۵ میان. به افتخار جناب میرزا حسین. ذکر مالک قدم در احتجاب قلوب انام به حجابات اوهام و ظهور ما لاظهر فی الابداع

ص ۱۱۶ به افتخار جناب حسین ی. بیان محبوب امکان در اضائه عالم به ظهور نیر اعظم و قیام

صفحه

فهرست

اموات و نزول آیات و امر به توجه به مشرق ایقان

ص ۱۱۶ به افتخار جمالیّه. ذکر قلم اعلی از شهادت غیب مکنون به ظهور حقّ و اخبار از صعود حضرت اخت

ص ۱۱۷ جناب میرزا حسن. وصیّت قلم مرّی عالم احبّاء الهی را به اتباع اخلاق مرضیه و اعمال پسندیده و ذکر اشتغال بعض از نفوس به هواهای نفسانی

ص ۱۱۷ به افتخار جناب حسن اخ من فاز و ابن من سعد. ظهور عنایت مالک عطا در حقّ من سعد الی الله و ذکر انقطاع و فوز به عرف وصال

ص ۱۱۸ ی به افتخار امة الله بنت فی سعد الی الله. ذکر قلم محیی عالم در خصوص مهدی و پیمودن برّ و بحر به شوق لقاء الله و تسلیم روح در قدوم مالک وری حین رؤیت آیت کبری

ص ۱۱۹ به افتخار میرزا محسن ط ب. بیان مولای عالمیان در شهادت الهی به این ظهور اعظم و مزین شدن صحف آدم و خلیل و محمّد رسول الله و علی قبل نبیل به این نبأ عظیم

ص ۱۲۰ ی به افتخار سقّی مقصود جناب اسمین ح ع. قلم اعلی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ و علا... ای دوستان جهد نمایند و به مبارکی اسم اعظم در این یوم الهی مقامی را مالک شوید که به مثابه شمس از افق بقا طالع و مشرق باشد به آنچه سزاوار این روز مبارک است عامل شوید از قلیل و کثیر مقرّ فانی و درپوزه فانیه چشم بردارید...^[۱]

ص ۱۲۰ به افتخار جناب آقا سید صادق. شهادت مالک امکان به ظهور الهی و ذکر کفران ذنب و فتوای بر مظلوم

ص ۱۲۱ به افتخار آقا سید یوسف. ذکر قلم اعلی در خصوص ذنب و اکل یوسف رسول برای نهب اموال او

صفحه فهرست

ص ۱۲۱ به افتخار جناب ع ب. نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حق مشاّر الیه

ص ۱۲۲ ت به افتخار جناب ع ب. نزول مناجات از سماء مشیّت ربّ الآیات در حقّ مشاّر الیه

ص ۱۲۲ به افتخار جناب ع ب. شهادت قلم اعلی به اقبال مشاّر الیه

ص ۱۲۲ ت به افتخار جناب میرزا عبدالله ن. ظهور عنایت از سماء فضل حضرت ربّ البریه در حقّ مشاّر الیه

ص ۱۲۳ ت به افتخار جناب میرزا عبدالله ن. و ظهور فضل از سماء مکرمت مظهر احدیّت در حقّ مشاّر الیه

ص ۱۲۴ ت به افتخار جناب ع ب ن و. لسان عظمت به این کلمه علیا ناطق قوله جلّ جلاله... طوبی لمن تمسک بالتقوی و نهی النفس عن الهوی یشهد مالک الوری و فاطر العرش و الثّری أنّه من اهل البهاء فی لوح حفیظ...^[۲]

ص ۱۲۴ ت به افتخار جناب میرزا عبدالله. بیان محبوب امکان در اینکه مقصود از نصرت تبلیغ امر الهی بوده و وصیّت احبّاء به حفظ مقامات خود

ص ۱۲۵ ت به افتخار جناب میرزا ع ب. ظهور عنایت کبری از قلم مولی الوری در حقّ مشاّر الیه

ص ۱۲۶ به افتخار جناب ع ب ن و. ظهور فضل و عطا از سماء اراده مالک اسماء در حقّ مشاّر الیه

ص ۱۲۶ ت به افتخار جناب ع ب علیه بهاء الله. ن و نزول مناجات از قلم ابهائی و طلب تأیید در حقّ مشاّر الیه

صفحه فهرست

ص ۱۲۷ به افتخار جناب ع ب. بیان حضرت مئان در اینکه جمیع از برای یوم الهی خلق شده‌اند و هر نفسی که به عرفان فائز او از عباد مکرمین است

ص ۱۲۸ بدون عنوان. نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حقّ صاحب لوح

ص ۱۲۸ به افتخار جناب ع ب. امر مالک انام به ادای شکرانه به درگاه الهی از فوز به ایمان
 ص ۱۲۹ ط به افتخار جناب ع ب. اشراق انوار نیر کرم از افق اراده مالک قدم در حق مشار الیه
 ص ۱۳۰ ط به افتخار جناب ع ب. ظهور فضل و جود از یراعه سلطان وجود در حق مشار الیه
 ص ۱۳۱ بدون عنوان. اخبار قلم اعلی از وصول مکتوب ناظر و امر به خروج از بلد و توقف چندی در ارض طا و رعایت حکمت و عدم اعتراف
 ص ۱۳۲ بدون عنوان. مناجات جمال معبود و طلب تأیید در حق صاحب لوح
 ص ۱۳۲ بدون عنوان. نزول مناجات و هطول فیض حضرت فیاض در حق صاحب لوح
 ص ۱۳۲ به عنوان (یا عبدالله). بشارت قلم اعلی به قبول عمل مشار الیه و اجازه تشریف نبیل قبل با و امر به تسلیم وجه به جناب ناظر و
 اذن حضور و طواف به وکالت از جناب علی قبل اکبر و ذکر عنایت در حق قاسم و همچنین احبّاء فی الباء و الدال
 ص ۱۳۶ به عنوان (قد نزل لاولیاء الله فی الأطراف). ظهور عنایت از مطلع آیات در حق احمد و محمد قبل علی و محمد قبل صادق و علی قبل
 اکبر و علی قبل محمد و علی قبل باقر و اسمعیل و نعمة الله و ابن آخر و میرزا قبل مهدی و خطاب به ابالقاسم به رجوع الی الله و ظهور
 فضل در حق مهدی و سلیمان و محمد و اب متعارج الی الله

صفحه

فهرست

مشار الیه و خلیل و میرزا صالح و رحیم و علی و اولیاء تا و اولیاء میلان و اولیاء سیسان و اولیاء شماخ و اولیاء سالیان و اصحاب بناب و
 اولیاء مراغه و ابن دخیل و اولیاء خوی و اولیاء قاف و اولیاء ضواحی و اولیاء ارض با قبل الالف و الرا و اهل با قبل دال و اولیاء ارض طا و
 امر به عبدالله به بشارت عطاء به احبّاء و اماء الرحمن

ص ۱۴۸ ت به افتخار جناب میرزا عبدالله. بیان حضرت منان در ظهور ربّ و تموج بحر اعظم و غفلت امم و هلاکشان به اخذ مقتدر قهار
 ص ۱۴۹ تا به افتخار الله. بیان حضرت سبحان در فدا نمودن یکی از اغصان در سبیل حضرت رحمن

ص ۱۵۰ به افتخار جناب. ظهور عنایت مطلع احدیت در حق مشار الیه و مقدر فرمودن خیر ظاهر و باطن درباره او
 ص ۱۵۱ ت به افتخار جناب ع ب. توجه طرف عنایت محبوب ابی به مقبلین به منظر اکبر و طائرین در هواء ایقان و منقطعین از من فی
 الامکان

ص ۱۵۲ ت به افتخار جناب میرزا ع ب. بیان نیر آفاق در استقرار اسم اعظم الهی بر عرش عظیم و عدم انتباه ناس
 ص ۱۵۲ به افتخار جناب ع. بیان سلطان ظهور در ارتفاع صریر قسم اعلی و اشتغال علماء به اقلام خود و محو شدن آثار اینان و تثبیت
 ارادة الله

صفحه

فهرست

ص ۱۵۳ ت به افتخار ع ب. مناجات قلم اعلی به درگاه حضرت کبریاء و ذکر مصائب وارده در سجن اعظم به مظهر امر الهی
 ص ۱۵۴ بدون عنوان. ورفاء احدیه به این نغمه ملکوتی مترنم قوله عزّ کبریائه ﴿... ای حبیب در این ایام طلعت غیب منیع ممتنع لایدرک که
 در خلف الف حجاب لطیف نور منیر مضیی خود مخفی و مستور بود ها که از خلف نقاب ظاهر آمد...﴾

ص ۱۵۵ ت به افتخار جناب ع ب. نزول مناجات قلم ابی و طلب تأیید در حق مشار الیه
 ص ۱۵۵ به افتخار جناب محمد جعفر فی السین. نصیحت قلم اعلی به انقطاع از دنیا و انصراف از اشارات و دلالات و استقامت در امر
 الهی

ص ۱۵۶ به افتخار جناب یعقوب. بیان مظهر رحمن در تحقق وعده الهی و آمدن معزّی و گون جفر جامع در حقیقت اولیه در هیکل ظهور

ص ۱۵۷ میان دوآب به افتخار اکبر. توجّه طرف عنایت منزل آیات به مشارّ الیه و بیان اینکه ذرات کائنات از حلاوت ندا در وجد و سرورند
ولکن عباد غافل

ص ۱۵۸ میان دوآب به افتخار امیر خ. ا. محی رمم به این بیان اتمّ ناطق قوله عزّ بیانه... اگر نفسی فی الجملة در اناجیل اربعه و کتب
مقدّسه تفکر نماید اعتراف می‌نماید بر اینکه امروز را مثل و نظیری نبوده چه که غیب مکنون بر عرش مستوی

صفحه فهرست

و مشهود است... ۲

ص ۱۵۸ میان دوآب به افتخار جناب آقا محمّد رحیم. شهادت مظلوم آفاق در ظهور اسم اعظم برای حیوة عالم
ص ۱۵۹ به افتخار علی اصغر. بیان محبوب امکان در اینکه خداوند عالمیان سجن اعظم را منظر اکبر فرمود
ص ۱۵۹ ی به افتخار جناب محمّد باقر. بیان مظهر رحمن در خصوص سجن اولیاء در ارض طا به واسطه ظالمین تابعین علماء جهلا
ص ۱۶۰ بدون عنوان. بیان محبوب امکان و عدم جواز به فوز لقا به واسطه حائل شدن قوم در میانه
ص ۱۶۰ ت به افتخار جناب استاد محمّد صادق کفش دوز. ستایش قلم اعلی از صنعت و نفوسی که در اتقان صنع و انصاف بین عباد
ممتاز باشند

ص ۱۶۰ به افتخار جناب شیخ اسمعیل. نصیحت مظهر ربّ الأرباب در تمسّک به حبل محکم الهی و هدایت آوارگان به وطن حقیقی
ص ۱۶۱ به افتخار جناب مشهدی ابوالقاسم. قلم اعلی به این بیان احلی ذاکر قوله تعالی ذکره... الیوم یوم عمل خالص است نیکوست
حال نفسی که اعمال و اخلاق او سبب و علّت هدایت نفوس غافله شود... ۳

ص ۱۶۱ میان دوآب به افتخار جناب ملا حسین افشار. امر قلم اعلی به مراجعه به لوح رئیس و سوره هیکل و عدم جواز امتحان حقّ

صفحه فهرست

ص ۱۶۲ به افتخار جناب میرزا غفّار. بیان محبوب عالمیان در اناره افق عالم به اسم اعظم و محرومیت کل از آن
ص ۱۶۳ به افتخار جناب زینل. بیان مالک علل در خروج از سجن و استواء بر عرش در جبل
ص ۱۶۳ به افتخار جناب اکبر. قلم اعلی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ کبریا... در ایام روح تفکر نما حتّاس و قیافا که از علمای عصر
بودند بر سفک دم اطهرش فتوی دادند ولکن بعضی از عشارین به شرف ایمان فائز گشتند
ص ۱۶۴ به افتخار جناب قرايط. بیان مالک انام در اینکه مجد اعظم قدرت و عظمت آن فخر آدم است و همیشه با او خواهد بود
ص ۱۶۴ به افتخار جناب یحیی. قلم مالک قدم به این بیان اتم متذکر قوله عزّ بیانه... الیوم هر نفسی به افق اعلی توجّه نمود و آفتاب
حقیقت را که از او مشرق است ملاحظه کرد او از اهل بصر در منظر اکبر مذکور است... ۴
ص ۱۶۵ به افتخار جناب حرف حی. بیان مقصود عالمیان در ظهور جمال الهی و امر به خروج از خلف صمت و اطلاق لسان در ذکر پروردگار
ص ۱۶۶ به افتخار حرف حی. بیان مولی العالمین به اینکه به واسطه تصدیق به جمال مبین اسم حرف حرف حی درباره او صادق آمده و به
این جهة حضرت اعلی در ملا اعلی به او تحسین می‌فرماید

ص ۱۶۸ ت به افتخار کربلائی محمّد. نصیحت حضرت بیچون به نصرت امر الهی به اعمال حسنه و عدم توجّه به شئونات دنیا

صفحه فهرست

ص ۱۶۹ ت به افتخار آقا حسین. بیان مولای عالمیان به اینکه اعراض ملوک و قیام مملوک آیاتی برای متفرّسین بوده و ذکر خلق بدیع مرّة
اخری

ص ۱۶۹ م بدون عنوان. وعده اب شفق به جزای متوجّهین به وجه الهی

ص ۱۶۹ م ح س ا. ن. بیان عالم غیب و شهود در این که برای هر امری میقاتی است و زمانی که میقات رسد قضاء الهی تحقق می‌یابد
 ص ۱۷۰ ت به افتخار کربلایی محمد حسین. شهادت مظهر خداوند مهیمن قیوم به اینکه توجّه به وجه قدم توجه به شطر اوست
 ص ۱۷۰ ت به افتخار کربلایی محمد. ظهور عنایت از سماء مکرمات مظهر رحمن در حقّ مشارّ الیه
 ص ۱۷۰ ت به افتخار عبد مهاجر محمد. بیان مطلع عظمت در خروج از ارض سر و دخول به سجن اعظم و ممنوع شدن مشارّ الیه از شرف
 لقا

ص ۱۷۱ ت به افتخار عبد مهاجر حسین. محبوب ابی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ کبریائه ای مهاجر اگر چه از مقرّ عرش دوری و لکن
 قریبی قرب و بعد ظاهره در مقامی ملحوظ و در مقامی غیر ملحوظ و لکن قرب معنوی لازمال عند غنی متعال محبوب...
 ص ۱۷۱ بدون عنوان. بیان مطلع احدیت در ذکر خطاب حوریّه امانت به اهل ارض در اجتناب از خیانت و حرص و هوی
 ص ۱۷۱ بدون عنوان. مناجات قلم اعلیٰ به درگاه حضرت کبریاء در استقامت احبّاء به صراط امر الهی و مرزوق شدن به خیر دنیا و آخرت
 صفحه فهرست

ص ۱۷۲ ت به افتخار ضلع جناب ع ب. توجّه طرف عنایت محبوب امکان در حقّ مشارّ الیها
 ص ۱۷۳ ت به افتخار محمد ابن جناب ع ب. بیان مظهر امر ذی الجلال در توفیق به اقبال به کعبه حقیقی در صغر سن
 ص ۱۷۴ ت به افتخار امة الله صاحب سلطان. امر آمر حقیقی به محفوظ داشتن لئالی محبّه در صدف قلب و قطع ید سارقین و خائنین از
 آن

ص ۱۷۴ ت به افتخار ابن عبدالله. بیان مالک ظهور در توصیف نفوسی که شئونات یهود آنان را از توجه به مقصود منع ننماید
 ص ۱۷۵ به عنوان (ای بنده خدا). قلم حضرت کبریاء می‌فرماید قوله تعالیٰ نظر حقّ با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر به او
 نخواهد بود...
 ص ۱۷۵ مناجات قلم اعلیٰ در ابتلاء جمال احدیت بین یدی احبّاء و اشقیاء و طلب در عروج عباد به مقام مشاهده غیب مکنون بر عرش
 جلال

ص ۱۷۵ ت به افتخار جناب ملا آقا س د. شکوه مظهر معبود در غفلت ملل که به واسطه تمسّک به ورق از کتاب از امّ الکتاب محروم مانده‌اند
 ص ۱۷۶ ت به افتخار جناب میرزا مهدی. امر حضرت مختار به استغاثه به درگاه حضرت بی‌نیاز در استقامت به امر الهی
 ص ۱۷۷ ت به افتخار جناب کاظم ارومیه بیان مالک ایام در اختلاف مراتب مظاهر وحی و اطلاع بر امور قبل و بعد و مولودی که خارج از حکم
 الله ظاهر شود

صفحه فهرست
 ص ۱۸۰ ز به افتخار جناب سبزعلی. بیان مظلوم آفاق در نزول فیوضات الهیه در یوم ظهور و اقبال بعضی و اعراض و ایذاء بعض دیگر
 ص ۱۸۰ به عنوان (یا ابراهیم). ذکر قلم مالک قدم و ارسال قربانی از پس قربانی از عالم باقی و عدم تأثیر آن در نفوس غافله به واسطه
 نادانی علمای شیعه

ص ۱۸۲ ت به افتخار جناب میرزا محمد ابن من صعد الی الله. بیان مظهر رحمن در محاسن وفا و ستر نور امر به واسطه عباد غافل و شق
 حجاب به اصبع اراده

ص ۱۸۲ تا به افتخار جناب محمد ابن من فاز و صعد. ظهور فضل و عطا از یراعه مولی العالم در حقّ مشارّ الیه و مغفرت در حقّ متصاعده
 الی الله

ص ۱۸۳ به افتخار جناب ابوالقاسم. نصیحت قلم اعلی در عمل نمودن به آنچه سزاوار مقام انسان و ارتفاع امرالله است و ناظر بودن به افق اعلی

ص ۱۸۳ به افتخار فرج آقا. لسان عظمت به این بیان احلی ناطق قوله جلّ ثنائه...^۲... جمیع احزان ممنوع است مگر حزنی که از برای بلایای مقصود وارد شود...^۲

ص ۱۸۴ به عنوان (یا علی). امّ البیان به این کلمه علیا منادی قوله تعالی... سبحان الله کلمه قبول و رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود به کلمه قبول بیت ترابی مطاف عالم واقع و حجر سیاه مقبل امم

ص ۱۸۵ به عنوان (یا خلیل). امر مالک ملکوت جمال به مشاؤ الیه در قیام به خدمت امرالله

ص ۱۸۵ به عنوان (یا محمد قبل علی). بیان محیی عالم در قبول بلایا لأجل اعلاء کلمه

صفحه فهرست

ص ۱۸۵ به عنوان (یا محمد قبل علی). حضرت قیوم به این ندای ابدع امنع منادی قوله جلّ و علا... میزان الهی کلمه مبارکه لا اله الا انا العلیم الحکیم و به این میزان کلّ را سنجید در اقل من آن حساب خلق تمام شد يُعرفَ المحبون بانوار وجوههم و المجرمون بسیماهم...^۲

ص ۱۸۶ به عنوان (یا اقا خ ا). بیان مظلوم آفاق در ابتلای اغنام الهی بین ذناب

ص ۱۸۶ به عنوان (یا جعفر قبل قلی خ ا). بیان امّ البیان در عظمت یوم مبارک و ظهور مراتب مستوره در انسان

ص ۱۸۷ به عنوان (یا محمد تقی). ظهور عنایت مولی العالمین در حقّ مشاؤ الیه

ص ۱۸۴ به عنوان (یا رضا). مظهر رحمن به این بیان احلی ذاکر قوله تبارک و تعالی مالک قضا از برای خود حبس عگا را از قلم تقدیر امضاء نمود.^۲

ص ۱۸۷ به عنوان (یا عبدالله خ ا). ظهور فضل و عطا از بحر جود مالک عطا در حق مشاؤ الیه

ص ۱۸۸ به عنوان (یا علی خ ا). شکوه محبوب الهی از ابتلاء در دست اعدا و زنجیر و اسیری و سجن

ص ۱۸۸ به عنوان (یا محمد قبل صادق). بیان سلطان ظهور در مفتریات قوم

ص ۱۸۸ به عنوان (یا جبرئیل). نفخ اسرافیل ظهور در صور و بیان اینکه صور همان قلم اعلی است

ص ۱۸۹ به عنوان (یا فتح الله). بشارت قل اعلی در اهتزاز عالم از نفحات وحی و ندای

صفحه فهرست

مالک ظهور در طور بیان

ص ۱۸۹ به عنوان (یا جبار). امر حضرت مختار به اخذ کتاب به قوت تمام

ص ۱۸۹ به عنوان (یا قاسم). امر مظهر امر به ادای شکرانه از فضل الهی

ص ۱۸۹ به عنوان (یا ابراهیم). صادق امین به این کلمه صدق مبین متکلم قوله عظم بیانه^۲خلیل آمد در آتشش انداختند محمد را کذاب گفتند کلیم را سحر و روح را کفار. این خلق بی انصاف لازال از حقّ معرض بوده اند...^۲

ص ۱۹۰ به عنوان (یا مصطفی). ظهور فضل از یراعه مولی الانام در حقّ مشاؤ الیه

ص ۱۹۰ به عنوان (یا نعمه الله). ظهور عطا از یراعه مالک اسماء در حقّ مشاؤ الیه

ص ۱۹۰ به عنوان (یا شیرزاد). جریان فرات رحمة مظهر رحمن در حقّ مشاؤ الیه

ص ۱۹۱ به عنوان (یا محمد اسمعیل). بیان ربّ الملکوت در خلق من علی الأرض جهت ذکر مظهر الهی و خدمت به امر او

ص ۱۹۱ به افتخار جناب نوری. نزول مناجات از ملکوت بیان مالک امکان و طلب تأیید در حقّ مشاؤ الیه

ص ۱۹۲ بدون عنوان- بیان قلم اعلی در اینکه فائزین به استقامت از اهل بهاء محسوبند

ص ۱۹۲ ت به افتخار جناب آقامیرزا ع ب ۶۶ ن و. بیان مظهر امر در تجلی الهی بر اشیاء به اسم خود که صور اعظم است

ص ۱۹۴ ت به افتخار جناب میرزا ع ب. ظهور فیض حضرت فیاض در حقّ مشارّ الیه

صفحه

فهرست

و جناب آقا میرزا اسحق و ورقه جدّه و ذکر صعود جناب درویش صدقعلی و بشارت نزول الواح به عنوان اسامی مذکوره در عریضه آقا خلیل و عریضه جناب ابن دخیل

ص ۲۰۳ م ش به افتخار حضرت آقامیرزا عبدالله خ ا. ظهور فضل از سماء جود سلطان وجود در حقّ مشارّ الیه و آقا حسن آقا و وصیّت به احبّاء در حفظ مقام خود و ثبوت و رسوخ در امر الهی

ص ۲۰۸ به افتخار حضرت ورقا. ظهور عنایت مالک ایام در حقّ مشارّ الیه و جناب میرزا م ح قبل م د و نیز در ضمیمه لوح منیع مبارک دیگر حاکی از اظهار حزن از انحراف یکی از مؤمنین

ص ۲۱۱ بدون عنوان- ظهور عنایت از سماء مشیّت مکّلم طور در حقّ ورقاء و مغفرت در حقّ برادر متعارج مشارّ الیه و بروز مکرمات در حقّ محمّد صادق و عبدالکریم و حیدر و ابوالقاسم و سید علی رضا و محمّد قبل علی و غلام قبل رضا و غلام قبل حسین و محمّد قبل حسین و همچنین محمّد قبل حسین و محمّد قبل رفیع و علی قبل عسکر و حسن و غلام حسین و محمّدعلی و عبدالرحیم و محمّد اسمعیل و محمّد کریم و محمّد هاشم و سحیّ مشارّ الیه و استاد علی قبل اکبر و محمّد و علی قبل اکبر و قاسم و محمّد قبل رضا و محمّد رضا و برادر و پدر مشارّ الیه و حسین و غلام قبل رضا و علی قبل رضا و عباس و هادی و ابوالقاسم و علی قبل اکبر و محمّد قبل حسن و اسدالله و محمّد قبل باقر و میرزا علی قبل اکبر سحیّ مشارّ الیه و علی قبل اصغر و زین العابدین و سیدصادق و رجب قبل علی و علی محمّد

صفحه

فهرست

و محمّد و محمّد و علی و محمّد و محمّد قبل حسن و سید قبل جواد و محمّد قبل جواد و استاد رجبعلی و رضا بعد محمّد و سیدعلی و محمّد قبل جعفر و حضرات اماء الرّحمن

ص ۲۲۵ به افتخار حضرت ورقا. ظهور عطا از افق اراده فاطر سماء در حقّ مشارّ الیه و جناب میرزا عبدالله خ ا
ص ۲۲۸ ت به افتخار حضرت ورقا. ظهور جود از یراعه مالک وجود در حقّ مشارّ الیه و جناب الف و حا و جناب کربلانی زینل و حضرت حاجی و ذکر عدم دخالت حضرت ولیعهد دولت در خون بهائیان و اجازه انتقاش در ترسیم معدودی از سیمای آن ابوالجمال و ابوالحسن (مقصود شمایل حضرت ربّ اعلی است).

ص ۲۳۴ به افتخار جناب ورقا. بیان مطلع سیحان در انقلاب ارض سجن و عدم جواز تشرف بدون اجازه و ذکر صعود دو ابن استاد باقر نجار بواسطه انفطار واپور نار

ص ۲۳۶ ت به افتخار جناب ورقا. ظهور رأفت کبری از بحر کرم مالک عطا در حقّ مشارّ الیه و امر به احبّاء در نصرت امر الهی به حکمت و بیان

ص ۲۴۱ ی به افتخار جناب حاجی ملا مهدی. ظهور عنایت مظهر احدیّت در حقّ مشارّ الیه

ص ۲۴۳ به افتخار الذّاکرة بذکرائه خاله. ظهور عنایت حضرت واهب العطاء در حقّ مشارّ الیها

ص ۲۴۳ تا به افتخار جناب ورقا. ظهور فضل از سماء اراده مالک اسماء در حقّ مشارّ الیه و جناب الف و حا و جناب کربلانی زینل و جناب آقاسید محمد و جناب آقا سیدرضا و آقامحمّد صادق و جناب آقامیرزا عبدالله و جناب آقاعلی حیدر و اجازه تشرف

صفحه

فهرست

به جناب آقامیرزا سلیمان و جناب آقا میرزا مهدی و عنایت در حق جناب هدی و جناب اسمعیل پاشا خان و جناب آقامحمد کریم ع ط و حضرت حیدر قبل علی و جناب عین قبل با و اهل سیسان و جناب سید محمد و اولیای میلان و جناب ابن دخیل و جناب ملا حسین و طلعت بدیع و ذکر پیوستن اخت به یحیی و ظهور عنایت در حق حاجی میرزا فتحعلی

ص ۲۵۸ به افتخار جناب ورقا. بیان حضرت ذوالمنن در انفاق جان حسن آسمانی و حسین دیار معانی و ظهور مکرمات در حق جناب ورقا و نصیحت س ی در انصراف از خیالات واهیه و ذکر میرزا نبیل قبل علی و امر به میرزا مجید به رعایت اعتدال در تبلیغ امرالله و ظهور عنایت در حق ابن دخیل و سعی مقصود و اخت و ورقه طوبی و بنت مشاڑ الیها و ورقه اخری و علی و خسران هادی دولت آبادی و بیان مبارک در معنی ملکوت و مشورت با جناب امین در خصوص وجوه و امر به تسلیم لوح به یکی از احباء ممقان

ص ۲۷۷ ت به افتخار حضرت ورقا. ارتفاع سماء سموات بیان محبوب امکان و ظهور فضل در حق مشاڑ الیه و جناب ع ب و جناب حاجی میرزا حیدر علی و جناب ابن اصدق و جناب آقامیرزا اسدالله و اسم الله جمال و جناب الف و حا و اهل المیم و اهل السین و الیا و تذکر اولیاء به محافظه آثار و الواح الهیه و عنایت در حق جناب حاجی محمد طاهر و امر به تبعیت از حکم قبل در خصوص حجاب برای عدم وقوع فصل و ذکر

صفحه فهرست

مقام حضرت شیخ و حضرت سید و اطلاع آنان به بعضی از اسرار نبوت و تضعیف شریعت محمدی به انشعاب شعب جدید در طریقت و ظهور عنایت در حق آقاعلی و سریان نسائم غفران در حق مرحوم مرفوع جناب میرزا ع ب و ذکر جناب ابن مشاڑ الیه و جناب آقامیرزا محمود و جناب مسجون ر ش و جناب عزیزالله و روح الله و در خاتمه نزول لوح مبارک دیگری خطاب به ورقا و بشارت به صدور لوحی به افتخار جناب آقامیرزا محمد

ص ۲۹۴ به افتخار جناب شیخ بابا سعید المقلب بمظهر علی شاه. بیان مالک قدر در ظهور سر مستتر و کشیده شدن حساب اولین و آخرین به کلمه الهی

ص ۲۹۵ به افتخار جناب ورقا. اشراق شمس فضل از افق بقا در حق مشاڑ الیه و جناب کاظم و جناب آقامیرزا حسین و ذکر حزن بعضی از مؤمنین به سبب ظهور واقعه ارض صاد

ص ۳۰۰ بدون عنوان. خطاب (یاورقا). ظهور عنایت مالک اسماء در حق مشاڑ الیه و بیان عدم معرفت خلق به توحید حقیقی و امر به نصرت امر الهی به حکمت و بیان و ذکر ع قبل با و جناب م ح و جناب آقامیرزا محمود و جناب آقا جلیل

ص ۳۰۳ به افتخار جناب ورقا. ظهور جود مالک ایجاد در حق مشاڑ الیه و احباء سیسان و حرف العین و نزول الواح مبارکه مخصوص نفوس مذکوره و ارسال صورت لوح منزله به جناب ابی الحسن راجع به حقوق الله.

صفحه فهرست

ص ۳۱۰ به افتخار جناب ورقا. افاضه امطار مکرمات از سماء جود سلطان ظهور در حق مشاڑ الیه و محمد و نبیل قبل با و علی قبل نقی و محمد قبل یوسف و غلام و مهدی و علی قبل عسکر و یوسف و ذکر نفاق احمد کرمانی و عنایت در حق جناب نبیل و العین و الباء و خلیل و ا ق س و اسد و شیرمحمد و محمد قبل تقی و ذکر مظالم عبیدالله و استحقاق خلق به واسطه اعتسافی که به اهل حق وارد آورده اند نظیر برداشته شدن رأس برادر یازده ساله جناب آقا سیدحسین حرف حی به واسطه ظالم بی پاک و اجازه تشرف به جناب حاجی میرزا ابوالحسن.

ص ۳۲۴ ت به افتخار جناب ورقا. ظهور عنایت و ابراز تأسف مالک ابداع از مسجونیت مشاڑ الیه در اصفهان و امر به تسلیم الواح م ر به ملا محمدعلی و نیز امر به ورقا به عزیمت به ارضی تا و ارسال پاکت محتوی الواح مبارکه به جناب آقامیرزا عنایت و بیان مثنی جمال قدم در زوراء و ظهور عنایت در حق جناب م ح قبل م د و جناب ع ب

ص ۳۳۴ به افتخار جناب آقامیرزا مهدی. ذکر مالک ملکوت بیان در احتجاب اهل بیان به کلمه اَنّی انا الله در صورتی که اهل فرقان با همه انجماد آن را پذیرفته‌اند.

ص ۳۳۸ به افتخار جناب میرزا ع. ب. ظهور عنایت مالک جبروت در حقّ مشارّ الیه

ص ۳۳۹ ت به افتخار حاجی ملا مهدی. ظهور عنایت سلطان ظهور در حقّ مشارّ الیه

ص ۳۴۰ به افتخار جناب ع. ظهور عنایت حضرت فالح الأصباح به مشارّ الیه و ذکر اشتغال علماء به اقلام خود در حین ارتفاع صریر قلم اعلی.
